

Itsematta om se tööst,	308	Weelennämb peap sinno w.	258
Itsep: Jesänd! sinna näet	444	Wet're! moon! sääl ristip.	165
Itsik es moi meid lunnasta	160	Werrine leppitaja,	155
It's ainus lige seäst om,	374	Wiimfelt om ta pallelau	49
It's iks kihotago töisi,	216	Wimäre om öddangult	49
köed and ta armust mul	205	Wois ma kui Tomas teöda	55
köew kumb armo fuley	396	Woon! fik meije tunni	227
latse südda kumb om hoi	340	fule mes me waise	25
om, kumba tunney ta,	280	me sattame so ette,	148
päim om parremb	275	meije palleme	175
palwe om mul.	120	mo päwlik nink walg.	354
pattane nink waine	257	nink pä: me ussume	270
waine pattane, kel	105	ja ollet minnule	233
waine pattu loom,	187	moon, o moon :;	370
		moon, o immelik w.	385
		wetta nüüd fik aum	174

W.

Waim! so andis andmitne	65	Wörst haru täsis ma tun.	254
Waiğısta mo ihkamist,	185	Wörtsem omma saatjat f.	148
Wainlaste eest ja palfit;	178	Wotta aum :;	164
Wäffew Jesu nimmi!	7	minnust, mes om h.	228
Walgušta sis esfi minno	2	mo, kui olle ma,	228
Walwke, walwke, oske äli,	427	tenno andmist	149
		tuhhat forist	447

Waimolikko Paulo,

neibe hääs,

kes süddamest Jesust Kristust otswa,

nink temmä sisse uskwa,

ja armastussen püüdwa juurduda

nink kaswa.

I d i n e j a g g o.

Larto - linan 1819.

Drückitu J. C. Schönmanni man.

14
37806

Se läbbi antas sebda lubba, et seinnane welliste lauluramatu tdine jaggo woip trükkitus sada; ent se man säetas, et ni pea kui ne lauluramatu omma trükkitu, nink enne kui nemma sama müdus eht laotetus, pe awa seitse keudetu tükki neist, Tarto: lina keiserlikko Universtitäti ramatu: kohtule sadetus sama, et neidega sädukse perra tettaš.

Tarto: linnan, sel 12. Märzi: ku päiwal 1819.

Dr. Gustav Ewers,
Kamatuide säetu ällekaaja.

	Nr.	1—9.
1. Jummala sönnast		
2. Junnimeste saddamisest nink ärräritmisest, nink neide lunnastusfest Kristusse läbbi		10—12.
3. Kristusse tullemisest liha siise		13—21.
4. Kristusse sündimisest		22—36.
5. Wasse ajastaja laulo		37—45.
6. Jesusest nink temmä nimest		46—51.
7. Kolme kunninga päimä laulo		52—55.
8. Maria puhastamisest päimä laulo		56—59.
9. Maria kolutamisest päimä laulo		60—64.
10. Jesuse ello: kädgilt		65—66.
11. Kristusse kannatamisest, koolmisest nink matmisest		67—166.
12. Kristusse ülestõdsemisest		167—190.
13. Kristusse taiwainnemisest laulo		191—200.
14. Pühhä waimo tullemisest		201—213.
15. Kolmainust Jummalast		214—221.
16. Jummala armo: kutsmisest nink pattust käändmisest		222—228.
17. Puhkastamisest armo perrä nink tdi: sitest usjust Jesuse siise		229—252.
18. Henge lühhendamisest Kristusega nink sõame ärrändamisest Jesusele		253—264.
19. Rabhus nink rõmust pühän waimun		265—267.
20. Jummala laste õnnelikkust saius: fest, eht usjide surest auwustusfest		268—270.
21. Kristusse perrä tullemisest nink temmä kannatamisest õhsausfest		271—275.
22. Jesuse armust inimisest, ešier: väliskult ommatide wassa		276—282.
23. Tennolikkust sõamest Jesuse innimiseses samisest nink surma eest		283—287.
24. Armust Jesuse wassa nink usklikkust kaemisest temmä bawu päle		288—304.
25. Hinnustamisest Jummala perrä		305—307.
26. Wellekikkust armust n. waimo ütteusfest		308—313.

27. Henge nink ihho pühbändamisest	Nr. 314 — 315.
28. Nissi sallaussest nink uskijde ärrä pedetu elluse	316 — 319.
29. Kimmussest nink kannatussest ofani	320 — 321.
30. Nisu-julgussest nink lotussest. Jum: mala päle	322 — 326.
31. Waimolikkust walmisest	327 — 330.
32. Waimolikkust taplemisest nink ärräväärmisest	331 — 335.
33. Eestisest tärkusest	336 — 337.
34. Waimolikkust ärräsihlamisest	338 — 345.
35. Koggodusse nink pühhi laulo	346 — 372.
36. Pühbäst ristmisest	373 — 376.
37. Pühhä: äddango södmajast	377 — 389.
38. Laste kori: laulo	390 — 397.
39. Poisteste kori: laulo	398 — 402.
40. Ballaliste welliste kori: laulo	403 — 412.
41. Sürritokeste kori: laulo	413 — 418.
42. Ballaliste södsaride kori: laulo	419 — 437.
43. Abbi: ello rahwa kori: laulo	438 — 448.
44. Läästi södsaride kori: laulo	449 — 457.
45. Jeesanda nink koggodusse teenruff	458 — 467.
46. Kristusse riki kaswamisest nink temmä tunnistajist ilman	468 — 471.
47. Pallemisese, palwusse nink eenpalwe	472 — 477.
48. Hommungo laulo	478 — 485.
49. Äddango laulo	486 — 491.
50. Pühhist englist	492 — 495.
51. Jumjala kirkusest, tennust nink kumardamisest	496 — 509.
52. Kristusse tullemisest auruustuksen nink meije ootmisest se perä	510 — 515.
53. Meije ollemisest taivan nink himmust Kristusse man olla	516 — 520.
54. Koddo minnemisest Jeesanda man: nu nink ülles tödssemisest	521 — 546.
55. Täwwees tettu koggodussest nink iggä: weise ello änsussest	547 — 551.

Jumjala sönnast.

I. W. Wirgo ülles minno mele. (7)

Jesand! sinno sönna hoija Minnul ikkes allale;
Surembat hääd ma ei tija, Kui taad warra eäle.
Kui so sönna meil es olles, Kuis sis ussu-pöppi
jääs? Kik ma-ilma hä es tulles Minno waisel
hengel hääs.

2. W. So heng, o Jesu! teško mo. (1376)

Üte wäikest algmist tetti: tääl, Ent ma om täüs
pimmedust weel; Oh paista meije ajal ka Sa öi-
gusse päiw armoga!

3. W. Sa armo nink änsusse pohjata. (983)

O Jesus! so armolik palge ifs paistko So risti-
koggodussele, Nink eggäl üttel lullikmisese sago
Sest ossa omma hengele. Oh! anna meil ikkes
tunnistajid läbbi so armo, nink ännista neid;
Nink hoija so kalliste ostetu rahwal Apostlid nink
ewangelisti ifs allal.

4. Ommal wistl.

So sönnä minno söänd läütfo, Et ma so taht-
mist armatse, Nink sinno hawu mannu saatfo,
Kost wälja keep mo önsukse; Ta olgo ifs mo op-
peja, Nink palwe pole ajaia.

5. W. Jesus kige üllemb hä.

Meije kumardame nüüd Jesand! sinno ette
fik. Sinno arm om nöudmata, Nink so sönnä
jätmata.

6. W. Eht käl üttemata.

Kui sa ütlit: „sago!“ Sai se taiwas, (nink fik)
ma Walmis, nink loodasja, Mies sa kästfit (sündi)
ka. Ni om se weel täamba Tutta tötteste, Et
kiki lojuste Essand ollet sa.

7. W. Ke jo mötsep hendä saiwat.

Amen Jesus! sinna essi Ollet minno A nink D.
Sinno armo towotusfi, Oda minna römoga.

2. Sulle elläda nink koolda, Eht se masfas
waiwa küs; Soga riki perrändada, Saap so sönn-
ast tedä mul.

Jesand Jesus! mulle awwa Omma sönnä
salkaust. las mul rohkeste ifs sada Maitfa sinno
hallestust.

8. W. Krist elläp, ke mo armastap.

Oh! heitkem hendä pöwille, Nink Jummalat
nüüd pallelge: Et temmä sönnä walgustus Wols
jäda meije römustus.

Halleluja.

e. Oh! tundkem seddä tennoga, Kuitao tem-
mä armoga Meid toidap, kaitfap heideste Ta
sönnä läbbi armsaste.

Halleluja.

9. W. Mo armas, kae ussinast.

O Jesus! anna minnule üts katski murtu söänd
Et sinno sönnä seemmele Eädäl olles löida asfend,
Et saasfi walmis wiäljale, Kumb taiwa käüp mo
perräle, Nink kannap tuhhat körrast.

Jnnimiste saddamisfest nink ärrärikmisfest,
nink neide lunnastusfest Kristusse
läbbi.

10. W. Kes Jummalat ni lassep tettä

Oh! kostota mo söänd essi, Sa hallestuse süm-
wius; Sa többiufide arst, oh! lasse Ka wallal
mul so paradiis, Kumb om so süddä, kallis
woon! Mo ellomaja nink mo ön.

I 1. W. Mo kunningas oh kirjota. ;:

Mo arst nink terwesteggija ;: So werri om mo henge rohhi, So hawa minno usfu pohhi; Sest neide ;:; läbbi sütti ma.

2. Oh tulle fis mo abbinnees ;: Sa helde henge pöijokenne, Sa ollet weel ni armolinne, Oh! kule ;:; omma mörsja hääd.

3. Hä nell, ke hendä maddalast ;: Se wona ette mahha heitwa, Nink temmäst süttitamist otswa; Neid kaep ;:; temmä usinast.

4. Se woon, kumb ärrätappetu ;: Om foggodusfel arstis antu, Tä päle om se többi pantu; Ke usfup ;:; se saap önsas ka.

5. Se arsti mannu juhhatap ;: Nüüd temmä waim kük häddäistsi, Nink üttep nell se arsti wisi, Et ta hääl ;:; melel süttitap.

6. Nüüd Isfand, minna tennä so ;: Et ma so werre-hawu läbbi Wot sada pattu wasta abbi; Sa tahhas ;:; mo nrift süttita.

I 2. O! Adam, sinno esstus.

Ma olle, kui üts kurri lats, Mo esjä kurbastanu; Ma olle esfinu kui üts, Ke lanen ümbrekäünu. Ei olle ma so tahmist tääl Ni tennu, kui kül sündi; Es tahha esjä armo al Ni madalaste löndi.

2. Ma olle lige parremba, Mo söbra söprust jätnu, Kui ta mo otsnu armoga, Sis olle tedä petnu. Ma olli wöras temmäle, Ent söbber pattu armul, Kumb fundust sadap minnule Siin eggäl filmä pigul.

3. Ma olle omma pöijokest, Ke hennelle mo kflas, Mo kõrget hääd nink wonakest Jo ärräkaotanu; Ka temmä kaunist palgekest Nink maggusat suud naarnu. Sa ello-wäggi üllewäst, Oh! kuis ma so ni jätnu.

4. Ei olle wäärt, et minno tääl 'Se ma wois ülespittä, Weel wähhämb seddä, et ma sääl Sa sinno palget nättä. Ma palle, anna andis mul, Te seddä selgest armust. Siin to ma omma söänd sul, Kumba sa pästnu pörgust.

5. Rae omma poja tenimist, Ke minno nörfust-kandnu, Nink minno wöiga pattu eest Om henne päle wötnu. Oh! kae, et ta risti-puun, Mo eest om kinni-lödu. Rae Esjä! kuis so kallis woon Kik minno südä kandnu.

6. Es olle enne himmustust Mul öige te pääl kawa; Nüüd tahha ma so awwustust Kig' ilma läbbi kanda. Ma olle sinno sullane, So söbber, lats nink mörsja; Sa ollet minno pöijoke, Nink henge-lunnastaja.

Kristusse tullemisest lihha siäse.

13. W. Minno waius om kül arwamatta.

Määrne armas, kallis päiw täüs öñne, Inni-
miste suggule Om se täämbane; oh et aaw, ten-
no Rīgist (korist) saasfe sinnule. Kui sa lige lo-
du asju Esä, Meije mannu tullit tronist mahha.
Hendä lihhan arwaldit. Oh! kuis sa meid ar-
mastit.

2. Olle terwe tullemast, mo pästja, Jummal,
lihhan arwaldet. Te mo nüüd ka sinno palge per-
rä, Rigen sulle pühhändet. Las so tullemist mul
ellus sada, Et mo meel so saarnatfes wois jäda;
Lähhes, et nüüd olle ma Sinnust osfa sanu ka.

14. W. Mo süddä waiwa jälle.

Se loja kīgist asjst, Lulli säält ommašt tronist,
Om omma wanomist täütü, Nink waimo-ello
läütü.

15. W. Ne taiwa wannamba.

O Jesus, Jeshowa! Te, et ma, patlik lojus,
Sul siin saas liggi todus. Mo saarnatfes sait sa.
Sa iggäwenne Esä, Ke ollit enne ilma, Nink
tullit troni päält Meid pästma, mahha säält.

16. W. Nüüd ta omman söimen maggap.
Jummal! figewäggewane, Jeshowa! Jesus

ka, Sinna iggäwenne Ndowoandja, rahhotoja!
Nömo päiw, Ellokaw, Rige asja loja!

2. Ka kui wallomees om tutta, Hallelit, Ar-
molik Rörgepreestri-süddä. Löke, hawu, sur-
mawaiwa Wötit sa, Kannata, Et meid sadas
taiwa.

17. W. Jesus lige illemb hä.

Tenno olgo Jummalal Rigin paigun taiwa al,
Et täut omma söinna meil, lähät römo pattatfil.

2. Mes ne wanna usklikko Himmun omma
ootnu jo; Mes proweti üttelnu, Om nüüd kind-
malt täüdetu.

3. Abrahami palk nink paas, Zioni suur abbi-
mees, Rahhowürst, Immanueel, Se om taiwast
tulnu tääl.

4. Olle terwe tullemast Minno öñ nink minno
paas! Hofianna! walmista Minno söänd hen-
nel ka.

18. Dummal wiist.

Nüüd Jesu koggodus, Sul olgo römustus; So
pöigmees om nüüd wäljan, Nink söidap eesli säl-
jan. Täl söänd mörsjas anna, Nink laula: Ho-
fianna!

19. W. Mes rahjo om mo Jēſus mulle.

So oppetaja tulley fulle, Nūūd kule temmā oppetust; Ea nāūtāp teed neil eſſinuilē, And walguſt nink ka tōiſtust. Neil', kumma pimmedan nink warjun, Se promeeet ſeſetap fik armun, Nink ajap ārrā hāmmāruſt. Ea annap Eſſā tahtmiſt te da, Nink palley, uſſun ſeddā tāūta. So oppetaja tulley tōōſt.

2. So kunningas ſe tulley fulle, Ni waine, maddal, taſſane; Oh! wōtta teddā wāſta jālle, Ke nōrkufſen ſo ſaarnane. Oh! kummarda ſuud anden tedda Seft temmā woip ſo kaitſa nida, Et ūſfik waiw ei rikko ſo. Ea woip ſul ello, ōnſuſt anda, Oh! kānā temmā pole henda, So kunningas ſul tulley jo.

3. So pōigmees tulley, ehhī wirgaſt, Nink ārrā ennāmb wiwigo. Oh! wōtta walget ſidiroiwaſt, Ni kui ūts heng, ke kiplatu. Las uſſulūhtre walmis olla, Nink armo-ōli ikkes paſſa, Ea ārrā wiitko unne al. Oh ehhita kui Ceſter henda, Nink ni ſo illo ehten nāūta; So henge pōigmees tulley ſul.

20. W. So heng, o Jēſu! tekko mo.

Pōig tullī lunnatusſes ſāāt Nūūd mahha omma jārje pāāt; Wōt werd nink lihhā heunesel, Ni kui ūts tōine innimen.

2. Hāād kuulti ammo Zioniſt: „Oh et ſe Jēſand ūllewāſt Meid waiſid wōttas awwita, Nink pattu wangiſt lunnasta!“

3. Se illus laſe kojoken, Kumb neitſi kannap rinna man, Om Eſſā heldus, armastus, Uſſijide lotus, ōnniſtus.

4. Nūūd anti nāttā meije man, Mes Jummal towot Edenin; Eht patjo aiga pāle ſe Kūl ota ſai neil uſſijile.

5. Ea tunniſt ūlles omma meelt: „Oh! wois ma tāūta ſeddā tōōd! Mo armas Eſſā! kule mo, Mul ſe man omma abbi to.“

6. „Ma olle ārrākaenu, ūts neitſi, kumb om wallitu; Ei olle Jēraelin tōiſt Ea ſaarnāſt lōida iggāweſt.“

7. „Se lābbi taſſa ſūndida, Ea werd nink lihhā wōtta ka; Et ma wois mādārda kurratit, Nink ſurma, pōrgo-huffkatuſt.“

8. „Mo ſūddā pallop tōtteste, Kui ma ſe rahwa hāttā nāe. Rik ſūndko, Eſſa! auruſ ſul, Mes nōuwo eāl annat mul.“

21. W. Ma tulle taiwaſt ūllewaſt.

Nūūd olgo kittus Jummalal, Ke armo heitnu meije pāāl, Nink lāhhātānu ūllewāſt Meil poja ga fik ōnniſtuſt.

2. Mo kallis Önnisteggija, Se wöttap junkrust sündida. Et temma hendä allandap, Se läbbi önnistus mell saap.

3. Oh! arm, kes jöwomap arwata, Oh! hel-dus, kes woip pajata? Kik hääd, mes Jummal tennu tneil, Ei jöwowa kitta ütsik keel.

4. Se loja, kigeteggija, Se wöttap hendä allanda; Saap ilman meije saarnatses, Et ta meid pattust lunnastas.

5. Oh häädä sel, ke armo nüüd Ei ofsi, nink ke omma süüd Ei tunne kigest söämeist; Ei sa sel perräst önnistust.

6. Ka elläp ehk ta kolep tääl, Jummal wihha jääp ta pääl. Üts nõuw om weel, oh kuulge nüüd, Se poig saap masma teije süüd.

Kristusse sündimisest.

22. W. Ma tulle taiwast üllewäst.

Meil sünnis Kristust aawusta, Ke junkrust tahtnu sündida. Kik ilm-ma piute laijute, Se andko kittust temmäle.

2. Oh olle terve tullemast, Ke sa ei põlle häd-dalist, Sa rühhit häddan abbis mul, Kes woip sest kitta sinno kül?

3. Se kige asja teggija Wöt orjas hendä eh-

hita, Taht lihhan lihha lunnasta, Nink omma lojust aawita.

4. Sest Jesast tulli temmä te, Nink kánap jälle Jesale; Läts alla pörge-hawwale, Nink jälle ülles taiwate.

5. Se walgus tullep ilmae, Nink annap wassse paistusse; Se ajap ärrä pimmedust, Toop meile henge önnistust.

6. Sa tullit taiwast üllewäst, Häid sönnu-mid töit meile sääl. Jesanda palge mötlime, Om hukkan — sa es mötle ni.

7. Ne engli taiwast tulliva, Nink karjusille ütliwa: Mes arm neil inimisil saas Se kalli latsekese käest.

23. Ömmal wiisl.

Üts lats om neitsist sündinu, Nink önnes meile antu, Ke taiwast meile kingitu, Nink söime sise pantu. Kui se es olles sündinu, Ilm olles ärräsunnitu, Nink önsusfeta jánu. Ö sinna maggus Jesus Krist, Ke sa sait latses sündinus, Wötta meist aawo, kittust.

24. Ömmal wiisl.

Nüüd olgo Jesus kitteru, Et inimises sün-dinu Sest kaunist junkrust selgede, Sest tullep rõöm ka englile. Halleluja!

2. Nüüd löwwis Jesa ainust last, Siin söime
fisesen maggamast; Se iggawenne önnistus Me
werrega saap ehhitus. Halleluja!

25. W. D Jesu, armo-watgus.

D Krist, ke ainus ollet Jummal' poig iggawest,
Sa Jesa söäst tullit, Kui kirri ütlet sef: Se
hao-täht, ke heldest. Meil paistap kawwelt selgest
Kil töiste tähte eest.

26. W. Woimust sanu.:

Ulle terwe.:: tullemast mo ön, Jesukenne, .:;
kallis welleken; Helde süddä, usfutaw Iggä-
wennē armo-päiw, Rumb nüüd tösep, Nink
ka paistap Waisil pattatfil.

2. O! Jehowa, .:; sa saat mejega Usfuta-
wa, .:; helde armoga üshendetus onmatfes, lig-
gimätses hõimlasfes. Kus nisuggust Armo, söp-
rust, Kui sul mejega?

3. Sõpru arm jääp .:; siin kül wäikeses, Em-
mä arm läöp .:; se man kassinäs; Põijo arm om
kawwen sest Minno söbra armo tööst, Rumb
hend' näücap .:; Minno söämen.

4. Andke usfun .:; nüüd sel pojat suud, Ke
waisusfen .:; söimen asfend wõt; Hendä nida
allandap, Kisti - surma, hauda läöp. Sega
meile Armo jälle, Nink aum' - kroni saat.

5. Meije rahho .:; wõtta kif, mes mell, Hen-
ge, ihho .:; kihla meid ka sul. lasse meid so, wo-
naken, Illus henge-põijoken! Jkkes tutta, Me-
len pitta, Mo Immanuel!

27. Dummal wisil.

Nistirahwas römustage, Ritke seddä armo-
tööd, Jummal' tei' meil paljo hääd. Ritke Je-
sust nüüd nink laulge, Et ta meid ni armastap,
Esi meije welles saap. Wõttem hendä römusta-
da, Kristus wõttag meije hädda. Nõmo perräst
laulgem päle, Lemmä toop meil armo jälle.

2. Minno süddä! kae seddä, Pannē häste
täphele, Jesus tullep sinnule; Wõttag sinno
lunnastada Dmma werre läbbi täät, Maggap
sõimen haina pääl. Wõttem hendä römustada,
Kristus wõttag meije hädda. Nõmo perräst laul-
gem päle, Lemmä toop meil armo jälle.

3. Jesus kule pallemisfi, Dnistä so foggo-
dust, Kaitsa omma perrändust. Awwita so lu-
liikmisfi, Anna ommal rahwal nüüd Rahho,
õnne, henge-hääd. Wõttem hendä römustada,
Kristus wõttag meije hädda. Nõmo perräst laul-
gem jälle, Lemmä toop meil armo jälle.

28. W. Oh kuis omma ne ni õnsa.
Se suur Jummal taiwan esfi Kaep meid kui

haddälisest, Sünnip lastes ilma pääl, lastep
hendä mähtmin mähti, Wõttap meile abbis rüh-
ki, Mäggap söimen häina pääl ;:

2. Es woi innimise feddä, Ei ka engli tai-
wan tedä, Et se poig saas armoga Meije häd-
dä hennel wõtma, Dnistust meil jälle saatma,
Nink üts sama meijega ;:

3. Muudo es woi ütsik löida Ilman tunnas-
tusse hinda, Pattu wõlga tasuda. Taiwa aaw
nink illo esfi, Ilma rikkus, nink fik asfi Olli se
man kösbmata ;:

4. Kuulge! kel om eäl jänu Hirm, et lojast
ärä lönnu, Ütsko rõõmsast ette nüüd. Raego
kuitao pühhä Jummal tullep taiwast mahha ;
Kannap meije pattu-süüd ;:

5. Algmisseta, iggawenne Jummal, junkro
pojakenne! Ke sa toot meil dnistust. Oh mes
rõmo innimise, Palja pattatse nink waise, Tund-
wa sinno sündimisest ;:

6. Jesus minno kallimb ello, Kik se ilma aaw
nink illo Om so wasta tühhi mul. Sa woit en-
namb tuhhat kõrre Rostuta mo mitma wõrra,
Kui sa kaet minno pääl ;:

7. Ilusa nink armsa kae, Rumbe sissen wai-
mun näe Ka mo nimme kirjotet. Mo silm armo
perräst ikkep, Kui se mulle meelde tullep Et sa
minno welles saif ;:

29. W. So heng, o Jesu! tefko mo.

So söime man me safsame, Nink waimun so
kumardame, Sa illus junkro lasteken, Nink
meije armas Jesuken!

2. So sündiminne sadap tööst Suurt rõmo
fige ilma eest. Ni kui ne engli ütliwa: „Teil
sündnu Dnisteggija,“

3. „Tawita linan, Petlemin; Se olgo teile
täghes siin:“ last sate löidma söimen sääl Mag-
gawat kahre häina pääl.“

4. Ne karjusse sis teiwa ni, Kui kasknu neid
se engli-leer, Ke taiwa korist tulliwa: Ta
{ allandust } aawaldama.
{ aawustust }

5. Englide laulmist kuulti sääl, Ka taiwa-hull
mäng kandle pääl: „Nuw olgo meije Jummalal,
Nink rahho neil, ke taiwa al!“

6. Nüüd kuulti figin paigun tääl, Et Kristus
tulnu ilma pääl; Sest et ne engli taiwast ka Jo
feddä teda anniwa.

7. Nüüd meije õnsus lähhünep, Pat, kurrat
surm ka tagganep; Herodes hendä heiditap, Et
kulep wastset kunningat.

8. Mes ma nüüd palle sinno een, Oh! ärä
kelä Jesuken: So paradisi wõtta mo, Kus
engli rõmustawa so.

9. Nink laulwa: „rahho saap ma pääl, Ka inimistele hä meel!“ Rõõm taiwa selfil otsata, Ke ütten laulwa meijega.

30. Meije Jummalta wonaken.

Se päiw om täüs õnnistust, Kummal Kristus sünd'nu, Nink neil pattatfille tööst Dasust saatma tulnu.

2. Kumma ülle tõtteste Engli rõmustanu, Et se õn ni kergeste Pattatfille sanu.

3. Innimistill ilma pääl Suur om tööst se pühhä, Taiwan paljo ennamb weel lautas: „Halleluja!“

31. W. Südda wirgo ülles tööst.

Südda wirgo ülles tööst, Kule, engli laulwa taiwan: „Kittus olgo Jummalal, Ke neil wai-fil, kumma waiwan, Omma armsat poiga andnu, Kumba junkto ihhun kandnu.“

2. Tennäke sis Jummalat, Ke om kiki armas Esä. Kikke Õnnisteggijat, Ke wõt henne pääl me hädda. Auwo ka pühhäl Waimul olgo, Ke meil Jesu hawu näütnu.

32. W. Tulge risti: innimistse.

Se, ke Esäst enne ilma Jggawes om sündinu, Om nüüd jätnu omma taiwa, Esä auwo, rik-

kusse; Tulli armust ilma tääl, Wõt kif waisust henne pääl, Et ta meid wois lunnastada Nink meid pattust pästa ärrä.

2. Se om õnnis sündiminne, Puhta neitf rinna al, Kumba waimo-watjominne Saatnu temma ihhun tääl. Oh sa fige kõrgemb hä, Jummal inniminne ka, Kuis sa hend ni allandanu, Esfi meije welles sanu!

33. W. Somrõsja Jõsand olli tööst. (W. 169.)

Mo waim, oh! wirgo usfinast, Et sa wois wasta wõtta Nüüd omma Õnnisteggijat, Nink rõõmsast tedda kitta, Selsammal ööl ta meile saat Suuret õnnistust nink melehääd. Ta usutawus püssip, kumb ilmast hengi kosfip.

34. W. Oh kuis omma ne ni õnsa.

Oh! mes rõõm neil engliil olli, Kumbe laulmist rajwast kuulti, Armo-järjest üllewast: „Rõmst tage innimistse, Käändke henda Jesu pole, Ke teil sadap õnnistust. ::

2. Lemmä armo-käe omma Walmi, õnnistama pea Neid, ke ilmal tullewa. Esst nüüd sawa tähhenderus Kif ne henge, kumma mõrsjas. Lemmä sawa kihlatus. ::

3. Lemma rõõmsa filma sawa Henda pattaste pool käändma, Kumbe südda hawatu. Raege

sis usfun tedda, Ke sääl risteti pu pääl nida Kui
üts waggel naglatu. ;:

4. Sest ne kõrwa, sest ne kõrwa Sawa me
eest paljo kuulma, Wandmist, naarmist, teotust.
Se, ke kuningas om eesti, Tullep selle ilma sisse,
Et meil sadas lunnastust. ;:

5. Sest se hääl, kumb muldo selge, Kooljid
ärrätama lange, Lunnus näüd ni weidi weel.
Siski saap ta sedda-samma Wimäte weel löppeta-
ma, Kui ta kolep risteti pääl. ;:

6. Rahho-kulutaja jalla, Kummile kif sawa
alla, Omma weel ni nõrga nüüd; Kelle kondsa
siug saap pistma, Siski saap ta siuwul masma,
Purrus sõkma temmä pääd. ;:

7. Werrepiigi, silmä westi, Kumba temmä
armust eesti Meije sü eest wallanu, Se joost
ni kui werre-oja, Kostotuskes neil, kel waja, Sure
kannatussega. ;:

8. Sedda kallist pühha säлга, Nink neid ilma-
süta olge Saap ta meije pattu eest Risti alla
kummardama, Iõki, joni, hawu tundma, Randen
meije tiggedust. ;:

9. Kül sest ülles awwat küllest Jõsep wimäte
weel rohkest Wee-nink werre-ojaken, Kumb
saap mõskwa, puhhastama, Süttitama, kostota-
ma Reid, ke ilma abbita. ;:

10. Oh! se armust täüdet südda Saap kül pal-

jo waiwa nättä Ka mo waise pattu eest; Siski
saap ta pea rühkma Riki waisid hengi pästma,
Kumbe pattust waiwatas. ;:

11. Jeesus! sinno kallist ihhust Same wäkke,
ello rõhkust, Kumb nüüd pimäst toidap hend' Se
ke meije päiwi tijap, Eesti aja arwo säep, Imme-
ni kui latsekten.

35. W. So sõime man ma saisa tääl.
Ma kae sinno rõmoga, Nink ei sa täüs so nättä;
Ent sest et muud ei kõhta ma, Sis pümwä sinno
kittä: Oh olles meel üts sürwius, Nink heng
üts merre laggaus, Et ma wois sinno pittä.

2. Mul anna lubba Jesuken, Suud anda sinno
sule, Sel sule, kummaß maggus piim, Se armo-op-
pus tullep; üts piim, kumb õige tullusamb, üts oppus,
kumb om maggusamb, Kui kif, mes su sin maitсар.

3. Kui südda iklep ihhun tääl, Et rõmo täl,
ei olle, Sis kostap mul so maggus hääl: Ma
olle sinno welli. Mes ikket sa mo welleken, Oh
olle rõõmsa sõamen, Ma massa sinno pattu.

4. Kül naklap meel nüüd mõttema: Kuis ma
sel wasta tulle, Ke õige ilma teggija, Mes muud
kui muld ma olle? Ent helde wõras õllet sa, Ei
põlle waisi, ei santi ka, Ke sinno wasta wõtwa.

36. W. Nüüd Jummalate awustus.
Uuw olgo meije Jummalal, Ke meil näüt hal-

lestust, Ja saat meil, kumma wanne al, Suurt
henge lunnastust. :;

2. Mes suremb, fige kallimb ka Sel Isal
elli rõõst, Aad temmä helde melega Siin ärrä
meije eest. :;

3. O terre! terre! tullemast Jummal poig ig-
gawest, Et toot meil abbi üllewäst, Me Esä
armo. kdest. :;

4. Sa tulket meil üts õnne kaitw, Kost õn-
sust wöttame. Pat, surm nink pörge-hawwa
wain Et te meil middäke. :;

5. Sis kirkem õige kõrgeste Se Isä hal-
lestust, Et temmä meil ni heldeste Saat säräst
rõmustust. :;

6. Oh! wõtkem wasta ausaste Müüd meije
Jesulest; Rik armastagem teddäge, Rui om-
ma wellekest. :;

7. Ja om jo ni kui meijete Üts innimise
lats; Ja sündi selle ilmale, Et meil saas saar-
nastest. :;

8. Oh anna essi, Jesus Krist! Et um-
brefänäme So pole figest umbusust, Nink
sulle elläme. :;

9. Sis same omma osfa ka Sest surest õn-
susfest, Mes meile heldest saatit sa Siin nink
fääll iggawest. :;

Wassel ajastajal.

37. W. Müüd olgo itkes iggawest.

Mu Jummalale üllewan! Üts ajastaig läts mä-
da: Ma astu päle minneman, Mo himmo om
sul teda. O lätte! kost mo ello keep, Kost arm
mo henge sisse lääp, Et ma käu taiwa pole.

2. Ma loe päiwi, tundefe, Mig om mul ig-
gaw ota; Oh! kunnas ma kül sinna sa, Kun
ma so hõlma wõtta, Et se, mes surmlik weel om
tääl So sissen ärräneeldas sääll, Et ma ilm-
surmlik olle.

3. So armo-tullest pallap jo Mo süddä, kumb
om läüdet, Nink om so armust täüdetu, Ja so-
ga kokko keüdet: Nink eht sa kül mo sissen tääl,
Sis püwä miuna siski weel Iks lähhembal sul
sada.

4. Oh! tulle, om so mõrsja hääll; Oh! tulle
Jesus, tulle! Ja heikap selgede itks paaal: Oh,
tulle pea mulle! Oh! tulle sis mo pöijoken, Sa
tunnet mo, mo wonaken, Et kiplatu sul olle.

5. Se om mo rõõm, et ütisk mo So armust ei
wõi käända, Nink et ma kiki een sul wõi Se
pöijo nimme anda, Ja et sa henda minnoga Saat
taiwan ärräkhlama, Nink perrändust mul andma.

6. Rui wässtinu mo kae ka, Nink fanges jäwa
põlwe, Sis tulle sa, ning kinnita Mo usfu kät

nink palwe, Et minno heng so wäega Heng An-
nitas, nink löpmata Wois taima pole minnä.

7. Heng! astu ussun päle sis, Nink olle heiti-
mata, Ja ärrä lasko iggawes Sest ilmast hendä
pettä. Rui jooskmist hiljas arwat sa, Eis lenda
armo-siwuga Ni ülles, kui üts aadler.

38.

Dmmal wissil.

Oh! wötkem Jummalat Suust süddamest nüüd
kitta, Ke suri asju teep, Ja auwo tälle näüta.
Ke emma ihhust jo Meil tennu paljo hääd, Par-
hilla hoitwa weel Meid temmä armo kää.

2. Se armas Jummal nüüd Ka wötko hõle
kanda, Nink wödmäts säändke, Ja kallist rahho
anda; Ta piddago meid ka Siin ülles armsaste,
Ja wötko häädast tääl Meid pästa hõdeste.

3. Auwo olgo Jesale, Sel surel Jummalalle,
Ja temmä posjale, Sel auwo kunningalle; Sel
pühhäl walmul ka, Kolmainul algmisesest, Ke olli
nüüd, ke om, Nink jääp ka iggawest.

39.

W. Wo südda waiwa jälle.

Ja ni kui pikse ilman, Üts lats se emmä hõiman
Woip rahholikkult mata, Nink pelgämata jäda.

2. Ni lassep Jummal esil Ka omme latsetesil,
Kui häddärühhip tulla, Siin omman usjan olla.

40.

W. D armas kae tanna.

Ma näe kui preester saisp, Nink seddä poiga
tahhap Nüüd ümbrelõkata leppingo wisi perrä,
Ni et woip se man tutta, Kif sündi pühha auwoga.

41.

Eest wiis.

Milles jo ta werri josp? Kas se surm ni algaste
Tedda ärrä neelwa tullep, Ni kui sündi mitmale?
Ei! ta peäpootma, Nistin peäp koolma Jesuken, püh-
händap So nink ka mo, weel se läbbi hennele. ∴

42.

W. Jõsand kurja olle tennu.

Kuis ni pea jo ne hawa, Pühhä, puhhas Jesu-
ken, Rippe walloga sul sawa, Werd jo wallat
norusen? Nüüd näüs werrezilgakeisi, Perräst
josp oja wisi.

2. Werreta es woi joht seddä Werre-wölga
tasfuda, Jummalat es woi ka muudo Ütsil ärrä
leppita; Selle piddi Jesus astma, Omma wer-
rega meid pästma.

3. Werri, hawa siin sen ellun, Werri, hawa
surman ka Saatwa mulle ligen häddan, Ke mo
säänd waiwawa, Nüüd se wahhemehhe läbbi Jul-
gust, kinnitust nink abbi.

4. Woija werrega mo waimo Nüüd sel wassfel
ajastal, Eis ei woi mo tapja puttu Ei siin ellun,

ei ka sääl. Kui so werri sõänd woijap, Käl se hädda eest mo hoijap.

5. Oh et nüüd mo werri ligus Siinno werre wäega, Et mult Halleluja kulus, Kunni hõngo rõмба ma. Woon, so werri, kumb om puhhas, Tekko ka mo ello pühhas.

43. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Se perräst tennäp heng nink su; Ka minno lihha nink mo lu Siin tolmun maan so jalgu eeu, So eddimäse werre seen,

2. Et werd sa wallit mitno eest, Kui säduft täüsfit Jesus Krist. Se olgo ikkes melen mul, So werd ma olle masnu sul.

44. W. O Jesu anna rohkest käest.

Se noor nink illus latselen, Se tige armsamb Jesuken Toop wassfet ajastaiga meil, Sest om rõdm kigil usklikkull.

2. Ne engli rõmustawa ka, Ke meije ülle walwawa, Nink laulwa rõdmsast üttest suust: Auw wona werrel iggawest.

3. Sest Jummal om nüüd leppitet, Kik innimiste pat nink süüd Om Jesu werren upputet, Nink Eesa wihsa kistutet.

4. Kui Jummal meije söbber om, Mes kõhtap.tetta pat nink surm? Ei kela põrgo wärräja, Se Jesuken om meijega.

5. Ta toop suurt rõmo hennega, Mes waja meil nüüd murreta? Oh laulke: nüüd om rõmo aig, Sest Jesus kånäp waiwa kif.

6. Ta kallis werri näütap jo, Et se om selge armo tö, Mes temmä pattatfide hääs Siin täüdap neide õnusses.

45. W. Mo sõänd anna tigest wäest.

Nüüd nakkap wastne ajastaig Meil wassfe armoga; Sest kittäme nüüd Jummalat, Nink lauslam' teijega.

2. Näts! Jummal Eesä näütap meil Nüüd wassfet armo tööd. Me turneme ta heldust kül, Nink kittäm' sedda hääd.

3. Mes tahhap Jummal Eesä nüüd Eesamma armoga? Ta pürowäp oppetada meid, Nink sõänd ärräta.

4. Waim annap selget tunnistust Jesusse werre wäest. Me kummar dame söämeft Se sure armo eest.

5. Hä teil, kui töttelik se om, Nink söämen ka ni. Ja, ja! ni heitap heng nink waim, Ei ütfinda joht' su.

6. Nüüd seni ikkes pallelge Kui Jummal awwitap; Täl lotussen hend anname, Et meil kif armust saap.

7. Se armo-järg nink wahhemees Om tulnu

Jummalast. Me odame ka sõamest Ta kääst õn-
nistust.

8. Ja om se werre. põigmees rõõst, Rumb
meid ni armastap; lats surma omma mõrja eest,
Et täl sest ello saap.

9. Ja se om iggawenne päiw, Ni tunnistap
mo waim, Kus Jeesus hend' kui ello. kairw Aw-
wap mo sõamen.

10. Ja teep hääle mel sedda kül, Kui annate
täl maad, Nink lasset' walmistada täl Ka om-
me sõamid.

11. Se sündko selgest armo. wäest, Mes meile
usust saap. Se wäggi tullep temmä kääst, Rumb
sõänd wassfes teep.

12. Ja werri olgo ütfinda Se ussu pohhi teil,
Nink ootke tedda jätmata. Kui targa neitsi tääle.

13. Se nõuw om meije melest hä, Mes Jum-
mal tallitap. Heng waidlep Jeesu perrä ka, Ke
minno põigmees jääp.

14. Me rõmustame sõamest Sest Esä haldus-
sest, Nink tennäme ka Jeesus Krist leppingo
werre eest.

Jeesussest nink temmä nimmest.

46. W. Oh wõikem Jummalat.
Se lige kallimb kroon Om Jeesu nimmi mulle,

Sega woi julgede Ma järje ette tulla. O mag-
gus nimmi, kun Mo sõame fostotus; So sissen
om fik õn, Ja rõõm nink rõwens.

47. W. O Jeesu, anna rõõstest kääst.
O Jeesu, sinno mälletus Om sõamelle rõmus-
tus; Ent kus sa ellät esfi man, Sääle om weel
siremb rõõm nink õn.

2. Sa ollet minno rõõm nink päiw, Nink ig-
gawenne ello. kairw. Ei olle sinno saarnane Siin
maan, ei taiwan ütfsike.

3. So sisesest joesep selge arm; Eht ma kül wai-
ne muld nink põrm, Ma tahha siski laulda sest
So nimmel' kikkust iggawest.

4. O neitsi poig, ke ollet siin, Sa meije ar-
mo. järg nink liin. Sul sünnis auwo jätmata,
So rikkus om ilmoatsata.

5. Sa armo, hallestusse kairw, So palge pais-
tap mul kui päiw. Sa rõmustat neid kurblikuid,
Nink sadat fikki esfinuid.

6. Amen! so nimmel iggawes Sul laulap meije
foggodus; Nink fik, mes elläp eäle, Sel nim-
mel kummardawa so.

48. W. So heng, o Jeesu! tekko mo.
Sioni tütre, kui teil om Mo sõpra nätta lust nink

rödm, Sis saiske moga förra pään, Ma kuluta
sest römo tääl.

2. Mo söbber om ni kui üts woon, Ke kannat-
alik figin om, Ja helde, puhhas kombist ka, Nink
ilman figist laimata.

3. Mo söbber om kui hao-täht, Ei olle töist ta
saarnast joht. Ta illus palge römustap Ni pea,
kui heng tedda näep.

4. Kui wäik mo söbber iggawest Sest jumma-
likkust järjest paist. Kik söäme ne sawa tööst Ta
suresst armust sullanus.

5. Nida, oh tütre Zionin! Mo armsa söbra
näggo om. Kui tahhate taad nätta ka, Siin om
Immanueeli ma.

6. Siin om se mäggi Sinai ka, Kus wösfu
palli tullega. Se paig om wäega hirmolik, Ei
woi siin mitte saista kik.

7. Üts enneke om kiki eest, Ke köhtap saista se
man tööst, Ta om Moses, Jummalamees, Ke
pallel sääl se rahwa eest.

8. Mo Jesus paljo ennämbest Teij' sedda pat-
tatside eest, Kui pallel sääl se ristii pään: „Oh
Eesä anna andis neil!“

49. W. Mo helde Jesus minno rödm.

Mo südda pallap armoga So wasta Jesufenne,
Nink laulap sure römoga, Kui ma so armo tunne.

Ma anna usfun sulle suud, Ei püwma warra, ei
ka muud; Kui ma so löwma enne.

2. Sa ollet maggus taiwa-leib, Se Eesä ül-
lemb ande; Mo südda näljan sedda sööp, Nink
toidap sega hendä; D leib, kost ello wäike saap,
Kumb minno henge kinnitap Siin nink sääl ig-
gaweste.

3. So werri om kui jodaw wiin, Kumb minno
hengel maggus; Ke kistotap mo janno siin, Ma
himmusta so ikkes: D lätte, kumb täus maggu-
fust, So perrä om mul himmustust, So arm
om minno rikkus.

4. Sa ollet henge pöijoken, Ma wötta sinno
hölma. Mo kõrgepreester nink mo woon, Ke
mo eest pididi koolma. Mo fige üllemb kunningas,
Ke minno kaitfap wäggewast, Et ilm ei sa mo
neelma.

5. Mo parremb söbber ollet weel, Ke ello mo
eest jättap; Mo welli, kel om helde meel; Mo
emmä, ke mo toidap; Mo arst, kul minna töb-
bine; Mo rohhi nink mo hoidjake, Ke haigusfen
mo kaep.

6. Mes ma kül, illus Jesufeka, Siin stanust
ütle ennämb? Sa ollet minno armaken, Kik ki-
gin, fige parremb: Mes minna eäl himmusta,
Sesamma ollet sinna ka. Oh! olles arm mul kan-
gemb!

50. Dmmal wišt.

Kule, armas Jesus! pea Dmma nõrga lamba
häält. Anna et mo kurblik söä Lunnes sinno
armo-meest. Minno heng so mörsja olgo, Sin-
no waim se mulle tulgo, Ke mo palwust ülles
wiip, Amen taggasi ka toop.

2. Nüüd ma loda, et ma sinnust, Kui ma
heika, kuultus sa. Urä tänä hendä minnust,
Pea, pea, awwita! Ja! so lambid kulet sinna,
Se pääl üttele, Amen, minna; Sest ma ussu
kindmalt tööst, Et sa kolit minno eest.

51. W. Ma olle Jesusst pandnu.

Nüüd pästap söämelle So nimmi Jesus Kristi;
Nink meije jäme sulle So waiwa palgas tööst.
Oh kääfi meid siin ikkes So källen armolist: Et
sa sait innimiseses, Se pästap häddä käest. ∴

Kolme kunninga päiwal.

52. W. O Jesus Kristi sa kõrgemb dn.

Herodes nink Jerusalemi Heitiwa, kui sai tedä:
Et Jesus olles Petlemini Sündinu, kunna seddä
Jo kirjätundja ütliwa: Et Jesus peäs sündimä
Sen linan kirja perrä.

2. Ne moissiwa kül kuluta Herodesese seddä;
Ent eesti es lä kaema, Et saasse nätta teddä.

Ni om ka se parhilla weel, Et mönni tšiap sel-
gest tääl, Ent temmäst mitt' ei holi.

3. Ke jääp Jerusalemi weel, Se pimmedusse
sisse; Nink ei lä Petleheimi pool, Kus se suur
walgus töösi; Eht ta kül muudo kirja loep, Ent
ei te, mes se tunnistap, Se ei wol Jesusst löida.

4. Ne targa seni nõusiwa Se önnistusse perra,
Kui nemma teddä löisiwa, Ke om se ello warra.
Oh et ka meije nidate Es holis ajast, warrastle,
Seni kui teddä löowas.

5. Herodes küsse sallajalt: Kunnas se tähte
neil pästnu. Täi olli kawwalus se man. Ent
wõrkem ikkes astu Se tähhe perrä ussinast, Meil
olgo murre Jesussest, Nink nõudkem teddä ikkes.

6. Kuld, wirok, mürrö olgo meil Se öige usk
nink palwus. Me warra: ihho, heng nink meel,
Kif olgo tälle andes, Et Esä arm meid önnistas,
Nink Jesus meije mannu jääs Ni ellun, kui ka
surman.

53. W. Mo sõänd anna tigest wäest.

Heng, tööse ülles maggamašt, Sest sinno wal-
gus näüs. Se imme-tähte and tunnistust, Et
siin se kunningas.

2. Sis rühhi nüüd nink osti sa Laad armsat
latsekest. Se tähhe päle olgo ka So filmä kään-
tu tööst.

3. Se walgus, kumb sul tõsnu jo, Se päle
 kae hääst, Se wiip se latse mannu so, Kel nim-
 mi Jeesus Krift.

4. La om se kaunis pöijoken, Se öige Eesä
 woon; Lawita poig, õnsusse-paas, Nink Is-
 raeli kroon.

5. Käu armoga sa perrä nüüd, Mes ilman,
 unneta So sõpru nink so esämaad, Nink essi
 hendä ka.

6. Las ehhita hend' ussinast Se saja särgiga,
 Kui mõreja ommal pöijul tõöst Siin wasta min-
 nema.

7. Oh anna sis nüüd sõamen Sel surel armul'
 maad, Kumb om se sõim nink Petlehem, Kus
 Jeesust nätta saat.

8. La om se öige ello-leib, Kumb sinno kinni-
 tap. Kui sinno südda nõrgas läap, La kät sul
 kunitap.

9. Mo südda panne tähhele Kuis luggo sinno-
 ga, Kas ollet otsnu öigede Se latse perrä sa.

10. Sensamman palgen ütfinda Se öige wal-
 gus paist, Kumba ne targa } paggana } Sääk kum-
 mardwa tõöst. { kunninga }

11. Se tähhe perrä otsi sa, Kumb paistap ig-
 gawest Se Eesä järjest otsata, Walgustap pim-
 medust.

12. Jaan tunnist lige tõttega Pöigmehe sõb-
 ras hend; Näüt temmä päle sõrmege: Se man-
 nu minne nüüd.

13. Se walgusse een kumarda Sa öige mad-
 dalast. Las omma sõänd walgusta Sest armo-
 paistusfest.

14. Täl anna ohwris foggona Heng', ihho,
 wahn nink meel. Nink laula engli hulgaga:
 Siin om Immanueel!

15. Oh maräst imme walgustust Se paistus
 annap sel, Ke armastap taad latsefest, Nink
 sõänd annap täl.

16. Kif engli taiwan illewän Ne omma
 rõõmsa fest, Nink temmä foggodus siin maan Täl
 annap aumustust.

17. Oh! otske taiwalikko hääd, Kumb pedetu
 om siin. Se arm teep rõõmsas kurbstikuid, Kumb
 pallap Jeesusen.

18. Se taiwa leib, englide rõõm Sul antas ülle-
 wast. Oh! kittä Jummalat mo waim Se kallii
 armo eest.

19. Siin om se täht, se us nink tee, Kust
 mintas ellule; Siin paradisi warräja, Ke saiswa
 wallale.

20. Siin kaop ärrä murre-hääl, Kif wallo;
 waiw nink piin, Saap rõõmsas ihho, heng nink
 meel Jeesuse armo wäen.

21. Ja man om ülleüldlikkult, Mes waja kel-
leke. Siin kaop kit se ärrä sult, Mist süddä wal-
wati.

22. Siin om teil ossa Jummalal Nink temmä
lastega. Eäl andke henda koggona Kig' omma
häddäga.

23. Ja näütap teile õiget teed, Kumb esä-
male lät, Nink pääl sa rahho, hengust saat,
Kui sinna seddä läüt.

54. W. Jesus kige ülemb hä.
Terre! illus lasteken, Rahho würst, o Jesuken,
Kige ülemb hä nink õn, Paista ka mo sõamen:

2. Mi kui targul, kumma sääl Lundnu seddä
tähhe pääl, Kumb neid saatnu aufaste Sinno
mannu Jesuke.

3. Sa jät meile kunningas, Nink so rahwa
karjusjes, Mi kui Lawit enne sääl Olnu Israeli
pääl.

4. Es se olle immé kül, Kunningide kunningal
Kinkwä andid paggana, Kel om taiwas nink se
ma.

5. Wõtta ka mo sõänd siin Hennel andes Jesu-
ken. Sa näet mul ei olle muud, Kulda ei ka wi-
rokkit.

6. Se eest olgo sulle tääl Kittus nink ka lauso-
hääl, Usklik palwus siin nink sääl Andes, mo
Immanuel.

55. W. Müüd paistap meile ilusast.
Ke tahhap nättä Jummalat, Se kaego mo kun-
ningat, Ke lihhan näus kui minna. Se Esä
taiwan õnnistap Neid, ke ta poiga armast-p.
Kik engli koor saap laulma: Tulge, Saiste
Troni ette, arma welle! kit ke teije Usfun Jesust
kummarданu.

Maria puhhastamisje päiwal.

56. W. Sa pattaste armastaja.
So saatko Jesus walgusfen, Kui aig om ussin
olla. Ja andko sul ka sõamen Kostotamisje aiga.
Ja puhhastago koggona So ihho nink so henge.
Nink puhhändago armoga So moistust nink so
mele.

57. W. Ma tulle taiwast illewasst.
Se olgo meije ainus hool, Et süddä ifs jääs Je-
su pool, Ja et se ihho, heng nink waim Saas
puhtas, kui ta mõrja om.

2. Ent andke sõänd kerkus täl, Se om üts an-
de Jummalal. Ei olle ütsik armsamb täl Kui
murtu süddä, maddal meel.

3. Auw, kittus olgo Jummalal, Ke omma
poiga andnu meil. Se läbbi saije sadetus Meil
Jummalaga osfau.

4. Se Eſa meid nüüd armastap, Se poja werrī puhhastap; Se pūhhā waim meid walgustap, Henge nink ihho pūhhendap.

58. W. Oh tulge teije waiwatu.

Hā ſel, ke ni kui Simeon Rāup omma Eſa peljusfen, Taht õnnetojat nārdā; Ke tāue om pūhhā waimo wāest, Nink odap ussun Jēsuſt Kriſt, Se woip hādd ohwrit wijsā.

2. Se eſa om ſel armollē, Kel Jummalā nink Maarja poig, Se ūllemb ohwer wijsā; Ke tige ilma pattu eest Om hēndā ohwritſenu tōöst. Se om ſe õnnetoja.

3. Wi ohwrits tuwikesē eest So welle-armo, tōiſitust, Se om, mes Jummal tahhap. Wi wona eest ſa maddaluſt, Ja ſilmāwet nink kannaruſt, Neid Jummal wasta wōttap.

59. W. Nüüd lauſkem suuſt nink ſüddāmeſt. Lats panti ette Jummalal, Et meil ſaas aſſend temmā man. Rui ſe aig olli tāūdetu, Mes Jummal olli ūttelnu, Sis tunnist pūhhā Simeon: Et ilmale jo tulnu om, Ke tige rahwa rōom nink õn.

Maria kulutamisē päiwal.

60. W. So heng, o Jēsu! tekko mo. Mo heng hēnd' wāega rōmustap, Nink Jumma-

lat ſa aumustap, Et temmā ſure armoga Mo päle wōtnu kaeda.

2. Se rōom mul jāgo allasi, So kõrge aumojārjēni, Kus ma ſe ſure armo eest Sa ſitmä ſinno iggawest.

3. Oh te mo eggāl tunnil ni So hawun rōomſas ofſani, So waine nāürſik olle ma, Le minnoga kui tunnet ſa,

4. Ma usu ſeddā tōttega, Sa faet mo pādāl armoga. Eest ajaſt õnnis olle ma, Riſ põlwe ſeddā ūtlewa.

61. W. Ma tulle taiwaſt ūllewaſt.

Nüüd eggāl päiwāl, Eſaken! So kittaſp Jēsu rahwaken, Et ſinna annit neitſile So ainuſt poiga hōlmale.

2. Ei olle ſündnu eäl tōöst, Mes kuulti nüüd Maria ſuuſt: „Mo Jēſand wōttap maddala Nāūſiko päle mõtteida.“

3. Sa ollet Jummal armolik, Seperrāſt ſunnip nida ſik, Et omma poiga annat mul, Kenk pādāl es ſunnis kaija ſul.

62. W. Ma tulle taiwaſt ūllewaſt.

Waim warjus ūlle neitſikeſt, Se kand ſis ihhun Jēſukeſt Seni, kui ſāetu ajani, Rui temmāſt jāl, le lūeſiti.

63. W. Kit kallis henge õnnistus.

D Jeesus Krist! sa rahhõwürsk, Ke sadu pühhäst waimust Se neitsi ihhun; — anna sest Mul seddä õnne armust: Et ma saas waimust sündinud, Nink Jesu nimme mäletus Mo soamen iks elläs.

2. Ja om se fige kõrgemb poig; Täl Jummalast om antu Lawita järg nink kunningriik, Se päle om ta pantu, Nink üllendetu kunningas, Se kunningriik jääp iggawes, Se perräst om ta säetu.

64. W. D Krist, ke ainus ollet.

Täl panti Jeesus nimmi Jo enne sündimist, Nink meije tunnistame Ka eggal ajal sest: Et temmä om se Kristus, Jummal aowo paistus; Mo õnnisteggija.

2. Se Eesa om täl andnu Kit riklust, wallitsust, Nink temmä päle pandnu Ka surma-kannastust: Et temmä pididi waimun Meid wallitsoma armun, Nink saatma õnnistust.

3. Sest Jummal om täl andnu Ka preestri ametit. Ja essi om ka wandnu, Et temmä tahhas fik Siin usutawast täuta, Nink iggawes hend näuta, Kui diget abbimeest.

4. Kit kele nimmitawa Ka teddä esandas, Nink tõtten tunnistawa, Et temmä iggawest Jo enne Jummal olnu, Kui ilma kōse tulnu; Kelt meije same fik.

5. Se Jesu järg nink riklus Jääp saisma iggawes, Ja foggodus ka ikkes Saap temmäst kaitserus. Seperräst rõmo-õli Om wassetu ta päle, Et ta meid awwitas.

6. Et Jummal liphan meile Nüüd hendä awwadap, Sis usume ka jälle, Et ta meid armastap. Jummal nink inniminne Jääp ikkes meije mannu, Ei lahku iggawel.

Jeesuse ello-käugist.

65. W. Oh wõtkem Jummalat.

Ma näe taad haina pääl, Se Eesa poiga taiwast. Ma näe taad immewat Se emmä rinnan rõõmsast, Nink sawat kangembas Ni eän, tarkusfen. Ja arm läts surembas Kit innimiste een.

2. Kui ta läts emmä mant, Sis emmä õnnist teddä. Ja läts sis Jordani, Nink pallel Jani nida: Oh risti minno sa, Ni kui muid ristitas, Nink pühhenda mo ka Armo kulutajas.

3. Ma näe sis põlwini Jeesust Jordani astwat, Nink wäega armsaste Neid käsfi kōkko pandwat, Ni kui üts lastefen, Ke saisap esä een, Nink pallap hallestust, Nink esä-armastust.

4. Se päle mo waim näep, Et Jaan wet üles-tõstap, Ka seddä õnnistap, Nink temmä päle kal-dap. Hää! hoikap taiwast ka: „Se om mo armas poig, Kummaß mul melehä; Oh kuulke teddä fik!“

5. Ma nâe, et puhhâ waim Kui tuwWikenne lenda
 J'esuse palge man, Kumb ni kui pâiwlik pois-
 tap. Ja puhhup ûllewast Se E'ssa õnnistust Je-
 susse pââl, kui tuld, Kumb wassfet wâkke and.

6. Weel safsap kirjan ni J'esusest ûllespantu:
 „Kui olli ristitu, Om waimust laande widu; Sââl
 murrelik om ta, Nink ilma selfsita; Ei sô, ei mak-
 ka ka, Om tâudet hirmoga.“

7. Ma nâe, kui kiufaja Om temmâ mannu
 tulnu, Mo õnnisteggija om nõrk nink jôud kif
 lõpnu. Waiw om tâl fõnnelda Kui satan tükkip
 pââl; Jummalâ sõnnaga Sis wainlast wârâp
 sââl.

8. Kui eesmâlt ûlles lâts Jerusalemi lina,
 Sis kurbus teddâ lites, Kui olli sanu sinnâ. Ûts
 hirmus pat oll' sââl Se Judarâhwa pââl: Ta
 lõis neid kauba man Jummalâ kôa seen.

9. Petesda-tigi man Om kawwa aiga ootnu
 Ûts waine innimen, Nink terwust hennel lootnu;
 Ent es sa fiski weel. Kui J'esus tulli sââl, Nink
 kaije temmâ pââl, Sis anti terwust tâl.

10. Tâl tulli kooljaga Ûts lâst sââl lnan
 wasta, Kumba wôt ârrâta, Et ta es peâ ikma.
 Ent tõistkõrd tulli ta, Nink ikse essi ka Se sô-
 bra hawwa een, Kui olli murre seen.

11. Ma nâe kuis merre pââl Ta laiwa sissen
 makkap; Jârwo, tuul, se mäsâp sââl, Nink
 rahwas nuhtlust pelgâp. Ta ütlep neile sis: „Mes

teije pelgâte“? Ei ligu ütst os, Jârwo, tuul
 jääp rahhule.

12. Ka õige ussu man Ta tâudap neide taht-
 mist, Ke temmâ heldussen O'siwa hennel ter-
 wust. Se werretõbbine Put sarki enneke, Sis
 anti terwus tâl J'esuse sõnna pââl.

13. Tabori-mâe pââl Ta arwald omma auwo.
 Se E'ssa sellet sââl Sis ârrâ omma poiga. Neid
 warjus ûlle pilwo, Ta palge paist kui pâiw; Mo-
 ses nink Elias Nâutsiwa henda taas.

14. Ni teep se immemees, Ke perrâst weidi ai-
 ga Hend' pedap kiwwe eest, Kui rahwas taht taad
 heita. Waest teep ta imme tõõd, Et hirm ka tul-
 lep pââl; Waest om ta murret tâus, Nink puh-
 kap mõtsan sââl.

15. Kui halle melega Ta kaij' se lina pâle,
 Jk teddâ, kulut ka: „Kui sinna seddâ tijas Mes
 tarwis lâhhâp sul So kallî rahhule; Sis saas
 sa mõlema, Nink armo pallema.“

16. Siin sünnip eesmâlt weel Se auw, mes
 tâl jo ammo Kûl woinu olla tââl, Kui rahwas ol-
 les tundnu, Et ta se kunningas, Zionî tûtre paas,
 Ke sõidap eesliga Nink hiija melega.

17. Maria rõhhip ka Ta ihho ette wõidma
 Se nardi-õliga, Kumb tâhhendap ta surma. Ta
 kallâs seddâ sââl J'esuse ofsa pââl; Mõst jalgu
 filmâ-weest, And armust neil ka suud.

18. Mo süddâ rõõmsas jääp, Kui ma kae Jesu

päle, Ke jalgu möstma läap, Nink kulut armo-
häle. Nink kui ma Jani näe Jesusse rinna man,
Kumba ta ennämb weel Kui töist armast sääl.

19. Ja kui ma Jesusst näe, Nink sinno Mad-
dalena, Ei jä ma henne man, Ma panne immes
sebdä; Ja jalgu pühhip se Ausa sösaraken, Ke
annap wimäte Täl suud weel harwa man.

66. W. Mo säänd anna tigest wäest.

Nüüd kumarden me anname Jesusset kuttust
tääl, Nink Hosianna laulame Sel rahho · kunnin-
gal.

2. Sa helde henge · pöijoken! Et meije paljo
kül Ei köhta sinnoimme wäest Siin juttustada
tööst;

3. Sisli mes meije tunneme Siin omman nö-
kusen, Om sinno pühhä waimo tö, Kumb näi-
tap söämen.

4. Kui fik ne lodu asja tääl wois sebdä kön-
nelda; Saas paljo paiku tedä meil, Kus me eest
pallel ta.

5. Kuis mitto mäkke, orguke Sis nättä saas-
sime, Kus Jesu filmä wesfike Joosk ülli rohkest.

6. Oh kuis ni wäega halledast Sa kaibsit, Je-
sufen, So Esja laste häddä eest, Kumb nelle
olli een.

7. Sa isfit ka, o Jesufen, So söbra harwa

man, Ke nelli päiwä mulla seen Jo olli olnu
maan.

8. Kuis mitto körd wast silma · weest Sa kast-
sit wodekest. Kül mitto ödd nink päiwa tööst Sa
isfit halledast.

9. Eht sa kül sebdä wailikkuit Ustinda tallitit,
Maan ollen omma palge pääl So armsa Esja een.

10. Sääl lanen palsit, puhkosit, Kui isfo tulli
pääl, Se olli sinno toitus sääl Ni päiwal kui
ka ööl.

11. Kui rase olli sulle se, Mo armas Jesufe!
Et Judas, ke so jünger weel And sinno ärrä sääl.

12. Ke kinnit nida töisille, „Tähhes teil olgo se,
Kel suud sa andma minna tääl, Weddäge tedda
sääl.“

13. Sis wallust filmä wesfi kül So pöski mö-
da joosk, Mis sinno armas Esja sääl Raeden lug-
gi tööst.

14. Sääl öli · mäe pääl palsit ni, Et taiwas
wastakost. Neid arwamata puhkusi So Esja üt-
sind kuuld.

15. Se sissenpidi kannatus Iits kohhalt mah-
ha so, Et Jaan nink Jakkob, Peter sis Taad
nätten uinowa.

16. Ja wärrisi nink wabbisi Maan omma
palge pääl, Ja ipho werd ka higgosi. Es kosta
Esja tääl.

17. La pallel: „Esa! üttel ka, Mo heng om murrelik; Kas peä joma ütfinda Se mörru karrik kif?“

18. Es kosta Esa siski täl; La pallel töist-förd weel: „Mo armas Esa! wötta nüüd Se karrik ärrä mult.“

19. Nüüd pallel ifs weel kängembast: „Mo armas Esaken, Oh awwita nüüd omma last Sen surma-taplussen!“

20. Wait jaije kif ta ümbre weel, Es kosta Esa täl. Üts engel tulli sis se pääl, Nink kiin-tedda sääl.

21. Sa kaibst ka, o Jesuken! Sis wäega hal-ledast, Rui Pilatusse kohto een So pesti fibbe-dast.

22. Sa wässt ärrä, Jesuken, Se risti-pak-ko al, Rumba sa kannit kummarden Kolgota mäe pääl.

23. Nüüd pattastide önsufes So südda janno tuus; Kostotamise asemel Sappi-jook antas sul.

24. Weel risti küllel nariwa Ne kõrge prestri so, Nisammute ne rödwil ka, Ke esfi sunnitu.

25. So kange werre-ristminne, Minka so ristiti, Se olli rasfe tötteste, Mi et sa tännitit:

26. „Mo Jummal, Jummal, mellel sa Mo jätnu mahha nüüd; Se surma oht om otsata Nink rasfe rahwa süüd!“

27. Sa ikkfe sis weel wimast lörd, Rui surma-tunniken, Nink kannatus so mitto wörd Weel pinas foolmisfen.

28. Amen! nüüd otsan om se wain, Sa hõitfit: täüdet om!“ „So pole töttap minno wain, Oh Esa! sääl om rõöm.“

Kristusse kannatamisest, foolmisest
nink matmisest.

67. W. Mo sõänd anna tigest wäest.
Sa kaijet halle melega Se waise Petre pääl,
Ke sinno kolmförd fallas sääl Se usse-hoitja een.

68. W. Mes ollet sinna, armas Jesus tennu.
Jilmlikko sundja een safsap mo pästja, Eht ta kül
esfi ilma kohtomisiija. Se läbbi teep mo wabbas
tigest pattust, Nink keläp nuhtlust.

69. W. Oh wõikem Jummalat.
Jesus kaij Petre pääl, Se käüs ta sõänd läbbi,
Ni et sel esfijal Sai kurbus nink suur häbbi; Ar-
mo nink walloga läts wäljä ütfinda, Nink if
Jummal aen Pattlikko saddamist.

70. Dmmal wistl.
So heng, o Jesu! tekko mo Nüüd puhtas, min-

na palle so: So waimoga mo ühhenda, So
hawuga mo parranda.

2. So werri, kumb saäl rohkest sis Joost kül-
lest, pattatšille hääs, Se sissen nüüd ka puhhas-
ta Mo henge, ihho foggona.

3. So higgil saakto heideste, Et minna ei fa
kohtute; So ristil surm, waim, kannatus, Se
olgo minno kinnitus.

71. W. Sa annit omma kallist werre.

Kui se päiw meelde tullep mulle, Kun mo põigmees*)
läts surmale, Nink waiwan ik wainlaste ülle; Ka
minno perräst sündi se; Sis palle ma: o henge
arstja! Sa tahhas minno süttita Mo hawust, nink
mo leppitada. Sa ikfit armust mo eest ka.

2. Ma näe rassen murren saiswat Mo henge
sõpra õli-mäel, Nink weest ta kallit filmi jooskwat
Mo pattu ülle rohkest saäl. Neid murrelikku mõt-
eit, kumma Mo mõnnikõrd siin litšuwa Nink
waiwawa, neid kand ka temmä Mo kostokusfes
põlwiil maan.

72. W. Se Eesa mõtko õnnista.

Se kallil higgil zilkminne Mo sõbra palge seest,
Nink temmä henge heitminne Zeep filmi jooskma
weest.

*) Jesus.

73. W. Dpã tãús werd nink joni.

Mes teggi, et mo süddã Armust jãij haiges mul?
Se om se surma-hãddã Mo armsal Jeesusel;
Kui kuultil temmä häle, Kumb kaibas murrega:
„Mo Jummal, sinno päle Ma loda abbita“!

74. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Sest sani, et me waimun saäl Taad nãime tem-
ma ristil pãäl, Kui ta me õnnes henge heit, Se
tãudap rahhoga nüüd meid.

2. Kes surel redil lõunajal Nisuggust aumo oot-
nu tãäl, Kumb kellã kolme ajal saäl Sündi? —
om õlli kallil meil.

75. W. Minno waisus om ic. (Volest wãrřst.)

Jesu surma peãp minno süddã laulden siin ilm-
wãsimata fitma, Kunni meist õnsidega Wãstne
laul saap lautama.

76. W. Mo sõãnd anna tigest wãest.

Kuis kallil om se palwus tõõst Jummalã poja
suust; Meil tullep iggawes se hääs, Nink sures
õnsusfes.

2. Se preester, keddã se prohweet Jãrje een
nãggi saäl Jkwat nink palwust piddawat, Kui sa-
tan kaibas pãäl;

3. Se olli tödft se waiwa woon, Se werre-
pöijoken, Ke mörsjale ni kallis om, Se armo
lätteken.

77. W. Dh armas, kae tänna.

Me kittäme so waiwa Senni, kui läme taiwa,
Werrine Jofua! Sul olgo meije ello Kittuses
ärä antu; Wötta meist seddä hennele.

78. Dmmal wiiff.

Terre tuhhatörd, ke sinna Minno iks armastanu,
Jesus, ke sa kii, mes minna Patnu, ollet tas-
sonu: Dh mes kaunis järg om mul, Kui ma sin-
no ristei al, Kun sa mo eest jättit ello, Pöiwil
maan so zen woi olla.

2. Minna wötta sinno jalgu Allandikkult um-
bre nüüd, Sinno hawule ma julgu Eesi armust
anda suud; Dh! kes jöwwap, kallis pä, Sinno
janno arwata, Kumb sul meije perrä ölnu, Kui
sa meije eest siin koolnu.

3. Kirjota mo söämette, Jesus, omme hawu-
ga, Et ma es wois melest mitte Tunnike neid
unneta: Sinna ollet ommete Minno lige ül-
lemb hä: Sinno jalgu den ma olle, Näüta om-
ma armo mulle.

4. Sinno jalgu tahha minna Armun kinni
pidäda. Minno himmo kae sinna Nink mo eesi

armoga; Rae omma ristei päält, Kule minno
palwe häält, Ütle: jättä kii so kurbust, Minna
masa kii so kurjust.

79. W. Nüüd paistap meite kauniste.

Ma usfu, et üts werre wo Wee wolaga ka seg-
gatu, Jesusse källest joostnu, Kumb ilma maad
pühendanu. Se ristminne, se önnis wo, Om
ka fest wäija tulnu. Se pääl Om mul Hengen
römo, fest so külge panti tähhes, Mist mo Jesand
ütskörd tuttas.

80. W. Kii mes terwe ma pääl elläp.

Jesus, minno ello-lätte, Ke mo pästnu surma käest,
Dh! kuis kipe henge hädda Saije sulle minno
eest; Sinna ollet waiwa tundnu, Minno surma
esfi kandnu. Minna tennä söämeft Tuhhat,
tuhhat körd se eest.

2. Sinna ollet teotetu, Narus tettu, sülleltu,
Pessetu nink ristei podu, Mo eest ärä tappetu;
Et sa pästas minno pattust, Kurratist nink tem-
mä kaplust, Minna tennä söämeft Tuhhat, tuh-
hat körd se eest.

3. Sinna ollet hawu sanu, Sinno pesti hirm-
faste, Et sa süttitas mo hawu, Sadas rahho
minnule. Dh! sa ollet mulle önnes Hendä lass-
nu tettä wannes. Minna tennä söämeft Tuhhat,
tuhhat körd se eest.

4. Sinno, Jesand, ehhiteti Orja witsa kroniga, Sinno wäega nägoteti. Sedda kannatit sa ka, Et sa wois mo kostotada, Aowo-kroni mulle saata. Minna tennä söämest Tuhhat tuhhat körd se eest.

5. Sinna lassit hendä pessä, Et ma jääse rahhule, Nink so päle kaibust tösta, Et ma es saas kohtude. Nömota sa ristin ponu, Sega mulle rõmo tonu. Minna tennä söämest Tuhhat, tuhhat körd se eest.

6. Sinna lätsit häddä sisse, Kannatit hämelega, Naitsit mörro surma essi, Minno pattu tasfuda; Et mul kii saas andis antus, Sai kii waiw so päle pantus. Minna tennä söämest Tuhhat, tuhhat körd se eest.

7. Minno körkust massit sinna Omma maddalussega. Surm saap maggusfas mul sama läbbi se, et kolit sa. Nink et sa fait teotetus, Se lääp mulle sures auwus. Minna tennä söämest Tuhhat, tuhhat körd se eest.

8. Niid o Jesu, minna tennä Sinno kigeft söämest, Kige sinno mörro häddä, Wallo, ha-wu, surma eest. Et sa mo eest wärrisenu, Tuhhat kõrva waiwa nännu, Nink ni kallist pästnu mo, Jggäwes ma tennä so.

81. W. Minno Jesu hama.
Minno Jesu lehhä! Minno ja minno, Mul

om ni, kui mo eest ütfinda Sinna siin olles maan.

2. Illus Jesu palge! Oh kunnas mulle Saap säräne näggo, kut olli sulle Sää! harwan ka.

3. Dnistaja kae, Walge kui koolja. Neil nak-lu tähhile anna minna Pallawalt suud.

4. Kui sa armas Jesus, Hend'jälle näütär, Sis sinno pattane ikmist jättap Nink leinamist.

82. W. Kristus, dnisteggija.

Kuis kii armun tulluwa Jesu meelde lamba!
Enne kui ta surma lääp, Sööp ta paasja-wona.
Wöttap jüngrid rõmusta, Midssep jalgu puhtas.
Säep saframenti ka; Zeep neil risti armsas.

83. W. Kunnas same nätta so.

Kui ma näe omma meest Mo eest waiwan,
Minno süddä om sis tööst Ni kui taiwan. Zems
mä waiw nink kannatus. Zeep, et minna Tahhas
koddö minnä.

84. W. Ma armasta so, minno ello.

Se Esä näep omma poiga. Sää! öli aijan oi-gawat; Kuuld, et ta kolm körd hõikas: Abba!
Kast werre-hega seddä maad. La silmä jooskwa
wallo-weest Mo sure pattu-wõlla eest.

2. Kii engli saiswa ümbre jöri, Nink kaewa
halle melega. Eht neid kül olli mitto leeri, Es

õhsta wemmä awwita. La mael ni kui waggel
tõõst Sen surma-häddän meije eest.

85. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Labori-mäggi olli tõõst Täüs taima auwo, illo-
sust. Oh õit-mäggi, Kalgata! Mes teije pääl
om sündnu ka.

2. Om ülli armas minnule, Ra õnsusjes mo
hengele Mo Jesu rasse õhhu-hääl, Kumb kuul-
ti õit-mäe pääl.

3. Oh Inniminne! mõtle sa, Mes Esja poig
wõt kannata; Kik tullep sinno hengel hääs,
Nink iggawetsjes õnsusjes.

4. La wõt kil wallo henne pääl, Nink kannat
fik hääl melet sääl, Ni naarmist, põlgmist, teo-
tust, Nink wimäte ka surma tõõst.

86. W. O pä, täüs werd nink joni,

Mo henge pöijokenne Saap ärrawatwatus, Nink
ni kui warjokenne Weel risti naglatuus. Mo
südda armust sullap La wallo ülle siin. Täl ihho
nink heng maitšap Suurt õhto, surma-piin'.

2. Oh! ihho, werrest kastet, O rind, kumb
finni jääs; Lullikme läbbi kaiwet, Pä! surma-
hikke täüs. O su, kumb wiimset hõngo Weel
kuulda andnu sis, Kui heng om ärrä lännu; O
näggo, auwo täüs!

87. W. O Kriste päiw ke ollet sa.

Jesuga minne koggodus Se ketsemani alda sis;
Sääl näet sa ütte kojofest Täüs surma-õhto sin-
no eest.

2. La maadlep ni kui waglaken Sääl langen
surma waiwa een; Nink pallep Esja halledast,
Et päästäs ärrä omma last.

88. W. Oh armas kae tänna.

Oh, sa ilmsüta Jesus! Sul olli rasse saifus,
Nink mõtro kannatus. So surm om tõõste halle,
Ent kui ma waine palle, Eis om se minno rõmus-
tus.

2. Sa henge murren palsit, So Esjäl seddä *)
kaibsit, Nink ollit rahhota; Hend' palge päle
heitsit, Kolm kõrda „Abba! hõifsit;“ Jait siski
ilma abbita.

3. So keäke es trõõst; Üts engel tullit tõõste
So hädda kaema. Es woi kül awwitada, Ent
kinnit sinno sega: Et sa neid hengi palgas saas.

4. Oh! armas henge pöigmees, Sul olli mõrs-
ja kallis, Reddä sa armastit. Sa mõltit, pat-
tatfille Saap himmo so mau tulla, Weel en-
nämb kui neit englille.

5. Eest lagginep mo südda, Kui waimun näe
so hädda, Kumb' kannit minno eest. Ma tahha

*) surma hädda.

silwä-wegga So armo surust kitta Ni kawwa
kui ma ellä siin.

6. So haarti kinni hirmsast, Sa sait ka sö-
brust, kurbust, Nink kannit ütfinda. So jäetti-
wa kit mahha, Nink ütfile es tahha Eis soga
ütten kannata.

7. Mo werri senin ligup, Kui mo heng se
päälmöle, Mes waiwa tustit sa. Mo süddä
ikkep armust, Ei söwwa ka muust römust Siin
eäl henda kostota,

8. So ilma süta pesti, So kallit palge kisti
Se naro-kroniga, Kumb sul kui kunningalle
Sai auwo asemelle, Neist orjawitsust palmistus.

9. Ni ollit ärrä pöllet, Et eggä mees käänd
pallet, Es woi so kaeda. Ma kummarda so ette,
Nink anna hend' so kätte Siin nink ka sis kui
koddö sa.

10. Oh armas pöigmees kule! So mörsja
tahhap sulle Suud anda hawu pääl. Meid kas-
wata sul römus, Nink kütusses ja auwus; Eis
kölbame so nättä sääl.

89. W. Eht kii ütlemata.

Pattatside söbber! Armo täüs, oh woon, Min-
na waine waggel Palle sinno een. Kui so liggi
olle, Tunne önnistust; Ent se man ka näe Pea
esstust.

2. Armo, ent ka wallo Pattu perräst siin,

Tunnep süddä mulle Eggä körd so een. „Nuht-
lust olle teenu,“ Ütle minna sul; Ent sa kostat
jälle Nisti pääl sait mul.

90. W. O pä! täüs werd nink joni.

Ma olle hengust löidnu Mo Jesu hawu seen;
Mo waim om sinnä jõudnu, Kus mael surma
heen. Ta om mo henge woidnu Ta kalli werre-
ga. Ma olle seddä tundnu Mo waimun ütfinda.

2. Se ülle tuikap süddä Sel filmä pilgul ka,
Nink tunnep nüüd ka seddä, Et ma, oh kallit pä!
Hend' olle sulle keelnu So surma waiwa eest,
Kumba sa mo eest kandnu Mo henge önsusses.

3. Ma olle teddä nännu Mo waimo filmiga,
Ma saije temmä mannu, Kais kaunis olli ta!
Ma nakti armust ikma, Ta päle kaeden. Mo
süddä nakti liikma Ta sure waiwa man.

4. Oh! säräst söpra nättä, Kel tuhhat pisfara
Ta ihho pääl weel faiswa, Om armas kaeda.
Kes armastap kui temmä? Ei olle kedäke. Se
eesmänne om temmä, Nink ka se wimäne.

91. W. Kristi elläp, ke mo armastap.

Es siin po Esfa ainus pöig, Se pattaste pöig,
armo-järg? Kuis om ni suur ta waino nink piin,
Et luid woiw ärrä nättä siin Se risti puun!

2. Se, se mo Jesuken om ja, Ta kulle sisse

kae ma, Kui selge rahho om nink rõõm, Kun löppep fik mo murre piin, Kumb mul om siin.

3. Üts wäega illus lätteken, So fissen paistap Jesufen, Kumb jospet ello-wäega, Nink täudap meid nüüd foggona So armoga.

4. So mannu kummarden ma lä, O Jum-mala-woon hallesta; So hawu fisse kae ma, Kost werri joosk, kumb ütinda Woip süttita.

5. O kallis haaw, kumb külle seen, Ma anna suud sul usfu wäen; Ze mulle ni, et pea sa So läbbi terwes foggona So werrega.

6. So werri om mo kostotus, Nink többen minno kinnitus: Se arwitap mo haigusen, Kui mul so perrä Jesufen Om janno siin.

7. Mo hule tahtwa heldest nüüd Sul, Jesufenne, anda süud; O wötta minno armoga So külle-mulko foggona. Säääl hengä ma.

8. O malkus taiwa leiwäken, Ma waidle sinno perrä siin, Ke sinnust sööp, sa ilma ön, Se om jo taiwast löidnu-siin So rikkusen.

92. Eest wiis. (358)

Terre armsa Jesu hawa, Ke mo söänd kostotawa. Rigen minno henge murren Sa ma rõmo neide fissen. Ei woi ilma walw nink kärä Minno lahputa neist ärrä.

2. Minno man ei olle löidä Muud, kui selget pattu-südü; Ent ma palte armust feddä, Et

fo mövvo surm nink häddä Jaäs mo ainus lotus ilman, Nink ka iggäwes sääl taiwan.

3. Oh! mes suur ön saap fest figil, Nink ka minno waisel hengel, Et ni suur om Eesa heldus, Nink se poja pääl me haigus. Se eest tennäp minno süddä, Et sa ristin kannit häddä.

4. Nüüd so ette heidä minna Mahha, wessi joosko tasfa Silmist, ni kui sinno werri Ristist joosknu ümbre zöri, Kummaga sa minno pattu Olet armust ärrö mösknu.

5. Mo waim waidlep sinno perrä, Oh! sa kallis henge warra, Wötta hennel ohwris jälle, Mes sa armust andnu mulle. Minno ainus ihka-minne Om, so mannu koddö minnä.

6. Minno heng, se teng, om olnu Rootsin, eut nüüd om tuinu Sinno hawu paistus tälle, Sis om temmä löitu jälle. Anna, et so pühhä hawa Hengel rõmo-lättes sawa.

7. Minna kole näljan ärrä, Himmusten so armo perrä. Ze mul, waisel wagläl, feddä, las so werd mo kostotada, Et ma siin jo önnes olle Seni, kui ma taiwa tulle.

8. Jesus, sinno werre lättest Jospet armo-öli töttest Kostotusfes, kummil waija; Wois mo heng ka feddä satja! Anna Jesand, armust mulle, Et ma iggäwes jaäs sulle.

9. Oles tule-siwu mulle, Ma lääs sinno järje pole tennaten kui aadler ülles, Es saas wä-

ke põrgo woimus Sis kül ennämb minno ülle,
Sest et ma so mannu tulles.

10. Näätä mulle omme hawu, Kige õnnis-
tusse kaiwu, Kumma kannaten sul sanu, Kui
sa mo eest surma lännu. Oh! et mo heng neide
sisfen Elläs, ni kui paradisiin.

93. W. Jesu minno ello.

Mi kui ofsp hengust Se, ke tulles waiwast,
Mi ma ofsi ka. Mo waim rühhip ärrä, Wona-
kesse perrä Minnä koggona; Ent koghpes? kül
küsfit sa: Jesu külle hawa sisfe, Sää! om min-
no asfe.

2. Mes ma näe siin hawwan, Jesu kehä kal-
jen, Ei woi ütelda. laske mo siin jäda, Ei
woi ütfit nida Minno rõmusta. Kannatusse
näost ma Oppi hend' iks ennämb tundma, Nink
täl awo andma.

94. W. Mo eest tuus so südda 2c. 2c.

Minna olle omman waimun lännu Nieti mannu
saggede, Et ma kuulda saas so wiimsit sõnnu.
Oh! sa tijät tõtteste, Et ma waimun ni kui tai-
wa astu, Kui ma näe kui pääd sa nõrgutanu;
Nink sen armun ellä ma Seni, kui ma koddo sa.

95. W. O armas kae tännä.

Ma näe kuis sinna ifnu Kui poggana so pesnu,

Põrmand om lifke weest. Kui minna hõngo tõm-
ba, Mälleta ma so waiwa, Nink tennä sinno
sõamest.

96. W. Terre tuhhat kerd ke sinna.

Silmä ikke hallofaste Omma hädda ülle siin,
Südda puhka halledaste, Et üts ilmafuta woon
Om Jerusalemmin tõõsi Ilma nink mo hädda eest
Kannatlikkult surma lännu, Nink mo eest sää!
pu pää! foolnu.

97. W. Meije Jummalta wonaten.

Terre, terre hawu-hulk! laullem fit nüüd rõõm-
fast, Kummil anti külle-mull Ellämisse paigas.

2. Heitke mahha murret nüüd Henneft arma
welle; Meije surma nink ka süäd Wõt woon
henne päle.

3. Lemmä kannatus nink piin, Nink ta werre
hawa Kostotawa meid nüüd siin Wastfest
eggä päiwa.

98. W. Mo eest tuus so südda surma hädda.

Mo waim tijap seddä paika häste, Kus mo Je-
sus hengäs ka. Lemmä kolu kehä kaeminne
Leep mo sõänd sullama Ei woi ütelda, ni kui
ma tahhas; Siin jääp minno hengäminne ifkes.
Tulge esfi kaega; Armas om, kui näete.

2. Maitske armo, kumb ni ütlemata. Kes om seddä möttelnu, Et se fige lodu asja Esä Kristin me eest tappetu? Perräst om Josepi hau da pantu. Kes om seddä paika nimmitanu? Se om wist se Maarjaken, Ke sääl ik se hawwa een.

99. W. Henge pñjoken.

Armas Jesufen, Sinno rinna man Nagga minna rahholikkult, ðnsaste nink latfelikkult, Sest et werre-woo Jodap ütfind mo.

2. Sinno werreta Ei woi elläda. Süddä tunnep pea külmä, Rui ta jääp sest werrest ilma. Ei woi elläda Sinno werreta.

3. Sinno kannatus, Surma fibbedus Om mo säänd armust wäárdnu, Nink mo ülle woimust sanu. Wötta nüüd se eest Zenno söämeft.

4. Sinno hawa fik Omma warjopalk, Kus ma waine põrmofenne Jstu kui üts tuwifenne. Ei ma murretse Ennäm middäke.

100. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Dh faege se pae pääl, *) Üts eho-kain om löida sääl, Kost teije ärrä wallitu Ollere wälja wo-etu.

2. Me olleme kül wiggatse Nink hennest selge pattatse; Ent Jesu hawu wäkkew hais Teep pühhas meid nink armo täüs.

3. Se sure-redi aawustus Saat mitmale

*) Jesusse külle mulgo pääl.

suurt heitmist, Ke risti all sääl saiswa Ninkimme-asju näijewa.

4. Päiw omma walgust kaotap, Pimedust wäljä laotap: Tek pühhan-paigan katski lädp Ma pattaste all wärisep.

5. Se Taiwas henda wallal teij' Kummast se wäik ka wälja lei'; Hawwa hend' aawasiwa ka, Pühhide ihho tösiwa.

6. Mis perräst sündi nida fik, Et Jesus ristin henge heit? Sest tullep rõõm nink rahho meil Nink iggäwenne õnsus weel.

101. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Maria ikkep risti man, Nink kastap jalgu filmä ween Sel kallil wallomehele, Ke kiblas teddä hennele.

2. Dh! nõggemata pñjoken, So mõrsja eest sa kolit siin. Me kummardame söämeft So iggawes se armo eest.

102. W. Ma tenna so, et ollet mo.

Dh! fae, heng, Ketsemanne, Nink Kolgata mäe pole, Kus Jesufen, ke sinno õn, Mi werrine om nätto.

2. Se om mo Dnneiteggija, Ke werre higgist jilgup, Nink nida miano pattu all Täüs õhto, häddä kaibap.

3. Oh! kae Jesu waiwa siin, Se sulle hääs nüüd tullep. Jä se man armas hengeken, Käl ta so patwust kulep.

4. Raiba täl kif, mes litsup so, Nink anwa sbänd tälle; Se pöigmees armust kulep jo, Nink kinkip rahho jälle.

5. Ni awwitap, kui arst siin teep, Ke többitsit hoold kannap; So Jesuken ka rühhip sul Ni tört test, kui ta elläp.

103. W. Jesus minno ello.

Nind täüs surma waiwa, Jallun omma hawa, Pá om werrega Drjawitfa-nöglust, Oh sälg, kumb neist rihmust Werre joni täüs! Silmä haige ikmisest. Säräst kojo nida kaija, Se teep ar-mastama.

104. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Ma löysi ütte paikafest, Ei parrembat ma tahha, Mo Jesu kolu kehähäfest, Se een ma heidä mahha.

2. La werri seni ajani Om minno mösknu häs-te, Nink hoijap saja päiwani Jks hennele puh-taste.

3. So kehähä mannu lamme ma, Siin kostota ma hendä. Suurt mele hääd nink römo ka Om Jesu waiwan löidä.

4. Kui anna suud sel kehähäle, Eis tulleswa mul

meelde Ne piitsa, jone, lögi ka; Heltip waim kül se ülle.

5. Mo pöijust kule wimäst kerd Ni armsat, tas-fast hölli: „So kätte anna waimo nüüd Mo armas Esäkenne.“

7. Sest näggemisest olle ma Täüs armo nink täüs himmu. Käl joeskwa silmä pisfara Se ülle, mes ma tundnu.

105. W. O pá! täüs werd nink joni.

Se kannatusse hölli Sadap mo hawwale, Kus illus koolja kehähä Hengäp ni armsaste. Se om mo henge pöigmees, Ke minno pattu eest, Sääl ristin henge heitis. Nüüd hengap maggusast.

106. W. Sinno käen om minno süddä.

Walge, werrew, mitman näon Om ta meije :; kallis pä. Tälle olleme hend' andnu, La om, ke hend' :; me eest and. Kui se Esfa wiha palli, Jggosti ta ihho werrest. Oh sa kallis :; wonafenne!

107. W. Se wona omma olleme :;

Mo illus pöigmees, helde woon :; Ke sinna ollet surma lännu, Nink arwamatta waiwa nännu, Auw olgo, Auw olgo :; sulle wonaken!

2. Siin olleme so jalgu een :; Nink tennäme so

filmä-wega. Oh! kasta meid so werre-heega So küllest ;;; henge pöijoken.

3. So näggo om meil filmi een ;: Kui sa sel päiwäl ärrä koltit, Nink werrine sääl ristin ollit; Se om mell ;;; maggus söämen.

4. Pä orjawitsust kronitu ;: Oh! wötta meist nüüd suandmisfi. So biggi nink so filmä-wesfi Om kallis ;;; mell me haigusfen.

5. So rinna päle heidäme ;: Kui nõrga latse, fe ei jöwwa Weel omma emmä mannu tulla, Ent sieki ;;; rühkwa romaten.

6. Suud anname so käsfile ;: Ni kui ne targa junkro telwa, Ke wona saja ehhitwa, Ni sago ;;; meist ka kttus sul.

7. Waimun so säлга näeme ;: Kumb hirmsaste om lahki pestu, Kus arwamata joni nättu Nink ülle ;;; fige werrine.

8. Nüüd filmä-wega nakkame ;: Suud anden sinno jallust kinni. Meil söämen so rist nink nimmi Nüüd paistko ;;; ello otsani.

9. So arm om suur, oh wonaken ;: Kumb sinno aije taiwast tulla, Nink wõtma henne pääl me wõlla, Ja mosma ;;; omma werrega.

10. Se häddä, kumb meid waiwap nüüd ;: Om ülle fige häddä lännu, Et meije ollem' pattu tennu, Nink henge ;;; polest rikkotu.

11. Mo woon, kes om so saarnane ;: Sest

tehdäge es olle tedä, Ei ma pääl, ei ka taiwan löidä, Ke olles ;;; lunnastanu meid.

12. Me rühhime so risti all' ;: So jallut-side jäme istma, Et filmä-wega neid wois kasta, Ni kui se ;;; Maarja Madd'lenä.

13. Jä, ristipodu palgega ;: Ni werritselt meil söämette, Sest meije ei lä so mant mitte En-ne kui ;;; sa meid õnnistat.

14. Ei kostota meid ütse ;: Ni häste kui so hawu werri; So kannatus toop ello meile, So furma ;;; läbbi päseme. *)

15. Nüüd tõsta ülles omma kät ;: Nink õnnista so waifit latse. Kik meije tö saap pea otsa, Se päle ;;; anname sul suud.

108. W. D pä! täis werd nink joni.

Heng tõsse Jesu armun, Ehhitä hendä ka Ja kannatusse kojun, Nink minne temmäga, Et sa wois temmä wallust So söänd kostota, Nink et mo filmä armust Se ülle joses ka.

109. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Se kannatusse aig om mul Üts wäega kallis pühhä, Sest et mo Jesus risti pääl, Hend' last-nu õhwrifteda.

2. Mo waim ilmmahha jätmata Hend' tem-

*) patrust.

mä waiwast toidap. Mo silmä joostwa armust ka, Heng temmä perrä waidlep.

3. Ei köhta ütšik innimen Taad wallo kannatada, Rumb Jesu söänd waiwap siin Se kannatusse wasta.

4. Ma peä täl liturgiat, Eht kül om waine hõlli. Se hawu-laulo-wiis, se lät Hengest nink ihhust läbbi.

5. O tige ormsamb süddä, sa! Rumb ifs käüp puhkamisen Siin ümbre surma-ohhoga, Nink ikkep henne sisen.

6. So surma-waiwa lit'o sa Wastfest mo söämette; So wallo n'ak so piina ka Iks algata mo meelde.

7. Kirjota omma werrega Mo orsa pääl so nimme, Kust eggäüts woip kaeda, Et ma so omma olle.

8. Näütä mul pisaride wood, Se öli-mäe hädda. Näütä neid hawu nink ka werd, Nink k'it so surma waiwa.

9. Oh! jä mul ifs sen palgen ni Kui öli-mäel sul olli. So kannatust mul awwalda, Mo söänd sega toida.

10. Ma ikke wailikkuit so een, Oh, et sa kules minno! Mo armsamb söbber, Jesuken, Siin to ma sulle tenno.

11. So rasse wallo-puhkusfest, Rumba

waim kulep sinnust, Ni kui ka werre-pisarišt Saap önsus selgest armust.

12. Oh kui hääl meel jofep siin Mo silmist alla wesst, Tennust nink armust sinno een, Neid wötta wasta esši.

13. Wötta ka wallo-pisarid, Ke joostwa pattu perräst; Nink anna andis k'it mo süüd, Ja pästä minno surmast.

IIO. B. Henge pöijoten.

Kristus, ohwri-moon, Tappet risti puun, Patatfile sures önnes last ta hendä tettä wannes, Nink jäi kannatlik Runni wäárdnu k'it.

2. O sa auwo-würst, Jesand Jesus Krist, Te, et minno süddä pallas, Nink so waiwa ülle sullas Seni, kui ma sa Sinno näggema.

3. Kandle hälet sääl Tahhame sis weel Sulle wastet laulo lauida, Mes siin ei woi ütšik kuulda; Se saap häste ka Kõrda minnema.

4. Illus om se wiis Pattatfile sis Kuulda, kumba muido ütšik Ilman ei woi ärräoppi, Enge üllewän, Wona järje man.

III. B. Kes Jummatat ni lastep tettä.

Oh! wois ma temmä söänd nätta, Rumb om täüs sullist armastust, Nink et mo heng wois sedä tutta, Mes waiwa sai ta hengel tööst, Kui

Jüngri nida henne man Es löwä rahho söämen. *)

I 12. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

D, leppitaja pöijoken! So waiwast saap mul rööm nink ää. So surm, se sadap ello mul, Se eest to minna tenno sul.

2. Oh kuis ma peä kutsma so, Kui süddä armust pallap jo! Mes om se kige illusamb, Nink so eest kige tulusamb?

3. Se parremb söbber ollet sa, Ei ikke ma Amasjanda Neid pisfarid siin sinno een, Ne joostwa mul so söprusen.

I 13. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Tööst armas om se nättä kül, Ent meil saap kataba siin weel, Se armo täht om lawwen tööst Siin ärrä meije söämeft.

2. Nink läap weel ikkes kaugemba Neist, ke ta rigi allamba; Ei hengä temmä seni mit, Kui ta om täitnu omma tööd.

I 14. W. Jesus minno ello lätte.

Pühhä, önnis nink ka aawus Om se walmista minne, Kumba pasja-salin Jesus Wöttap sädä tööteeste. Ommit } jüngri }
 } lastil } kinnitusfes, Nink ta sur-

*) Se äti peräst, kumb temmä pä päle kallati.

ma mälletusfes Annap ta meil eggäford Omma ihho nink ka werd.

I 15. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Üts waine lats, ke haige om, Kuis puhkap, oigap temmä waim, Kunni se hä arst tullep tööst, Nink pästap omma lambakesf.

2. Ei peä ütset tolmoken leppitamata jämä siin. Kit Jesu werri tassa teep, Mes meist ta Esäl' wölgo jääp.

I 16. W. Mo söänd anna kigest wäest.

Se suremb aaw sai teile sääl, Jüngri! Petani-an. Me mötleme se armo pääl, Kumb sündi teije man.

2. Se kõrge-preester Jesus Krist Alland hend' surmani; Mösk jalgu ommil jüngri' tööst, Käst neil ka tettä ni.

I 17. W. Kes Jummalat ni lastep tettä.

Ta olli täudet surma ohhust, Wöt leibä, murs nink tennäs ka, Toit neide henge ommasi ihhust Se ette pantu leiwäga, Nink ütsep: minno mälletus Jääp selle läbbi iggäwes.

2. Ta wöttap karrikat nink puhkap, Ja künitap jüngride pool; Neld sönnu se man pohjas

pannep: Mo werri olgo jogis teil. Ma walla seddä teije hääs, Nink pattu andisandmiseses.

3. Se man ta palgenäggo paistap, Rui päiwelik omman cuwun tääl; Ke temmä surma melen kannap, Se selleredas ütškörd jää. Rui mödä om fik kannatus, Eis antas kätte aurustus.

118. W. Henge pöijoken.

Suren pudussen Ille maan so een; Sinna tijat fik mo wigga, Minna palle filmä-wega So käest hallestust, Armo, önnistust.

119. W. Oh oppeta meid ristii: sallausfi.

Mi oppi ma so, fige parremb, tundma, Rui so mo pölglik waim saap ümbre wõtma.

2. Seni kui sa hend' armsast mulle näütat, Nink winäst pišsarat mo filmist pühit.

120. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

So külän minno süddä poop, Nink sinno kallis arm se teep Mo hengen wastset armotödd, Kis, totap wöraft armo: tuld.

2. Sa ollet minno warra tööst, Mo welli, kumb mo lihhas luust. Ei jättä sa mo koolmisen, Ka sis saat jämä minno man.

3. Teet puhtas ihho, henge ka, Se eest ma

sinno kummarda. Ma tahha filmäwega tööst So ümbre wõtta figest wäest.

4. Hend' annat mul kui pasja-woon, Dise kui henge pöijoken. Sa ollet kummast ma sö, jo, Se eest ma tennä ikkes so.

121. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Se ihho-kerjus mädänep, Rui ta saap mulda pantus; Se heng sis eesmält terwes saap, Nink wastne ello antus.

122. W. Kašwa weel ;:

Ma ei woi ;: Silmil keeldä pišsariid. Rui ma omma pudust näe, Ei woi sis kül römusta. Hallestust ma palle enne, Wõtta sa mo armust wasta ka. Hallesta ;:

2. Roggona ;: Täwvelik lunnastaja! Sa jääät ütfinda mo abbi, Sinno päle loda ma. Sa teet terwes fik mo raigi, Mösset puhtas mo so werrega Roggona ;:

3. Weata ;: Ummat wiimse tunnini, Tahhas sa mo henge hoita Damin hawun otsani. Armo peä ma weel sama Enne, kui ma so sa nägget a Weata ;:

4. Se hä, arst ;: Teep nüüd ikkes omma tödd. Uesinast neid hawu woijap, Sadap ärrä pattu-ödd;

Zeep neid puhtas ka nink hoijap, Et neid ei sa
wallal kiskotus, Iggawes ;:

123. W. O pä! täüs werd nink joni.

Ma näe Ketsemanin Mo henge-pöijokest, Ni
rassen surma-häddän Sääl wärrisewat tööst. Ja
ifkpe, puhkap, pallep, Nink kaibap wallosast: Mo
Esfäken nüüd jättap Siin mahha omma last.

124. W. Ma tennä so, et ollet mo.

O Ketseman! o Ketseman! Kes om, ke moistap
seddä, Mes sündinu sääl sinno seen? Om englil
ütfind' tedä.

2. Ne müri kuulwa pelglikkult Mo Jesu-
kesse häie, Kellest kui mahhajättetust, Kuulti ik-
misse häie.

125. W. Henge-pöijoken.

O! sa Ketseman, Kus mo Jesuken Om ni su-
ren henge ohhun Surma kändnu omman ihhun;
Ik nink pallel sääl Maan ta palge pääl.

2. Kas om Jesu hääl? Ja wist ta om sääl;
Kaibap, puhkap hallosaste, Wingerdap kui
waggel tööste Ma pääl sinno eest, Nink ka min-
no eest.

3. Säärne paigaken Jääp tööst mulle siin

üttes mälletusse kiwwis, Rumma päle mo heng
mötles Seni, kui ma sa Teddä näggema.

126. W. Minno süddä römustelle.

Wärristen ta naksti kaibma, Teddä liis me pattu
koorma, Ni et werre higgi ihhust Wäljä tulli su-
rest ohhust.

2. Minna söwwa esfi nättä Omman wai-
mun temmä häddä, Kuis ni suren henge-ohhun
Temmä süddä tuikap ihhun.

127. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Ta sais ni ärräheitinu, Kurblik nink peljust täudet,
Nink pallel hilja Jummalat, Se henge-ohhu per-
räst.

128. W. Taple häste kui so armust.

Hallelikkult sattap Jummal Surma ohhu fiske
siin; Oh! kuis minna waine, rummal Tälle saat-
nu oht' nink piin!

2. Tawwa-hull, se heitip ärrä, Kerubin nink
Serawim Käüwa peljun temmä perrä, Ei woi
awwitada siin.

129. W. Minno süddä römustelle.

Wihha-wola, pörgo-hirmo, Kannatusse liiswa

ſinno; Maggawa ka nõrga jüngle, Kui ta palleg
neid: „oh walwke“!

2. På täüs ohjo, werre-hikke, Silmä-
weest om ma ka lifke; Süddä, kumb om tuikamis-
ſen, Wärrifeſp ta rinna ſiſſen.

3. Rige ilma pattu litſwa Teddä, kui üts
kiwui koorma. Innimiste laſte häddä Waiwap
raſſedaste teddä.

4. Meije ſurma peäp kandma, Omma ello
ärräandma. Peliäli wiſſha-wola Kanget hirmo
tälle tewa.

5. Pühhä Jummal rahho waidlep, Urrälep-
pitamiſt nõwwap; Ent ſe woon om käemeſhes
Hendä andnu, nink ka ohwis.

6. Lammaste eeſt jättäp ello, Wöttäp henne
pääł kiſ wallo. Põrgo-wäe-hulga ſawa Teddä
raſſedaste litſma.

7. Keäſe ei woi ta waiwa -Zäwwełikkult
juttuſtada, Mes ta kallis heng om tundnu. Mõr-
ro om ſe karrik olnu.

8. Oht! oht! oht ta ſöänd liſſup, Surma-
wäggi teddä waiwap. Kallis henge-põijokenne
Puhkap: „Abba Eſä kule!“

130. W. So heng, o Jeſu! teſko mo.

Za kallis süddä wärrifeſp, Za iſho werd ka higgo-
nep, Za palge-näggo mudutap, Kumb werrewäs
nink walges läáp.

131. W. Minno süddä rõmuſtelle.

Minno wõlla-leppitaja, Eſä wiſſha-kliſtotaja,
Mul om ni kui näes minna Waimun ſinno hen-
ge-pina.

132. W. O pää! täüs werd nink joni.

Mo eeſt ma näe ſinno Eääl mahhjättet ka,
Oh! wois ma ſe eeſt tenno Sul anda, kallis pä.
Mo süddä waidlep tötteſt So ümbrewõtta woon.
Oh! joda mo feſt lätteſt, Kumb om ſe ſöämen.

133. W. Mo ſöänd anna kigeſt wäeſt.

Siin te ma tälle altarit, Siin om mo hengel hä,
Siin om mo Jeſus walloga Maadlenu ſurmaga.

2. Za puhkuſe nink ohho-hääl litſ ſöänd
ſiſſeſt poolt; Za werre-higgi iſho pääł Zei wallo
wäłjäeſt poolt.

3. Za iſ, ni kui üts laſſeken, Ke nuhtluſt
pelgäp ſiın, Et mödä lääs ſe ohho tund, Nink
Eſä wiſſha-piin.

4. Ei tiſä murreſt päſſeda, Wärristen läſ-
hääp ſääł, Nink kohholt ilma üſſinda Se öli-mäe
pääł.

5. Eääl ſai ta mahha jättetuſ, Roggona
abbita. Se karrik ſaije täüdetuſ, Mes pididi jo-
ma ta.

6. Seni kui ma woi hengäta So hõłman,

werre-woon, Saap mul iks kallis ollema So kannatus nink surm.

134. W. Kui Jesust risti naglati.

Mo Esfä, minnul om suur pelg, Se wißha-tund om wäega pik, Se karrik om ka mörro; Ei woi ma juwwa ütfindä Oh awwita mo, Esfä!

2. Sa lige armsamb Esfä sääl, Se om so omma poja hääl, Ke om so ainus sündnu. Sa ollet waik, ei kule joht Kuis suur om minno häddä.

3. Se pikri om jo wäega suur, Täüs wißha-wina, kumba ma Siin peä wäljä joma. Se surma-wißha litsup ka Mo henne alla mahha.

4. Mo Esfä! wotta karrikat, Nink awwita nüüd omma last, Sa näet mo julgus löppep; Sest sulle om se woimolik, Kui peä seddä joma.

5. Wois olla armas Esfäken, Et otsa saas mo henge-piin, Nink et se tund lääs möda; Ent kui ei woi ni olla se, Sis peä ma kif joma.

6. Nüüd kolmar korda hõikap ta: Mo armas Esfä hallesta, Pästä mo pörgo-pinast! So poja hääl om Esfä se, Mo kannatus om rasse.

7. Kosta jo ütserd, Esfäken! Ma tunne hirmo hennesen Se wißha-wola perräst. Abba, Esfä, oh! kule mo, Nink pästä wallust minno.

8. Kui ei woi nida olla se, Sis sündko sinno

tahtminne; Ma tahha kannatada Seni, kui näet sa omma last Nixti puun henge heitwat.

135. W. O Jesu, anna rohkest täest.

Kül joostwa silmä-pisara, Se süddä sullap ih-hun ka. Ta om se ainus wallomees, Se werri temmä sonin kees;

2. Om maadlemisest pallaw tööst, Pä lifke surma häddä-heest. Ei olle awwitajat täl, Ke wöttas otsa hennesel.

136. W. Kui Jesust risti naglati.

Ma algata nüüd hennesel, So henge-waiwa ölmäel Jäll' täämbä wastsest meelde. Oh et mo werri ligus ka So waiwa ülle häste.

2. Kuis näet sa wäljä pöijoken, Unnetamata wallo-woon, Ke mo eest pina kandnu, Ma mötle siin, kui mörro sul Om minno pat tööst olnu.

3. Mo eest sa seddä kannatat, Nink tunnet hirmolikkumbat So waimun: surma häddä. Sa jäit kül nõrgas ikmisßen, Sen surma taplemisßen.

4. Oh häddälinne ohho-tund! Ei woi sa en-nämb jäddä siin, Saat wißha-wina sölma; Ei tohhi enne hengäta, Kui kif so tö saap otsa.

5. Ta silmist joostwa pisara, Kumb ütfit ei woi luggeda, Se henge wallo ülle, Sa pallet Esfä; — ta om waik. Oh! se om wäega halle.

6. Oh! jo se wiha-karrik sis, Et iggawes se armo-us Mul ei jä kinni pantus. — Jo ütfindä mo Jesuken; Sis sa ma õnust taiwan.

7. Sa joot, fest et arm ajap so. Tõõst saisma jääp mo mõtte jo, Kui halledast sa ifket. Sa pallet, ofst rõmustust, Se sure murre perräst.

8. Ni rasfe om se, mes jo käen, Se suremb wallo om weel een; Ent so arm woip k'k wäärdä. Laad teed, kust keäke es lä, Nää minna teddä tük-wät.

9. So pallaw werri, Jesuken, Ma päle sattap pisarin, Kumb minno eest sääl taiwan Jummalä man ifs kõnnelep, Nink armo mulle pallep.

10. Müüd heitip pea pörge-hulk, So werri ajap pakko k'k Neid, kumbe temmä wäärdnu. Mul üttep eggä jilgaken: Et olle armo löidnu.

I 37. W. Kui Jesust ristü naglati. Kuis armolinne ollet sa, Nink kannat pikkämelega Neid nõrku nink neid waisid. Kummastap üts ehl sattap ka, Sa tõstat ülles tedda.

2. Pattaste helde söbber, sa, So nõrku latfi finnita, Ke omma maggamisfen. Oh ofsi ülles kaddonuid, Arräta omme jüngrid.

I 38. W. Ma hengä sis so hõiman. Kuis halle se, oh armas Jesukenne! Et sinna

mo eest ristin õhwris sait, — Nink minno pattu-sü eest kannatit. Mo Jummal, mes se om, mes sinno aije? Ei muud, kui sinno armo täüs süddä. So wallo olli tõttest mo häddä.

2. Kuis kutsu ma so, keddä ni armasta? Kus om üts nimmi, kumb so saarnane? Ei olle maan ei taiwan keddäke. Oh! ehhita mo sõand, nink mo henge, Nink läütä neid so armust pallama, Kumni so hawule sa juud andma.

3. Sis saat sa mul weel mõnda awwaldama Wiimse öd waiwost öli-mäe pääl, Mes sinno wagga heng om tundnu sääl, Kun werrest higgo-si so kallis kehha; Kun süddä armo-tullest läüdetu, Nink Esä wiha-winast täüdetu.

I 39. W. Ma hengä sis so hõiman. Mes ifkete, Jerusalemmi tütre? Me ifkeme ta armo-rinna man, Kumb meise eest jaij' kirni palleman. Oh! rasfe om ta surma maadleminne. Kui joset filmist tughat pisarin, Ei tasus ne ta waiwa, wallo mitt'.

I 40. W. Ma hengä sis so hõiman. Ma puhka siin mo Jesu waiwa ülle, Kui waimo-filmä teddä näggewa, Nink ta mul armsast wasta kaep ka, Sis armo-wallust joses filmi-lätte, Kumba ta werri ülles awwap-tõõst; Et kolep Isand armust minno eest.

2. Kuis hä om kuulda Jesu armo-sõnnu
Sis, kui ta mulle hend' saap näutama, Nink
wimast pisarat ka pühtima. Ta kallis tenistus
om armo tonu; Kui sis ka pat teep waiwa mõnni-
kõrd, Ta hallestus om suremb mitmawõrd.

3. Mul muido olles saggest kitsas käen, Kui
lõowä weel mõnd nõrkust minno man. Mo pu-
dusti om arwamata tõöst; Ta werri päästap mo
ka ärrä neist. Se rahho, kumba armastap mo
heng, Jääp minno sõamen, ta waimo hõng.

4. O waiwa woon, ma kummarda so ette,
So waine lats, kel pelg om hennesen, Ei tunne
muud, kui pudust henne man. So surm, se sa-
dap mulle ello kätte; Nink seddä ütsind' sinnust
palle ma: las mo so hawun hendä kättita.

5. Ma sõowa, Jesand sinno een its kääwa,
So armo-paistust hennel himmusta, Mo süddä
sõowap so külge jäädä, Sest muido saas ma hen-
dä pea petmä, Nink sinno armastust mo melest
jätma. Oh! hoija mo, et ikkes walwa ma.

141. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Mo käämees, — pattaste kääst Siin nuhtlust
wasta wõttap, Wabbaust neil, nink lunnastust,
Se läbbi jälle sadap.

142. W. Minno süddä rõmustelle.

Kuis sul lääp sääl preefri koan, Ilma-laste

sundja majan? Kõhomoistija willitawa, Mõr-
run wißhan haiget tewa.

2. Werre püüdja ähwärdawa Sulle risti
surma sõudwa, Nink, ke sääl weel muido omma,
Peswä so nink teotawa.

143. W. So heng, o Jesu! teffo mo.

Ei woi ma so, mo pöijoken, Ilm ikmata joht
kaija siin. Kabbata pääl sääl saifast sa, Mo eest
so pantas surma ka.

2. So werri paistap kos ma lä, Nink sin-
no waimun mo een näe; Se jofep mulle terwus-
ses, Nink minno henge arstimiseses.

144. W. So heng, o Jesu! teffo mo.

So õhho-tund teep haiges mo, Sest et mo
wanne liisup so. Sa näet jo surma henne een,
Se tund lõöp, — ots om pea käen.

2. So werri lunnastap jo kil, Nink teep,
et listup pörge mülk. So rist om minno armo
järg, Teep pehmes sõänd, kumb om kalg.

145. W. Minno süddä rõmustelle.

Sinno hawust sa ma ello, Kui so werri jofep
mulle. Risti päle sinno purowas, Nink se läbbi
änsus turowas.

146. W. Ep minna tahha jätta.

Mes tustwa ta armsa Kolgata mäe pääl, Re
risti all sääl saiswa, Kus kulus wiimne hääl
Mo armsast Isandast, Pattaste õnnetojast,
Nink ka neist wiimsit sõnnust, Mes kuulti temmä
suust?

2. Sa foggodusse preester Ka ammat sur-
mani, Ilm algmisseta meister, Sa kannat ot-
sant. Sa ikfit armust sääl Ülle se rahwa hädda,
Ke weel es moista feddä; Nink pallet armo neil.

147. W. Ma henga sis so hõlman armas Jeesus.
Sen werren om mo põigmees illus tõttest, Oh
õnnis, kes woip teddä nättä ni, Ta waiwa illun
ammak surmani; Se heng woip hendä kostota fest
lättest, Kumb saije awwatus ta sõamen Se
wiimse hõngo tõmbamisfe man.

2. Ma mõtle sin so haru kaemisfen, Kum-
mist sa pühhä ihho kattet om: Neist josep mulle
rahho, rõõm nink õn. Mes rasset hädda ollet
sinna tundnu, Kui wõttit surma ristin kannata
Nink minno wõlga ärrätasfuda! —

148. W. Ma tulle taiwast üllewast.
Nüüd tullep wiimne surma loot, Se õnnis tun-
niken' so oot; So kannatusse ots om käen,
Waim rühhit Esä järje een.

2. Ei woi ma feddä unneta Ni kawwa,
funni ellä ma. Ma tahha warra, ilda ka Jks
feddä melen pidädä.

149. W. So heng, o Jesu tetko mo.

Mo wallo-mees, sin ollet sa, Arm risti külge
naglas so; Mo eest so süddä lahki läap, Werri
nink wessi küllest keep.

150. W. Jeesus minno ello.

Jesus! sinno murre, Surman uinominne An-
nap julgust mul. Kit so silmäwessi Pühhända-
go essi Minno henge sul. Sinno kallis werre-
woo Kasko kit mo lullikmisfi, Et ne puhtas
saasse.

151. W. Sa annit omma kallist werre.

Mo Jummal, milles ollet sinna Mo jätnu koh-
halt abbita! Mul tutta om, kui kules fedda
Nüüd eesmält omme kõrwuga. Mo silmäwessi ar-
must essi Siin josep mahha palge pääl; Ma
kasta sinno jallakesfi, Ke natlu wallust paistet
sääl.

2. Nüüd täüdet om! — paistetas ihho; So
ikwa silmä omma ka Nüüd surma unnen kinni
lännu; Mo eest ne wiimse pisfara Eest oa-
mulgust omma joosknu Mo ihho henge arstimis-

ses, Kumb muido täüs surmilikku hawu Iim
werreta om iggawes.

152. W. Kes so saarnane.

Oh! sa ello kaim, Iggäwenne päim! Minno
südda waidlep ussun, Sinno nättä waiwa kojun;
Woija esfi mo Nõmo-õliga.

153. W. Kaswa weel .:

Armas heng! .: Mes sa annat Jeesusel? Lem-
mä surm toop ello sulle, Omma waimo and ka
sul. Anna omma sõänd tälle, Nink jä usfuta-
was iggawes Lemmäle. .:

154. W. Mo eest tuus mo Jõsand surma.

Jesu wiimne tuijaminne surman, Kui ta tõ sai
täüdetus, Nõmustap nüüd minno figen waiwan,
Kui mo heng saap koormatus. Kes woip minno
sõänd ennämb keelba, Lemmäga siin jäädwan ar-
mun saista? Minno henge toidap siin Lemmä
kannatusse piin.

155. W. Käl mašap waiwa usfud.

Se tit om mei siin õnsusfes; Se palfam tem-
mä tolu kehä sisfest Om figil haigil termüsfes,
Kumb likes wäkke and pühhändamisfes, Mes
eggäl häddälisfel tarbis tääl Siin ilma pääl. .:

156. W. Mes rahho om mo Jees.

Mo Jeesus risti waiwast uinup; Rit om nüüd
ärätäüdetu. Ta ommast kannatusfest puhkap,
Hengusse-pühhä tullep jo. Ma sinno hawwa
mannu tõtta, Kun ma nüüd hennel hengust wõtta
Nink mõtle nüüd weel taggasi: Rit sinno waiwa
nink so pina, Mes sa mo perräst wõttit kanda
Sääl risti külles otsani.

2. So waim läts Eesä usjä sise, Sääl heng
gap surma waiwast ta. Ma sinno hawwa man
siin ikke; Ni paljo, kui woi, kae ma Mo arm-
sa sõbra hawat kehä, Kumb külma hauda pan-
tas mahha. Se tundminne jääp liikmata. Ei
woi mo ütfit sinnust käända; Sa jäät mo waimo
filmi ette So orjawitsa-kroniga.

157. W. Mes rahho om mo Jees.

Ma algata iks hennel meelde So waiwa-õdd
sääl õli-mäel, Nink sinno rasfet henge hädda,
Kui kuulti mõrro õhho-hääl, Mo soamette litsu
armust So kaibust, ma pääl wingerdamist
Nink sinno werre-higgi ka. Se ihho, kumb nüüd
hengap hawwan, Saap hendä pea näütma tai-
wan Kui äräwäärdja auwoga.

2. O Retseman! kumb werrew nättä Meist
werre-higgi-pisfarist; O Kolgata! kuis rasfet
hädda Om tundnu so pääl Jeesus Krist; Ke hen-

gáp nüüd sen kálmán hawwan Saap pea selletus taiwan, Ni ihho, kui ka hengega. La wai-waif soap mul eggál ajal Suurt meleháád mo waisel hengel, Runni ma temmá mannu lá.

158. W. Kitekem Jesandart lit háste.

Tenna pisfara nüüd joosko Jesu kallí :; rinna man; Mo waim usfinaste kátto Hendá temmá :; soámen, Kumb láts lahki surma waiwan; Ihho hengap tál nüüd hawwan. Temmá armsil pösfil nüüd Anna minna waimun suud, Kummil om jo :; koolja nággo. Ka neil kásfil nink ka jallul Saap suandmist ommal ajal, Kui ma temmá :; mannu tulle.

159. W. Immetaoline Kunningas.

Jesu waiwa biggi Om se ello, pafsam Rigil haigil pattatfille, Ke ifs palwen sedda Temmá káest otswa, Om ta walmis awwitama. Sis om weel Waja meil, Et me ello paistus Olles temmá walgus.

2. Siin se müre temmást Saap mul náút, ma hennást, Kui ta jalgu een ma ifke; Nink mo hádda, waiwa Jummalalle kaiba, Söwwa särást nággo mulle, Kui tál sääal Risti páál, Surma wallun olli, Kui ta mo eest kóli.

160. W. Kitekem Jesandart lit háste.

Kallis pá! werre heest lifke, Silmä finni :; wajonu; Surman walges jánu hule, Olla alla :; saddanu. Kásfil, jallul nagla-hawa, Kumma saja páiwál sawa leppingo-táht ollema; Dammuk om kúllen ka. Iggáwes ne :; sawa jáma Pattatfille úlliarmsa. Hengá nüüd, mo leppitaja, Ommast surma :; toplemisfest.

2. Dnnis, ke so ni wóip tutta, Walge werrew :; pójoken! Sinna wóttit waimo anda Esfa kátte :; úllewán. Oh, sa kallis koolja kehjá! Rómus ollet sa mul kaija Sinno hawu illun táál. Armun mótle ma so páál. Sinno kolu :; kehjá wággi Sadap minno taiwa riki, Run ma sinno ifkes tenná.

161. W. Mo sbánd anna kigest wáest.

Kuis moggusaste hengáp siin Mo armas Jesufen, Om kigest ophust pástetu; Mul ónsus sadetu.

162. W. Oh wórkem Jummalat.

Mo Jesand Jummal ka! So pále minna loda; So werre surmaga Mo waise henge toida. So risti-illo mul Siin paistko ifkes táál, Jummalala polg ka weel Jesá aum, járje páál.

163. W. Kunnas ma sa nätta so.
 Kui ma näe Jesufest Mo eest waiwan, Min-
 no südda om sis tööst Ni kui taiwan. Armo
 perräst minno heng Nüüd ei tahha Lemmäst
 jäda mahha.

164. W. Kus om mul minna küt.
 Kas om üts pöigmees tööst, Ke omma mörsja
 eest Siin ilman ello jättäs, Nink tedda sur-
 mast pästäs, Ni kui om Kristus tennu, Ke
 mo eest surma lännu.

2. Oh! Isand Jesus Krist, Ni wagga
 süddamest, Mo eest so risti podi, Eest mulle
 önsus todi. Sa ollet meile waiwan Suurt rõmo
 saatnu taiwan.

165. W. Kui pat teep waiwa mulle.
 Oh! immellinne heldus, Kui mötle söamest, Et
 Isand esst nupstust Kand sullaside eest: Se
 öige Jummal iggawest And hendä, surma sisse
 Mo hukka pantu eest.

2. Se perräst tennä minna So, Isand
 Jesus Krist, So wallo nink so pina Nink süta
 surma eest: Ma kitta sinno öigamist, So mör-
 ro risti waiwa, Nink sinno hallestust.

166. W. Mes ollet sinna armas Jesus.
 Kui Isand Jesus, sääl een sinno troni Mo

pä saap kandma ütte auwo-kroni; Sis tahha
 minna sinno nimme kõrgest Jks kitta järgest.

Kristusse üllestössemisfest.

167. W. Kaswa weel. ;:
 Nõmusta. ;: Jättä ikmist hengeken, Nõhpo-
 würist om üllestösnu, Ke neid filmi wojajp siin,
 Kumma iknu hawwa werren, Mäggusamba rõ-
 mo-õliga. Nõmusta. ;:

168. W. Wdimuff sanu. ;:
 Mattaste rõöm. ;: om se werre-woon, Ke om
 koolnu. ;: Nemust risti-puun, Nink sai mahha-
 mattetus; Om nüüd üllestösnu taas, Kumma
 ülle. ;: Rõöm saap leinajil.

169. W. Kui illus Jesu mörsja om.
 Mo pästja nink mo walgus ka, Oh! wõtta mo
 pääl hallesta; Sa täwwelinne armo-päiw, Mo
 henge rõöm nink ello-kair, So sissest josp wäl-
 ja löpmata Mes minno henge siin woip rõmusta.

2. Sa minno pattu kistutit, Nink omman
 werren leppitit; Seperräst saisa julgest siin, Mo
 preester, kui so mörsjaken. Marla wois so ihho
 õliga; Ma kasta jalgu sul filmäwega.

3. Mo karjus, ke mo kannap tääl Kui omma
 lammast hõlma pääl Seni, kui minna sinnä sa,
 Kun ma so kitta jätmata Oh! wina pu, kost hēn-

gel rõhkust saap, Kui enneke so hawu mannu läap.

4. Mo ainus paas, kun pädäl ma sis Wei faista, kui meel nõrgas jääs. Mes eäl ette tullep mul, So pädäl ma loda eggäl luul Warra nin' lida, kunni tullet sa, So mõrsjat koddõ wina rõmoga.

170. W. Mo sõänd anna tigest wäest.

Ni jääp Kristusse konnatus Pä. tähhes sõämen, Kumma eest pat, surm pakkep sis, Kui palle temmä een.

171. W. Ritkem Jēsandat tit häste.

D sa fige kõrgemb Jummal, Walge werrew :; pōijoken! Ke sa ommil waisil laisil Armo wals lun :; rõmo toot. Sinno perrä käüp mo himmo; Kunnas sa ma sinno mannu, Et ma sääl wois rõmuga Sinno jalgu kumarda? Rit mu arm se :; tagganege, Kumb weel nättas, otfa sago; Jesu werrel woimus olgo, Ke om surmast :; ülestõõsnu.

172. W. Niänd paistap meile illusaf.

Mo Jesus om ni armolik, Nink kannap minno wallo tit, Ja sadap sammust sammu. Kui ikke ma, rõmustap ta, Om figin ifkes minnoga

Kui rõmo mul ehk wallo. Jēsa Minna Lemmä täest, armo-wäest kostotamist, Rõmustamist õnnistamist.

173. W. Dh tulge teije waimatu.

Kes om se armsamb wõras tääl, Ke istup keset järje pädäl, Nink kaitsep omma hulka? Se om se Jēsand Jesus Krist, Ke täämbä tõsnu surmast wist, Kui kange ärrawäärja.

174. W. Nuw Jummalale ülewän.

Se sure pühhä hommungo Warra, kui Jesus tõõsi, Wõt ta hend' Maarjal awwalda. Nink rõmust teddä esil Se sõnnaga: „o Maria!“ Eis käänd ta ümbre ruttuga, Naksit ta jalgu kinni.

2. Se Madalena rõmustus, Kui Jēsand hend' täl näütü, Lät mulle sures õnsusses, Kui ümbre wõt neid jalgu. Ja temmä suur pattatsemeel, Nink suandminne hawu pädäl Teep ka mo filmi joostma.

175. W. Näggematta pōijoken.

Meije Jesu armo-täht Olli Maarja Madalena. Dh! kui pea Om se Õnnisteggija Teddä ka Lemmä murren rõmustanu, Nink täl hendä armust näütü, Kui ta ik sääl hawwa man.

176. Dmmat wiist.

Woimust sanu :; Om nüüd meije woon, Re
sää! koolnu :; Me eest risti puun; Lemmä
wairo om lõppetet, Dnsus meile walmistet; Re
nüüd tahhap :; Se saap õnsas tööst.

2. Jesus elläp :; Iggäweste nüüd. Lem-
mä wäärdu :; Meije wainlassid; Lemmä sa-
nu kuningas, Re kil kigin wallises; Teije
uskja :; Olge rõõmsa kil!

3. Ritte launden :; Dmma Jesufest, Red-
dä taiwan :; Ritwa engli tööst; Jäge ikkes
temmäle, Kumma perrält ollete, Wiimselt sa-
de :; Lemmä mannu ka.

177. W. Sa wonast sadu lomaken.

Sa rõmus, õnnis hülgaken, Mes woon wal-
mistanu, Nint omma hengega jo siin Saggest
ühhendanu. Mes mois sel pühhäl, kumba ta
Sul lassep tämbä piddäda, So rõmustada en-
namb weel, Kui Jesu werre-hääl?

178. W. Krist olli meije pattu eest.

Ta olli ristin tappetu, Kui õhwi-wonakenne,
Mist Jummal olli ütelnu, Se kallis Jesukenne;
Re werrega meid tähhendap, Ust furma sega hir-
motap. Ei woi meid tapja puttu. Halleluja.

2. Nüüd piddagem sis rõõmsaste Suurt,

kallist pasja-pühhä, Et Kristus om ni armsaste
Meist käändnu Jesä wiha. Se tahhap omma
armoga Ka meije sõänd walgusta, Et pattu-d
meist lõppep. Halleluja.

179. W. Jesus te mo lotus om.

Minno õnnisteggijä Elläp, ello saap ka mulle
Sää!, kun elläp minno pä, Milles ma sis hir-
mun olle? Kas pä jäätap lullikmist? Henne per-
rä tömbap wiist.

2. lotus om kui keüdis mo Lemmäga ni
kokko keütnu, Minna olle usfun jo Leddä nida
kinniwõtnu, Et surm minno temmäst ka Iggä-
wes ei lahuta.

3. Dmme ihho filmiga Sa ma omma Jes-
sust tundma, Minna, ei joht wõbras sa Tälle ar-
mo suud sääl andma: Ent, mes nõrk nint jõw-
wetu, Om sis ihhust kaddonu.

4. Olge rõõmsa, Jesus Krist, Kannap teid,
mo lullikmiste, Keelge hendä kurbusfest, Teije
ei jä furma sisse. üllendage sõänd sis Taira pole
iggäwes.

180. W. Kui minno tund saap tullesma.

Ma olle, kui ma tijä tööst, So ihhust lu nint
lihha; So külge jä ma iggäwes, Ei pelgä sur-
ma wiha. Sa jäät nüüd mul nint minna sul;
Iggäwest ello ollet mul So furma läbbi saatnu.

181. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Dimme-würst! ke wäardnu om, Sa Esä kal-
lis aowo-kroon, Jummal englil rõmo: troon,
Pühhä apostli armo-järg.

182. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Oh laulke: Halleluja, sel, Ke täamba tõsnu
hawwast jål; Se om se sūtā wonaken, Kumb
meije pä nink Jesänd om.

2. Kolmandal päiwäl täüdeti Se sõnna,
mes ta üttelnu, Jummal-koast nelle sääl,
Kumb tähhend temmä ihho pääl.

3. Sis kirjā perrā tõstsi ta, Kui Jonas
temmäst tunnist ka, Ke merre-kalla köttun sääl
Jäij' kolmel päiwäl nink ka ööl.

4. Ent näse! määrneimme sääl Sündi
Jesuse hawwa pääl: üts engel tulli üllewäst,
Nink werit kiwōi ärrā eest.

5. Se päle wärrisi ka mo, Ne pae üttest
lahkuwa; Hawwa hend' wallal teijewa, Pühhide
ihho tõstsiwa.

6. Se engel, kedda Jummal saat, Et tem-
mä Jesust ärrātas, Se paist ni wäega selgede,
Kui olles esil Jummal se.

7. La palge olli ni kui wälf Kumb pimme-
dust ka ärrā saat; Ne hoitja es woi olla sääl,
Eest suur hitem tulli nelde pääl.

8. Maria Madalena ka, Nink tõise naise
rühkfiwa, La ihho woidma armun weel; — Es
olle Jesänd ennāmb sääl.

9. Rats englil temmä assemel Annitwa hen-
dā nättā neil, Nink* ütlivā: mes otsit' sääl,
Se Jesänd Krist ei olle tääl.

10. Maria sais se hawwa man Täüs kur-
bust omman sõāmen, Nink ik ni wäega wallo-
fast Se henge-põijo perräst tõst.

11. Se pääl ta näep sümāween, Et Jesus
saisap temmä een; Ent ta es tunne teddā mit',
Nink möttel ollew aidnikkut.

12. Se samma armas Jesuken Tuus tem-
mä ohto sõāmen, Nink üttel täl: o Maria!
Sis sai ta tutwas temmäga.

13. „Rabbuni, se om, oppeja! Oh ärrā put-
ko minno sa; Ent wõtta kif mo wellistil Nüüd
feddā tedā anda neil.“

14. „Ma olle tõsnu, nink lā nüüd Mo
Esä mannu feddāmaid, Ke mo nink teije Jum-
mal om; Oh! jäge rõmsas sõāmen.“

15. Maria läts sis rõmusten, Nink kulut
wellistide man: Et temmä nānnu Jesändat, Se
põrgo, surma wāāriat.

16. Ent kui na mitte feddāmaid Es tahha
uskū feddā nait, . Sis näütas hend' üts engel
neil, Nink kinnit feddā tõtten weel:

17. „Kui tahhat', tulge kaema; Elin om

se paik, kun hengäs ta; Ent nüüd ei olle ennämb
siin, Suurt rõmo kulus Salemin."

18. Nüüd kumardagem ussinast Ja järje
ette maddalast. Se karjus wije hawuga Saap
omme lambid foggoma.

183. W. Oh õppeta meid ristil sallausil.

So pantl ni kui niso: terrä mulda; Ent kui
kolm päiwa olli lännu möda.

2. Sis tõsist ülles hawwast rõmun jälle,
Tõit mitto tuhhat henge heneselle.

3. Se mattus om so süta ello pitsat, Mes
ilmale sa selgest ülles näütät;

4. Kost eggäüts woip awwalikkult tutta,
Et sinnä ollet õige ärrawäärja.

184. W. Jeesus minno ello.

Nüüd se päiw om pühhä, Ni, et seddä kitta
ütsike ei woi; Sest et Jeesus Kristus Surmast
üllestõdsnu, Nink om wäärndu kif Meije henge
wainlaisi, Pattu, ilma, põrgo-surma, Nink
kif temmä hirmo.

185. W. Ma olle Jeesust pandnu.

Sa päästet hulgakenne, Jeesuse ommandus,
Kumba ta heneselle Rihtlanu kittusese, Ritta

so rahho-würsti, Nink temmä wäffe ka; Kui
surmast üllestõdsi, Wäärnd põrgut ärrä ka.

186. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Tõstke õigusse-wäärrijid, Se Jeesand tulley sõ-
ast nüüd. Oh! tõstke häält nüüd rõmoga, Nink
laulke kittust jätmata.

2. Woimusse lip om wona käen, Nink
engli hulk käüp temmä een, Ke auwo ifkes and-
wa täl, Nink laulwa kittust Jummalat.

3. Sest armo-järjest kulus nüüd: Et mas-
tu olles werre süüd; Mes pattatsist om tenitu,
Om Jesu werri tasfonu.

187. W. Oh wõikem Jummalat.

Jeesus lät ussinast Se waise Maarja mannu;
Ja kurbust tuus ta nüüd, Ja ta meel olli halle.
Se aid saij tãudetus Ja hälest itmisese, Ent
pea rõõmsas iäap, Kui näep Jeesandat.

188. W. Nüüd paistap meile illusast.

Mes ütisk film ei näe tääl, Ja kõrw ei olle kuul-
nu weel, Ei sõamette tulnu, Se rõõm om neil
jo walmistet, Ke Jesu werren leppitet, Nink
jemma hawu tundnu. Danis lotus Saap neil
jama, teddä nättä ütiskõrd taiwan, Lemmä kan-
natusse kojnu.

189. W. Oh kunnas mul se aig saap jõudma.
 Me istwa temmä jallutside, Ke armastusfest pal-
 lawa; Ei tahha muud, kui seddä teda, Kuitao
 nemmä koggona Wois Jesu külge kinni jada
 Siin omma ihho, hengega, Nink sest weel en-
 nämb rõmustada, Et ta om tõsnu auwoga.

190. W. Maggus päästja, sinno armo.
 Terre kallis rahhotoja, Maggus Jõsand Jesus
 Krist; Auw sul surma ärrawäärja, Jggawenne
 ello-würst.

2. O suur õnne, ello-walgus Saap so
 tõdsfemisest nell, Kummil sinno haru-paistus
 Ei lä melest iggawel.

3. Oh! sa illus, kallis walgus, Olle kõr-
 gest kittetu, Et sa surest, rohkest armust Mei-
 je welles sündinu.

4. Wõtta se eest tennus sulle Minno ihho,
 heng nink waim, Et sa kallis päästja mulle Saat-
 sid asend Salemin.

5. O sa kange ärrawäärja, Jggawenne kun-
 ningas, Innimiste õnnetoja, Pattatside ussu-
 paas.

6. Anna meile esfi jälle Wastset armo kin-
 nitust, Et me ni kui lullikmisje Jääs so külge
 iggawes.

7. Et me sääl wois rõmun sinno Armo

järjen kummarda. So een Halleluja laulko Rit-
 ne pühhä meijega.

Kristusse taiwaminnemisje päiwal.

191. W. Kuulge wabhimeeste hõlli.

Sa, ke perrán surma-waiwa Meil hääs jäll'
 ülles lätst taiwa, Sa üllendetu Josua. *) Las
 meid illes meelde wõtta, Et perrátummas meid
 ei jätta So latsi; — ja meil liggi, — ja! Et
 heng, waim, ihho ka, Ehk kül naggemata, —
 Täwwest maitswa Mes maggus õn, Rahho
 nink rõõm So liggi-ollemisfen om.

192. W. Jesus surma-taplusfen.

Jummal om siin meije man, Kui meil Jesus
 Arwaldet om sõamen, Kui me Jesus. Jõsä,
 Poig nink pühhä Walm Omma liggi Hengel,
 Jesu läbbi.

193. W. Nüüd pühhä waimo palleme. (Volest werf.)
 Jõsand! ke sa meil hääs Siist lätst taiwa,
 Sa tahhas ussun meid sulle holta Ilmweata;
 2. Seni kui sa henda Meil jälle näütat,
 Ehk taiwa rõmo sisse siist ma päält wõttat, So
 tennama.

*) päästja. Jan. Ev. 14. 18.

3. Iggäwes Hosianna Saap sääl sis kuulda: Kumb sulle so lunnastetu hulgaft Saap lautama.

4. Woon, ke me eest foolnu, Wötta meist fittust Nink tenno, mitmast tuhhandist korist, Siin põlwil maan.

5. Kik ütrelgo: Amen! Jesändal auwus Siin ma pääl nink taiwan iggäwes ajas. Halleluja.

194. W. Kui pat teep waiwa mulle.

Kas se mo armas welli, Mötte ma waine tööst, Ke ilma-wallitsusfi Es peä riismisfes; Sai innimisfes ni kui ma, Nink om ni sõbralinne? Kas ta se om? Tööst ja.

2. La jalgu ette satte Jaan mahha peljuga, Ke ristin me eest saije Hawatus nakluga. La satte ni kui kolu ka Se ette, ke ni pühhä; Pühhä Jesända een.

195. W. Minno Jesu hawa.

Tulge wallo mehhe Wallitu latse; Raege rõõmsaste taiwa pole Põlwile maan.

2. Puhhas Jesu palge, O wonakenne, So perrä, sa henge-põijokenne, Me kaeme.

3. Ränä hend' weel ütseförd, Rae me päle, Sis jäme raphule, õnsa, eht meije So kül ei näe.

4. Kalli Jesu kae! Me taiwa würsti, Kik taiwa sisesen omma jo walmi, Zeil wandma nüüd. *)

5. Oh se: kolm förd pühhä, lautas sul wasta; Ent enne lähäta meil' weel mahha Dnistamist.

6. Kuulke, Esä ütley Sääl ommal pojat: Oh terre tullemast, istu hääl kael Suur sõddamees!

7. Istu nüüd me keskel Seni, kui minna So jalgu alla wainlaisti heida, Nink löppeta.

8. Näste! omma Esä Kästmise perrä La wöttap englist hääl meel wasta Kummardamist.

9. Mitto tuhhat filmä Näggewa tedda; Et temmä näggo om allasi nättä Kui Esä woon.

10. Hengeft nink ka kombist Kui meije löitu, Nink ihho polest ihho täüs hawu. Ni tullep ta.

11. Innimise poja Päiwa nink tunni! Oh! teije perrä jääp ihkaminne Metle allasi.

12. Se aig om nüüd möda, Kui sinno palge, Taiwate minnen, kaddonu ärrä Jüngride eest.

12. Nüüd kik meije päiwä, Kumma weel
*) usutawust.

sawa, Peäwa Jummalä waiwa pühhä Meil ollewa.

14. Se om meije asfi, So surma kitemä; So kexhä peäp meid pattust pästmä, Pühhändama.

196. W. Nüüd olgo ikkes iggäwes.

Kristusse taiwaminnemist Ma panne reisi pohjas; Se om mo usfu finnitus, Kui mul om häddä, waijus. Se pä om lännu taiwatte, Kül sawa ka luliikmisse Kif üttekotko todus.

2. Et temmä üllestännu om, Nint meile asfend saatnu, Sis om hend' süddä, meel nint waim Ka sinnä pole käändnu. Mo warra om sääl üllewan, Jummalä armo-järje man; Mo süddä läöp ka sinnä.

3. So taiwa-minnemisest mul, O Jesand, armo anna, Et öigen usfun ilma pädl Ma sinno perä könni. Et wimäte siist ilmaft ka Ma woisi minnä römoga So troni ette. Amen.

197. W. Nüüd paistap meile illusast.

O Jesus, kange söddamees, Sa pattu-kandja ilma eest, Sa ollet täämbä istnu So Jesä häle käele. Nüüd wäärtu omma wainlasse, Ke ha-wu sul kül tennu. Wäggew, Tuggew Surma-wäärja, ello-toja ollet sinna; Kif om heidet sinno alla.

2. So orjawa kif kerubim, Ka mitto tuuhat serawim, Kui ärräwäärjat kitwa; Et sinna önsust meile töit, Nüüd ollet aawun üllendet, Kif sulle tenno andwa. Tulge, laulke, Kömustoge, aawustage Kristust enne, Ke om aawustuste lännu.

3. Sa ollet pä, me olleme So luliikmisse, kummile Saap sinnust walgust, ello. Ön, rahho, rööm nint finnitus, Jöud, kangus, wäggi, kostotus, Ja röghus södamelle. Uja, Sada, Se eest jälle minno mele, sinno kitma, Sulle ikkes aawo andma.

3. O Jesand Jesus, armo-paas, Sa surma-wäärja, kangamees, Me himmustame sinno. Sa ollet me hääs ütfinda, O Jesus, omma werrega Nüüd pühhä sisse lännu. Tulle Meile, Jesand Jesus, eest abbis, sis me same Sulle laulma: Halleluja.

198. W. Se pühhä Krist nüüd tödsnu om.

Nüüd taiwatte om lännu siist; Halle, Halleluja, Se aawo Jesand Jesus Krist, Halle, Halleluja.

2. Hääl Jesä käel istup nüüd, Halle, Halleluja. Ke taiwast wallitsep nint maad. Halle, Halleluja.

3. Kif mes om temmäst kirjotu, Halle, Halleluja; Se om nüüd täwwest täüdetu. Halle, Halleluja.

4. *Ta istup nüüd hää! Jesä kael, Halle, Halleluja, Mist Taiwat enne kulut sääl, Halle, Halleluja.*

5. *Sis laulke rõõmsast süddämest, Halle, Halleluja. Nink kütke Jesust iggäwest, Halle, Halleluja.*

6. *Auw, kittus kolmelalnule: Halle, Halleluja. Sel Esäl, Pojal, Waimule, Halle, Halleluja.*

199. *W. Ep minna tahha jättä.*

Nüüd lähhäp Kristus ülles Käl sure auwoga, Se man suurt rõmo kulus Pasuna hõlliga. Oh! küttem Jummalat, Nink andkem tenno tälle, Sel auwo-kunningalle, Ke istup troni pääl.

200. *W. Minno süddä rõmüstelle.*

Jesajas om waimun nannu Neid, ke järje üm-bre olnu; Enne, kui woon ilmal tulnu, Om se proveet teddä nannu:

2. *Ke, kui werre-leppitaja, Janile näüt ütskõrd henda. Palju õnsa waimu seän Näggi kunningat Jaan taiwan.*

Pühha Waimo tullemisest.

201. *W. O Jummal toja, pühhä Waim.*

Me tennäme so, pühhä Waim, Sa meije ab-

bimees nink rõõm, Tarkusse-lätte, kost kif saap mes ihhul, hengel tarbis läap.

2. *Nüüd om se kirri täüdetu, Mes Jesusest sai tootu Neil jüngrile, kui taiwa läts: Ma sada teil töist rõmüstust.*

3. *Ta om se kallimb sõbber tööst, Ke armastap meid süddämest; Ke häddälissi awwitap, Neid kurblikkuid ka rõmüstap.*

4. *Ta sadap neid, ke esinu, Nink ostsip neid, ke kaddonu; Walgustap Jesu foggodust, Zoop Jummalast neil õnnistust.*

5. *Sa ollet se, ke tunnistap, Et Jummal neid ni armastap, Ke temmäga om leppiter, Nink armo-riki istutet!*

6. *Oh! wõrke wasta seddä hää, Se kalli pühhä Waimo tööd, Ke täüdap meije sõamid, Nink teep ka ommas templis neid.*

7. *Jä meije mannu oppeja, Et meije sinno wäega kif kurja ärwäräme, läbbi so armo-paistusse.*

202. *W. Meije Jummalat wonaken.*

Sa, ke Jesäst iggäwest Olet wälja lännu, Waim, ke seddä pojakest Juntro ihhun saatnu.

2. *Sinno nimmel fago meist Jummalat auw, kittus; Sest kes tunnes põhjokeist, Kui sa meil es näütas.*

203. W. Eht kül älematta.
 Ella meije ihhun, Kumb so kert om tööst,
 Selleta sen kojun Meile Jesust Krist, Kui ta
 surma-illun Hendä näütnu hääst, Nink sääl
 risti kannun Me eest koolnu tööst.

204. W. D tige pühhämb, puhtamb Jesus.
 Se pühha Waim, kumb Esä nõuwo Rit hääs,
 nink arwald poja aowo, Täüt temmä jüngrit
 armoga. Se man ta heldus olli nättä, Tä täüt
 ke seddä pühhä kotta Se taiwalikko aowoga.
 Mes õnnis pühhä sääl Sel päiwäl olli neil, —
 Oh mo Jummal! Ei moista kif, kuis armolik
 Sa ollet nink jäät iggäwes.

205. W. Sa kässet, Esä, pallelda.
 Se pühhä Waimo heldus täüt Apostille neid
 sõamid Kül omma rohke armoga, And figil ke
 lil kõnnelda; Ne kitiwä sääl Jummalat, Et
 ta neil omma waimo and.

206. W. Niüd pühhä Waimo palleme.
 D Waim, ke Esäst wälja läap, Nink temmäga
 üts siski jääp; D sa wäggi kõrgest, Kumba armo-
 järjest Om kingitu neile pattatsille rõmus, Nink
 õnsusfes.

2. Oh! kostota mo sõänd nink meelt, Et
 ma saas wasset armo sult. D sa walgustaja!
 Minna sinno oda, Sa waiklik tuul, oh pühhu
 omma aida *) So õnnistust.

3. Sa lätte, kost kif rõhkus keep, Kumb
 meije sõänd siin kostotap; Anna omma tarkust
 Meile digest tutta Ni kui Salomonil, keä pallel
 seddä Sult hennelle.

4. Kif armo-nõuw, mes Jummal peap,
 So läbbi meile siin tedä saap; Läbbi so ajamise
 Omma jo enne Proweti nink ka apostli kirjotanun
 So latfille.

5. Mo sõämen Jesust arwalda, Muudo
 jääp ta mul tundmata. D sa meister, sada Min-
 no sõänd nida, Et allasi pallasse mo pöijo perrä
 Ilmjärmata.

6. Mo tõmba ilmast hennelle Nida, et ma
 so perrä lä. Oh! kinnita ka minno Pelglikku
 Waimo, So sisse ussun, et ütfske taad kroni
 Ei risu mult.

7. Oh armo-õli jose sa Mo sisse ello-wäe-
 ga. läüta ka mo sõänd Sinno armo-tullest, Et
 mul wastne ello tulles Jesu werrest Mo õnsusfes.

207. W. Ma olle Jesust pandnu.
 Sa kallis emmä süddä Niüd palle meije eest,
 Et Jesu surm nink häddä lääs läbbi sõämeft.
 *) koggodusse päle.

Nink kui se hawu-oja, Kumb nüüd jo jooskman
om, Saap eggäürte kastma, Eis om sul dige
rööm. :;

208. W. Maggus pästja, sinno armo.

Seddä kallis emmä süddä Söwowa ma sult hen-
nele: Kui ma sulle te weel waiwa, ütse seddä
minnule.

2. Kui sa ollet towotanu Mo eest wonal
middäge, Nink ma olle seddä riknu, Anna an-
dis heldeste.

209. W. Henge pöijoken.

Minno melest om So mo ainus rööm, Kui
mul pühhä Waim saap sama, Nink ka söämette
maalma Seddä wonafest, Tappetu mo eest.

2. Oh! sis tennä ma Ikken römoga Se
eest, et ta mulle näütneu Teed Jesuse hawu man-
nu, Kost mo önnistus Josef iggäwes.

3. Nink sis anna ma Suud ta kael ka,
Kumbe sisfen nagla-tähhe Saiswa, kunnii koh-
tun näe Üllestöfswat neid Önnistama meid.

4. Ent mul tullep siin Weelde temmä piin,
Nink mo süddä sullap tööste Lemmä waiwa ülle
häste Seni, kunnii ma Lemmä mannu sa.

5. Armust kargap tääl Süddä ihhun weel,
Kui ma mötse nüüd se päle, Ke and omma poi-
ga meile, Kumb ta ainus lust Ölli iggäwest.

6. Ent se poja kääk Ölli immelik: Inni-
miste male tulli Kui ilm wanne all weel ollt;
Sat neist pöletus, Nistin tappetus.

210. W. O Kriste, päiw om sinno täen.

Meid walmista, o pühhä Waim! Me olleme se
pöijo höim; Käl tullep pea saja-päiw, Kun otja
saap sis mörsja waim.

2. Meid waisid sada heldeste Seni, kui sin-
nä tulleme, Kun kittust laulap junkro hult Aw-
olgo sul, sa küllemulk.

211. W. Ömmal wiisl.

Oh! tulle römoteggija, Nink läüta armo-tulle-
ga Meelt, söänd, möttid uffjille, Et armo näüt-
wa digede. So pühhä söнна walgustus Teep ki-
gen kelen usklikkus, Et rapwas ülle ilma-ma
Woip sinno kittust kuluta. Halleluja. :;

2. O pühhä walgus awwita, Et meije woi-
me oppita Kik tundma diget Jummalat, Kui
sinna kirjän awwaldat. Weil olgo Jesus ütfinda
Se ainus dige oppeja, Et temmä sise ussume,
Kik wörast oppust jättäme. Halleluja. :;

3. Sa fige üllemb römustus, Oh! olle mei-
je kinnitus, Et meije sinno kindmaste Ka kurlal
pötwel orjame; Sa tahhas, Isänd, armoga
Kik lihha nörkust kinnita, Et meije häste maadle-
me, Nink sult et lahku eäle. Halleluja.

212. W. Oh oppeta meid ristii tallausii.
 Mes foggodusse waim sääl ütlet kirjån, **Se olgo töisi meije hulga seån.**

2. Sa peät minno kannatusse sõnna, **Seft tapha kiusatusse eest so hoita.**

3. Ni tööst, kui ma so perrält olle, **Esä!**
 Ni olle ma so sissen wona omma.

4. Oh! paistas mo pä-otsast nink mo filmist
 Pattatse meel, te kastetu ta werrest.

213. W. Nüüd pühha Waimo palleme.

Jummala Waim, te wasttes meeld, Mo terwet ello
 nink mo teed; Sada puhhast sõänd, Nink ka wastset
 waimo Mo sissen, et maitas so heldust nink ar-
 mo Jks tennoga.

2. So kerkus, o Waim mo ehhita, Nink
 läbbi so wäe walmista; Kigest pattu-möttest Min-
 no sõänd pästa, Nink mo henge öige esämale sada
 O Jesu Waim!

Kolmainust Jummalast.

214. W. O kige pühhämb, puhtamb Jesus.

Pühhä om kolmainus Jummal, Aww olgo iggä-
 wes nüüd temmäl, Sel Esäl, Pojal, Waimul
 ka. Pühhä, pühhä, pühhä, önnis Om meije
 Jummal suur nink awwus, Se kunningas nink

tröstija. **Se Jesand essi om Me söbber, oh!**
 suur rõõm Om fest meile; Oh laulke sis **Rik**
 üttelis Nüüd wastset laulo iggäwes.

2. Aww, kittus, wäggi nink ka rikkus **So**
 armo eest sul sago ikkes O Jummal, kige ülemb
 hä. Aww ka olgo Jesus sulle, **Et awwustuste**
 lästet jälle, Nink ostset meid so werrega. **Se, se**
 meid kostotap, **So armun kinnitap Maggus Je-**
 sus! **Seft Jummal om Nüüd meije man, Oh!**
 kummaridage tolmun maan.

215. W. Dmmal wiist. (24. Wiis.)

O sinna Kolmainus, Kelle tik serawimi **Tööst**
 andwa awwustust, **Kui ka ne kerubimi; So ar-**
 mo. silmä wõtke ka **Kui nõrka last mo kaeda.**

2. So awwustus om suur, **Käup üle ma**
 nink talwa, **Kumma eest tötest sin Rik würesti**
 häbbenewa, **Kui näggewa so armo. tööd, Sa Es-**
 sä, **Poig nink pühhä Waim.**

3. Sa ollet A nink O, **Kenk nimmel: ja nink**
amen Sääl laulwa sinno een, **Ne pühhä kõrgen**
 taiman. **Ma to ka sulle nõrkusfen Mo sõänd oh-**
 wris, **kõrgemb ön.**

4. Sa ollet selge arm, **Kumb ni kui lätte jo-**
 sep, **Rost kigil pattatfil** **Se arm nink rõõm siin**
 tösefep. **Mo sõamette jose ka, Et so kui armo mait-**
 sa ma.

5. Sa ollet ello-kaitw, **Rust tik loom rõhkust**

wöttap, Kost eggäl üttel siin Se ello-wäggi tul-
lep. Oh! sa suur, kallis walgustus, Mo hen-
gest oja pimmedust.

6. Ma tahha oisani So auro sures tösto,
Ja hendä terweni Sul ohwris ärrä anda, Et sa
mo sissen römoga Wois hennel asfend walmisto.

216. W. Mo eest tuus so süddä surma.

Usfutaw nink armas henge loja, Jummal, meije
römustus, Sinno nimme auruus laultas tääm-
bä, Jesus, meije abbimees. Pühhä Waim, sa öi-
ge walgustaja, Olle sa mo henge römustaja. Rit-
tus, auro nink tenno ka Kolmelainul otsata.

2. Jesus, fige kõrgemb poig, ke sinna Ollet
omma werrega lunnastanu mo, oh! et nüüd min-
na Jääs so ommas foggona. Oh! et nüüd ka
meije woisse tutta, Mes suurt armo sa meil wõt-
tit näüta, Kumma eest me iggäwes Same kitma
sinno sis.

3. Pühhä Waim sa kallis hawo-ööl, Kum-
maga meid woijetas; Eggäford ei olle meile liggi
Ello-palsam Jesus Krist. Minna palle so, sa hen-
ge arstija, Olle Jesu, többitside hoitija; Woija
ihho henge taas Sulle preestres, kunningas.

4. Oh! jä meije mannu römustaja, Wal-
gusta me söämüd; Wötta meid kui nõrku latfi sata
Käe pitte Jesu pool. Pühhända sis meije henge,

ihho Seni, kui me Jesu werre hawu Lutta same
söämen Nii, kui olles silmi een.

5. Halleuja, auro nink kittus olgo Kolmel-
ainul Jummalal, Esäl, Pojal nink ka Waimul
tulgo laulden wasta engli-foor. Loiwas, ma
nink merri römustago, Tähhhe, ku nink päiw ka
aurustago Ütten sebdä Jummalat, Meije pääd
nink Isfandat.

217. W. Oh armas kae täanna!

Oh Esäl! olle röömsa, Ma olle poja omma;
Oh! wötta önnista, Nink te mul ni kui latfel;
Mo mees, ke mo pääl möttel, Mo wötta hennel
foggona.

218. W. Se wona omma olleme.

Ta armoga meid juhhatap ;: Ei olle kippe, ni
kui meije; Ei panne rasses emmäkenne, Kuis
ta ;:; neid latfi kaswatap.

219. W. Minno waisus om ilm arwamatta.

Jesus, meije kallis oppetaja, Ke sa omma wer-
rega Wötit meid, taad põrmo, lunnastada,
lätsit surma sisse ka; Ollet näütü hend' kui öige
wäärja, Nink se põrgo hawwa ärrä naarja;
Wötrit wangi kurratit, Häetit lit temmä tööd.

2. laulma seni, kui heng lahkup ihhust, Om

so möröja ainus lust Seni, kui täl ütöförd henda näütap Verre-pöig sääl iggäweft. Oh! sis töösep himmo koddö minnä Mönnel hengel, mönni tahhap olla Ello-würstii sullasen, Lemmä mörsjat orjaten.

3. Kui ütö, ke siin Jesu küllen elläp, laulap henge heitmisest, Englil koggodus, kui seddä kulep, Römustap hend' säamest, Runni kii ke hawu-mehhilesse Paradisi aijan laulwa essi Omma suga röömsaste: Verre armas pöijoke! —

220. W. So heng, o Jesu! teffo mo.

D römo-waim, kost pühhäus, Tötte-arm nink ka tärweus Keep wäljä ilma löpmata Neil, ke so wötwa armasta.

2. Enne kui kuulti illewän Englide laulu Esäl man, Jo enne kuulti serawist Se: pühhä, laulwat järje eest.

3. Amen, aww Esäl, pojale, Nink ka sel pühhä Waimule, Ke olli nink jääp iggäwes Me saatja, rööm nink abbimees.

221. W. Müüd paistap meile kauniste.

Oh! Isfand Jummal iggäweft, Sa ollet minno süddämeest So pojan armastanu. Se poig om minno kalliste Hääs, kaunis mörsjas hennelle, Mo pattust lunnastanu. Eija, Eija, Pat-

tu kannap, temmä ennapp taiwast mulle; Aww nink kittus olgo sulle!

Jummala armo-kutsmisest nink pattustkäändmisest.

222. W. Jesu, ke mo lotus om.

„Tulge minno mannu kii, Kumba pattu-koorma litsup, Minna olle armolik!“ — Ni meid Jesu armun kutsup: „Teije pattu anna ma Andis, önsat ello ka.“

2. Oh! kuis maggus om se hääl Kuulda neil, ke otswa teddä, Lemmäst möista ma, et weel Meije perrä Jesu süddä Pallap, nink et temmä ka Pattaste lunnastaja.

223. W. Mo walguš walgušta.

Mo walsust kae tääl, Isfand, so armo perrä; Sa woit mo awwita, Seft muid ei tija ma. Mo pudust näet sa, Nink kaet armoga. Oh wötta hallesta!

2. Oh! armo-lätte sa, Kumba mo süddä waidlep, Jose mo sise ka; Kii nörfu kostota, Römusta, sönus te, Ke wäärt ei ollesse Reid sada ommete.

224. W. So heng, o Jesu! teffo mo.

Sa römustat hä melega Kui minno silmä zilku-

wa, Kui murre mahhalitsup jo, Sis armoga waigistat mo.

225. W. Halleluja me anname.

Oh! ärrä mingo kofto sa, Jesand! ent anna andis ka Rif minno pattu-süda. So werri, mes sa wallanu, Om ütfind, mes woip kistota Rif minno wölgä ärrä. Segä Ratta Rif mo häddä, nink mo südä, ei woi saista Esä een kui puhhas mörsja.

2. Jo ofsan olles minnoga Rif olnu, kui es olles sa Mul abbi, römo näütneu. Eest kui jo olli römota, Peit omma kät mo ülle sa, Et meelt es peä heitma. O sa, Pästja, Hallestaja, henge tröbstja, ello-toja Kuis ma woi so se eest fitta!

226. W. Mo säänd anna tigest wäest.

Müüd andisantu om mo pat, Oh! löge kandle pääl, Nink kikke moga Jummalat Rif taiwa hulga sääl.

2. Oh kikke seddä armo-merd, Nink Jesu kannatust, Kumba ta ristin säitse körd And kuulda ommast suust.

3. Sääl om ta minno kihlanu Tä omma werrega, Nink hennel mörsjas kossinu; Tä jääp mo pöignees ka.

4. Müüd olle pattust möstu ma Jesusse

werrega; Mo wölg om ärrämastu ka; Ma wäega römusta.

5. Ma paksi: Önnisteggija, Oh näüta hendä mul! Kumb tötteste ka sündi siin Mo waimo filmi een.

6. Ma kaibsi täl mo pattu-süüd Könnel-den filmä-ween, Nink neid, kumbe es tunne weel, Panni ta säame pääl.

7. Täüs heldust kaij ta minno pääl, Nink and mul armust suud. Nink kuiwat minno pöski pääl Neid filmä-pisfarid.

8. Mo süddä armust fullap tööst, Se ülle möttelden; Suurt hoolt ta kannap minno eest Mul seddä ütelden:

9. Oh! wötta julgust, hengeken, Sa jäät nüüd elläma; Käü itkes armotundmisfen, Sis saat sa önsas ka.

10. Ma olle so eest masnu jo, Kes panned hukka so? Mo küllest joesep werre-woo, Se teep nüüd puhtas so.

11. Mes minno man weel sündi sääl, Ei woi ma unneta; Ni kawwa, kunnii ello mul, Ma seddä mällera.

12. Ma saije seddä wannikut, Nink perrä waidli ma, Jesusse werre-ossauft, Nink armo liisko ka.

13. Ent et ma segä surustas, Ei sünni

minnule; Kui ma sest paljo künneles, Saas kurbust temmäle.

14. Ias allandikkun sädämen Se warra hengäta: Sis maitsap heng sin waikusfen Jummalä armo ka.

227. W. D pä! täüs werd nink joni.

Üts waine latsekenne Käl pea rõõmsas jääp, Kui temmä tunnep enne, Et nuhtlus mödä läöp. Ni om ka meil se luggu, Kui henge-pöijoken, läbbi ta werre-hawu, Zoop rahho sädämen.

2. Mes ma kül taiwast holi, Ehf auro-kronist ka Kui temmä häält ma kule, läöp süddä palla ma. Se ülle minna ikke Käl armo-pisfarid, Et woon mo eest land tikko, Nink surma-mörroust.

3. Ei pelgä ma sis pörgut, Kui Jesus sädämen, Sest temmä om jo armust Mo sü eest foolnu sin; Se ülle minna laula Nüüd rõõmsa hälega: Za om mo lunnastaja, Nink Dnisteg-gija.

4. So hawu waimun näe Weel mo eest wallale, Ma sinnä sisse wäe; Mo sädänd juhhatä. Sädält joosknu werri rohkest Mo pattu mösk-misses; Ma tennä sinno se eest Jks nüüd nink iggäwes.

228. W. D wöttem Jummalat.

So werre-ristminne, Kumb sulle rasse olli, Mo ärräostminne, Mes sinno läbbi tulli; Se perrä ihka ma Nüüd sure himmuga, Kui seddä fätte sa, Ei ilmast holi ma.

2. Ma tunne sädämen, Et kirjotit mo nimme So ello-ramatun, Kui sünd'nu weel es olle. Kui tulli ilmale, Sa wöttit hennele; Ma olli rojane, Sa mösfit puhtaste.

3. Sa minno wallistit Käl mitma eest sin ärrä, Et sinno ommas jääs So sure armo perrä. So armo-rikkusfen, So wallituide man Elläda, om mul sin Üts tenimata ön.

4. So armas koggodus, Se künit mulle käsfi Nink sädänd wasta sis, Wöt minno hólma esfi; Näüt mulle selgede, Et sinna tötteste Mo ofsit hennele, So mörsjas heideste.

5. Kui se man mötle ma, Mes koggodus mul näütap, Kumb waimo wäega Mul sinno hawu kittap; Sis nakkap sullama Mo süddä armoga, Ma wäega rõõmsas sa, Nink önsas koggona.

6. Ma waine pattane, Mes ma sul ütle Jesus? So een ma ikma jä, Nink panne seddä immes, Et sinna, waiwa-woon, Mo eest sääl ollit maan Kui waine waglafen, Täüs ohto sädämen.

7. Ent, mes ma palle sult, Se om se ainus
asfi: Jä ikkes nida mul, Kui sinno podi risti,
So põllet' näoga, So werre-palgega, So wijs
hawuga Nink külle mulguga.

8. Kui ütseörd mulle ni, Mo wonaken
hend' näutap, Et ennämb taggasi Hend' min-
nust mitte kånäp; Sis olle rõõmfaste Siin sin-
no sullane, Nink tulle taiwatte, Kui sinno
mõrsjake.

9. Ma palle seiddä ka: Te maddalas mo
nida, Et ikkes tolmus jä, Kel waja om so surma.
Ma jä sis sinno man, Mo armas Jesuken, So
armotundmissen, Sa ohwri wonaken!

10. Ma palle: lähhüne, Ma tükki sulle
liggi; Mo armsamb Jesuke! Las sinno surma-
higgi Mul faista sõamen, So hawu-leppingun,
Ed man nink hengusfen, Nink so een patrusfen.

Puhkamisest armo perrä nink töisitsest
uõsust Jesuse sisse.

229. W. Tulle Jesu hawu sisse.

Oh! et minna pattul' kole, Ent sul elläs Jesus
Kriist! Oh! et ma sul rõmus olles Sinno mõrro
surma eest. Halw nink waine olle minna, Ni
et häbbelikkus jä. Se man om mo rõõm, et sin-
na Olet ütlemata hä.

230. W. Mo Jesus mõttap pattatõd.

D õige armsamb walgustus! Kui sa es olles häd-
dä orrun Mo saatja nink mo rõmustus, Sis
fik mo päiwä saifas murren. Ma mõtles se pääl
peljoga, Kuis minno te saas lõppema, Nink
määrne luggu minno odap? Ent kui so kääsi min-
no sadap, Nink mul so palge paistap ka, Sis
pimmedän ei esfi ma.

231. W. Henge põijoken.

Kui ma peä siin Saisma häddä seen, Oh!
sis olle mulle liggi, Nõrkusfen jä minno wäggi,
Ni et kannata Seiddä rõmoga.

232. W. Näggemata põijoken.

Oh mo henge-põijoken! Kas sa hend' ei lasse
lõida, ühjentada Mõrsjaga, ke oõsip so Him-
moga? Welles sa hend' ärräpedat, Nink so pal-
get mo eest kattat? Sa näet, et ma waidle so.

233. W. Sa armo nink õnsusse pohjata lätte.

Me hengäme Jesuse warjun ni kawwa, Kunni
fik häddä mõda lääp; Se Jesand saap esfi me
eest kül hoolet kandma, Ja tijäp mes meil wallo
teep. Me ollade jõudu ta tunnep tääl; Ei pan-
ne ta rasset koormat me pääl. Me aja nink pro-

mi, ke mödä om lännu, Ne saatwa meid andma
täl kirtust nink auvo.

234. W. Oh armas tae tännä!

Heng rühhi Jesu mannu, Sa ollet armo sanu
Ja werren ütfinda. Sul olgo rööm ehk wallo,
Ja lörwäp ikkes nöuwo, So läbbi saata auwoga.

235. W. Mo söänd anna kigest wäest.

Rui süddä puhkap, tännitap, läap pehmes Esä
meel, Nink annap, mes meid römustap, Ja
auwus tullep täl.

2. Sa nuhtlet kül meid pattatfid, Ei siski
wihhaga, Ja perräst wöttat meije süüd, Nink
wiskat merde ka.

3. Mes murretat sa hennesen Iks ö nink
päiwä tääl; Oh! wötta murre, waiw nink piin,
Nink heidä loja pääl.*

4. Es pettä temmä wallitus Weel ilman
kunnake; Kik temmä tö om siggidus, Nink saap
hääd ofake.

5. Eis lasse teddä tettä weel, Nink olle
kohhalt waik; Eis hengät sinna rahhun tääl,
Nink sääl saap römo paik.

236. W. Jesus minno ello lätte.

Halleluja! tulge waife, Ritke Jesust minnoga;

Temmä arm nink hallestusse Omma ilma löpma
ta. Temmä annap kooljil ello, Armoga neid täu-
dap jälle; Jesus anna ikkes mul Halleluja laul-
da sul.

237. W. O pä! tääs werd nink joni.

Kik lunnastetu henge Jesusse werrega, Nüüd
söämette pandke, Mes Jesus surmaga Om
saatnu suren waiwan Me henge önsusfes, Kum-
ma eest meije taiwan, Laad kummardame sis.

238. W. Jummal taiwa nink ma loja.

Ke, o Jesus, sinno haru Arwap önes hen-
nele, Se om henge warra löidnu, Pöllep ilma
rikkustle. Surm om temmä rööm nink lust,
Sest et taiwan Jesus Krist.

2. Jesu man ma rahha jäda; Ilma naar
nink teotus Ei woi söänd ärrä käända Temmäst,
ke mo römustus. Jesus jääp mo walgustus, Et-
lo, rööm nink täwweus.

3. Lulle, kallis Jesus, tulle, Pästä kigest
häädäst mo! Ug lat iggäwes jo mulle; Lulle!
minna oda so. Mes ma ennämb ilman te? Wöt-
ta minno taiwase.

4. Sääl, kun taiwa römo nättas, Nink
kun elläp Jesus Krist; Sääl kun Jummalat ka
tuttas Temmä surest selgusfest; Sinnä minna
püwwa ka, Et ma temmä mannu sa.

239. W. Südda wirgu illes tööst.

Niüd, mo Onaisteggija, Tahha ma so armust toita, Nink waillikko himmoga Hendä sinno hawun hoita Seni, kui sa waiwa päle Auwotroni annat mulle.

2. Jesus, sul ma olle jo, las mo sinno küsge jädä; Sinno armun hoija mo Seni, kui so sääl sa nättä. Kule, woon, so werre perräst Niüd mo palwe häält ka armust.

240. W. Dkunnas mul se aig saap jöudma.

Mo Jesus keddä serawimi Jks orjawa so järje een, Nink omma palget katwa kinni So pühhä käsku talliten, Kuis woiva lihhalikko silmä So armsat palget kaeda? Ke niuido pimmedän weel kääwa, Ei näe henne ette ka.

2. Oh! anna, et ma ussun liggi So pühhäusse sisse lääs; So arm mo söänd täütko esfi Mul önsusses, sul kettusses. Mo hengele siin armo anna, Nink pästä teddä surmast ka. So ette allanda ma hendä Rui Ester nink so mörstia.

3. Mo künita so armo käski, Ma anna suud neil ussun niüd. Oh! helde Jesus, näüta esfi So hawu, kistota mo siüd; Sest neide sissen woi ma olla Jks rahholik nink peljota; Ei puttu tapja engel seddä, Ke tähpendet so werrega.

4. So tarkus minno juhhatago, So walgus paistko mulle tääl, So arm mo söämette jägo, Et ma so armo te-ra pöäl Jks ussun otsani wois kääwa, Nink söämelikko armoga So sönnä nink so tahtmist nöwwa, Nink tit se perrä tallita.

5. Mo südda olgo sinno iste, So ouwo-järg nink ommandus, Sa jättit armust ennemuste So taiwa troni auwustust. Oh! te mo söänd armust esfi So ello-majas, kunnä ma Siin löp-peta mo teggemissi, Nink wiimfelt sinno mannu so.

241. W. Ei olle ma pääl suremb rööm.

So poig, o Jummal, saisap siin, Mo armo-järg, mo kinni liin, Ke hendä ohwrits risti pöäl Mo pattu eest, o maggus hääl!

2. Es olle temmäl waja tööst Se furma maitfa henne eest; Mes minno pattu teninu, Om temmä werri tasfonu.

3. La hawu läbbi sūttime, Nink läme ökwa taiwawe; Sest kae, Esä, Poja pöäl, Ke meije eest so pallep sääl.

242. W. Es olles Jummal meijega.

Oh armas Jesus kosta jo! Et ma so häält saas tundra, otsip Mo heng nink ihho so, Kost peä ma so löidma? Ma olle pattust koormatu, Nink henge ohhust waiwatu; Sa voit mo kostotada.

2. Ma olle mitma wisiga Käl sinno kurbos-tanu; Sa hälitst mo armoga, Ent ma ei olle kuulnu. Ma-ilma asju ofse ma, Mes iggäwen-ne jätti ka; Ni tahhi hukka minnä.

3. So tasfaus mo römustap Ka wasta pattu, surma, Et mul arm Jummalä man saap, Nink et sääl löwäwä römo, Ja ello, önsust nink kif hääd, Se toop mo hengel hengust nüüd, Mes sinno haruust tulnu.

243. W. Jesus surma taptusfen.

Oh! et minna allasi Sinno armo Melen peäs surmani, Kuis mo pörmo Ollet wötnu armasta; Nink et minna Elläs, folit sinna.

244. W. Mo söänd anna kigest wäest.

Sa näet mitmasuggust käl Mo man sul kurbus-fes; Oh! wötta ärrä kif, mes sul Ei olle me-lehääs.

245. W. Kui saggest ikkep süddä mul.

Mes meile ainult waja om, Om Jesu ossfaus, Nink et me süddä, heng nink waim Jääs temmä ommandus. Se kinnitap me käüki ka, Et middä-ke ei lahputa Meid temmäst, temmä hoijap ka Meid hennel laitmata.

246. W. Nüüd päistap meile kauniste.

Kuis wäega röömsä olle ma, Et Jesus om ilm jätmata Mo ello, rööm nink warra. Ja saap mo hennel kirtusfes Ka paradisi wötma sis, Kui ma siist lahku ärrä. Amen! Amen! Tulle Jesus! minno ainus rööm nink ello, Himmoga ma oda sinno.

247. W. Arm lähhüne nüüd.

So wöglane jä Ma ni, kui ma näe, Kuis kannatlik sa, Sis silmä nink süddä So een sul-lawa.

248. W. Mo söänd anna kigest wäest.

Ma tunne käl mo pattu-süüd, Mo päle kaibap se, So werre arm om siski nüüd Mo pästnu heldeste.

2. Ja süddä om ni usutaw; Kui kohto ette sa Saap otša sama kif mo waiw, Kui Jesus armasta.

3. Kes om ni armolik kui sa, Mo helde Jesus Krist? So werre-wäest tunne ma Suurt önsust söämesf.

249. W. Kige kaplu katškitistja.

Arm, kumb pattatšile önnes Jesu haruust wäljä teep, Nink neid temmäga ni üttes, Kui pu osse-

ga om, teep; Annap joudo figgidueses, Rumb ilm temmata meil puup; Kelap, mes meid osausfest, Nink ta armust lahputap.

250. Omnat wist.

Jesu kannatusse romust Ei woi lahputa ta rahwast
Ust' on eht hadda-pait, Ei se, ei ka tullew aig.

2. Rindmat waimo mulle anna, So paal ifkes lotust panna, Sis so werrest minna sa Nomo, ussu-julgust ka.

251. W. Mo sidda walwa jalle.

Rui mo heng peljun safsap, Nink murrega hend' waiwap, Woit sa mo fostotada, Nink tigest ohhust pasta.

252. W. Eht kii uttemata.

Rau so foggodusen, Rumb so kert om toost, Riindle jalgu kesken; Hoija kahjo eest, Eghita ifs tedda Omma waimo waest; Wotta armust lauta Usu firesest.

Henge uhhendamisfest Kristussega nink
sõame arradandmisfest Jesussele.

253. W. Niid pühä waimo palleme

Amen sin ma paal, taiwan ka, Me Jummal saap ifkes ollema Meije seppitaja, Nink ka meije

pästija; Se teep, et ei kõhta ütse lahputada Meid Jummalast.

254. W. Kaska weel ;:

Jlus om :: Mitno henge pösjoken, Jlus omman werre palgen, Orja witsa-kronin ka, Jlus omman surma näon, Jlus kui ta külge awwati, Kooljas jai. ;: —

255. W. Arm lähhine niid.

Rui wallo nink piin Mo lituwa sin, Sis puhkap mo waim, O Jesus, so pole; Sa wai-gistat mo.

256. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Rui film nink sidda ikwa tääi Jesu een ülle hadda, Ta kaep armoga mo paal, Nink löppetap fik sedda.

257. W. Kus om mul miand kii.

Rui ma, kui Simeon, Jesust, ke Esjä woon, Siin ussun umbrewõtnu, Nink sõamette litsnu, Tahha ma ütseörd rõomast Ka lahputa fest il-mast.

258. W. Oh wõtkem Jummalat.

Mo Unnisteggija! So päle minna loda, So

134 Henge ühhendamisest Kristussega

So sure armoga Mo waise henge tolda. So risti illo mul Allasi paistko tääl, O Jummalta poig, weel Esä aaw-järje pääl.

259. W. Jesus, ke mo lotus om.

Danistust nink rahho sa Minna sis mo hengen tutta, Kui ma Jesust armoga Eoämen woi wasta wotta, Lughat römo tunne ma, Kui taad waimun nättä sa.

260. W. Oh lige pühhämb, puhramb Jesus.

Oh! kuis se meid woip römustada, Et loja meid wot lunnastada, Nink armust koli ilma eest; Et ta läbbi kannatusse Meil saatnu ennämb önistusfi, Kui ilma jäime algmisest. O römo-motte sa! Jä, eggäl ajal ka Ellaw tutta, Et mul es lääs lotus mo käest So wasta surma häddän tööst.

261. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Üt' armo keüdust om ta siin Mo hengega nüüd keütnu; Oh! olles ma jo temmä käen Rikmata ütstörd löida.

262. W. Ma kae ülles mäle.

So armo warra jägo Meil iffes aowatu,

nink söäme ärräandmisest Jesuselle. 135

Nink eggäl ajal sago Eest ossa jaggatu. So helde palgega Meid ussun finnitä, Nink meije söänd täüdü Rahho nink römoga.

263. W. Se armsa päiwä paistminne.

Oh! ello, kumb täüs römustust, O önsa armo-päiwa, Kun läbbi Jesu kannatust, Nink möro surma waiwa Pat andis anti meil, Nink et heng, waim nink meel, Jo maitswa kif taad önnistust, Mes meil saat Jesu kannatus.

2. Jummalta rahho üllemb hä, Kui süddä kurbust tunnep, Eis ni kui armo-wolas se Mo henge sisse tullep, Nink teddä kostotap, Et sest ni röd-ösas saap, Etse kui olles taiwan jo Jesussega ühhendetu.

264. W. Mo siimi kuiwat weest.

Ma olle seni nüüd Ta perränkääja, Nink sis ei östi muud, Kui temmä jäija; Ma kae iffes pääl Ta mannu tötma Seni, kui minno sääl Saap ümbrewötma.

Rahhust nink römust pühhän waimun.

265. Dmmal wiisl.

Mes rahho om, mo Jesus, mulle, Kui ma so üsjän hengä tääl, Kui murre-orrust wäljä tulle,

Nink räggi sinno hólma pool, Kif kurbus kaop
 ärrä minnust, Rui sinna annat ommast rinnast
 So armo mulle maitfata: Sis om mul taiwas jo
 siin ilman, Kes kurb wois olla sinno hólman,
 Run selge rööm nink melehä.

2. Rui sa mo risti. laande sadat, Ma lä
 nink loda sinno pääl; Sest et sa pilwist mo sääl
 toidat, Nink kostotat mo paest sääl. So imme-
 te pääl minna kõnni, Nink löwwä otsa man ifs
 õune. Mul om kül, et sa minno man. Ma tijä
 tõttest, kedda sinna Jo lasset auwo pole minnä,
 Se käügo enne maddalan.

3. Mes rahho tunnep minno südda, Rui
 Jesu päle toetap, Ei puttu mo ilm, surm nink
 hädda, Rui henge söbber kostotap. Ias sedda
 kallist rahho mulle So armo perrä ikkes olla,
 Se om jo maggus taiwa rööm. Kif tühja mõtte
 minge pakko, Mo Jesus minno röömsas tekko,
 Ke minno henge söbber om!

266. W. D Jesu. mo pöigmees, mes õnsus.

D maggusamb Jesus, so armust om täüdet
 Mo südda, nink taiwasfe tullega läüdet. Ne sil-
 mä ei näe, Ne kõrwa ei kule, Mes maitfap mo
 südda, mes römu om mulle.

2. Oh! kunnas sa tahhat mo henne pool' wõtta.
 Mo armas, oh! tulle, sest iggaw om ota. Oh!

kunnas ma sinno Sääl taiwan sa nättä! Mo
 illufamb Jesus, mo maggusamb lätte.

267. Dmmat Wiist. Polest wärüst, (w. b. 429.)
 Jesus minno henge ello, Minna anna hendä
 sulle, Ke sa selgest tutta wõit Pohjani kif söä-
 mid.

2. Sest sa tijät, mes ma püwwa, Mõtle,
 kõnnele ehk nõwwa, Mes om tettü, ehk mes te,
 Tijät sa kif selgeste.

3. Sinno tahtmist püwvä minna Rigin as-
 jun täüta enne; Olla se man minnoga, Minno
 tahtmist kelä sa.

4. Se, ke sinno tahtmist nõwwap, Engli-
 keste ello löwwap, Nink woip Jesu hawun ka
 Dmma henge jahhuta.

5. Ent ke omma tahtmist mitte Ei woi esfi
 tallita, Heitko Jesu ette tääl Mahha omma
 palge pääl.

6. Lemmä kange werre. higgsi, Rui ta olli
 surma liggi, Se woip tõttest awwita Meije
 tahtmist kistota.

7. Rui ma palwen ka ei jöwwa Sedda ota,
 mes ma nõwwa, Siski meelt ei heidä ma;
 Jälle temmä mannu lä.

8. Ias so waim mo kinnitada Rigin, mes
 ma ette wõtta, Et so armo tunnes ma Dmman
 hengen üstinda.

Jummalala laste õnnelikust saiussest, ehk usk-
jide surest auvustussest.

268. W. Jeesus tulles minnule.

Jummalala laste omale ma, Temmä auw nink palge
ka, Jeesus om mo welleken, Elläp minno sõa-
men.

2. Ke hend' nida ühhendap Temmäga nink
armastap Jummalat nink lähhembät, Omma
Dniisteggijät:

3. Jesu waim om selle man, Elläp ifs ta
sõamen; Kristus om taad hennelle Wallitsenu
tõtteste.

4. Kihlap hendä minnoga, Temmä mõrsja
olle ma; Kaep minno armoga, Satap omma
waimoga.

5. Nüüd se rahho sisse jä Iggäwes ma
hengämä, Ei mo rõõm woi kadduda, Kui ma
kohto ette lä.

6. Kristus essi om se mees, Ke om foolnu
minno eest, Nink mo päästnu kohto käest, Kur-
ratist nink surma wäest.

7. Selle om mul nüüd hä meel, Et mo
Kristus hoijap tääl, Armastap mo sõamest,
Jääp mo ommas iggäwest.

8. Wirgo nüüd mo meel nink waim, Ürä
olgo ni kui Rain; Rühhi, jöwwa ussinast Sis-
se minnä wärräjäst.

269. W. D pä! täüs werd nink joni.

Nüüd rõmustap mo süddä Mo armsast Jesan-
dast, Mo waim se kittäp teddä Nüüd tige armo
eest. Ma tahha rõõmsast laulda Ta pühhä nim-
mel tääl Ni, et saap minnust kuulda Üts wastne
laulo hää.

270. Omma wistl.

Oh! kuis omma ne ni õnsa, Kumma Jesu per-
valt omma, Kumbe temmä armoga Henne per-
rä nida tõmbnu, Et ne nüüd ka tälle jänu Koh-
halt ihho, hengega! ;:

2. Kuis ne jo ni suren auwun Sen sinnat-
sen nõrgan lihhan! Tawas omma aumoga, Weel
ei küni sinnä mannu, Mes ne Jeesussest jo sanu,
Ke ta perrält koggonu. ;:

3. Kui ne sure engli wõtwa Omma palget
finni katta, Saisten Jesu troni een; Sis woip
ommete ta mõrsja Iim katmatan palgen olla,
Temmä päle kaeman. ;:

4. Muudo orjatas ifs peljun Säräst kunnin-
gat, ke auwun; Ent ke siin om Jeesusen, Se
se wasta ifkes tunnep, Kui ta temmä päle kaep,
Rõmo omman sõamen. ;:

5. Kui sa mõtlet, kes Jehowa Nink kui
sure temmä auwo; Sis sa woit ka arwata, Kui
sa enne perrä mõtlet, Kuis ni suur om, õige
tõttest, Temmä omma mõrsja. ;:

6. Sest se aawustus sest põijust, Mes sel mõrsjal paistap temmäst, Da weel kohhalt torredamb, Kui kif talli kiwui omma, Ke siin selgede kül paistwa; Jesu mõrsja selgedamb. :;

7. Kes es tahhas sis hoolt kanda Särätsele põijul jäda, Ke nt wäega aawolisk; Eht ka middäle se ülle Kannatada tullep sulle. Sa ja-päiw se masap kif. :;

8. Kinki mulle, Jesand Jesu! Ütte kuninglikko waimu, Ja ka jummalikko meelt; Et ma woisise aawus olla, Sinnule ka mõrsjas jäda; Oh! kuis sis ni hä mo põlw. :;

9. Sis ei tahha minna hendä, Ei ka muido ür'ke waiwa Tähhel panna suggule. löppep mul mu rõdm kif ärrä, Tahha ma sest rõmus olla, Et ma Jesu ommone. :;

10. Seni tahha kannatada Nink ifs ussun rõmustada; Seni kui se päiw mul saap, Et jo Jesus mulle tullep, Nink mo omma hõlma wõttap, Ja mul taiwan saja teep. :;

Kristusse perrätullemisest nink temmä kannatamisese ossaussest.

271. W. O Jesu anna rohkest käest.

Jesusse armun elläda, Om õnnis ello foggona; Sis om jo taiwas melle siin, Kui Jesus elläp sõamen.

2. Ke mõlelep Jesu hawu pääl, Nink temmä mõrra waiwa sääl, Se woip ta armust rõmusta, Nink omma sõänd kostota.

3. Se heng woip tõtten tunnista: Ma ellä ussun Jesuga, Ma ellä, — ent ei sisti ma, Sest Jesus elläp minnoga.

4. Ja and meil armo towetust, Kui üllesläts Petaniast, Nink üttel: neid kif tahha ma Süst henne perrä tömmata.

5. Mi om Jesusse mõrsjaken, Ke hendä hoijap põijo man. Kes parembat woip anda täl, Kui Jesus, ke kif ligin om?

272. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

So hengega mo pühhendä, Nink üttes waimus ühhendä, O woon, so kotu kehähä Denge nink ihho parranda.

2. Se werri, kumb so küleest hääs Joost minno henge mõskmisfes, Mo hoitko puhtas foggona Seni, kui sinno mannu sa.

273. W. Minno waiws om ilm arwamata.

Minno rõmustap ta waiwa illo, Kumb toop rahho sõamel, Se eest tennäp minno südda sinno, Eht se kül om weidi weel. Oh! kuis temmä armotulle läbbi Saap mo armastajal hengel häbbi; Armo perräst ifke ma Lemmä perrä jämata.

2. O sa walges jänu werre, kehäh, Rae

Kui so lasteken lähhünep so mannu silmä-wega,
Lunnep janno hennesen Werre perrä orjawitsu
hawust, Nink so wallal tettu küllemulgust. Min-
no palle, joda mo, Eest ma olle jöwreto.

274. W. Mo sädänd anna tigest wäest.

Siin olli maddalussega So auw ifs kattetu;
Sa ollet omma häddäga Meid häddäst tömmanu.

2. Seni kui ma woi hengäta So hólman,
werre-mees, Saap mul kif figin ollema, Mes
sa teit mulle hääs.

275. Dummal wissil.

Mo perrä, ütlep meije pä, Mo perrä, usfja,
tulge; Hendä nink ilma salgage, Mo häält
nink kutsmist kuulge: Mo risti wõitke henne pääl,
Mo jälgi perrä käuge tääl.

2. Ma olle walgus, teije een Räu minna
pühhäussen, Ke minno perrä tullep siin, Ei
ellä pimmedussen: Ma olle te, nink juhata
Zeid pühhä te pääl armaga.

3. Mo süddä om täüs maddalusst, Arm
täüdap minno mele; Mo suust keep wäljä tas-
saus, Kui maggus armo-õli; Mo heng, mo
waim, mo ihhoke Om ohwris antu Esfale.

4. Ke ello löwvap minnota, Sel kaop
temmä ärrä, Ke kaotap taad minnoga, Se rüh-

Jip ello perrä. Ke minno risti põllep tääl, Ei
olle minno wäärt ka sääl.

Jesusse armust inimiste, eesterrätkikult om-
matside wasta.

276. W. So heng, o Jesu! teffo mo.

Jesusse arm nink heldus jääp Jlm muutmata,
sest häbbenep Hend' eggäüts, et meije weel Ni
weidi rómo tennu tääl.

277. W. Mo süddä walwa jälle.

Oh! et ma so wois kittä, Ni kui sul sünnis
tettä; Et sa se: Halleluja! Mo suust wois ik-
kes kuulda.

2. Seni kui taiwa forin lautas englide
jõrin: Sa maggus ello-manna, Jggäwes Hosi-
anna!

278. W. Mo sädänd anna tigest wäest.

Kes om, ke me pool lähhünep Werrewa röiwa-
ga? Se om tööst Jesus Jehowa, Ke meid ni
armastap.

2. Ta wiimne surma ohho-hääl, Nink sil-
mä pisfara, Ne tewä, et mo waine keel laulap
tääl otsata.

279. W. Dp! täis werd nink joni.

Sa wõttit mo, waißt pattast, Kui kolut wasta tääl; Dh! et se eest so kittas Mo südda, heng nink meel. Nõrk om mo tennäminne Se eest, mes teit mul hääs; Dh! et ma häddälinne, Jes sinno hawu näes.

280. W. Südda wirgo illes iddsi.

Jesus, ilma süta woon, Om kül meije sü eest foolnu, Nink sääl mõrro risti-puun lunnas-tust meil jälle tonu; Ke nüüd tundwa pattu-hir-mo, Neil saap Jesu surmasti rõmo.

2. Se suur Jummal kittap rõõst Omma immelikko armo, Et ta poig, kui wahhemees, Pattaste eest lännu surma; Kui se werri meid teep õiges, Kül sis jäme kohtun julges.

3. Kui nüüd kit om leppitet läbbi poja sur-ma hädda, Ta om surmasti ärräet, Es ta meid woi õnsas tettä, Kumb temmä wallitsenu, Om-mis latsis nimmitanu?

4. Ent ei ütfindä weel sest, Enge meid saap pojan lõitus, Kenne werre, surma wäest, Pattu hawa parrandetas, Et me pattatse wois hendä Temmä armo-latsis kittä.

281. W. Dh! et ma kui ütš Latsiken.

D helde Jesand Jesus Krist, Mo walgus, rõõm

nink warra, Ni armastat mo süddämest, Et ma ei moista ärrä: Dh! anna, et ka süddämest So armasta nink kittä, Appi heika, Ni kui so perris lats So pole ütfind hoija.

2. Kui helde, illus, maggus om So arm, o Jesu: mulle: Kui temmä jääp mo õn nink rõõm, Et tulle kurbus mulle. Dh! et es olles middäke Mul nättä, tutta, kuulda, Armas-tada, Kui sinno kallis arm. Dh wõtta seddä anda.

3. Dh! et se kallis kõrge hä Mo sõänd kophalt täudas, Nink omma pühhä tullega Mo henge, waimo läutas. Dh! lasse mo ka walwada, Se kallist warra hoita D nink päiwa, Et kurrat hirmoga Es woisi kaotada.

4. Sa ollet, armas Jesus Krist, Mo sü eest surma lännu, Nink ollet waiwa, hättä, rist Mo henge õnnes nännu. So teoteti, wai-wati; Dh! te, et sinno hawa Täpkes jäwa Mo melen allasti, So jälle armastada.

5. So werri, kumb om walletu, Om kal-lis, hä nink puhhas; Ent minno südda püretu, Kalg, kurri pattu suggust. Dh! las so werre zil-gaken Mo kalge sõänd murda, Pehmes tettä, Et wois mo süddämen So armo wäkke nättä.

6. Dh! et mo südda wallal saas, So werre-hikke wõtta, Kumb minno pattu perräst taas Sääl aijan olli nättä. Dh! et mo filmi rohkede

Wet wolfi pissertada, Iksa jäda, Kui ne, ke
heideste Eõist tahwa armastada.

7. Oh! et ma kui üts lastefen So perrä
nakkas jooskima, Mi kawwa kui sa, Jesu'en,
Mo wõttas üska tõsta. So maggus arm sis lõp-
mata Mo henge üllendago, Kinnitago, Et
ilma otfata So külge woifi jäda.

8. Oh! tõmba mo nüüd armsaste So man-
nu, minno tõmba: Ma jõe sis ka norpeste,
sul sõänd, suud ka andma. Ma püwä sinnust
figest wäest Se rõmo häle kuulda, Kumb kif
hädä, Nink pattu sõamest Woip pea löppeta-
da.

9. Mo rõõm, mo õn, mo walgus ka, Mo
ello nink mo warra, Oh! wõtta ommas minno
sa, Mo ärrä põlko ärrä: Sest minna ilma sin-
nota Ei lõwwa minkisuggust, Ei ka ainust,
Mes mo wois rõmusta; Kif teep mul enne kurb-
bust.

10. So käest saap mo hengele Rõõm, rah-
ho, hengäminne. Oh! olle, armas Jesuke,
Mul ifkes amolinne. So armo-tulli läütfo mo,
Ze terwes pattu hawa. Ne mul tewa Suurt
wallo lõpmata, Et minno silmä itwa.

11. Sa ollet minno armoga Iks henne
perrä tõmbau, Mo enne ommas arosit sa, Kui
kurja teed weel käünu. Oh! lasse ifkes sinno

hool Nink arm mo juhhatada, Minno fata,
Et ifkes wois mo pool So armo wäggi paista.

282. W. Mo armsa Jumala pääli.

So järjest lähhäta, Mo Önnisteggija, So ar-
mo-wäe waimo, Et moista ma so nõuwo, Kum-
ba sa minno õnnes Sõwwat iggäwes ajas.

Tennolikkust sõamest Jesusse innimiseses-
mise nink surma eest.

283. W. Mo Jesus wõttap pattatfid.

Nüüd om se päiw täüs õnnistust, Nüüd omma
rõmo tunni tõttest, Kut eggäüts saap osfaust Je-
susse hawu tenimisesest; Ke temmä ette kummardap,
Se ilma tõta armo saap: Nüüd saap nell ärrä-
kaddonuile Jesussest antus armo jälle: Nüüd
lõwwap se, ke ifkep siin, Se wona sõänd sõprus-
sen. :;

2. Se arm nüüd awawaldetus sai! Kumb tem-
mä sisesen ifkes palli, Nink teddä taiwa tronist aij'
Et pattatfille päästjas tulli. Nüüd lääp se aumus-
tusse pä Se rasse hädä sise ka; Se kunnin-
gas kif auwo jäätäp, Nink ommil wellitfi suud
annap. Se Isfand figeteggija, Saap essi lodu-
asjas ka. :;

3. Se waiw nink hädä, teotus, Mes mei-

je henne päle saatnu, Se wanne, mist meid litso-
tas, Nink pattu kahjo, kumb meid riknu; Kumb
ihho, henge hukka saat, Mes eäl riisnu põrgo-
haud, Taad wõttap Jummal henne päle, Zoop
hengi wäljä põrgust jälle, Zeep mes ei jõwma üt-
telda, Zerre Jummal, Halleluja! ::

4. Kik engli hulga heitwa sääl Se troni ette,
kõst ta tullep: Sis tulge pattatse kük tääl Se et-
te, ke te pole lánáp. Säält kulus häält: Hallelu-
ja, Auw, kittus sul, o Jehowa; Sait waglas;
— pástst wafku jälle, Sis laulke rõmoga kük täl-
le: Auw, kittus sul, Halleluja, Me saarnatfes
sai Jehowa! ::

5. Sest enne temmä tullemist lätš pimme-
dus kük ilma ülle, Kumb näüt tõõst felget hukkatust,
Pand rahwast surma warjo alla. Es walgusta sis
walgus neid, Es lõwma õnust, rahho-teid
Sääl esfi eggä waine lammas, Jäij usku-te pääl
rammetummas, Nink es sa hengel toitustke, Et
omma tõ kük tühhine. ::

6. Se Jẽsand nõggi walloga Me häddä, se
aij' teddä esfi Neid pástma sure armoga, Et
tulli neitfi üsja sisse. D rõmo lätte iggawest; Se
walgus tõõsi Jẽsandast, Kumb tükkis läbbi wangi-
troni, Nink läbbi põrgo surma-warjo; Sest tem-
mä walgus paistap nüüd, Kumb kigest häddäst
pástap meid. ::

7. Ta teggi tutwas ello teed, Mes ütšike es

kõhta tettä, Neid wastse ello-tele saat, Mes pat
nink kurrat wõnu kõtä. Ta kulut wabba armo
neil, Neid wásfinuid saat hengusfel, Neid pelg-
likkuid wõt armo hõlma, Neid tõbbist kai ni kui
emma. Ke temmä mannu tullwa, Neid fat ta
armo-siwuga. ::

8. Ni orjas ilma õnsusfes, Seni kui se aig
wiimfelt tulli, Mes temmä säddnu iggawes, Kui
Adam paradisin oll. Ta lätš kui werre põigmees
tõõst Sis surma omma mõrsia eest Wäard sur-
ma läbbi surma ärrä, Wainlaste woimust põrgo
kärä, Nink tõõsi woimust wõtten sis Kui ärrä-
wäärja auwun taas. ::

9. Se olli õnnistuse päiw. Üts päiw, kent
saarnast weel es nättä, Kui minno pattu-häddä,
waiw Üts risti alla mahha teddä. Oh! kuis-se
auwo Jẽsand om Mo pattu koorma al siin maan,
Nink mõssep filmä-wega esfi Mo hawu puhtas;
— se om tõõsi; Nink pallep Ešä halledast, Ke
teddä pespä kibbedast. ::

10. Ta tunnistap mo pattu siin, Saap sun-
nitus mo asfemelle; Taad pantas hukka kohto een,
Nink minna sa süüst wabbas jälle. Poig kannap
Ešä wihha nüüd, Wainlasfil antas andis süüd;
Ta om maan, — ma sa troni päle; Ta higgonep
werd, — sest saap mulle Iggawest ello- troni
taas. Siin kük mo moistas satsma jääs. ::

11. Nüüd surma paika lähpät ta, Ta pä

om orjavitust palmit; Rand surma riistu essi ka, Ke Jummal ülle lige kitter. Saap podus wannotu pu pääl, Sap, ättik antas jogis täl, last käsfi, jalgu läbbi lüwä, Mafs nida lunnastusse hinna Ni minno, kui fig' ilma eest, Saat iggäwest suurt õnnistust. ;:

12. Pääd nõrguten ta henge heit; Täl olgo aaw, et me eest kofi. Kirtus sel, ke meil ello saat, Tenno sel, ke ni werre walli. Nuw temmä hengusfele ka. — Weel saap ta stidda oaga Sest sõamehhest wallal tettus, Sest josesp weenink werre rõhkus Se risti pu pääl rõhkest siin, Et melle saas se rahho - liin. ;:

13. Nüüd om se õnsus täwewelik, Neil patratsil nüüd kulutedas; Et Jummal lihhan leppit fik, Nink ostnu hennelle meid ommas. Ke häddälisse, pattatse, Nink kurrat wõrknu kurjaste, Ke uskwa kaddonu jo henda, Nink waidlewa weel ormo sada, Ne tulgo julgest ruttuga, Se päiw om täüs õnsusfega. ;:

14. Nüüd eggäüts woip julgede Se armo järje ette tulla; Ke essi tahhap ennege, Käl se saap pojast õnsust, ello. Ta kutsup kiki pattatsid Ta hawust wõtma õnnistust. Oh! tulge waise, häddälisse, Ta hõlman om teil hengus, asse! Oh! tulge; wõrke ilma siist! Se om üts päiw täüs õnnistust. ;:

15. Se ärräwallitsetu hull, Se tunnistop

fik ütte suga, Nink heidap täamba mahha fik Se wona hawu ette henda. Se aig om meile kirtusfes, Nink pattotsille õnsusfes; Nink mes meil andit oles saija, Mes jummalikkus ellus waija, Saap wallo mehhest risti - puun. Kik rõhkest ilma antus siin. ;:

284. W. Eft kül ütlemata.

Suur leppingo-engel! Pä, täüs aawustust, Einno loogodusfel, Ke so omma tõöst. Ma nink taiwa asja, Kumbe löijet sa, Näütwa so suurt aawo, Nink so armo ka.

2. Pühhändage hendä Tälle iggäwes; Kui ta hend' saap näütma Kigil usfjil hääs, Sis ta emma sawa Sure rõmoga, Ke ifs ootnu teddä, Saja minnema.

3. Woon, ke järje päle Jste aawoga, Lemmä ümbre saiswa Taiwa hulga ka; Kumma tunnistawa Sure rõmoga: Armas om tõöst nättä Woon ta werrega.

285. W. Nüüd pühhä waimo palleme.

Laulke nüüd ütten meijega Kik pästetu: Halleluja! Sest meile om rõmus Nink iggäwes ellus Üts lats sündinu, üts poig ka meile antu lunnastajas.

2. Ta tullit tronist ni armollik, Kui Esä armas nink ainus poig, Meije lihha sisse, Et ta kiki pattu,

Kumma meid waisid riknu, ärrä wois wäärda
Ea surmaga.

3. Sul olgo sis meije foggodus Siin römus, —
ilmal walgusfes, Seni kui siist läme, Run me
sinno näeme, Nink iggäwes ajas sinno kummarda-
me, Ea ohwri woon.

286. Dmmal wissil.

Amen, armas Jesand sa! So surm peap ollema
Minno ello, nink so werri Ratko fik mo wölga
finni, Et ma ütškörd rahhoga Wois siist ärrä
uinoda.

287. W. Mo terwe siddä röömsas lä.

Mo römustus siin ilman om, Et minno saatja
ollet woon. Oh! anna eggal ajal mul üt' latse
meelt, kumb ikkes sul Räüp perrä Esä male him-
moga, So käega mo sada koddö ka.

Armust Jesuse wasta nink uskikkust kaemis-
fest temmä hawu päle.

288. W. Armas surm nink werre arm.

Nööm nink in Om meije läen, Et me eest ko-
lit risti pääl, Nink mell ka So surmaga Ig-
gäwest ello saatsit jäll. Sinno werre öigus teep
Meid jo önsas siin, nink jaap Iggäwes ilmmuut-
mata Meije öne lätte ka.

289. W. Jesus, te mo lotus om.

Sest et masi ello sul, Peap mo heng sulle jämä;
Ent sa kostat wasta mul: Ölle röömsa, minna
anna Rik so pattu andis ka, Et woit önsust
perrända.

290. W. Oh armas kae tännä!

Rik müurret minna tahha Se ülle jättä mahha,
Mes om ilmasjanda. So kätte anna minna
hend' kophalt, fest et sinna Mo ütfindä woit rö-
musta.

291. W. Maggus pästja, sinno armo.

Est kül wallitset fik taiwa Dmma kange käega;
Wötte siski meije lihha, Sait me welles armoga.

292. Dmmal wissil.

Ra waiwan jä Ma rahhule, Mo söbber ei sa
abbita mo jätmä; Ea heide meel Raep mo pääl,
Nink wöttap armoga mo häddä nättä.

2. Ea tijap kül Mes rase mul, Lunnep mo
haigust nink mes mul om kanda; Sest astu ma
Ea man nink sa Ea armo abbi eest täl tenno andma.

293. W. Henge pöijoten.

Jesuf! käu sa een Ello te pääl siin, Sis ei wi-

da minna aiga, Sinno perra ikkes káwá. Wi so káega Esá male mo.

294. W. Näggemata pbioten.

Meije armo-lepping jádp Meil ifs melen óód nink páwa; Nódóm nink waiwa Kinnitawa teddá táál Ennámb weel. Onnista, o Jesus seddá, Runni me so same náttá Iggáwetfen ellan jáál.

295. W. Sa annit omma kallist werre.

Jesand! so kannatusse nággo Kostotap kurbe só-ámit, Kui leppitusse werre jóggi So kallist ha-wust kastap meid. Kui woime waimun úmbre wó-ta So risti ussu káega, Sis rómo, rahho same tutta, Kui me páál laet armoga.

2. Oh! et ma Jesu kúllen hendá Wois óód nink páwa kostota, Nink kui úts mehílenne len-da So howu páál, kun toitusf sa. D káe, kun mo waine nimmi Om kirjotet so werrega, Hoitko mo Jesu kúllen kinni, Seni kui ilmaff taiwa lá.

296. W. Tulle Jesu howu síse.

Oh! et armust óigest moistas Rónnelda, eht kús-sida: Kuis sis minno henge saisus Oles, kui ta útsinda Jesu kúllen poos, et temmá Seddá útsind murrettes; Tóóff, se olles ni kui minna Siin jo talwa rómo náes.

297. W. Terre! tuhbat fórb, ke sinna.

Kúrita, o Jesus, heldest Mul, ke nórk nink jów-weto, So kát, seni kui ma háddáff, Nink pel-just sa pástetu. Kaitfa mo, kui latsekest, Et wainlanne ei woi sest Kittä hend', et olles wáard-nu Taad, ke so páál lotust pandnu.

298. W. Uuo Jummalale úllewan.

Mo karjus! nórfu konnat sa, Se páál ka min-na loda; Kui arst mo pina waigista, Sult kos-totust ma oda. Kui olle pattust howatu, Sest tób-best súttita sa mo lábbi so kalli howu.

299. W. Maggus pástja, siino armo.

Rae me páál armust táanna, Kule meije íhkamist; Siin so jalgu een meil anna Andis, kinki rómus-tust.

300. W. Mo terve súdda ródmfas lát.

Siin allandetu melega Mo kunninga een oie ma; Kui mótle omma káuki páál, Sis tullep róóm nink hábbi mul. Ma tunne hendá waist nink háddálist, Ent Jesust minno wasta armolist.

301. W. Oh kui ónsa omma púhhá taiwan.

Kallis pástja, anna, et ma sulle Usfutaw nink

sönnawöskil olle; Süüd' andis anna, Nink mo eddispäide armun kannu.

302. W. Ma kae illes mäle.

Rui näe, kuis patil olle, Löbbine, rammetu, Nink joosten märä pole Ni ärrä wäsfinu; Sis om mo römustus Jeesuse hallestus, Ke heides-te mul saatnu Mo wöllaft wabbaust.

303. W. So heng, o Jesu! telko mo.

O Jesus, helde, usfutaw Usfjide lotus, armo-kain, Ke sinno pallep söämest, Oh! mes suurt tullu saap sel fest.

2. Eötteste sinno löwvap ta; Rui messi maggus ollet sa, Ües toitus, kumma saarnast tääl Ei olle loida ilma pääl.

3. Ei ütfil keel woi kõnnelda, Ei kirj ka ni selleta; Eest süddä tunnep ütfinda Mes se om: Jesust armasta.

4. Mo filmä weest om tunnistus, Rui mag-gus mul ta armastus. Mes temmä hawa näüt-wa mul, Se kostotap mo söänd kül.

5. Sa ollet minno armo-paas, Nink iggä-wenne henge-mees. Mo süddä pallap armoga So wasta, kunnitullet sa.

304. W. O Adam sinno esfitus.

So armo perrä puhkap nüüd Mo süddä filmä.

wega, Oh! anna, et so waimo häält Ma ku-les hengen nida. Mo woimus olgo armo-lip, Kenk alla minna wandnu; Se olgo minno liin nink kilp, Mes ta mul armust andnu.

2. Nüüd armas Danisteggija, Ma tahha anda sulle Mo söänd ommas koggona, Rui ellä ma, eht kole. Mo su, se peap ütfinda So ar-mo kolutama; Oh! ärrä lasko mingika So sö-änd kurbastada.

3. Kik olgo auwus Jummalal, Mes kõnne-le, eht jätta; Oh! woon, so armust anna mul, Et armun ma weert wöita. So armoga mo op-peta So ennämb armastama, Et ma wois ihho, hengega So armun ikkes jäddä.

Himmustamisest Jummal perrä.

305. Dmmal wiist.

Kunnas same nätta so, Armas Jeesus? Kih-pi mulle pea jo Henge-pöigmees! Mörjsja hei-kap himmoga Sinno perrä Paljo filmä-wega.

2. Rae kui nörk olle ma, Minno karjus, Hoija ikkes, et ma ka Siin es wajus. Kik mo wäggi löppep mult, Rui ei näe Ma so waiwa tojo.

3. Kik ne tütre Zionist, Minge pea, Üt-telge mo pöijule, Et mo söä Lemmä armust läüdetu Ülli wäega, Lemmä armotöga.

4. Tähhe taiwast hölkäke Minno perräst;
Weski kostto wasta ka, Kui ma armust, Jesu
perrä tännita; laulke päle: Ta om armas mulle.

5. Kui mo pöigmees and ta mul Suud
fiin essi, Kumb tööst maggusamb om weel,
Kui se messä, Kumma perrä hengel tööst Jan-
no kaswap, Kui taad armo maitšap.

6. Tuhhat lörd ma himmusta Omma welle;
Illus pöigmees, tulle sa Pea jälle. Kunnas
minna sinnä sa, Kun fik römo Antas ülle rö-
mo.

7. Mes sa ennämb wimit nüüd, Oh mo
Jesús! Oh et ma so hölman jo Olles, Jesús!
Waim nink mörsja ütleswa: Tulle pea, Kosto-
ta so omma.

8. Kuulke, kui mo söbra hääl Heikap selgest.
Zemmä werri kostotap Ülli armsast. Oli-mäel
saiswa jo Zemmä jalla; Suud ma nelle anna.

9. Römo perräst karga ma, Et nüüd om-
ma Söpra olle löidnu ma, Kumba minna
Süddämešt woi armasta, Ke mo ello, Mo pöig-
mees nink welli.

10. Fik ne tütre Zionist, Kumma sawa
Näggema mo pöijokest, Tunnistawa: Et ta
saarnast keddäke Maan ei olle, Ei ka taiwan
löida.

306. W. Mes Jummal teep, om häste tet.

Oh! kunnas Paradiš sa, Kun usija tenno and-
wa, Nink kitwä sinno otsata, Ja walgit röiwid
kandwa. Oh! kunnas sišt mo taiwa wuit, Kun
ma so palget nde. :;

2. Mo heng om suren waiwan tääl, Et ma
ni kawwa oda Siin häddä-orrund ilma pääl;
Ma tahha siski lota. Ne wainlasše mo narawa,
Kui risti-koormat fanna. :;

3. So römo-riki minno wi, Kumb sinnust
walmis tettu; Kun fik ne pühhä prohwetä, Et
ma ka sääl so kitta, Kun laulap fik se engli hulk
So järje ümbre iffes. :;

4. Mo waine heng, oh kannata, Se om
jo kaswus sulle; Käl pästap Dnnisteggija So
figest waiwast jälle. Wiip taiwate so saiale,
Sääl fame reddä fitma. :;

307. W. Oh tagganegä minno himmo.

Rus om se illus hawu-lätte? Rus om mo henge-
pöijoken? Rus om mo karjus nink mo hoitja,
Ke sadap wärške södä man? Se ülle mul om
ikmist kül; Ma otši ešt ma löwwä weel Sääl,
kun maan olli palge pääl.

Wellelikkust armust nink waimo : üttausšest.

308. Omma wisti.

D Jummal latše! kuis armoga luggu? Kas

temmä om naffanu kandma jo suggu? Kas üttaus waimun ka finni om weel? Kas wahhelt om lahfunu welliste meel? Se Esä sääl taiwan woip soämit tutta, Ei sünnike hendä siin wellistis kittä, Rui armo-tuld soämen selges ei tettä. ;:

2. Ni pea kui üllewäst sündlanu jälle, Sis olleme Kristusen wallitu welle. Üts Esä om figil, üts ust nink üts waim, Üts ristimisfe lepping, üts taiwalik hõim: Se läbbi woip soämit kokko siin keüta, Et woime ka risti al maggusust löida, Riid, kaddeus, wißha ei toßhi hend näütä. ;:

3. Arm üllewäst om se, kumb kokko meid panep, Ka armo-tuld soämen pallama läütap: Ei olle joßt wahhet siin welliste man; Sest madalus peäp neid soämit koon. Kun förkus, riid, taplus ja wißha om nättä, Sääl ei woi ka libbenat armo-tuld löidä, Ei woike sääl Jummalat engliga kittä. ;:

4. Ent nätsfe, mes önsus meil kätte om antu, Ke olleme welliste arwole pantu, Me ollem' üts ostetu önnelik hulk. Oh! kirkem se Esä, ke meile om nulk, Kun kättime hendä, nink laulame tälle, Et kittus nink tenno ei löppe ka jälle. Me olleme Jesfandan leppingo-welle. ;:

5. Mes ma sai, mo welli, se ollet nüüd finna, Me rühhime möllemba taiwafe minnä; Üts töise eest tötko nüüd Esä-ma pool. Oh! et ka meil figil jääs üttee eest hool! Meil sünnis ka ello

me welle eest jättä, Sest nida om melje pä taßtnu ka tettä. Ni tundwa ne wellise welliste häddä. ;:

6. Oh noomkem nink saotkem ifs töine töist wellie Et meilt sis ei woeta ello-kroon jälle. Rui Zioni werrest wastkristus om täüs, Sis walwkem kirk ütten, et otfa jo näüs. Sest welliste palwust wõt Jummal ifs kuulda, Üts meel nink üts süddä woip wainlasti neeldä, Ei woike ni wellisil middake keeldä. ;:

7. Sis ellagem rahhun nink hoitkem ifs armo, Ja kandkem ka waiwatu welliste foormat! Et soäme üttaus köwwembas saas, Nink wellelik söprus ifs rikmata jääs: Ne palwusfe öhwri tööst möggusast haiswa; Rui maddala latse, ke armun ifs saiswa, Nink Jesusse werren siin lunnastust otsma. ;:

8. Sääl tulleswan ilman om parrembat ello, Kun Esä een saiswa ne wallitu welle; Kun palawas lännu om rahho nink rõöm, Kun kunninga heldus jo awwalik om. Oh toge nüüd soämit, käsfi ka tännä, Nink pallelge Zionil abbimeest enne, Et armul me algmist nink otfa ei tunne. ;:

309. W. Oh tulge hulgan pattatsfe. Mo hoija, Jesfand Jesus, ka, Et minno heng ei unnera, Mes kirjotap so sönnä: Oh anna, et ma säitsekörd, Ja säitsekümmend weel se wörd, Mo wellel andis anna.

310. W. Jesus tulle minnule.

Dh! mes kaunis, armas se, Kui fik figin wellitise Rahhul, ütte melega, Ilma kawaiuseta;

2. Sest neid tahjap Jesand ka Rikkalik. kule önnista, Enne sin, se ilma pääl, Perräst iggäwes ka sääl.

3. O suur karjus! foggo sa Riki, kumma esfiwa, Ühhendä neid esfi sin, Omman armo-walgusen.

4. Anna omma wäkke nüüd, Kumb wois fiki söämit läütä armo-tullega, Eoine töist ifs armasta.

5. Keidä kokko söämit, Ühhendä fik wellit-sit, Watwan ni kui römun ka, Omma armo-käega.

6. Ni kui Esfä, Poig nink Waim, Kolm, nink siski ainus om: Ühhendä ni armun ka Omma hulka foggona.

7. Dh! mes kallis römustus Saap meil olema kül sis; Kik mes eäl waidleme, Annap Esfä heldeste.

8. Walmista sis, Jesuke! Saräst kittust hennele, Meije man nüüd jätmata Omma waimo wäega.

311. W. Ma tennä so, et ollet mo.

So foggodusen elläme Üts ihho, — pä om

Kristus; Ei tohhi armust eäle Meid lahputada förtus.

2. Se wasta olgo figile Üts meel sen foggodusen; Kui foorma weel om wellele, Eis kand-ke ütstöist armun.

3. Üts te, nink oppus olgo tääl, Jesuse mannu tulla, Eht mitma suggust andet weel Meil wellitil wois olla.

4. Ei peä ka suur tundminne Meid foggodus-sest fikma; Kei seddä peäs ollema, Se peäp armust usfina.

5. Kül peäme ka nörgule Siin omma ndr-kuft näütma, Nink nida armun törteste Jks hendä kokko keütma.

6. Kui wigga tertas lähembäl, Eht se kül meid ei putu, Se olgo ormuji siski meil, Kui omma hädda tutta.

7. Se esfitus, kumb meije seän, Ei sünni melen pitta, Sest muido same palwe man Eöst weidi wäkke tutta.

8. Ei peä ka fik esfitus Meil rasset murret saatma, Se wasta sünnis risti puust Jäl wast-set armo wötta.

9. Kül wahhest mönne pallewa, Ent sä-dust sega täütwa; Nink perräst jälle esfiwa, Eht hendä hääs kül näütwa.

10. Kui keäke ni usfin om, Kik kurja ärrä.

käända, Se wõtko omman sõamen Jesusse kojo kanda.

312. W. So heng, o Jesul! tekko mo.

Sis wõtkem figest sõamist Nüüd armun üm-
bre tõine tõist, Nink andke andis wõlga sel, Ke
teid om wißhastanu tääl.

313. W. Meije Jummalta wonaken.

Amen tahha laulda ma Nõmus Zionille, Kum-
ma ütten meijega Seddä armo tundwa.

2. O sa henge: põijoken, Meije üllemb saat-
ja, Rõdgepreester nink ka woon, Nink mo lun-
nastaja;

3. Sinno ette to ma sin Omma henge häd-
dä, Nink ma palle filmä ween: Anna andis
seddä.

4. Gest et ilma sinnota Abbi mul ei olle,
Kes wõis minno kinnita, Kui ma nõrkust tunne.

5. Nõdm nink kurbus ütten foon Sõamen
om nättä; So een filmä joostwa woon, Kumb
sul ütfind tutta.

6. Mes mul rõmo tõstap tääl, Om se ainus
asti, Et sa mulle risti pääl Rünitit so käss.

7. Mes mo sõänd kurbastap; Om mo pat-
tu-häddä, Kumb mo põlwi painutap Walloga
fo ette.

8. Oh mo Jummal! kuis ma kül Wol so
armo kittä, Kumma eest ma sulle sääl Sa weel
tenno andma.

9. Kui se sure armo pääl Mitano süddä mõt-
lep, Mes sa mulle andnu tääl, Sis fik moistus
lõppep.

10. Wõtta wallo: pisarid Te neid rõmo-
õlis; Anna mulle omma werd Henge kostotusses.

11. Sinna näet, mul om waim, Jesand Je-
sus! anna, Et so armo egga päiw Wois mo
hengen tutta.

12. Kui neid säitse kündle pääl Katjen min-
na mõtli, Kumma wona järjen sääl Lemmä üm-
brel palli:

13. Sis mo süddä fulli tõõst, Ni kui wahha
tullest, Nink jäi nõrgas armo wäest Perramõt-
lemisest.

14. Seddä nättan Zionist Minno kinniteti,
Et ma fik häd Jesandast Hennele wõis õisi.

15. Ent oh! māräst waiwa ma Hännesen
weel tufti, Kumba ei woi kirjota; — Kostko filmä
westi.

16. Nüüd, mo põigmees, sinno pääl Ma
fik murret heidä, Las so werre maggus pääl Min-
no rõmustada:

17. Seni, funni täüdetas, Mes sa topota-
nu Neile figil õnsusses, Kumma sinno tundnu.

18. Ma ja siski oormissen Sinno armo päle,
Nink ei tahha iggäwel Heitä omma mele.

Henge nink ihho pühhandamisest.

314. Eski wiis. (794)

Kui sinno kõrgemb aawustus, Sa kallimb ma
pääle nink ka taiwan! Nink minno suur pattatseus
Mo tahhap keelda omman ussun, Ütlet sa Mo
wasta: So tiggo jääp mul, Nink ehtes ma anna
Mo äigust sis sul.

2. Kui rahho suud mul annat sa, Sis om
mo hengel nida tutta, Kui wallas hend' mo sise
ka U's maggus, kostotawa öli, Kumb minno
hifonti Sis ka kostetap, Kui surmik többi Ted-
dä ka rassendap.

315. W. Oh taganete minno himmo.

D walm, ke tunnistajil enne Ni heidest moistust
walgustit, Ke hengi sadit Jesu pole, Nink taiwa
pole aawirit; Oh! tulle sa, nink selleta La hawu
meil, kost puhus keep, Ja auwo-särk nink ehte
saap.

2. Se om sest kunninglikkust suggust, Ke
temmä waimust sündinu, Ni weata, kui woon om
tigest, Mes Jummal ohwris walkinu. Ei käs-
uga, ei waiwaga Sa ta se päle sunnitus; Se
om jo selge wabbaus.

3. Se tarkus, kumb om Jummalale Se lige
lähpemb ommane, Kumb armsamb om kui ütfit

pärle Neil puhtil junkruil tötteste, Ei taggaue
neist eäl se, Ke Jesuga om leppitet, Nink temmä
werren puhhastet.

4. Ne Junkro omma Jummalale Ni kall, ei
neist melehä, Teep eesikus neid hennesele Muist
figist omma werrega, Ke temmäle nink wonale
Siin perä läwä römoga Nink kitwa teddä ofata.

5. Ne istwa temmä jallutside, Ke armo-tul-
lest pallawa, Ei tahha muud, kui seddä teda,
Kuitao nemmä foggona Sen armun jääs, kun
önnistus. Oh! kuis ni armas Jummalal Se
rahwas, ütlet Moses sääl.

6. Oh! määrne ehte sisenpididi Om ütte
junkro söämen, Ke hendä hoijap pöijo liggi,
Nink käüp ta armo tundmissen, Sis saap se waim,
ke pühhä om, Ka teddä hoitma puhtas tääl, Kui
mörsjat ommal pöijul sääl.

7. Käl seddä woip siin önfas kittä Jim
keelmata nink peijota: Nink säräst henge ei woi
mitte Se Jesanda mant lohuta, Ei omma
arm, ei pörgo surm: Eski Jesu werri ütfind'
teep, Et heng nink ihho puhtas jääp.

8. Äig lähfikenne, — öddang jowwap,
Nink peake saap hengus meil; Ke tark nink jääd-
wat warra püwäp, Ei olle suikmist, hengust
neil; Se ehhitap nink walmistap Hend' saiale,
saap ölike, Teep lähkrit walmis aigfaste.

9. Ni tunnistap sest waim nink mörsja, Et

moon om töisin' iggawest, Ke allandap ta ette henda, Käl se saap törtest wabbaust. Ei sunni- ta se minkiga, Sest Pawel ütlep esfite: Se mörsja mingo mehete.

10. Sul olgo wabbause wannif, Ni kui üts ande üllewäst, Et sa jaás sega maddal, walf- lik, Mes sulle tullep Jesfandast. Kel kallis om weel lihha-arm, Se rikkup seddá kallist háäd, Nink sadap hukta hengekest.

Kristi sallaussest nink uskijde ärräpedetu ellust.

316. W. Tulle ello Waim, oh tulle.

Wäega kurblik háddá, orrun Om neil usfjit ellá- da; Mitman waiwan, háddan, murren Tund- wa pudust, nõrkust ka. Ent mes ma páäl kurbas- tap, Se mo taiwan rõmustap.

2. Kigin paigon, fige tee páäl Om meil háddá walmis een; Eggál tunnil, eggál páiwál Kaswap minno/háddá siin. Tulle Jesus! peake, Wõtta minno taiwate.

3. Jesus, kurb rõmustaja, Rui neil oht nink háddá om, Olle ka mo kinnitaja Minno henge nõrkusfen. Taiwas seddá rõmustap, Red- dá rist siin kurbastap.

4. Taiwan kallí ande omma, Taiwan om mo Jesuken; Taiwan sa ma náttá sama, Mes

mo süddá usknu siin; Taiwan saap se ello kroon Kätte, kumba annap moon.

5. Ma páäl elläp inniminne Suren risti- waiwan siin, Sest et eggál páiwál tálle Háddá- org om temmä een, Sisti se mo rõmustap, Mes mo hengel taiwan saap.

6. Siin om rasse meije ello, Kun meid if- kes waiwatas; Ma páäl om meil oht nink wallo, Heng nink ihho koormatas. Ne, ke õnsas sanu fáäl, Omma risti kandnu táäl.

7. Taiwan ei sa risti, háddá Ei ka kurbust ollema; Taiwan ei sa ikmist náttá, Sáäl om rõõm, kumb otsata. Oh sa kallis Jesuken! O- les ma jo sinno man.

8. Sáäl saap figil sama antus Ello leib nink armo-wiin; Sáäl saap paistma ello-walgus Usfittikuide sõamen. Taiwa rõmo himmusta Minna ülli wäega.

9. Uowa mulle, Jesukenne, Drama taiwa rõmo-ust; Pástrá esfi minno henge Wälja ligest kurbussest. Olles ma jo sinno man, Oh sa oh- wri-wonafen!

317. W. Se armsa páiwá paistminne.

Mo waim nink süddá julgup nüüd, Jesusse per- rá minná, Ta kitsast orja-witsust teed, Wäär- misse páäl saap õnne. Nüüd henda rõmusta-

Se kerge koormaga; Ei olle ajakannatus Se wäärt, mes taiwa awwustus.

2. Mo armas Jesufen kül sa Mo jõudo selgest tunnet, Kui paljo ma woi kannata Sest, mes mo päle pannet. Te ni, kui tunnet sa, Se om tööst mulle hä; Ei tahha ma muud middäke, Kui seddä, mes so tahtminne.

3. Sa lärsit awwustussele So kannatusse läbbi; Kas sis hääd põlwe hennese Ma siin woi ennämb otfi? Sest orja witsun paist Se taiwa lille lust, Ke risti-särki kannap tääl; Se tattetas purpurist sääl.

4. Mo Jummal uskijkuike rõõm, Nink neide kilp nink lotus, Ke risti palgen sawa siin So arwolisesse tettu. Sest enne awwustusl Om neile kannatusl, Ent perräst rõmustawa sääl Se wäärtu kannatusse pääl.

5. Se kannatusse awwustusl Ei moista kül mo süddä, Kumb mo hääs tullep Jesandast; Kes tahhap põlge seddä? Sest ke siin narus jääp, Se sääl tööst kroni saap; Ke Jesuga siin kannatap, Se temmäga sääl rõmustap.

6. Hä mul, ma tahha kannata Ni kui sa Jesand tahhat; Se karrit om täüs armogo, Mes sinna mulle annat. Ma näe siin risti al Mo kroni, kumb om sääl; Se paistap awwustussega Mo een, — se perrä jose ma.

318. W. Ke ärrä wäräp, se saap wiija.

Mo sullatap mo söbra arm nink werri, Ta kannatus om minno ainus rõõm; Ta kistutap kif minno wõlga ärrä, Se ello heitap surma sisse siin; Se läbbi löppep, Mes henge waiwap. Mo põigmees teep mo hawu terwes nüüd.

319. Dmmal wistl.

Kül uskijde ello siin sissest poolt paistap, Eht nemmä kül ilmale narus om tääl, Mes neile se taiwanne kunningas kinkip Om tedä neil essi, ei kelleke muil. Mes ütfit ei moista, Mes ütfit ei maitfa, Sen ehten siin neide heng illustast häitsep, Et Jummal awwustus neide pääl paistap.

2. Sest wäljast poolt nättä ne omma kül nõrga, Neil englile immes, nink ilmale hirm; Ent sissest poolt armsa nink illus kui mõrsja; Se illo, kroon, ehte om Jesusse arm. Üts imme om ilman, Ke kunningal taiwan Se kullatse ehtega lastwa siin hendä Ni ehbita, — waimis suud wonale andma.

3. Kui Kristus, ke neide man ifkes siin el-lap, Saap ilmale näütma hend' awwustusse, Sis same neid temmäga kohtun ka nättä Kui woimusse-wõetjid se ilma een siin; Sis neide aww tösepp, Kumb iggäwes püsip, Nink selgede taiwan kui päiwit ka paistap; Sis kildide kuulden ne rõmo häält töstwa.

4. Ma laulko nüüd rõõmsast, mäe hõiskage päle, Et Jummalta semen so sissen om tääl, Sest siin om se Jehowa pitsat, mist sulle Om tutta, et õnnistust towotap weel. So süddä saap tuundma Eis iggäwest rõmo, Kui ütseörd saap paistma se pedetu ello, Mink perrä sul ikmist nink leinamist olnu.

Rinnitussest nink kannatussest otsani.

320. Dummal wiisil.

Raswa weel. ;: Zion kaswa walgusen, Rühhi lühtrit selges tettä, Esmäst armo hoija siin, Otsi ikkes ello-lätte; Zion ohtakese tee-raa pääl. Raswa weel. ;:

2. Kannata. ;: Zion, julgest kannata Naar-mist, häppe, risti, waiwa, Surmani ja liik-mata, Rae ello-kroni, auwo; Zion, kui siug sin-no pannep ka, Kannata. ;:

3. Iähhüne. ;: Zion, Jesu armule: Rin-nita hend' waimun, elkun, Kolust ellust tüddine, Haljenda so Jesu kullen; Zion nõrkussest sa wäe-le Iähhüne. ;:

4. Awwalda. ;: Zion, wäkke awwalda, Sest et welle arm om pallaw; Põijo tekku aw-walda, Ke so sissen, mõesja ellaw. Zion läbbi kitta wärräja Awwalda. ;:

5. Otsani. ;: Zion, ussu otsani, Ürrä jägo löi-

ges mitte, Ussu pall saap peake; Rühhi! mes om taggan, jätta. Zion ussu ammat surmani, Otsani. ;:

321. W. Taple häste, kui so armust.

Jesus, minno henge toitue, Las mo ussun kind-maste Sinnust sada ikkes kaitetus; Jä sa mo tilp enneke.

2. Ello-lätte, kumb om nätta Selge, puh-has, illus, hä. So arm essi om kui messi, Kui ma seddä tutta sa.

3. Hoija minno, Jesukenne, Et ma iks so armun jääs; Ilman sinno karjakenne Wih-hatas nink põlletas.

4. Eht ne orjawiisa kistwa Een nink tak-kan, umbre mo, Sisli sinna saat mo kaitema, Et ne kahjo mul ei te.

5. Nisso kaswap, umbroht tõssep Utten koon siin ülles ka, Põimo ajal saap neid Jummal lahputama koggona.

6. Waine Zion, ärrä pelgä, Jummal jääp so kinnitus, Ent so süddä peap seddä Lunnis-tama iggäwes.

7. Ohtakese te pääl jõe, Mink kää targa-likkät ka, Et siin ilma laste silmä Sinnust hend' ei pahhanda.

8. Jätta pelgo, olle julge, Eht kül waine

ollet sa; Kälmä söänd läütap Jesand Armo läb-
bi pallama.

9. Ent sa peät mahha jätmä, Mes om was-
ta Jummalal, Nink se wasta wötta täüta Lem-
mä tahtmist römün tääl.

Uösu-julguöseft nink lotuöseft Jummalala päle.

322. W. Jesus tulle minnule.

Kui mul Jesus silmi een Eöimeft sant hawwa
seen, Nink mo usk hend peap ni Lemmä kül-
len surmani.

2. Sis kil häddä tagganep, Ilm, pat,
pörgo, surm ka läap Nammetus, seft Jesus teep,
Et heng römün, rahhun jääp.

323. Ommit wissil.

Se pohhi, kun ma saisa, Kristusse werri om,
Se teep, et mul woip paista Se iggäwenne rööm.
Ma essi nink mo ello Ei kälba kohheke; Mes
Jesus andnu mulle, Om armas tööst nink hä.

2. Kui pelg nink hirm mo keläp, Et ei woi
palleida; Sis puhkap waim nink pallep Mo
fissen wäega. Se palwus om nüüd mulle Käl
ärändüdmata, Ent siski Jummalale Ei olle
tundmata.

3. Mo süddä fargap römüst, Ei tija kur-
busseft, Om täüs seft pühhäst waimust, Näep

ello räwäseft. Se päiw, kumb mulle paistap,
Mo Jesand Jesus om, Se, mes mo römo töö-
stap, Om taiwan üllewan.

324. W. Jesus minno ello.

Tötreft halw ma olle, Waiwas Jummalale
Omme pattuga; Ent mo lunnastaja Surm nink
werre hawa Saatwa armoga Mo, kui ütte nörkä
last, Et ma julgest tälle kaiba Kil mo häd-
dä, waiwa.

2. Esh kil minno pattu Omma sinno lits-
nu, Oh sa wagga woon! Neid ma wannu är-
rä; Henge-pöijo perrä Waidlep mo heng siin.
Lemmä werri om jo tööst Minno pattu kinni
katnu, Nink mul önsust saatnu.

3. Ei joht waa nink öige, Enge pattust
haige Kähke Jesu man; Re hend waises tund-
wa, Armo perrä ikwa, Jesus pästap neid.
Kummil jöud hä pole nüüd Ärrälöpnü, neid
saap remmä Armust kostotama.

4. Nüüd ma üttele julgest Öige röömst
palgest: Jesu werri om, Kumba minna nöwwa,
Nink ta hawüst söwwa, Minno suremb rööm.
Minno pat, nink kil mo süüd Om nüüd
Jesu werre läbbi Ärrälistotetu.

325. W. Minno waisus om ilm arwamata.

Sinno fissen, fige armsamb Jesus, Om mul

rööm nink önsus ka; Rigen häddän rühhit sa mul abbis, Rui ma ussun so pool lä. Sinnu päästät minno figest häbbist Nink ni paljust, auwo teotajist, Rumma ilman siin nink sääl Sinnu lasti naarwa tääl.

2. Kes om ilman, ke ei olle tundnu Seddä omman söämen? Esfi sinno jüngei omma kandnu Paljo häddä hennesen. Mitman paigan sai neid wangitetus, Pestus, naartus nink ka willitetus. Paljo saiwa waiwatus, Suremb osfa tappetus.

326. W. Woimust sanu. ::

Kes meist julgus :; Weidi kōnnelda Utsu-jōw-wust :; Kumb om peljota? Jesu harust wōtma tit, Mes om hengel tarwitit: Mes se läb-bi :; Weel woip sündida.

2. Minna julgu :; Mele heitmisšest Ir-räkānda :; Kohhalt iggāwēš. Ehf ma ommal söbral kül Kurbusť saatnu seni weel; Siski saap ta :; Abbis rühkma mul.

3. Minna julgu :; Nisti willo al Warjo ofsi :; Ifkes hennesel; Rui pat minno hirmotap, Huffapannep, āhwārdap, Sis ma pakke :; Jesu mannu tääl.

4. Minna julgu :; Rōōmsašt kannata Ilma naarmist :; Jesus om mo pä. Ma ja waas

nink töifitšes, Heidä figil sullases. Orjawitsun :; Kaswap lillik ka.

5. Minna julgu :; Omma saatjaga Pitwen astu :; Ulles minnema, Kun ma palgest palgeni Seddä näe nink armatse, Reddä minna :; Oda himmoga.

Waimolikkust walwomisšest.

327. W. Armas Jesus, minno ello.

Lasse mul iks meelde jäädä, Nink se štsen kaswada; Dlgo se mo kitus ka, Et mo ütšit oht nink häddä :; Ei woi sinno armust käända, Rumman minna sinnoga Uhhendetus ifkes ja las, las, las mo ilma römo tata. Önnis, önnis, önnis om se :; Ke wona saja nink söömaja päle om kutsutu. :;

2. Lasse sinno waim iks sata Wastset öli minnule, Et ei kistu eäle Utsu künäl minnust mitte :; Efhita mo lühtrit häste Palwe nink walwomisšega, Et wois pimmedussen ka Se, Se, Se mo pōigmes ifkes paista Önnis, önnis, önnis om se :; Ke wona saja nink söömaja päle om kutsutu. :;

3. Las mo filmi ifkes walwa, Nink tit unni kaddogo, Sinno waim mo ajago, Et ta mo wois walmis löida :; Suren himmun, iškamisšen Seddä aiga ota tääl, Rui se engel hōikap

säär: Jo, Jo, Jo se pöigmees tullep tänää; Dn-
nis, önnis, önnis om se :; Ke wona saja nink
söömaja päle om kutsutu. :;

328. W. Oh wötkem Jummatat.

Se perräst walwagem, Nink olgem ikkes walmi
La waimo saatmisfen; Pallelge wastfet öli, Se-
ni kui üllewan, Englide kori man, Me filmi
pühhip ta, Teep selges foggona.

329. W. Kui, Jummal, sinno armsamb poig.

Sen werren om mul kostotust, Ma lä so man-
nu julgest, Ma otfi armo maddalast, Ei lahku
sinno küllest; Mes mul so poja surm nink piin
Om risti pu pääl saatnu siin, Ei risu mo käest
kurrat.

330. W. Töttest sinna. :;

Meije aja :; Omma sinno käen, Juhhata sa :;
Meid Jummal wäen! Wi meid Esä male ka,
Kun me same näggema Jummalan linan Wo-
na tronin, Euren önsussen.

Waimolikkust taplemisest nink ärrä-
wäärmisest.

331. W. Olge rahhul arma welle.

Üles, tapleja! nink käüge Wona perrä allasi,

Ke om lännu eddest, läbbi paljo kannatusse,
Auwun Zion-mäele, Kun ta wöttap wallistust.

2. Ästke perrä ussinaste Walwmisfen nink
palwussen, Olge julge Kristusfen. Lemmä
saije woimust häste, Nink sök purrus siwwo pääd;
Teil om temmä woimus nüüd.

3. Kel jo Zionin om asse, Se ei peä pelgama:
Kuis ma waine läbbi sa? Se om selge nörkus
enne; Jesand om ke kinnitap, Nörku wägge-
was ka teep.

4. Jummal saap meid awwitama; Oh! sis
astke julgeste Lemmä ette palwele; Urge wütkke
ennämb aiga, Mörstjal olles häbbi sest, Kui ta
pölles pöijokest.

5. Ästik ei sa kroni pähha, Kui ei taple öi-
gede, Usfu wäen kindmaste, Nink ei lö kif
himmo mahha; Sest ke öigest taplep siin, Selle
saap sääl rahho-liin.

6. Oh! sis walwe siin jo häste, Saiske
palwen kindmaste, Runni same sinnäke, Kun
woon kannap rahho-lippo; Kui ne päiwä löppe-
wa, Sis saap hengus tullema.

332.

Essi wiis.

Jesus awwita, et kórda wois minna, Seni kui
woimusse kroni ma sa; Sis to ma kumwarden
kittust nink tenno, Jesus mo pöigmees, so nim-

mele ka, Kui sa mo abbimees hendä saat näütma, Se saap mo henge kül rõmoga täütma.

2. Anna sis öli, neid junkruid te walmis Näüd sinnoga saja saäl piddäma; Eghita mõrsjat sis om se kül illus, Anna so englid täl kaitsejis sin ka, Seni kui sinnoga iggäwes elläp, Nink taiwa waimude rõmust hend' toidap.

333. W. Oh wõitek Jummalat.

Oh Jesus! hallesta, Nink näüta armo mulle; Mo henge rõmusta, Kumb heitäp sinno ette. Ei enne jätta tääl, Kui sa mo õnnistat, Nink minno palwe pääl Ka amen kinnitat.

2. Sa tahhas ikkes mul So werrest rõhkust anda, Kui süddämeest ma sul Wois tenno-ohwrid kanda. Oh! et ma iggäwes So tolmun kumardas, Nink et mo heng ka saas Sääl sinno mõrsjas.

3. Kui kawwa peäwa Ne ilma-latse naarma; Sa saad neid Jesus ka So werre läbbi wäärma. Pästa mo hengefest, Kumb sinnust ostetu, Nink ärrärilmisest Weel sieki keüdetu.

4. Kui näütat sa, mo õn, Ni wäggewast mo sissen So palge selgusesen, Sen wassfen sündimissen; Sis iggäwes jä ma Sen armun sinnoga, Seni kui engliga Mo wõttat rõmusta.

334. W. Zulge ristii-innimisese.

Jesus, fige armo-lätte, Sa ei tõuka hennest Waisid, pattatsid siin mitte; Sinna kostat neide eest. Eht se ust kül wäikenne Kui sinnepi ter-räke, Siski wolt sa sebdä tettä, Et saat neist weel rõmo nättä.

2. Pühhä Waim, sa awwitaja, Rigen minno nõrkusen, Kurblikkuide rõmustaja, Kui neil murre sõämen: Kik ne ande tullewa Sinno käest üsfindä; Olle ikkes weel mo abbi, Hoi-ja mo so wäe läbbi.

3. Oh so arm jääp ülle fige, Esä, Poig nink pühhä Waim; Ei tõist pästjät olle mulle Ilman siin, ei tulleson. Sinno wäggi wäkkew om Rigen minno nõrkusen; Sest ma tahha hendä kittä, Nink so armo melen pittä.

4. Anna ommal latset pea, Ke ni nõrk om kääma weel; Damma armo-kät, nink weä Häddäst läbbi teddä tääl. Ias so arm, ifs kaswada Seni, kui ma sinnä sa, Kun ma sinno ikkes näe. Himmoga ma sinnä wäe.

5. Minna tahha ikkes kittä So suurt armo ilman tääl, Et sa minno pattu häddä Ollet kand-nu ristii pääl; Ent ei joht siin üsfindä, Enge ka, kui sinnä lä, Tahha ma so aawustada, Nink so kittust kulutada.

335. W. Taple häste kui so armust.

Peä omma kroni kinni, Näütä hendä ni kui meest; Kindmäs jäma toop sul õnne; Paggema om kurri wõst.

2. Ürrä lasto filmil kaija Kurja ilma tüh-
hiust: Sda. riistu om iks waja; Pakke laiskust,
wäsimist.

3. Walwa, palle eggä päiwa, Runni põig-
mees tullep sul, Nink teep otša sinno waiwa,
Sadap taiwan hengust kül.

4. Rühhi, jõe temmä wasta, Ütle: wal-
mis olle ma. Jhho honest wälja astu, Laiwa
honid himmusta!

Lõpistest tarkusfest.

336. W. Kes woip mo wasta olla.

Ma olle wäega rummal So kittust kuluta, Mo
funningas nink Jummal, Mo essi oppeta. Ent
sest et minna tija, Et ellät Zionin, Sis julgu ma
ta wiä Sul kittust nõrkusen.

337. W. So heng, o Jeesu! tekko mo.

O Jeesand Jeesu! kule sa Mo palwet sure ar-
moga, Nink anna omma waimo wäest Mul,
mes ma otši sinno käest.

2. Oh! anna seddä tarkust mul, Rumb om

neil junkruil järje een; Ma seddä wäega him-
musta, Sest rõmustap mo süddä ka.

3. Se lats om sinnust wallitu, Rumb wal-
mun wastfest sündinu, Nink paistap kui päiw sel-
gede Neist armo. andist rohkede.

4. So maggus arm meid kostotäp, Kui
meije süddä nõrgas lääp, Kui murre wäega lit-
sup pääl, So järjest kostap rõmo hää.

5. Tarkus om loja üllemb nõuw Wäest, tõöst
nink sõnnast täüdetu; Mes Jummal tahhap üle-
wän, Saap waimo läbbi tedä maan.

6. Se henge maja, kumman ta Siin elläp,
se om muld nink ma. Rik meel nink mõtte esfi-
wa, Kui tarkus neid ei juhata.

Waimolikkust ärräkislamisest.

338. W. Jeesu, tulle minnule.

Jeesu, henge põijoken! Hoiä mo so armo. wäen
Senti, kui sa minnoga Eääl saat saja piddäma.

2. Sinna armastid mo jo, Kui ma weel es
tunne so, Nink sa annit hendä mul, Kui weel
wasta panni sul.

3. Kui ma kääntus sai so pool, Zeit sa hen-
dä ennämb weel Tutwas minno sõamen, Kui
üts põigmees mõrsjal siin.

4. Lõmba minno armust sis Sinno pole,

et ma jääs Ni kui pitsat sinno läen; Hoija mo so haru wäen.

339. W. Oh oppeta meid ristil-sallausst.

Oh kige armsamb Jesus tötta mulle, Nink kihla minno henge henneselle.

2. So perrält olgo ka mo meel nink süddä, Ei woi so mörsja muido puhtas sada.

3. Oh, wötta minno wastises lomas tetta, Nink jummalikkun ellun kaswatada.

4. Eest ütfit mörsja ilman ei woi jätta, Ta põigmeest hennel sõamete wötta.

5. Es minno süddä peä lida, warra Ka nõudma omma henge põijo perrä.

6. Ei olle mõtlemata hengekenne, Ta nõw-wap middäke ifs henneselle.

7. Oh! wõtkem henge maja puhastada, Kun Jesu mörsja hend' woip ehhitada.

8. Se sises mörsja omma põigmeest kutsup; Se põigmees teddä rinna wasta litsup.

9. Täl taiwan wastset waimo suggu antas, Kent sõamete põijo kajo pantas.

10. Jo ennamb ütš heng seddä hennel sõw-wap, Jo armsamb sõamen ta teddä lõw-wap.

11. Oh! hoija meid so lullitmisist esst; Me ülle tōsta omme armo-kāssi.

12. Sa usfutaw nink armust õige rikkas, Te wastises meil so armastust siin ikkes.

13. Meid ehhita so nimme auwus kigin; Te wallal wärräjid Jerusalemmin.

14. Et kit ne lunnastetu woitwa sinnä, Se wona saja päle rõõmsast minnä.

15. So sullasse, kui wassi, hõikwa päle: Oh mörsja, känd sõänd põijo pole!

16. Ehhitä omme õlt-lühtrid häste, So põigmees tullep, läuta usfinaste!

17. Oh tulle Jesus! lasse mo ifs walwa, So armo-õliga mo sõänd woija.

18. Et walmi ollesse kui targa junkru, Ke omma põigmeest walwimisfen ifs ootnu.

340. W. Jesus tulle minnule.

Oh! mo armas Jesufen, Kige üllemb hä nink õn, — Näuta hend' mo sõamen, Omma palge selgusfen.

2. Minno waim käip üllewan, Sinno armo järje man; Kunnas minna sinnä sa, Soga saja piddäma.

3. Kule nüüd mo põigmees sääl, Se om sinno mörsja hää, Ke so perrä allasi Odap päiwäst päiwani.

4. Tulle sis, oh tulle sa! Minna oda himoga; Armust sinno haru eest Minno silmä joostwa weest.

341. W. Zulge risti-innimisše.

Kes se om? ke armo-järjest Omma zeptrit künitap, Kumba mo heng waimo wäest Uwo-kronin nättä saap; Kelle illus hone ni Paist kui elewanti lu; Kumma ümbre saiswa zori Mit-to tuhhat kanget leri. —

342. W. Müüd paistap meile illusast.

D Jummal, Jesa surest wäest, Sa ollet minno iggäwest So pojan armastanu. Se poig om minno kalliste Hääs, kaunis mörsjas hennele, Mo pattust lunnastanu. Eija, Eija, Pattu kannap, temmä annap taiwast mulle. Uuw nink kittus olgo sulle.

2. Müüd tahha minna rõmusta, Nink omma Jefust tennäta, Ke om mo ainus warra. Se tahhap minno wimate Siist ülles wötta taiwate, Nink pästä häddäst ärrä. Amen, Amen, Zul-le taiwast, pästä waiwast, Jefukenne! Sinno oda minna enne.

343. W. D mes kaunis henge luggu.

Kristus, ke taad mörsjas hennel Kosfinu, Zijäp jo Käl, mes pudus temmäl: Lemmä sadap tälle waiwan Rõmustust, Nink mes lust Saap täl weel sääl taiwan.

2. Ironi pääl saap temmä isima Jefuga

Otsata, Kroon saap kullast paisima: Eggäüts saap teddä tundma, Päle se, Lemmäle Uuwo nimme andma.

344. Omma wissi.

Dh nööse ülles! hengeken, Sa ollet mörsjas sanu, Sest Jesus, sinno pöijoken, Om sinno wallitsenu. Täl om üts pallaw, puhhas arm So wasta, ke sa muld nink pörm, Nink püwäp jälle armo.

2. Za kihlap hendä õigusfen Nink ussun foga ärrä, Za kaep ikkes heldusfen Nink armun sinno perrä. Za om so wasta kohhalt hä, Za kinkip õigust sinnule, Kumb ni kui särk so kattap.

3. Käl saat sa teddä risti al Kui Isfan dat weel tundma; Se surm, kumb hirmo täüs om tääl, Ei sa so temmäst käändma. Za saap kül sinno taiwate, Kui omma mörsjat, saiale Hään ehten, auwun saatma.

345. W. Halleluja me Jummalat.

D õnnis risti-innimen, Kui suur so auwustus om maan, Nink suremb weel sääl taiwan! Kui muido sinno nimmega Me teo ütte sünniwa Hään põlwen, nink ka waiwan: Kristus Jefus Kadap õli sinno päle, pühhä Waimo, Lemmä andid, temmä rõmo.

2. Sa ollet Jummalikkust suust, Se laste kophus, perrändus Om nüüd so osfa jälle. Näts, määrne arm nink auwo om se, Eht se kül kophalt ilmale Om tundmata nink nalli: Wiškap, Narap Sinno päle, fest et tälle siin om nõuwo, Sisiki jääp sul taiwan auwo.

3. Sa ollet preester nink profweet, Ke Esfä troni ette lát, Ke Jummalast saap tarkust. Sa ollet kangemb kuningas, Kui ilma pääl kül mõtteldas, Kun nättas enne nõrkust. Sisiki usku Om sul waja, sis woip jääja ifs so ehte, Ei sis ütsek risu kõhta.

4. Sa ollet Jesu mõrsja ka, Ta wõt so hennel kihlata, Nink kaunid reitwid sata: Ta läh häät pühhä Waimo ka Sul kihtlas, et sa otsfata Wois lahkumata jäda; Eggäl ajal, Häddän, rõmun, suren hinmun temmä küllel Poos nink hengäs temmä süllen.

5. Sa ellät Jesu leppingun, So sõämen om temmä troon, Kun wallitsep nink elläp. Ta arwap hennel kittusfes, Et sinna temmä ommandus, Kent üle temmä walwap. Mes weel? So pääl Heidap armo, nink so põrmo kannap temmä Hõlman, ni kui armas emmä.

6. Kes kif woip ütelda siin maan, Mes auwo sul jo ilman om, Kumb antas kostotusfes. Ei olle arwalik ka weel. Ent töifi om, et sinna sääl Saat temmä arwoliseses. Eelmä Sawa

Nõõmsas sama, selges jämä, teddä nättä, Kui fa tullet koolijst ette.

7. Sis mõle, risti - innimen, Mes Jummalast sul antu om, Mes järje sul nink auwo. Oh! kitta omma auwustust, Eht sul kül weel siin allandust, Nink peät kandma waiwa. Ellä, Olle Waggausen, armastusen, ifkes ussin, Kige asja een ja ussun.

Roggodusse nink pühhi laulu.

346. W. Mo terwe süddä rõõmsas lát.

Oh! kuis ni rõõmsas lát mo meel, Et mo jo kirjoteci sääl Jesusse wallituide man; Ta heldusfest sai mul se õn. Nüüd minna siin fest ainult holitse, Et Jesu mõrsjas iggawes ma ja.

347. W. Minno waisus om ilmarwamata.

Sinna risikogodusse wannamb, Kumba wäega armastat, Nink täl omma sõprust ifkes ennamb Sõämen ka arowaldet. Sinna fulet temmä puhkamissi, Sinna näet ta armo filmä - wessi Joostwat häbbist, armust ka. Rõrgest kittet ollet fa.

2. Kas sa näet, sa fige armsamb wannamb, Kas sa näet me filmä - wet? Tulle sõbber, häddän fige kallimb, Tulle, kinnita me meelt! Me olleme waise, häddälisesse, Nõrga, tõbbitse nink

wiggaltſſe; Armo-järjeſt kuluta Rigeſt ſüüſt
meid wallal ka.

3. Kas ſa kulet, o illuſamb põlgmees!
Omna mõrſja puſkamist, Kumma perräſt riſtin
jäijet walges, Kui ſa kolit temmä eest? Kül
ſa meist ei näe, kui ſelget waiwa, Siſki armuſt
ſadat ſa meid taiwa, Kun ſa ikkes iggäwes Ten-
no-laulu kulet meist.

4. O ſa Jeſand, o ſa kige ſuremb Auuſt,
wäeſt, rikkuſeſt! Maja-eſſand, kige uſſuta-
wamb, Ke hollitſep kiki eest! Siin ollem' ſo jal-
gu een täüs himmo, Armo perrä ikken las meid
ſinno Rõmuſtuſt nink arſtimist nüüd Tutta,
ſeſt meil om suur ſüüd.

348. W. Sa wonaſt ſadu lomaken.

Ne ſinna ommal rahwal tödſt Olet ſe perremees,
Nink jaggat tälle üllewäſt Õnniſtuſt ommat
käeſt: Rõmuſta ſo nõrku laſi, Kumma kand-
wa häddä, riſti. So pühhä armo-oppetus Ilgo
neil koſtotus.

349. W. Taple häste, kui ſo armuſt.

Wõtta ligiſt korist auwo, Meije Jeſus Jehowa!
Anna meile eſſi armo Ümbrekümiſſeſe ſoga.

2. Kule armuſt meije palwuſt, Kallis Je-
ſand Jeſus Kriſt, Siinno jalgu een meil anna
Armo rahho, õnniſtuſt.

350. W. Se armaſa päiwä paifſiminne.

Se Jeſand õnniſtago meid, Ja hoitko meid
nink kaitſko Meid, temmä armſid ommatſid;
Jeſanda palge paifſko Me ülle armoga. Se
Jeſand tõtko ka Ja heldet palget meije pääl,
Nink andko omma rahho meil.

351. W. Ke jo mõitſep hendä ſaiſwat.

Te meid foggoduſſeſe ſulle, Ke kui künäl troni
een Paistas ilma wõra tulle Nink käuſ armo
tundmiſſen.

352. W. Sa armo nink õnſuſſe pohjata lätte.

Sa auwolik kunningas, armolik kaitſja, Kuis
immelik om ſinno wiis; Kuis kaunis om nättä
ſo taiwalik kodda, Kun walliſet kui perremees.
So armo hool omma ne waiſe ſääl, Ke kaewa
ikkes ſo hawade pääl. Sult tulſep neil abbi,
nõuw, wäggi nink tarkuſ, Seſt kitwa hend' pat-
tatſe, muido täüs nõrkust.

353. W. Ke ärrawärap ſe ſaap wiſja ſõma.

Kes woip neid immetekku jutustada, Mes ſin-
na ommal rahwal näitnu ka, Seſt ſani, kui ſa
walliſſenu teddä, Se riſti-lippo al ſo orjama?
Meid imme-aſju Om ülli paljo, Et mõtte lõp-
wa, Nink waim kummardap.

354.

Eesti wiis.

Kuis saas, kui Roggona Waik ollen meie lastes
Waimo puhkmise perräst Jhho wärriseda, Et
filmist wessi joses, Nink südda himmo tunnes,
Meel löppes Roggona, Nink woon jääs ütfinda?

355.

Eesti wiis.

Jesus, nüüd ka õnnista Meije kofko käumist täam-
ba; Hoija eddespäide ka Meije kääti hennel au-
wus. Rasta meie tunni wastfest Omma werre-
hega õnfast.

356.

W. Kaswa weel. ::

Tulgo nüüd :; Jesu rahho meie pääl, Nink ka
meije laste päle, lasto neid ka meijega lunnas-
tajat armastada, Tutta nink ta päle lota ka Jät-
mata. ::

357. W. Kes Jummalat ni lastep tettä

Se, kummal suud sa ollet andnu, Kelt rahho sõ-
ämete ka Saij, se om hendä sulle wandnu, Nink
ei woi olla sinnota; Eht täl kül liggi ollet jo, Ta
waidlep siski iks weel so.

358.

W. Minno südda rõmustelle.

Wastse armoga meid wõtta Omma hoolde, et me

südda, Heng nink ihho sinno rõõmsast, Kui so
waiwa-palk, so orjas.

359.

W. Arm lähhine nüüd.

Oh! kuis ni suur om So heldus nink arm,
Kummaga sa mo Jks kandnu nink saatnu, Nink
juhhatanu.

2. Oh! et nüüd se eest Ma olles nink jääs
Sul auwustuses; Et mõtte nink himmo Ka
pühhas weel saas.

360.

W. Ma henga sis so hõlman, armas Jesus.

Oh! tulke arm, nink kalda õnnistusfi Siin sinno
perre päle heldeste. Kui ainus heng so een siin olle-
me. Arm läütfo ikkes meie osfausfi, Et sinnun
hend' so rahwas rõmustas, Nink eggä päiw täl
pühhas päiwäs saas.

361.

W. Näggemata pöijoten.

Jesus, ke sa meijega, Meije towotame wastfest
Usfutawust. Ke sa sõänd tunnet ka, Oh! wõtta
Siin kät wastfest armo päle Wastses leppingus:
sul jäädä Ommas, — Jesus awwita!

362.

W. Mo sõänd anna tigest wäest.

So heldust ei woi keäde Ni ärrä arwata, Kui
sinna seddä figile Jks näütenu jätmata.

2. So laste kullen siin nink saäl Tunnus jo hallestust; Nink armo heitä neide pääät, Se om so rööm nink luf.

3. Ias meid sis eddespäide ka Weel sada ön-nistust; So armo wäest ütfinda läbbi so tenis-tus'.

363. W. Se mona omma olleme.

Oh! kae omma järje pääät :; Me waiste päle mahha, Jesand! Rää läbbi meije henge, ihho So armo :;: kaemisega.

364. W. Se armsa päiwä paistminne.

Oh! et jo siin so kittusfes Meist eggäüts wois ol-ta, Nink walmis, ommas önsusfes So mannu sinnä tulla, Kun sinno näeme, Nink näitten kittäme. Oh! et me heng, waim, ihho ka Seni so een jääs laitmata.

365. W. Kui pat teep waiwa mulle.

Säääl saap se mörsja nättä Ta henge pöijokeft, Woip teddä nida tulla, Kui ohwri-wonakeft. Kui pattu-surma kannat ta Se risti-kannu kullen, Sis wärrisi kii ma.

2. Kif Engli kummardage Me armsat Jum-malat, Kif lullikmisfe kiffe Nüüd Önnisteggijat.

Ka pühhäl-waimul sago meist Ni kawwa, kui siin jäme Iks kittust, tennämist.

3. Se sallaus om tedä Ni teil, kui melle ka, Nink teil om lubba seddä, Ke tappet, kummarda. Se wonaken, ke päätnu meid, Om waart, et se eest tälle Saas süddä ohwris nüüd.

366. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Sa ollet, armas Jesuken, So foggodusse preeft-riken, Me sure pattu-wölla eest Pühhämba sisse lännu tööst.

2. Säääl ehhtit so mörsjakeft, Awwasit ül-les armo-ust; Sadit so rahwal lunnastust, An-nit hend' ohwris meije eest.

3. Siin so een omma wellitse, Nink foggo-dusse sösfare; Meid sada omman tundmissen, So armo sönna walgusen.

367. W. Kus om mul minnä tül.

Jä tolmun pöijo een, Jesusse mörsjaken; Rää usfun, armastusfen Ta perrä ihkamisfen, Runni, ta ütškörd töttap, Nink hennele so wöttap.

368. W. Jesus, ke mo lotus om.

Se perräst ma röömfas lä Minno hä karjusfe ülle, Et ma Jesu lambas jä, Ke mo wöttap om-ma sülle; Ke mo tunnep, armastap, Nimmega mo nimmitap.

2. Temmä armo zeptri al Astu minna sisse, wälja, Rui ma essi, sadap jäll', Kattap kinni pattu-wölga. Wiip mo wärske haina pääl, Nink ka lätte mannu tääl.

3. Minno heng hend' römustap Rörgeft omma önne ülle; Mönne päiwä perräst saap Waimjo widus koddö pole, Kun karjusse üsjän ma, Taiwan ifs sa hengäma.

369. W. O Kriste, päim ke, ollet sa.

Nüüd sinno nimmel, Jesus Krist, Ke koggodusse pääs sait tööft, Wöötame wasta armun neid So koggodusse sisse nüüd.

2. Oh käuße, henge! armoga Täl perrä ütten meijega Nink wöike figest ossa seft, Mes teile tullep temmä käest.

3. Za andko teile rahho suud, Et fit ta önnistusse nüüd Jääs teile üttes pitfatis, Nink teijega ta ossaus.

4. Sis woite temmä rahwaga Neist armoandist kostotä, Mes saatnu Jesu lunnastus, Za wallo, waim nink kannatus.

5. Se päle kät teil anname; Se Isfand tunnep söäme, Et koggodussen teije kääk Zeil önsusfes, täl auwus näüs.

6. Sa, rahho Jummal, pühhända Neid Jesu auwus meijega, Et tälle waim, heng, ihho ka Jääs orfani sin rikmata.

370. W. O Kriste, päim ke ollet sa.

Nüüd ollete perrändaja, ühpended Jesu rahwaga; Zeil ossa om ta silmä-weest, Nink römo sate ka ta käest.

2. Ehf teile kawwa ootmisest, Za riki ossafamisest Om olnu mönda ihkamist, Ja silmäwet nink puhkamist.

3. Ent seft, et Jesus seddä tuus, Nink egän paigan nätta wois, Mes teije silmä-pisara Om tahtnu tälle ütteida:

4. Sis om ta omma armoga Ka pea rühenu tullemä, Za kannap kroni omman käen, Kumba heng näep waimo-wäen.

5. Seperräst söudwa meijega Ril taima fori jätmata: Et teije eddispäide weel Za mannu rühhis palwusfel.

6. Nink mes weel fige ennämbest Om waja, orfi Jesu käest, Et ta teid essi kinnitas, Nink figen häddan awwitas.

7. Näütke se man usfutawust, Nink opke temmäest tasfaust; Ent täütke siski usfnast Neid öli-lühreit figest wäest.

8. Et woisfe Jesu mörsjaga Za saja hendä walmista, Nink ütseförd ütten temmäga Za armo riki perrända.

9. Nüüd laulkem röömsast üttest suust, Nink

litkem omma Jesukest, Ke meid om esfi wallinu,
Ja rahwa mannu foggonu.

10. Amen auw Essäl, Poijale, Nink ka
sel pühhal Walmule Sago ifs littust, tennämist
Kig' meije söämist nink suust.

371. W. Oh oppeta meid risti sallausfi.

Sest ajast, kui ma Jesu pole käändnu, Om
temmä hawa mulle armsas lännu.

2. Se kaeminne neide päle waimun Zeep
saggede, kui näes ma neid silmin.

3. Ja surma palge tullep mul ni ette, Kui
teddä anti pagganide kätte,

4. Ke hiemäl wisil teddä waiwasiwa, Nink
orjawitsa kroni pähha leiwa.

5. Se haaw, mes söämete teggi odda,
Om pattatside warjo-paif nink fodda.

6. Säääl löidwä nüüd kif waise hengekesse
Mi häste önnistust, kui rahho põlwe.

7. Se werre-woon om nulgatiwis esfi,
Mes päle om meid Jummal kinnitanu.

8. Oh! wötkä söänd Jesu werren möske,
Nink pattu-rojust hennest wäljä pühfi.

9. Sest kif, ke täändäni ni waise olnu,
Nink omma Jesu risti mannu tulnu,

10. Nink sääl kui Peter pattu perräst ifwa,
Ne woilwa armo nink ka önsust sada.

11. Se perräst om üts nimmi meile antu,
Kumb ello-ramatun om üllespantu.

12. Sest sinnä jääp ta iggäweste saisma,
Nink kif ne pühhä sawa taiwan häitsma.

13. Oh inimisse! tundke omma öne, Sest
teije henge rööm om iggäwenne.

14. Nink teije peäte kif önsas sama, Ja
iggäwes ta armo sise jäma.

15. Kif teije päiwä omma römo-pühhä,
Kumbe te silmä ifkes nättä sawa.

16. Surm ei sa teije ülle melewalda, Ent
peäp teije jalgu alla jäma.

17. Sis saap tööst eggäüts ka seddä nättä,
Kui önsas mona-werri meid woip tettä.

18. Sest foggodussest ei jä ütsik mahha, Kui
se, ke omma önnistust ei tohha.

19. Oh! las meid löppeta so nimmet häste
Kif omme ello-päiwä maggufaste.

20. Sis same iggäwes sääl taiwan laulma
Eel werre-wonal: amen, halletuja!

372. W. Nüüd paistap meile ilusast.

Ma waidle kigest süddämest, So hawun olla
Jesusa Krist, Sest neide armas paistus Zeep,
et ma hendä römoga So jalgu ette allanda,
Häbbi nink armo perräst. Zulge, laulke: Püh-
hä, pühhä om me Jummal, Hosianna Runnin-
gal, Sawita pojal!

2. La woip mo filmist lugeda, Et minna teddä armasta, Ehk kül weel pudulinne Se wasta, et ta minno ni Om armastanu surmani, Nink omma ello jätnu. Oh! ma Satta Palge päle, nink to tälle se eest jälle Ritust, aumo nink ka tenno.

3. Ma terwita so, wonaken, Nink kif so pawu ütten koon, Ke risti pääl sul lödi, Nink kumma weel ka üllewast, So aumustusse järje pääle Mo sõamette paistwa. Eöoste, Eöoste Üslemata õnjust saatwa mul so rajje, Kui ma neide päle kae.

Pühhäst ristmisest.

373. W. D armas kae tännä!

Se risti-lepping saatko So perrä õiget himmo Neil latsseksile; (Sel latssekesele;) Sa neide sõbber ollet, Hääl meel latsi wöttat Ka wasta omma rikile.

2. So kallis werri joosko, Nink neide ülle tulgo; Te wastfest puhtas neid, Et sawa armo-latsis, So riki perrändajis läbbi so werre-wist-misse.

3. Teddä, ke nida helde Teil olnu, armas-tage, Kui werre-foggodus. Täl sõänd, käsfi

andke, Nink otsani iks pantke, La päle lotust, jätmata.

4. La kae omma nida Jo kunnitetu wälja, Minka ta wöttap teid. La om teil andnu nimme; Ei olle se joht imme, La werri puhhastap jo teid.

5. Ristminne om üts lepping, Kumb furjal waimul häbbis, Ent meile õnsusfes. Se pühhä waimo käsfi Om nüüd se wee man esfi, Kumb mõssep figest rojusfest.

6. Ma näe nüüd waimun esfi Jesusse hawat käsfi, Kumb pääl kannap mo. Se nimmi peap jäma, Nink ello-kirja sama Jggäwes ülleskirjotet.

374. W. D armas kae tännä!

Ma olle puhtas tettu, So werri om mo mõsknu Nüüd figest rojusfest, Kumb mulle emmä-ihjust Om perrändetu pattust. Kif om so werren uppudet.

375. W. Henge pbioken.

Loja, ke kif tääl Ionu ilma pääl, Kule ka se henge-häddä, Sünnita sa wastfest teddä Sen wee-wistmisen, Jesu werre wäen.

2. Jggäwenne Waim, Walmista neid siin, Õigest pruukma armo-warra, Et iks rühhis Jesu perrä, Ke neid armastap, Nink ka õnnistap.

376. W. Kus om mul minnä kül.

Dj Jesand Jesus Krist! Sis hoija nüüd se eest,
Mes mo wois purretada, Nink siino armust keel-
da. Te pühhäs mo nink puhtas, Et köibas sin-
no mõrsjas.

Pühhä öddango - söömajast.

377. W. Mo eest tuus so süddä surma häddä.

D sa kallis säädminne täüs auwo, Arm, kumb
ütlemata tööst. D sa illus saakramenti pühhä,
Kumb meil sanu Jesu käest; Kun meid ühhen-
detas Jummalaga, Nink meil antes taiwalikku
roga, Jodetas ta werrega Jaggawetses ellus ka.

378. W. Mo söänd anna tigest wäest.

Se, kel ni armastaja meel, Ei kule palwe häält,
Jlma, et ütlep: amen, ja! Se peäp sündima.

2. Kui söämen üts puhtap, ja Ei ligu hule
ka; Sis kulep pea tedda ta Ni Esjä armoga,

3. Nink waigistap ta söänd ni, Et temmä
röömsas lääp, Nink silmä - wega tolmuni Se
eest sullanus jääp.

379. W. Jesus, ke mo lotus om.

Ke so perrä isonep, Nink so armo perrä ihkap,

Eäartsel söämel ka saap, Mes taad maggufaste
toidap, Kunnt taiwa täroweus Wiimselt täl saap
annetus.

380. W. D pä! täüs werd nink joni.

Dj! olles kölblik minna, Jesand, so lawwale;
Sa woiit mo walmistada Kittusfes hennele.
Waigista nüüd mo himmo, D henge - pöijoken!
Waimun so wasta rühko Mo heng, sa kallis
woon.

381. W. Sa annit omma kallist werre.

D maggus wina - pu! so ossa Dotwa so rõhkust
hennele. Ias omma hawu wäkke joosta So töb-
biste pääl heldeste. D ello - lätte, hawu - jöggi!
Jose mo söämete sa. Te puhtas tik mo lullikmisst,
Nink waigista mo wallo ka.

382. W. Mo Jesuten, sa ello - leib.

D Jesus, maggus taiwa leib, Mo henge finni-
taja, Se tige kallimb palsam jääp, So hawu-
werri mulle. Kui wäega minna himmusta Mo
pöigmeest, tulle mulle sa, Nink walmista mo hen-
ge.

383. W. Keß Jummalat ni lassep tettä.

Mo Jesus, ke sa omma armo, Sel wiimsel

öfel näütü weel, Nink enne omma möro surma
So saakramenti säädnu meil. Kik usklikku ne
kittawä Se armo eest so otsata.

384. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Mo waim, oh wirgo usinast, Nink mötle per-
rä söämest: Kas ollet sa ni liggi täl, Kui jün-
ger Jaan ta rinna pääl;

2. Ke seddä kallist önnistust Sai wiimfel
ööl Jesusse käest; Weel enne, kui ta surma läts,
Jät ta neil armo - mälletust.

3. Ke nüüd sest leiwäst maitsep tääl, Kumb
Jesu ihho asemel, Saap seddä henge - toitusfes,
Nink waimu finnitamisfes.

4. Üts süddä, kumb sest usun sööp, Se
iffes ennämb isonep; Kui wahhest janno tullep
pääl, Sis saap ta werrest röhtus täl.

5. Ei olle ütjik rosi - wiin, Kost maggusamb
hais tunnus sin, Kui se, mes Jesu hawust kees,
Üts lätte werre - röhtust täüs.

385. W. O Jesuken, sa ello - leib.

Ma olle nörf nink többine, Sa voit mo sütti-
tada, Mo süddä oigap körwaste, Sa voit
mo awwitada So werri ütfind Jesus teep Mo
söänd ni, et haljendap, Nink wastset suggu kan-
nap.

2. Sa ollet minno ohwri - woon, Ke mo eest
surma lännu, Nink tappetu sääl risti - puun,
Ke armust mo eest tennu. Sa iggäwenne ello-
leib, Ke minno henge roita woip, Ke sinnust
sööp, saap ello.

3. O maggus Önnisteggija, Las mul so au-
fast wötta, Et minno hengekenne ka Wois ar-
must suud sul anda. O Jesus! las mo maitsa ka,
Kuis maggus, armas ollet sa Neil, ke so perrä
janno.

386. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Kui mötle ma se armo pääl, Kumb nätti paasja
salin sääl Me Isfandal sel wiimfel ööl; Sis
sullap töttest süddä mul.

2. Ma näij' kik haru silmi een, Ke selgem-
ba kul päiwäken; Ne paistwa ni selgede Mo
waise nörgal hengele.

3. Ma näije pä pääl wannikut Neist orja-
witust palmitut; Ma näij' ka werre - pissarid
Sääl lainin mahha zilkawat.

4. Se suur mulk wona külle seen, Se olli
minno silmi een; Oh! mes suur tömo tusi ma; —
Ent ma ei woi kik üttselä.

5. Ma anni hawakesil suud, Ke käsfin, jal-
lun saiswa nüüd, Kunni ta pilwin tullep sääl,
Kohhut piddama ilma pääl.

6. Mul olli lubba antu ka, Neid joni ülles arwata, Ke Pilatusse koprun sääl Pesmissest jälj' täl säljä pääl.

7. Ma tahhasse hämelega Rif hengil seddä juttusta, Mes ma ta küllel nättä sai, Se ülle mo heng röömfas jäi.

8. Kui ma seft tahhas kõnnelda, Sis pea sõana kadduwa; Wet joeskwa filmä enneke La waiwa ülle törtteste.

9. Mo söbber olli werrew tööst, Ja lumme karwane ka wist. Ma panni waimun täppele Rif, mes ta näüt sis minnule.

10. Suud and mul minno pöijoken, Nink üttel: „minno mörsjaken! Mo lu nink lihha ollet sa, Seft joda ma so werrega.

11. Sa ollet mulle kihlatu, Mo luust nink ihhast woetu; Sa peät ilma otsata Ka taiwan moga ellämä.“

12. Se sõnna läts kui tullike Ökwa läbbi mo söäme; Mo süddä naksi sullama, Ma itki sure armoga:

13. Kas minna olle seddä wäärt, Et sa mul annat omma werd; Et minna sinno werre seen Woi wihtu, oh mo armas woon!

14. Es olles minna iggäwest Käl seddä ootnu sinno käest; Seft minna olli essinu, Nink sinust ärräkaddonu.

15. Nink ommeteke tullit sa, Mo puhtas möskma werrega; Es holi sinna rikkusseft, Ei ka mo henge rojusseft.

387. W. Kus om mul minnä kül.

Sa, armas wonaken, Nink kallis pöijoken, Auw se eest sulle olgo, Et sa me himmo täütü. Me tunneme nüüd jälle Söämen wastset ello.

388. W. Ma tulle taiwast ülewäst.

Oh Jesus! olle kittetu, Et sinna me eest tappetu, Nink enne omma surma weel So sakramenti säädnu meil.

2. So ihho olgo kihlas mul, Kunni ma kät sa andma sul; Sa ollet henge · pöijoken, Ma olle ka so mörsjaken.

3. Auw, kittus sul, sa ohwri woon, Et koolit mo eest risti puun. Ma, nink so werre · hulga ken laulame sulle ütten koon.

4. Meil häbbi jääp nink allandus, Et sinno arm meid wallitfes, So hawun wörust piddäma, Kost meije henge toidat sa.

5. So perrält jääp nüüd koggodus Ni häste siin, kui taiwan ka; So perrält ollime jo sis, Kui werre · hind weel masmata.

6. Se jääp so surma waiwa palk, Eht kül

weel waine om nink kalg. Se om se preeftre ihho taas, So armas abbiello - kaas.

7. Mes saat sa omma mörsja käest, Et läst fit surma temmä eest? Sa armastat taad söamest, Ta sadap sulle waiwa tööst.

8. Me ollime siin kolu tööst, Sa töijet ello illewast; Sa kallit surma mälletus Om nüüd so mörsja rõmustus.

9. Sa annit pühhä ristmist meil, Meid saat-fit armo-tee-raa pääl; So pühhä wee nink werre wäest Saap pästetus meid surma käest.

10. Nüüd annat omma ihho meil So surma mälletusfes weel; So werri, se teep ellawas, Mo söänd, henge, ihho taas.

11. So pühhä ihho wäggi teep Mo söamen suurt imme-tööd, Et ei woi ärrä ütelda, Mes suggust rõmo tunne ma.

12. Sel pasja pühhäl söme wist Surmal nink pattul' hukkatusf; Ta werri markunas neil saap, Ke kurjaste se mannu lääp.

13. Ent sinno hulgakenne jääp Tööst häbbi täüs nink allandust, Nink wajup alla silmä ween, Nink kumwardap so tolmo seen.

14. Ni woiit sa tettä meijega, Kui enne omma ihhoga, Kumb ülle aja tundike Es woi jost jända surmale.

15. Oh jä ni liggi melle siin, Kui jünger

Jaan so rinna een; Me söamid sa kinnita So werrega, nink puhhasta.

16. Neil näütat paljo armo sa, Nink jaggat kallit andid ka Neil, ke so nõudwa söamest, Nink waidlewa so õnnistust.

17. Kui wäega filmi-oja keep, Kumb hawu-wallo perrä käüp; Mo südda ikkep ihhun tääl, Nink waidlep sinno perrä sääl.

18. Me tahhame nüüd kuluta So werre-hinnast rõmoga, Nink söuda, et kif pattatse So pole hendä kändäse.

19. Kui tullep wiinne pälw, et sis So hääl käel saifap foggodus, Sa, pä nink wannamb saat sis ka Weel armo-wörust piddama.

389. W. Meije Jummalat wonaken.

Kui kif armun tulliwä Jesu meelde lamba, Enne kui ta surma lääp, Sööp ta paasja-wona;

2. Wöötap jüngerid rõmusta, Mõssep jalgu puhtas; Säep saakramenti ka, Teep neil risti armsas.

Laste kori-laulo.

390. W. D Kriste, päiw ke olett sa.

So ello tenistusfega Me latsekessi õnnista, Nink anna neil sel tunnil nüüd, Kui neide kõrge-preeftre suud.

2. Las neid so auwus kaswada, Nink sinno armun elläda; Hoija neid lige kahjo eest, Nink kelä pattu-orjusseft.

391. W. Jeesus minno ello.

Esfä! taiwa tronin, Rae neid sen korin, Eest se riik om sin. Mes sa tahhat, süntko, So arm sõänd läütko, Wotta ümbre neid. Riufatust sa känä neist, Pästa neid ka figest kurjast Siist patikkust ilmast.

392. W. Müüd paistap meile illust.

Se woon ta wije hawuga, Om laste Önnisteggi-ja, Ke hennese neid osinu. Ta üttel enne jüngerile: „Laste neid tulla minnule; Mo werri om neid mösknu. Ke ei Sa ni, Rui ne latse, waimun waise, ei se woi ka Minno Esfä riki tulla.“

393. W. Mo südda waiwa jälle.

Sa laste hulgakenne, Nink Jesu karjakenne, Kumba ta hennel osinu, Nink omman werren mösknu.

2. Rui teile se om armas: Jeesuse waiwa palgas, Müüd omma sõänd anda, Nink temmä perrält jäda;

3. Sis kulucame teile Neid armo = sõnnu jälle: Ruis ta neid latfi kannap, Neil armo rin-da annap.

4. Se perrält, arma latse, Pallelge teddä häste, Et ta teid esfi sadas, Nink pattu eest ka hoijas.

5. Ni kawwa, kui sin jäme, Nink häddä-orrun käime, Saap Jesu waiw nink wallo Teil saatma römo-ello.

394. W. Darmas, kae tännä.

Amen, auw nüüd sel nimmel, Ke laste suust ka hennel Siin kittust walmistap. Se om se Jsfand Jeesus, Ta wonakeste karjus, Ke neid ni wäega armastap.

2. Me sõänd armust sada, Et wclme juttus-tada So imme armotööd. Las meid so hawust juwwa, Nink sinno külten puwwa. Te latselek- kult röömsas meid.

3. D teije armsa engl! Wötke me latsekesfi Jfs hoita kahjo eest, Seni kui taiwa leerin, Me same ütten korin Rit kitma omma Jeesuseft.

4. So siwu al neid wotta, So armoga neid katta, Rui omma koggodust. Rui pat neid tahhap neeldä, Sis las so englid keeldä, Nink hoita lige kahjo eest.

395. W. Ma tulle taiwast illewäst. Teil andko Jummal önnistust, Nink temmä

üsjan kaswamist, Et henge polest rikkas saas,
Nink Jesu saarnatfes te lääs.

2. Teid täütko Jesus armoga, Et muile ka
sest olles hä. Siin kannetas teid hõlman weel,
Sädäl tõstap woon teid troni pääl.

3. Kül Jummal laste söbber om, Oh! et
ka neist saas tälle rõõm; Sest Jesus esst õnnist
neid, Wõt hõlma armust, and neil suud;

4. Rit sures laste õnnistust, Nink taiwan
neide auwustust, Mes temmä armas Eesä sääl
Om saatnu läbbi poja tääl.

5. Hä lats ei tijä kurjussest, Ei wihhast,
wainust, kerkussest, Ei kaddeussest, ahnussest
Ehk kawwalussest, rojussest.

6. Kaswage ni kui Jesuken, Re wagga ol-
li sõämen; Täl olli puhhas, helde meel, Ja
sõnnawõtlik wannambil.

7. Ni paistko waimo walgusen, Ka Jesus
teije sõämen, Et tunnes teije hengeken, Mes õnnis
põlw om temmä man.

8. Mes Jesussest siin eäl saap, Se fik teil
õnnistuskes läáp; Me waisus aije teddä ni, Et
temmä latseskeses sai.

9. Kumb lats niüd Jesust armastap, Se
taiwa riki perrändap; Ta wõttap suurt nink wai-
kest ka Sis taiwa riki hennega.

10. Kül pea kulus pasfunid, Kui Kristus

hõikap ette neid, Re temmä armo tundwa fiin,
Ne sawa rõmo temmä een.

11. Sis lootke Jesu armo pääl, Nink rühke
ikkes temmä pool; Sest teije õnnisteggijä Wiip
taiwate teid hennega.

396. W. Arm läbbüne niüd.

Ma olle nink jä So latses, mo pä, Ni kaw-
wa kui ma Siin ilman weel ligu, Jäáp Jesus
mo hä.

2. Nink temmäga sa Ma perrändama Se
pärl-i-kroon sääl, Mes mulle mo põigmees Saap
pannema pääl.

397. W. Mo eest tuus so süddä surma häddä.

Te meid säartses aijas, emmäkenne, Kun
woon kõnnip saggede, Kumman paljo armsa ill-
likesse Kaswawa mo Jesule; Ja, se olgo meije
ihkaminne Siin ni kawwa, kui me sinnä läme,
Kun me taiwa hulgaga laulame täl otsata.

Poissikesste kori-laulo.

398. W. Saas meil pattatsile jüdo.

Kui wois poissikesil nida Rit neid asju ülles
näüta, Kumma neist jo tettu omma, Nemmä
peäs sis waik jäma.

2. Maarja pojal, tija minna, Saap puh-
tusse wannik jama; Se om kiki õnnetoja, Nink
me poisikeste saatja.

3. Jesu hawu, werri näutap, Kumma hen-
ge külge nakkap, Sedda kallist armo, nõuwo,
Kumb täl enne ilma olnu.

4. Kui ta emmä-ihhun olli, Enne kui weel
ilmal tulli, Palli arm ta sissen nida Neide
poisikeste wasta.

5. Rõmust karras Jani südda, Kui ta saije
tutta sedda, Et kät temmä päle panti Sest,
kelt Jesus ihhun kanti.

6. Nüüd se ello - saetja esfi Raitsko teid
kui lulliknissi; Andko armo nink ka wäkke, Kr-
rãwããrda pattu teffo.

399. W. Mo südda waiwa jälle.

Oh! kule, Jesus, armust Ka tããmbã meije
palwust, Et sa naes rõmo kigist Me norist poi-
sikesist.

2. Et neist saas tutta melle Se kaeminne
mãele; *) Se tundminne so wallust, So silmã-
weest nink ellust.

400. W. Mo sõãnd anna kigest wãest.

Kui peãs pattu-hãddã nüüd Teil ihhun lifoma,
Sis Jesus parwandago teid Za hawu werrega.

*) Kolgata-mãe päle.

401. W. Meije Jummalã wonaken.

Üest es woi tasfuda Meije wõlla - surust,
Jummalã een lõida ka Pattu andisandmist.

2. Selle pididi tullema Jummalã poig esfi,
Et ta wõttas lunnasta Kiki poisikesi;

3. Et ne siin jo ilma pããl Rõmus tãl wois
fada, Taiwan iggãwes ka sããl Seddã auruwasta-
da.

4. Za om omma werrega Neid jo puhtas
mõstnu, Kigesti pattust koggona Hannel ärrã-
osnu.

5. Siin ta kannap hõlma pããl Neid, kui ar-
mes emmä; Kui pat waiwa sadap tããl, Rõ-
mustap neid temmä.

6. Sest om meije sõãmen Rahho Jum-
malaga; Ihho, heng nüüd rõõmsa om, Sed-
dã armo tundma.

7. Kumb ka tããmbã nõttã om, Neide kori
sissen, Et ta wõttap auwus neid Wasta koggio-
dusfen.

8. Kittä, mo heng, Isfandat Kige se hã
tõ eest; Juttusta kif hallestust Eggãl ajal
rõõmsast.

402. W. Minno südda rõnuwastelle.

Jesu arm nink heldus nõutap, Kumbse sõãnd

temmä täüdap, Seddä kallist armo - nõuwo,
Kumb jo enne ilma olnu.

2. Es woi pühhist engliff taitwan, Ei ka in-
nimisest ilman Eäle kül löitus sada, Ke meid
woisfe lunnastada.

3. Wimäte om ette astnu Jeesus Kristus,
ke meid päästnu Surmast nink ka pörgo - wäest,
Pimmedusse - würsti käest.

Wallaliste welliste kori - laulo.

403. W. Oh armas kae tännä!

Sa meije kori wannamb, Ke armastat meid
ennämb, Kui emmä omma last; Me sattame
so ette: Me palwel anna wäffe So werre per-
räst, Jeesus Krist.

2. Ke meid weel täämbä sulle Kõmus,
nink auwus jälle So armsal Eesäle. So walla-
linne saifus Om siin se kori walgus, Runni so
mannu tullemä,

3. Et middäge es nättäs, Mes meije kül-
len häbbis, Kui ütfindä so arm, Kumba sa
meile saatnu, Kui risti - pu päääl koolnu; Se
jägo meije henge rõõm.

4. Ues kunningas sa ollet, Ka rahho - würst,
ke kulet So laste puhkamist, Kumma koon so

een omma, Nink õnnistamist ootwa Sult, kõr-
gepreester, üllewäst.

5. Me ikkamist sa täüdä, So hawu wal-
mun näütä, Et wois neid armasta; Las meid
siin seni walwa, Kui saja - päiw saap jõudma,
Nink sa meid taitwa wöttat ka.

404. W. Sa koggodusse armas pä.

Oh! tulke pattatside rõõm, Nink lõppeta kif kur-
bust; So welle omma üttenfoon, Sa tunnet
neide puhkust. Oh tulke! essi õnnista Meid
sinno surma perräst; Me waisfe nõrkust tunnet
sa, Meid päästä pattu walwast.

405. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Jessanda surma peäwa Ne rummala kulutama,
Nink — et se Jummal risti-puun, Ke maad nink
taiwast lonu om.

2. Ma sõwowa armust eggä päiw, Et Jesu
surm nink temmä waiw Mo ainus ehte olles siin,
Mo warjo - paik nink kinni llin.

3. Oh! mötle meije kori päääl, Eest meil
om paljo pudust weel; Jhho nink heng om rikko-
tu, Nink pattu läbbi hawatu.

4. Ent sa ei kae seddä mit, So surma läbbi
lunnastit Jo ristin meid sis pattu wäest, Nink
pimmedusse - würsti käest.

5. Sa aumo Jesand Jesus Krist, Ke ollit nink jaat iggawest' Se Esfä ainus, armas poig, Nink omma-fori pä nink paas.

6. Sa üllemb-preester önista Meid esfi omma aemoga, Nink walmista so sullasid, Et sa wois pruki ilman neid.

7. So waim, se olgo meije man Ni maten kui ka walmisfen; Nink hoitko söänd, möttit, meelt, Rig' pattu himmustuste eest.

8. Kui simile jääp kaemiist, Sis hoija söänd, Jesus Krist, Nink keä feddä teggemast, Mes sulle sadap kurbastust.

9. Neid körwu panne finni, fig' Se eest, mes kuulda kahjolit; Nink känä kohhalt mödä neist Rif tühjä jutto-ajamist.

10. Rif lihha-himmo koleta So werre läb-bi koggona; Ze meije söänd kerkus sul, Nink te mplis meije Jummalal.

406. W. Sel werre-wonal.

D nore welle, Jesanda sullase, Ze-käüja röömisa, Za armust aetu; Ne engli jägo teije kaitseja, Ni kui na Jakobit saatnu auga. ;:;

407. W. D pä! täüs werd nink joni.

So ussutawust anna Nüüd ommal korile, Et woisfi tähhel panna So armo öigede, Kumba

sa meile saatnu Ni sure wakkoga, Kui risti-pu pääl koolnu; So werd ma auruusta.

2. Nüüd olge terwitetu Jesusse hawu man Rif, kummil heng om antu, Nink ilmast lahkup siin. Mälletage ta surma, Nink ärge wäsfige; Za surm saap ello toma Ka teije ihhule.

408. W. Sa koggodusse armas pä.

Me tahhame hend' pühhända Sel pühhäl, arm-sal wellel, Ke werre-tenimisega Loop siggidust me koril; Et meije temmä saarnatses Saas söämen nink melen, Et mötles, ke meid eäl näes: Ni olli Jesus ilman.

409. W. Süddä wirgo ülles iddsi.

Jesufen, sa üllemb hä Ommal fori-koggodus-sel, Olle neide paas nink pä, Walmista neid ommal Esfäl; Puhhasta neid werre läbbi; Raota neist pattu-häbbi.

2. Upputa kif tühhiust Neide lihha sisen ärrä; Arowa armo-stawweust, Anna neile tai-wa warra. Iäütä neide hengi armust, Pästä neid sest pattu himmuft.

3. Woija armo-öliga Neide ussu - filmi häste, Et ilmmahhajätmata Waiwa kaeda so risti, Kumma läbbi meile sanu Iggäwenne rööm nink ello.

4. Kaswata neid tundmisen, Kinnika neid usfun häste; Pattust ümbrekäädmisen las neid elläda nink faista; Wötta perräst seddä waiwa Neid sis henne mannu taiwa.

5. Nüüd, mo Jesus, lähhüne Esfi neide kori mannu; Awwalda neil ennege, Mes sa neide perräst tennu. Puhhasta neid werre läbbi, Raota neist pattu-häbbi.

410. W. Kus om mul minnä küt.

Ma waldle sdämest Sel puhhät önnistust, Nink söwwa röömsast melest Täl tenno kigist kelist Se eest, et temmä armust Meid lunnas-tanu pörgust.

411. W. Oh oppeta meid ristis-sallausfi.

Mul häbbi jääp, kui se mo meelde tullep, Et minno söbber mo eest ristin kolep,

2. Ke ütfind om se kori auw nink illo, Nink felle rööm nink iggäwenne ello.

3. Oh! et se eest kif wellitse wois sada Sul römus, nink ka waiwa palgas jäädä.

4. Kif mes meid latseusest ärräkänap, Nink lija mötlemisse pole sadap;

5. Kif seddä häeta weel ärrä täämbä, Nink wötta armust meid so pole käändä.

6. Oh! anna ifs, kui meil om kofko tulla, Et wastne arm wois meije seän olla.

7. Eest mönni om jo kahjo ilman sanu, Nink eesmäst armo ärräkaotanu.

8. Se latse meel ei olle ennämb tutta; Ent sinna woit neil seddä jälle anda.

9. Sa tahhas armust meije söänd hoita, Nink ütfinda meid ommast ihhust toita.

10. Oh! te, et eggäüts nüüd hendä annas Sul kerkus, nink so surma melen kannas.

412. W. Ne säitse tulle-khündle woon.

Jesusse kori-wellitse! Palleige seddä hennele, Et teije ihho-luliikme Wois sada digest saarnatsse Jesusfelle.

2. Za wöt teid esfi leppita, Nink möske omma werrega, Et jäässe puhtas temmäle, Nink puhhändet ka päle se Kolmainule.

3. Oh! ärge murretage sest, Et teil om kookwat ihhokest; Ke omma henge puhtas teep, Se fige häddä otsa näep, Kumb ihhast keep.

4. Ne säitse tulle-khündle, woon, Sääl paistwa ifs so järje een; Ne nellilaulwa jämta: Me olleme kif leppiter; Kif leppitet.

Lütrikofeste fori-laulo.

413. W. Saas meil pattatsile jõudo.

Siin so jalgu een om nättä, Woon, so junkro-

keste südda; Ütsik neist ei woi kül kitta Omma
kääki so een mitte.

2. Ent kui kõnneldas so werrest, Nink et
walliti neid armust, Sis se ülle silmä jooskwa,
Neide heng nink südda tuikwa.

3. Kui arm tenimata löida, Sis se neitsiken
Maria Ni kui pattane hend' näütap, Nink tü-
trikofessi sadap;

4. Rittäp hend' sest henge põijust, Zuttus-
tap ka neil sest armust, Mes ta kallis südda
tundnu, Kui ta Jesust ihhun kandnu.

5. Iggäwes se melen olgo, Zeije söämen
ka jägo: Zeije welle, Jesu puhtus, Maarja no-
re eä önsus.

6. Sest ni kawwa, kui siin ilman Jesu kog-
godus jääp armun, Saap ta tenimist ka tutta
Me tütrikofeste südda.

7. Anna kigil mälletusfes Maarja puhtust
perrändusfes; Ka se latse Jesu perräst Zunkro
wannikut nink önsust.

414. W. Sa armo nink önsuse pohjata lätte.

D werrine põigmees! so illusat palget Ränä
tütrikofeste pool; Oh! hoija ifs neide man palla-
wat tundmist. Se om nink jääp so armo-hool:
Et eggäüts neist so ehte nink luft Wois olla,
et sul ka römo saas neist. Se koggodus palles

ka-neide eest sinno So nimmel, neil anna sis ig-
gäwest ello.

415. W. Meije Jummalä wonaken.

Jesu kallimb warra om Neil tütrikofessil,
Kummil temmäst saap se arm Kinkitus, kui lat-
sil.

2. Kandke omman söämen Jesu waiwa-illo,
Ke om armust risti-puun Me eest surma lännu.

3. Ürrä lasto middäke Kallimbä neid
pittä, Kui so surm, kumb ennege Neid woip
önsas tettä.

4. Silmi, körwu känä sest, Mes woip pär-
retada; Jesu käsfi kige eest Ütsindä woip hoita.

5. Oh! et lullikmisfe saas, Jesu hawu au-
mus, Ippo hengega täl jääs Rittusfes nink rö-
mus.

416. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Neil latsil saap sest rööm nink öñ, Et Jesu
ollk latseken; Sest lik ta ello-ajasta Neil
wastfet römo sadawa.

2. Sel tunnil tulles meelde meil, Mes
laul so emmä Maarja sul: „Mo Jesand wöttap
maddala Näütisko päle kaeda.“

3. Tütrikofeste põijoken, Neid wötta hen-

nel rõmusten; Sa ollet neide henge - mees, Ke
armastat neid sõamest.

417. W. D på! tääs werd nink joni.

Se Jesuken, ke henda last ütte neitsiga Siin
ilman umbrelanda, Taht temmääst sündida. Lüt-
rikofesti hoija, Oh Isand! heideste; Neil
omma armo anna, Neid hoija puhtaste.

418. W. Mo sõand anna tigest wäest.

Oh! ja neil omme haruga Jks liggi, wona-
ken; Ne omma töttest ütfinda Meije nink nei-
de õn.

2. Se loom, kumb oll sinnule, Neil sago pea
ka; Neid wotta umbre heideste So armo hõl-
maga.

3. So perrä nemmä ihkawa Suud anden
kæele; So jalgu ifken kastawa, Rui Maarja
Mad'lena.

Wallaliste sõsaride kori - laulo.

419. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

So waim tulli se neitsi pääl, Nink teggi
teddä puhtas tääs; Mõsk ärrä pattu - purretust,
Kumb lahputap meid Jummalast.

2. Ta werd om ta pühhandanu, Nink armo.

tullest läütanu; Sen samman ihhun ehhtia
Neil teddä poiga pattuta.

420. W. Maggus päästja, sinno armo.

Maarja oll maddal, waine, Ent se poig, mes
waim and täl, Olli armo - lastekenne, Nink
meije Immanueel.

2. Nätsel! määrtse rõõmsa palge, Nink pat-
tatse melega Kand se armas neitsikenne Seddä
warra sallaja.

421. W. Sa pattaste armastaja.

Rui olles siin üts junkroken, Kumb wonal olles
rõmus, Sis om se säärne hengeken, Kel ta
kutsminne kallis. Sest ütset heng ei sadake Je-
susel ennamb kurbust, Rui säärne sõsar, kum-
male Jääp oddawas ta saius.

422. W. Maggus päästja, sinno armo.

Pühhä Jummal! junkro - kori Tennawa se ar-
no eest, Et neil sanu Jesu läbbi Armo, rah-
so, õnnistust.

2. Te so kall werre läbbi Meid ni õnne-
ikkus siin, Rui se junkro Maarja oll, Kellel
sai se kallimb õn.

423. W. Minno waiſus om itmarwamata.

R^ege ſis, sööfare, ſe päle, Et ſe illus kojoken
Nüüd jääs ainus ſilmä rähhes teile, Sis om ſu-
remb ön te käen. Eggäüttele om ainult waja,
Et Jeſuſe armuſt pallas ſöä; Nink et teije ütſind',
tääl Mötles henge-pöjjo pääl.

424. W. So heng, o Jeſu! tekko mo.

E^a tulli Eſä nõuwo pääl iggi Maria ſöämel;
Eäüt ſeddä ſure armoga, Nink jummalikku auwo-
ga.

2. E^a palge ſeſt ka tunnistaſ. Se raſe
ihho önnistaſ, Nink teep, et ſeddä Janiken Tuus
ömma emma ihho ſeen. Luk. 1. p. 41. w.

3. Ni julgume ka nõuwo ſis Zeil anda: ſage
ſärätſes; Seſt Önniſteggijäl om ſiin Rif auwus,
mäs hälw henneseſ.

4. Se man om henge kawwalus, Ütſinda
tulle keelmisſes. Kui ſüddä pühhäl Waimul jääp,
Sis werre-illo teile ſaap.

425. W. Mo eest tuus ſo ſüddä ſurma häbdä.

Jggäwenne kunningas! ke pöjjuſ Ollet ömmil
juntruile, Wötta neid kui lähhünewa armuſt
Wäſtä ömma hölmale. Ärrä laſko ſöämen neil
jäda Müddäke, mes neid wois pürretada Puh-
haſt junkro-ſaijuſt ſa Anna neil, kui pallega.

2. Meije anname kät waſſeſt ſulle, Önnista
ſo näütſkuid: Ärrä ennämb kaego ſe päle, Et
ſul weidi römo meift. Kui ſe koor ſaap: amen,
laulma ſulle, Sinno waim, ſe koſko waſta neile:
Rörge, ſelge om ſe hääl Kuulda Jeſu tronin ſääl.

426. W. Minno armas Jeſus.

Töſſke römo-häle Kirtuſſes nüüd päle Ömmal
pöjjule; Kikke, laulke, mänke Ni, kui eäl woi-
te Auwus temmäle. Maria! olli haſte kül, Ted-
dä nättä nida puwwen Riſti-kannu küllen.

2. Silmä-wesſi joosko Ülle Jeſu häwu
häbbiſt, armuſt weel. Näütke puhtuſt ellun, lat-
ſeuſe waimun, Kiki waſta tääl, Kumma ilman
ömma weel, Et ka neide ſüddä hendä Woisſe
ümbrekändä.

3. Kallis Jeſand Jeſus! Jggäwenne walguſ!
Paista mulle ka. Eiddä armuſt ſullap, Römo
perräſt kargap, Kui ma kuulda ſa: So mo pöig-
meeſt tullewat, Ni kui ütte römo-pätwä, Kumb
teep oſa waiwa.

427. W. Minno armas Jeſus.

Eſä! taima tronin, Eäuta ka ſen korin Neide
ihkamisſt. Hoija neid ſen armun, Jeſu riſti-war-
jun, Rige kaſjo eeſt. Kiufatuſt ka känä neiſt;
Ze, et neide heng nink ihho Olles pühhädetu.

428. W. Kus om mul minnä küt.

Dh! anna kät nink suud, Nink ka so söänd nüüd
Sel funningal, ke sinno Om hennel mörsjas wö-
nu. Za om so ainus pöigmees, Kik figin sulle rö-
mus.

2. Dh! laulge kandle pääl Münd römo • luggu
weel Sel wüerstil, ke nüüd taiwan, Ent siesi me
man waiwan Kaswi, kui lillik, üles, Sai pöi-
jus mell nink welles.

429. W. Minno süddä römustelle.

Neide noorde sösöfaride Tenno laulo armust kuulke,
Kik, ke omma foggodussen Wötwa osfa armast-
tusfen.

2. Armas Esä! sada esfi Sinno poja junkro-
kesfi läbbi omma pühhä Waimo, Kui ta perräns
dust nink höimo.

3. Dh! et eggäüts saas tutta, Kuis ussutaw
Jesu süddä Omma mörsja wasta olli; — Kis-
tin weel ta perrä palli.

430. W. Darmas kae tännä!

Mul olgo Junkro saifus So nore • ed önsus Söä-
men allasi, Et ei sa rikmist tutta, Rumb hengen
tödsöp pea; Se eest mo hoija armoga.

2. Ma tahha sönnawötlik, Ja latfelik nink

walklik Olla hämelega. Ma tahha ka sel ajal
So römo • waimo künäl Siin olla; — seddä ih-
ka ma.

3. Dh woon! sa helde süddä, Ke sa pat-
taste hulka lunnastit waiwaga; Mi kui so em-
mä olli, Ke sul jäij' ikkes liggi, Mi te ta saar-
natfes meid ka.

431. W. Nüüd paistap meile illusast.

Ües selge armo • kirreken Om ütte junkro söä-
men Se henge • pöijo wasta. Jhho nink heng
om woijetu, Za olgo prii eht kihlatu, Et olle
täl fest wigga. Wona Omma Om sis temmä,
nink saap jäma temmä küllen Tälle auwus foggo-
dussen.

2. Se tarbis meije anname Leid selle hen-
ge mehhele, Ke werrega teid ostnu. Dh! walw-
ke ikkes ofsant; Leid ammo mörsjas kihlati, Kui
ta om pu pääl koolnu. Dh ja! Kuis ta Om
meid waisid, häddältsi, armastanu. Dh! mes
arm om meile sanu.

3. So surma • figgi, Jesuken, Me önnes
joosko ka nüüd siin Jhho nink henge päle. So
önnis, pühhä palgeken Meil jägo waimo filmi
een; Nink sinno werre • öli Joosko, Käugo
luliimisis läbbi esfi, hoitko ikkes Hengekest nink
ihho puhtas.

432. W. Oh! laulkem südamest.

Oh Jesand Jesus Krist! Ke sinna armolift
Risti-pu pääl koolnu, Se läbbi ollet sa Meil
sedda armo saatnu, Et meije pattatse Noorde
sõsarde Kori näeme.

433. W. Jummal, taiwa nink ma loja.

Nõmustage, junkro, henda Henge-põijo oot-
misen; Siin om hädda, murret, waiwa Wai-
sen ihho korjusfen. Ütsford tullep saja päiw,
Kun saap otsa lik se waiw.

2. Pühhädage henda nida, Et ka teije
südda saap Henge-põijul mõrsjas jäma, Ke
teil hõlma künitap. Läätle ussu-lühtrit siin, Kun-
ni tullep põijofen.

3. Oh kuis armas om se nättä! Woiva
hend' ka rõmusta Eäartse Junkro kumbe südda
läüdet temmä armoga, Nink ifs otswa puhtus-
fen Käwä waimo-walgusfen.

4. Sinna auwo Jesand Jesus, Walmista
sa esfi meid Eddispiddi säärtis junkruis, Kum-
ma sinno sõamest Woiva ikkes armasta, Kui
fo emmä Maria.

434. W. Jesus, nõrga henge wäggi.

Jesand Jesus, hoija esfi Auwun meid nink

puhtussen; las so pühhä Waimo käsfi Olla mei-
je kaitseja siin, Kumb meid sinno küllel hoijap,
Eädänd lihha-armust kelap.

2. Eätteste suur om se kahjo, Kes woip
sedda arwata? Kui üts junkro henda lastnu
lihha armust ajada; Ei ta sis siin ennämb kõlba.
Pühhä Waimo koddo olla.

3. Ent kes masfap sedda kahjo Ennäm
ütte junkro eest, Kui ei olle Jesu armo löida
temmä sõamest? Za saap wäja kistus tõttest
Kui üts ohhak nissu seäst.

435. W. Oh oppeta meid risti sallausfi.

Ke junkro om nink põigmeest wasta wõttap,
Nink temmä saja-päiwa päle odap.

2. Se saap suurt woimust, temmä hawu
läbbi, Za hengest möda kända pattu häbbi.

3. Kül mõnnikford om nättä olnu sedda, Et
õli pudup neide hengen, kedda

4. Se satanas om tahtnu ärrä neeldä, Nink
Jesu werre wälke neile keeldä,

5. Woip mõttelda; — ei lasse juttustada,
Kui suur se põijo arm om mõrsja wasta,

6. Za kutsup tedda nimmelt henne mannu,
Nink kulutap täl wassit armo sõnnu.

7. Se sörmus, mes ta tälle om jo andnu, *)
Om Tomas eesmäit sörmie sisse pandnu.

8. Ne pärti-kirwi, kumma kää ehtes Sel
tunnit anti usu-kinnitusfes.

9. Ei olle muud kui Jesu werre-tilga, Ta
higgi ihhust nink ta siimä-zilga.

10. Se külle-mulk, kun Tomas kät om
pandnu, Om tälle wastfet usu jälle andnu.

11. Üts ennege woip Jesust puttu nida; Ne
kümme näggewä kui waimo tebdä.

12. Sis saije rõmo ülle rõmo nelle, Kui
kuultit terre, rahho olgo teile!

13. Kui põigmees rõmust temmä henda jälle
Ta mõrsja ülle, se mas ello tälle.

14. Oh kallis pä! kes teep mo ni kui Maar-
ja, Et ma so jallule wois suud sin anda.

15. Weel ennämb sis, kui same sinno man-
nu, Tahhame lauida: amen, halleluja!

436. W. Ke jo mõtlep henda saiwat.

Junkro! põijo mannu jõutke, Teile tem mä helde
om; Willitfusfen perränoudke; Tebdä löida, se
om ön.

2. Oh! mes armas henge luggu, Kui heng
omma häddä näep, Nink se põijo werrefuggu
Süddämen ka tutta saap.

3. Nink kui hend' weel tahetwa näüta Pattu

*) Jani rama. 20. p. 27. w.

ärrärikmissie, Mes meil woisfe kahjo tettä? Je-
su risti näütame.

4. Kuttake ta hawu mannu, Kallis oster
söösare; Ristutage sääl kif jannu; Otske armo
hennele.

5. Tunnessie kif luliikmissie, Nink se kori
söösare Henge põijo armo essie, Lemmä werd
nink surmate.

6. Werre-wolas Jesu küllel Joosknu, pais-
tap meile ka Seni, kui me armo järjen Tebdä
same näggema.

437. W. Meije Jummalä wonaken.

Üllemb preester, Jesus Krist! Junkrukeiste
welli, Tulle essie, önnista Seddä sinno kori.

2. Kumb so mõrsjas auwus tääl Sawa seni
jäma, Runni ütseörd so hääl kael, Toiwan sa-
wa paistma.

3. Sääl so auwo-järjen ka Same ütten
laulma, Run ne junkro mõrsjaga Põijul kittust
andwa.

4. Kohhe läap põig, nemmä ka Iäwa tem-
mä perrä. Waimun anti Janille Nättä ka neid
hulke. *)

5. Enne seddä ammo jo Näggi neid ütse

*) Jani awwahamis. 14. p. 1, 3, 4 w.

prohwet, *) Kumba arw om täüdetu, Wona ümbre falswat.

6. Nuv meist sago ütten koon Sul, sa henge - pöigmees; Sinna armastat meid woon Ennámw weel, kui englid.

7. Iim ei tija paljo seft, Nink ei usfu seddá, Et se Jesand Jesus Krist Meid saap arowusta-ma.

8. Satanal om wišha kül, Siski weidi jõudo Jesu rist om ophak tál, Meile õnnes tul-nu.

6. Ellá nüüd, oh korifen! Pöiju hawu warjun; las se kallis armo nõuw Jada its so melen.

10. Sent, kunni kulus ka: Junkro olge walmi Pöijul wasta minnema, Saja-páiw om tulnu.

11. Oh! kuis illus náttá se, Kui ne jun-kru hulga Lemmä ümbre kannawa Omme õi-lüšte.

12. Sent kui ka awwatas Saja saali-usfe, Kun kif walmi ootmisfes, Neid sis wasta wõt-wa.

13. Ülle tige kulus sis: Dnsa ne, ke omma Wona soja kutsutu; Sest se páiw om tulnu.

14. Eghitage hendá sis, Junkro olge wal-mis, Sest pöigmešhe sullase Jõudwa pea tulla.

*) Jesaias.

Abbiello-rahwa kori-lauso.

438. W. Kes Jummalat ni lastep tetta.

Se Jesand üttep wannambille, Ke temmä laste kaeja: Neid lasti wige Jesuselle, Neid odap temmä armoga. Kui neid, mes teije kätte ant'; Teist kúsitas se kallis pant.

2. Sel Jesandal om lasti waja La rõmu-mängus ütfinda; Sis árge rühke muud ni katja, Kui Jesandal neid pühhánda. Oh! sage esfi lastis ka, Nink rühke ütten neidega.

3. Oh! kuis kül waja waimo saatmist Om, lastega siin elláda, Nink neide een siin káwwa armsaft, Kif õnsalikkult tallita. Sest se, ke annap pahhandust, Saap rasset hádda tundma neist.

4. Kül wannambil saap paljo hawu Neist lastist, kumma tundmata; Se perrást rühke Je-su mannu, Nink wige omme lasti ka. Neil kulutage Jesu werd, Nink temmä sure armo-merd.

5. Oh! heitke hendá Jesu ette, Nink wõt-ke lasti hennega; Nink tunnistage omma hádda, Ei teije jõud ei arowita. Oh! pallelge tált õnnis-tust, Nink tundmist, usku, allandust.

6. Oh! kaege kuis Jesus esfi Leep neide hen-gen armo-tódd. Kui tunnet' neide puhkamisfi,

Sis saatke ussinambast neid. Oh! hoitke seddä kistumast, Ent kishputage ennämbest.

7. Ka juhpatage lasi heldest, Nink möttelge, kuis Jesus teep; Eest neile om kül häbbi wahhest, Kik awwalda, mes tutwas saap. Mes säkkitu om söämen, Se perrä nõutke neide man.

8. Neid wõtke öigen armun sata Lö, mele, kannatussega; Kui eesmäst tundwa omma hädda, Sis saatke neid se pole ka, Et opwa tundma Jesukest, Nink armastama pöijokest.

9. lastega ütten önsas sama, Se saap suur rõdm kül ollema. Ent raske, kui sa neist saat kuulma Ni mitto kaibust walloga, Kun kohhus moistap teile fis: Müüd läte hukka ütletis.

439. W. Müüd paistap meile illusast.

Mo waim om wäega rõmus seft, Et Jesu kül len hengä hääst, Ke minno hõlma wõtnu. Müüd hoijap, toidap, kaitap ta, Nink woiap werre öliga Mo söänd, henge, ihho Seni, Runni Meije teddä, same fitma kui äts süddä, Kumma rõdm jääp ellosaatja.

2. Sa tahhas, armas Jesuken, Me abbiello saifusfen Meil kallist rahho anda, Et meije ütte mele pääl, Mes eäl johhup melle tääl, So awuus woime kanda. Olgo Ello, Rõdm eht

wallo, ön eht kahjo, kik mes süddä, Heng nink ihho siin saap tutta.

3. Ma armasta so süddämeest Seperräst, et sa minno eest Sääl ristin ello jätnu. Se teep, et minna rõmoga So jalgu ette kumarda, Ke hawu täüs nink wallo. Oh! sääl Om neil Waiklik ello, ke siin sinno armastawa, Nink so usfun ümbrewõtwa.

4. Mo söbber, ke sa hawu täüs, Kost minno hengel maggus häis, So werrega mo fasta. Ma ellä, mes ma ellä, sul, Ei ellä hennel, ei ka mull; Wõtta so mõrsjat wasta. Tulge, laulke: Pühhä, pühhä, tööste pühhä om me Jummal; Hofianna laulke temmäl!

440. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Se abbiello · säädja tööst Om olnu Jummal algmisseft, Ke seddä tuus: ei olle hä, Et innimen om ürsindä.

2. Se ihho · suggu perräst ka Om Ewat walmistanu ta, Reddä kul mõrsjat anti tööst Adamil, temmä külle · luust.

3. Ni läap se itkes eddest Alg ajast, päiwäst päiwäni, Et Jesu waiwa palgas tääl Siginep rahwas ilma pääl.

4. Oh armas Jesus! awwita, Et meije

muud es nõwwas ka, Kui seddä, mes sul auwus lääd, Nink meid so rifin kinnitáp.

5. Me ihho, henge, sõänd ka So werre läbbi puhhastä; Meil Maria õnne anna sa, Jõsepi ello - kääki ka.

6. Ke ilman muud es nõwwa tõõst Kui jäädwat henge rõmustust; Ehf kihlatu kül olliva, Sis jäiwa puhtas mõllemba.

7. Se lats, kumb neile sündi tõõst, Sai antus pühhä - Waimo wdest, Ke weel nüüd sure armoga Saap jäma meije laste pä.

441. W. Oh oppeta meid ristü fallausst.

Oh! heitkem Maarja nink se waimo poja, Nink teije henge - põijo ette hendä;

2. Ke teid om armust esfi kokko keütü, Nink omma werre läbbi lunnastanu.

3. Ta saap teil andma figen armsat oppust, Nink kallis teggema teil teije saisust.

4. Ta lihha sise tullemisse auwus Täl and - ke waimo, henge, ihho õhwrüs.

5. Üts abbiellopaar kastet' ta werrest, Se toitap hendä ütsind, Jesu armust.

6. Seist temmä waigistap kif pattu - wallo, Nink täütap ütsindä se henge himmo.

442. W. Nüüd paistap meile illusast.

So waiwa palget, Jesuken, las paista meil

me nõrkussen, Kumba sa esfi tunnet. Sen lih - han meije elläme, Ei pásse seni keäte, Kui sin - na jälle tullet Dmmal Rahwal Sures rõmus, nink ka auwus pilwin mahha; Ütsil jäddä siin ei tahha.

2. Kui melen teil om Jesu waiw, Sis woi - te assend eggapäiw Ta armo - hõlman sada. Kui midhake teil ommast hääst Ei jä, ent ütsind' werre wäest Kif sate tallitama, Se hääl Käüp sääl Ironist wäljä, ütlep: näüta kohhus, armo, Nink te werre - palgal rõmo.

443. W. Sa wonast sadu lomaten.

D Woon! sa wallitsit meid tõõst Jõ enne sad - damist, So hõlman olla iggäwest, So kitma, Jesus Krist. Sa wallitsit meid armust ka, Meid hoitma, kumma peäwa So mõrsja kojo ollema, Et armas kaeda.

444. W. D armas kae tännä!

Oh woon, sa emmä süddä! Ke sa kif henge hul - ga Tõit ilmal waiwaga; Ni kui so emmä oll, Ke sul jäi ikkes liggi, Ni te ta saanatfes meid ka.

2. Kristusse arm meil sago, Nink sõänd läbbi käuõ Nüüd waimo wäega. Ta mõrro surm nink häddä Se peäp õnnistama Neid, kumma lasti kannawa.

445. W. Ma olle Jesust pandnu.

Dy! saiske ussun kaine, Nink waltke, pallege;
 Se mees nink temmä naine Om töine töifele Siin
 wölgö armo näütä, Rui Abram Sarale; Nink
 Sarq püüs ka tettä, Mes römüs temmäle. ;:

2. Se läütäp meije ello Iks wastse armo-
 ga, Nink teep, et Jesu kajo Woip waimun kae-
 da, Kumb armsamb weel, kui pöigmees Om om-
 mal mörsjole; Sest et ta ristin kiplas Meid om-
 mis hennelle. ;:

446. W. Kus om mul minnä kül.

So werre : pisarist, Rasta neid sösarid;
 So öliga neid woija, Et latfil, kumma omma
 Weel rinnan, sääl saas tutta, Mes armo tundwa
 emmä.

447. W. Oh nööse illes hengen!

Se om nüüd meije usk nink rööm, Sa, Jummal,
 tijät seddä, Et sinna, Esä, Poig nink Waim,
 Saat mörsjat kaewatama; Nink et aig weel saap
 tullesma, Rui pölg saap teddä hennega Iggäwes
 ühhendama.

2. Sest laulap foggodusjeken, Jesusse mörs-
 jakenne, Kumb temmä abbi-ellus siin Jo risti
 kullen saije. Dy sa, pühha Kolmainous, Saat
 Iggäwes nüüd kttetus Ka meist nink meije latfist.

448. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Jesusse waiw nink kannatus Om abbiello pöghi;
 So werrest tulgo figgidus, Ja önsus, arm nink
 abbi.

Läski sösaride kori : laulo.

449. W. Mo söänd anna tigest wäest.

Se fige suremb abbi tööst Om mulle Jumma-
 last, Ke minno toidap, kaitfap hääst Siin omma
 armo-wäest.

2. Ta om mo ainus henge-mees, Ke saifap min-
 no eest; Ta rühhip mulle wasta sis, Rui silmä
 joostwa weest.

3. Ei lasse paljo kaibata, Ta tunnep kaw-
 west jo, Mes ma täl möttele üttelda; Teep pea
 röömsas mo.

4. Rui pudus litfup wäljäst poolt, Ta näep
 seddä ka, Nink sadap mulle abbi säält, Kost ei
 woi möttelda.

5. Ta hoijap minno söänd ka Se eest, mes
 kahjolik, Nink täüdap omma armoga. Ma anna
 tälle fik:

6. Mo söänd, henge, waimo ka, Nink ihho-
 liikmisid; Ta wötke armust pühhända, Nink
 hoitko puhtas neid.

7. Seni, kui ma woi hengäta So hölman,

werre-mees, Saap mul kif figin ollema, Mes
sa teit mulle hääs.

450. W. D armas kae täännä!

Woon, wotta sa nüüd ümbre Me pattatside kori,
Näütä hend' söämen. Uts oesa om jo kottun,
Ne töise omma wäljen, Nink ikwa sinno jalgu een.

2. So mörro surm nink häddä, Se peap dn-
nistama Me läski kori siin. Neil anna armust
tutta, Et sawa ütstörd nättä So palget suren
selgusen.

451. W. D Kriste, päiw, ke ollet sa.

Olle so surma walloga Nüüd neise liggi
koggona, Ze ommas lusti-aijas neid; So werre-
heega fasta meid.

2. Mes ollet iknu, pallelnu, Meil önnistus-
ses tulgo se, Et meije ainus himmo jääs, So
mannu rühki iggäwes.

3. So waimoga meid finnita, Sest meije
nörkust tunnet sa. Meid hoija so man, et me tääl
Es mötles ilma-asju pääl.

452. W. So heng, o Jesu! teffo mo.

Uts läsk, ke ütfind' Jummalal Pühhänap omma

käüki tääl, Se saap, kui Anna, templin ka Za
külge jämä armoga.

2. Oh Abba, kifi ainus mees! Me fittäme
so iggäwes. Meil näütä Jesu kannatust; Önnis-
ta läski korifest.

3. Sa ollet meije Esfäken, Sest, et so poig
me welli om, Ke hendä kiplas meijega Kristi
pääl sure armoga.

4. Meid awnita, o pühhä Waim, Et Jesu
waima tunnes siin, Nink et me temmä haru pääl
Kui mehhitse hend' toidas tääl.

453. W. D Kriste, päiw om sinno täen.

Mo süddä pallap armust tääl, Nink mötley tal-
wa lina pääl, Kun ellap Jesus, Esfä-woon, Mo
henge-mees nink pöijoken.

2. Mo süddä temmä kullen poop Seni, kui
ta siist ärrä läap; Ka perrä armust waidle ma Se-
ni, kui teddä nättä sa.

454. W. Mo cest tuus so süddä surma häddä.

Läske mehhes kutsup ta jo hendä Wannan armo-
leppingun, Lemmäst om nisammute ka tedä, Et
ta kifi pöigmees om, Kumbe temmä eäte om lonu,
Et ne peäs temmä hólma sama. Ent sest om meil
ka suur rõöm, Et ta läsjil mehhes om.

455. W. Jesus, minno ello.

Meije kummaridame Sinno jalgu ette, Armas Jesus, taäl; Seft me ollem' sinno Paljo kurbas-tanu, Anna andis weel. Meije towotame sul, Eggäl päiwal jälle hendä Wastfest ärrä- anda.

2. Tulle esfi abbis, Et se ei lä wölsis, Mes ma towota. Täütä neide himmo Omma pühhä Waimo Walgustusfega. Hoija eddispidi weel Neid so armo-sönnä walgen, Nink so risti-palgen.

3. Niüd ma sinno kittä, Söämeft ka tennä Kige armo eest. Iggäwel ei tahha Ma niüd jä-tä mahha Omma henge-meest. Temmä surma-wallo eest Peap niüd mo süddä tälle, Möršjas sama jälle.

456. W. O! laulkem süddämeft.

Kui meije Jesand sääl Poij' risti-kannu pääl Sis näggi omma emmä; Se olli halle taäl, Ent fiski olli röömisa, Tennäs söämeft Omma ihho eest, Walmistet ta seest.

2. Käst Janil söämeft Hoolt kanda temmä eest. Meil om ka armas tutta, Kui keäke woip meist Siin toita säräst emmä, Kel mötte nink ka meel Om pantu Jesu pääl, Ni kui ka Marial.

457. W. O Kriste, päiw om sinno käen.

So, armas Jesand, tennäme, Nink päle se

weel päleme: Walmista meid sen pölwen sa, So auwustust perrändama.

2. Kuis wäega se meid römustap, Kui läski palgest nättä saap, Et neide kiki söämen Wallit-sep maddalus nink arm.

3. Me söwwame teil söämeft Armo nink rö-mo Jesu käest. Kui se pölw teil jääs otsani, Se olles armas meilefe:

4. Et te wois Jesust armasta, Nink temmä majan orjata. Hääd tettä, olgo teije meel, Ta kaep armust ka se pääl.

5. Se meel teil jägo allasi, Ta perrä kämwä otsani. Teid keütfo meije ainus mees Hennesse külge iggäwes.

Jesanda nink koggodusse teenrist.

458. W. Mo eest tuus so süddä surma häddä.

Oh! sa kige auwolikkumb wannamb, Reddä eng-li orjawa, Woija preestrid omma rahwa ülle, Ke taad ikkes kaewa. Panne esfi armo-tuld nink waimo Palwen neide tunnistusfe mannu, Et mes sünnip, tettus saas; Mes ei köiba, mahha jääs.

459. W. Minno süddä römustelle.

Kalda omma kallist waimo Sinno sullaside päle, Täütä kiki so armo-nouwo läbbi neide palwe-häle.

2. Te neid üttes waimus soga, Täütä iggä.

wesse h̄aga Neide s̄and, ih̄ho, waimo; Kait̄sa
neid kui omma h̄oimo.

3. Las neid armo : ajamis̄sen, Kigen nõuwo
pidd̄amis̄sen, Sedd̄a nõuda, mes om t̄otte; W̄otta
neid so armo k̄atte.

460. W. Kui illus Jesu m̄r̄s̄ja om.

O Jesus, omma rah̄wa p̄a! Neid h̄engi h̄oija es̄i
sa, Nink s̄ada omman tundm̄sis̄sen, So armo-
s̄onna walgus̄sen; Sest meije moistus om weel
w̄ait̄kenne, Sa tunnet sedd̄a õige t̄õteste.

2. Woon, r̄õh̄pi melle wasta nõud, Nink
õnnista sa meije t̄õõd, Las meid k̄it r̄õõms̄ast talli-
ta, Nink kel̄a w̄as̄m̄is̄sest ka Seni, kui k̄it saap
arr̄a t̄auidetus, Nink tarbis meid om sanu kutsutus.

3. So kannatus̄se - k̄ojo om So sullas̄ide ai-
nus r̄õõm, Ke ilman l̄abbi waimo w̄ae J̄s̄ h̄õit̄.
wa: k̄aand̄ke pattat̄se; Nõud awwatas teil õlles
warr̄ajid, Oh w̄õtte wasta armo : pits̄atit.

4. Se werre - wona perr̄ast j̄a, La waiwa-
palga foggõja, Eht̄es neil wais̄il pattat̄sil, Nink
saat̄jas ta lunnastetuil. Sel wonal anna k̄at nink
s̄and nõud, Ke h̄enne p̄ale w̄õt so pattu - s̄iud.

461. W. Kus om mul minn̄a k̄at.

Las omma armo - h̄aadt So sullas̄ide meelt J̄s̄

wass̄est j̄õuwust t̄aata, { So tundm̄sis̄sen } neid s̄ada
Seni, kui l̄abbi ilma So surm nink waiw saap teba.

2. K̄il taiwa foggodus Loop sul sis̄ aum̄us-
tust, Kumba sa h̄ennel' õstnu, Nink omman wer-
ren m̄õsknu; So arm om tutwa meile, Ni kui ka
pagganile.

462. W. Kui illus Jesu m̄r̄s̄ja om.

Mes rah̄ho tunnep hengeken Ke ell̄ap armo - leppin-
gun? Jesusse foggodusse man Se õllemb p̄eester
J̄s̄andal, Se õlgo orri k̄igil allambil, Nink n̄aut̄.
k̄o h̄end' h̄aãn k̄õjun neide een.

463. W. Maggus p̄ast̄ja, sinno armo.

Tõsta omma k̄at nõud õlles, Nink so teenrid õn-
nista, Kumba us̄sun k̄aawa ik̄kes, Lunnistawa
meijega:

2. Sinno surest h̄altestus̄est, Kumb sul ii-
man olli t̄aãl, Nink sest j̄aadwast armo - nõuwust,
Kumb saap awwalik̄kus s̄aal.

464. W. Eht̄ kui õtlemata.

So meelt omma tundnu Meije wannamba,
Nink so maiju kait̄snu Sure armoga Neile olli
wallo Henge toit̄us̄ses; Sudd̄a sai t̄aõs r̄õmo,
Nink pelg k̄atte neist̄.

2. Nāggo rōōmſa olli, Kui ſe luggu hā,
Kurbliſt, kui ūts aſſi Kōrda neil eſ lā. Kui ſaap
Jefu nāggo So ehpitama, Siſ om ſinno luggu
Armaſ ka nink hā.

465. W. Sa koggodusſe armaſ pā.

Ei mōtle eāl ſa ſe pāāl, Kui ſuur ſo auw nink
illo, Kumb ſinno jārje ūmbre ſāāl; So arm
om ſinno ſaatnu, Kumb ſo poi riſti meije eefſt,
Se tekko nūūd, et ſulle So welleliſ uſutawuſ
Sel tunnil tulles meelde.

466. W. So heng, o Jefu! tekko mo.

Rāt tōine tōiſil anname, Riſ eſſā-male rūhhime;
Ent kūlwāgem hāād ſemend ka, Kumb kaſtet Je-
ſu werrega.

467. W. Tulle Jefu hawu ſiſſe.

Meije kunninga tō lāhhāp Hiſja, taſſa, hōllita;
Temma koggup, ſadap, ſāep Omma hulka tūllita.
Temma walliſſuſ lāt kōrda, Ent om nōudmata ka
tōōſt; Ilm ei moiſta muud, kui naarda Temmā
wāiſeſt koggoduiſt.

2. Jefu ſūddā om jo mitto ūgutanu armoga,
Mōnd kui emmā hōlma wōtenu, Ūmbrekāāndnu kog-
gona; Omma werrega ka ūtte Riſti al jo liitnu

neid, Sadap weel neid kāe pitte Ni kui riſti-
welleliſid.

3. Nūūd me julgume ka ſinnuſt, Uſutaw
woon, palleida, Seſt et lubba antaſ armuſt:
Ole waimo-wāega Neil ja muile helde, ſippe,
Et ma-ſoſaſ, walguſeſ Jāāſeme, nink paſjo
falge Wainlaiſi ſul oſwriſ ſaas.

Kriſtuſe riſi kaſwamiſeſt nink temmā
tunniſtajiſt ilman.

468. W. O meije tige armaſamb pā.

So jalgu ūmbre naffa ma, Mo pāſija, ſeſt et
ſinnota Ma ei woi ilman ellāda, Ei ka muud
joſt ſiitn armata. Oh! jōwmaſ minna ſeddā ar-
mo ka Riſ innimiſiſ julgeſt kuluta.

2. Sa kulet mo, kui tunniſta, Et hengen
olle rahhota; Sa nāet kui ſūkkāw umbuſt om,
Nink et ta pattuga om koon. Kui kaop ſiſ mu
nōuw ſiitn ilma pāāl, Siſ kulet ſa mo waſt nink
pattaiſt weel.

3. Ent ke om ommaſt meleſt hā, Nink lat-
ſeſt ſani laimata, Ei tija lihhāſt, werreſt weel,
Ei ka, meſ aſnuſ, torre meel, Woip eſſi ſigin
hendā awwita; Se om ūts waine, ſōkke kōrwota.

4. Se nōuw, kumb taiwan iggāweſt Om
petu, jāāp iſſ kōndmāſ tōōſt; Ke ſeddā nōuw

laima lääs, Se kututas jo satanas. Üts potsep sawiwist kigesuggust teep, Se läbbi sawwi riistas saap nink jääp.

5. Se ello tulli üllewäst, Es tulle surm ka hennesest; Se kofhus panney hukka kül, Ent armo-nõuw om Jummalal. Ke temmä õigust näep, näep surma ka, Ent armo-tundja se om peljota.

6. Ehf meije waimo kül ei näe, Ke eesmäst esä pettiwä; Ent eggäüts se kaego Kül henne man, nink mõttelgo: Kui pat es olles fanu Adamil, Kost poolt ta olles fanu mul ehf sul?

7. Kuis targalikkult Jesandast Se nõuw om petu iggäwest: Es peä siski kadduma Jum-mala palge, mes löi ta Kül küsrip hullus: Jesand mes sa teet? Ent tarkus kostap: arm mul armust keep.

8. Rittus sel ello-ramatul, Rumb olli Mo-se kätte al, Nink kinnipantu pitsatist Seni, kui todi wonakest, Ke seddä ütfinda wõis aw-wada, Nink sisse ütfit es woi kaeda.

9. Se sõnna, kumba kuulti sääl Sen rist-in, om me Jesu hääl, Ke meije Dnnisteggija, Ke lunnast omma werrega Rik pattatfid, ke omma ilman weel, Ni häste, kui neid, kumma kottun sääl.

10. Ni tõtteste, kui ellä ma, Ni ütlep se,

ke wõismata, Kel tõ nink sõnna ütten koon, Nink iggäwenne tõtte om: Mo poig, mo armas poig, kelt melehä, Se peap üllemb-preester olle-ma.

11. Poig tulley, näütap selgede, Mes om se õige preestre tõ; Se Esä poiga armastap, Poig, Esä riki kaswatap Se läbbi, et sa täütap ar-moga Se Esä nõuwo, lähäp surma ka.

12. Ne sõnna saiswa kirjän ni: Tä ar-mast meid jo surmani. Ent kui sa tahhas küsida, Kas tõsti peäs ollema? Sis ütlep meije Dnnis-teggija: Et eggäüts woip hengen kaeda.

13. Kui tunnistaja-hulk, o woon! Kui pik-se-pilw es olles maan, Sis wois kül seddä mõt-telda: Ne waise omma teedmata. Ent siski mes sest immetelleda, Se rahwas om jo lomust kõr-wota.

14. Se wona alla anname Sis hendä ni kui sullase, Nink prukime täl auwus maan, Mes temmä waim meil andnu om, Meil olles rõõm, kui suur hulk ilmast saas Weel päästetus, nink wona perrält jääs.

469. W. Müüd paistap meile kauniste.

So tenistus'es pühända Mo sõänd, henge ihho ka, O Jesand Jesus! sulle. So surm nink kan-natus se teep, Et minno ainus himmo jääp, Sul

ellada, ei mulle. Kõl ma Eija Minno pudust,
nink mo nõrkust; siski minno Usfutawus kitko
sinno.

470. W. Kristusse werre digus om.

D henge-põijo fullase! Ritke ta armo mõrsjale,
Ni et ta süddä armust ka Wois Jesu perrä pallada.

2. Sest eggä heng jääp ellota, Kui werre-
digus täl ei sa, Kumb om se ainus saja - sätk
Nink iggawenne auwo - järg.

471. W. Minno süddä rõmustelle.

Walmista meid, Jesand Jummal, Tulle-pil-
wes ommal rahwal, Armo-tähhes *) ka et sinna
Armastat weel sebdä ilma.

2. Rae nüüd ka meije päle, Anna wassfet
armo meile, Et me orjas rõdmusast sinno; Püh-
hända henge nink ihho.

Pallemisfe, palwusse nink eenpalwe.

472. W. So pole, Jesus, täntap.

D Jesus, sinno werrega Kik minno palwid
woija, Et woise läbbi tükfida, Nink taiwan
armo löida, Nink kuultus sada Jummalalt, Et
meije risti-koorma alt Kik woime wabbas sada.

*) Willertaris.

473. W. Krist elläp ke mo armastap.

Dh tulge! heitke põiwile, Nink Jummalat nüüd
pallelge Siin temmä koan süddämeest, Nink eg-
gän paigan usfinast. Halleluja.

2. Sis pühhäandagem ausaste Nüüd omma
sõänd temmäle, Ja kitkem suust nink süddämeest
Nüüd omma kallist Jesusest. Halleluja.

474. W. Ma tahha sul, Jehowa, laulda.

Nüüd Esä, täuta minno käsfi, Kui ma neid
ülles tõsta palwusen, So täwusenest, anna
essi, Mes minno wirgas teep mo jooskmisen
Se pole, kun ifs laultas lõpmata Sul nink sel
wonal: se Halleluja.

475. W. Jesus nõrga henge wäggi.

Tulle, litso sõämete Omma werre-palget hääst,
Sest ma satta sinno ette, Valle armo, Jesus
Krist. Ei ma enne rahho sõwma, Kui ma so
een armo lõwma.

476. W. Sa käsfet, Esä, palleida.

Dh Abba, armas Esäken! Me kummardame
sinno een, Nink tunnistame omma süüd, Meil
anna armust andis nüüd Kik, mes om tettu teed-
mata, Eht kohhalt terwe melega.

2. So poja werre hind om tööft Suur ol-
nu, pattatside eest. Rumb nida, kui üts waglia-
ken, Werd higgosti so kofro een, Jäij' nõrgas
henge ohho eest, Nink ihho rammo löppi käest.

3. Za oppet omme jüngrid ka, Kik Esä
käest pallega, Ke elläp taiwa rikkusen. Oh!
lasse meid ka süddämen Kik palwid tettä öigede,
Et lämmäs saasse süddäme.

4. Oh! las so foggodussega Meid sinno
nimme pühhäändä; las jädä meile selgeste So
pühhä sönna allale, Rumb henge toidus ürsindä,
Ja ello:te nink wärräja.

5. Meil anna osfa, Jesus Krist, So kal-
list armo rikkusfest. Sa tahhas omma waimoga
Ka meije sissen elläda. So werri teep, et osfa
kik Saap pimmedus nink põrgu:riik.

6. Siin ma pääl sündko nidate, Kui tai-
wan, sinno tahtminne. Kui meil ka johhup wil-
licust, Sis anna, Jesand, kannatusf. Kik
meije tahtmist kelä sa, Rumb ei woi sinno au-
wusta.

7. Me henge toita armsaste, Nink anna
leibä ihhole; Oh Jesand! hoija tullest, weest,
Ka söa, kallt aja eest, Et rahho-pölwe ndeme.
Nink ahnusfeta elläme.

8. Meil anna andis armollist Kik meije süüd
nink esstust las meid ka töine töisele Siin an-

dis anda heldeste, Et öigen rahhun iggäwest
Töist armastame söämeft.

9. Meid ärrä jätko abbita, Kui kurrat nat-
kap kiufama; Oh! anna waimo-mõka sa, Et
sega woime tappelda Seni, kui pat, surm, ilm
nink lust Saap wäartus sinno werre-wäest.

10. Amen, se om üts kinnitus, Nink meije us-
su tunnistus, Et Jummal kulep heldeste, Mes
meije temmält pallega. Seft laulame nüüd rööm:
faste: Amen, se sündko nidate.

477. W. Nuw Jummatalle illewan.

Kui wäsfinu mo kae ka, Nink kanges jäwä
pölwe, Sis tulle sa, nink kinnita Mo usu kät
nink palwe; Et minno heng so wäega Hend'
kinnitas, nink löpmata Wois taiwa pole minnä.

Hommungo laulo.

478. W. Kes woip mo wasta olla.

Sa wina-pu, me osfa So külle olleme. So
werrest rõhkust anna, Et suggu kanname, Nink
sinno külge jäme; So waim meid ajago, Et
kik, mes meije teme Wois aawustada so.

479. W. Jesus minno ello.

Jesu rahho olgo, Kui ma illes wirgu, Minno

rõmustus; Ni sen armo-päiwan, Kui tõ man
nink waiwan Minno kostotus. Õsel, kui lä
maggama, Teep se rahho, et mo hengus Ibbul
ka om maggus.

480. W. Rige kaplu katški kistja.

Minno himmo filmä-wega Sinno perrä, Jesus,
jääd Siin ni kawwa, kunnit soga Ibbu hen-
gusfele lääd. Armust unnen ollet sinna Minno
melen, nink kui ma Ülles wirgu, tahha minna
Seddämaid so tennäta.

481. W. Meije Jummalta wonaken.

Kristus, ello-päiwaken, Iggäwenne walgus,
Sinno armo-palge om Kurblikkuile rõmus.

2. Eggäl hommungul sult saap Wastne
heldus nättä; Sinno sisen om nink jääd Rõõm,
kumb ütlemata.

482. W. Kuis ma so wasta wõtta.

Mo heng, oh wirgo pea Jesusse sõprusfen;
Sa ollet temmä mõrsja, La om so pöijoken,
Ke sinno eest hoolt kannap, Nink kaitsep armo-
ga, Sul omme andid annap, Nink peap ülles
ka.

483. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Sa armo-walgus, Jesufen, Nink tõseminne

kõrgest, Oh! paista ka mo sõamen, Nink sada
diget tundmist.

2. Ma tahha sinno kirtusfes Hommungo
palwust laulda, Nink minno henge õnsusfes,
Se Amen so suust kuulda.

484. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Ma laula suust nink sõamest Sul, armas Is-
sand Jesus Krist, Nink tunnista mo filmä-ween
So armo ülles kiti een.

2. Sa ollet esit Jesufen, Mo wäggi tigen
nõrkusfen; Sest tahha ma hend' rõmusta, Nink
sinno kitta jätmata.

485. W. Mo süddä walwa jälle.

Sa wastne armo-hommung, So illusus wiip
murret; Se selge päiwa tõsfeng Meist ajap
ärä pimmel.

2. Se illus päiwäenne, Kumb ni kui pöi-
jokenne La kambrest tullep ette, Loop ehtet
mõrsja kätte.

3. Sa ello-päiw, o Jesus, Mo henge rõõm
nink walgus, Ma astu ka so ette, Nink anna
hend' so kätte.

4. To walgust sõamelle, Et ma sel päiwäl
jälle, Kumb mulle tullep ette, Kit pattu-tõõd
wois jättä.

5. So walge man me jäme, Täambä sul ette tome, Rif waiwat, waisid hengi, Nes pat om wötnu wangi.

6. Welliste läbbi wötta So armo-rifi tetta Weel ifkes suremballe, So waiwa-palgas sulle.

7. Neid sösfarid ka hoija, So werrega neid woija, Et neide heng nink ihho Wois tutta sinno armo.

8. Mo höimo, suggulaifi, Ka söpru nink wainlassi, Neid anna ma so kätte; Wi neid fo Esä ette;

9. Nink palle, et wois jättä Nüüd andis meije südä. So mörro surma perräst Meid pästa ilma kärräst.

10. Nüüd tapaha puhtast hengest Ma orjata fo julgest Seni, kui läbbi waiwa Mo wöttat fo man taiwa.

Öddango laulo.

486. W. Mo eest tuus so süddä surma häddä.

Sinno kulle pehme sängi sisse, Kige armsamb Jesuken, Wötta meid sel ööl so luliikmisi, Wötta ka, o wonaken, Sinno armsid pillat' latsekessi, Nink kii ühpendetu hulgakessi. Eggän paigan önnista Neid, fo armo käega.

487. W. Darmas kae tännä.

Ma hengä Jesu hólman, Kui jünger Jaan ta rinnan; Önnistust oda ma. Ne kalli armo-käe, Run sissen hawu näe, Mo stmi pantko kinni ka.

2. Ma to nüüd kittust sulle, las so arm paista mulle, Oh mo Immanueel! Ma palle armust seddä: las omma surma: häddä Mul ehtes jäda söämel.

3. Nüüd ütle se pääl Amen, Ma olle sinno semen; Ei tija, kus ma jääs, Kui sa es hoijas minno. Mo heng, se kitko sinno Sel tunnil nink ka iggäwes.

488. W. Oh oppeta meid ristii sallausfi.

Mo heng nink süddä kittap se eest sinno, Rosmainus Jummal, et sa armust minno.

2. Ka nüüd sel päiwäl ollet heldest hoitnu, Ja henge nink ka ihho eest hoolt kandnu.

3. Sest rõmusta ma hendä kigest hengest, Nink peä ta een mo öddango palwust.

489. W. Tulle Jesu hawu sisse.

Ööd nink päiwa, Issand Jummal, Ollet sinna säädnu tääl, Henguskes so waisel lomal Range wäsimisse pääl; las mo enne, kui ma uino, Sinno armo maitsa weel; Wötta sis ka minno waimo Sinno hawu sisse tääl.

2. Armas Eesä, halw ma olle Sinno armo wasta weel, Mes sa ello-eäl mulle, Kui ka täambä näütnu tääl; Oh! et ma, so fige loja, Tennäs se eest soämeest; las so süddä ikkes jada Minno pole armollist.

3. Ürrä kaego sa mitte, Jesand, minno pattu pääl, Ürrä mingo kohto ette; Karrista mo esfi tääl. Rae sinno haru päle, Kumb läbbi mastu kif, Säät saap minno hengel jälle Ello, rööm ninf armo-riik.

4. Künita so werre-hölma, O sa hengepöijoken! Omma mörsja ülle wälja, Hoija mo so tundmisen. Minno soänd armust woija Sinno haru-werrega; Ka sel pimmel ööl mo hoija Omma kange kägea.

5. Ürrä las mo löiges jäija, Ei ka kaija tagga-si; las so waim mo ikkes aiija Armo läbbi eddesi, Et ma ello-kroni perrä Usfinaste joosten lä, Et ma nöwwas taiwa warra, Kumb om iggä-wenne hä.

6. Nüüd so hölman tahha minna, Jesand Jesus uinoda; Ürräta mo jälle sinna Ulles omma wäega. Hoija, et mo waim ei wässi Sinnoga siin walwada. Pühhä Waim, so armo-kässi Pandko silmi finni ka.

490. W. Dige rahhul, arma welle.
Ello-päiw, kumb iggäwenne, Walgus, kumb

ilm löymata, Pimmedust woip ajada, Tulle sa, mo Jesukenne, Walgusta mo soänd, meeld, Sest et päiw läts alla nüüd.

491. W. Kes Jummalat ni lassep tettä.

O Jesus sinno armo-kässi Mo silmi pandko finni tääl, So haru te mul wallal' esfi, Et mo heng rahhun hengäs sääl. Oh! aja mötit soämeest, Nink anna hengust üllewästä.

2. las minno üllestöusta So armun ninf so walgusen, Et mul saas woimus pattu wasta; Oh armas kallis Jesuken! Se werri, kumb so harust keep, Se om, kumb minno önsas teep.

3. Nüüd kallis henge armastaja, Sa ollet mul, ma jä ka sul; Kui ma woi sinno hölman mata, Ei olle mul sis murret kül. Ma tiija, kun sa, Jesuken, Sääl om mo hengel rööm ninf ön.

Pühhist engliff.

492. W. Minno süddä römustelle.

Wötkem serawimidega, Ke kummarden teddä kuulwa, Armo-järje een hend' heita, Kerriko pääd kummartada.

2. Zeije engli taiwa-leerin, laske meid

ka ütten korin Jesust, Jehowat siin kitta, Püh-
hä, pühhä, pühhä lauida.

3. Jaan, se Jesu armastaja, Näggi kui
me leppitaja Omma järje päle iste, Nink neid
wannambid sääl kroonse. *)

493. W. D Krist, se ainus ollet.

Ne pühhä orja omma Jummal järje een, Ke
läbbi temmä poja Neid kaitswa armun siin.
Ja armastap meid nida, Et ei woi unnetada
Ka fige wähhämbat.

2. Ne engli eggäl ajal Ja palget näggewa,
Nink tewa ööd nink päiwa Ja tahtmist römoga.
Kui temmä kässep minnä, Sis omma walmi
nemmä Siin nink sääl orjama.

3. Kül omma tundnu seddä Ni lot, kui
Abraham; Nink Isaac sai Rebekka Englide
saatmisen. Ja Jakkob näggi saikwat, Nink
reddesi pääl käiwat Neid ülles, alla ka.

4. Üts engel ärrät seddä Proweeti Eliast.
Elisal olli häddä, Pästeti teddä neist. Kui
Kristus ilma tullt, Ne töiwa karjusille Häid
römo-sönnumid.

5. Kui olli ärräkolu Se waine laatsarus,
Om engel henge winu Taiwata ülles sis. Oh!
laukem kittust selle, Ke orjajis sääd melle Neid
englid ilma pääl.

7 Sam anwal. 4 pät. 10 wärs.

494.

Ommal wiist.

So, Jesand Jummal, kittäme, Ka söämesi so
tennäme, Et sa neid englid Ionu ka, Ke järje
een so orjawa.

2. Neil om suur paistus, lääkminne, Nink
näggewa so selgede, Ja kuulwa ikkes sinno häält,
So tarkus täüdap neide meelt.

3. Neid täüdap ka se auwustus, Kumb
sinno järje ümbre näüs; Se wanna siug saap
narus nüüd, Nink koghak wäljä heidet siist.

4. Seperräst olge röömsa nüüd Taiwan
nink ma pääl üttelis Kik, kumma Jesust orjate,
Nink temmä armun elläte.

5. Ne engli omma meije man, Ei woi mell
kajjo tetta maan Se wanna siug, kumb kurra-
tis, Nink satanas saap kutsutus.

6. Nüüd olgo kittus Jummalal, Nink po-
jäl, Snnisteggijal; Auw pühhäl Waimul olgo ka
Ni maan kui taiwan otsata.

495. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Ma näije waimun: näitse! woon Sais juntru-
dega ütten koon; Rand lippo ommas woimusfes,
Kui ta Zion-mael sais.

2. Ja ümbre olli taiwa-seer, Nink ka se.

wannambide foor, Re omme kroone heitwa La
járje ette rõmoga.

Jummala kirtusfest, tennust nink kummarda-
misfest.

496. W. Re pühhá engli sáál. Polest wárfist.
Tairwan nink ma páál lauldas nüüd: Se wona
werri leppit meid; Amen, Halleluja, Halleluja,
Amen, Halleluja!

2. D sa pühhá Kolmainous! Saat wona
eest meist kirtetus. Amen, Halleluja, Halleluja,
Amen, Halleluja!

497. W. Mo perrá ütley meije pá.
Dh! kummardage auwoga Armo. kunninga ette,
Re teid ni sure himmoga Laht armun umbre-
wõtta. Re nággematta teul om siin, Laad náete
waimo filmi een.

498. W. Mo südda walwa jálle.
Dh! wois ma sinno kitta, Nink ka ni auwusta-
da, Kui sa wááret ollet wõtta Meist tenno ilm-
lõpmata.

499. Ommal wissl.
Kas ma tohhis sáráft sõprust; Nink osfauft hen-
nel sõuda? Jo, sa saat mul sebdá andma.

500. W. Es ma peäs Jummalalle.

Undkem ommal Jummalalle Tenno, kirtust
játmata; Iaulkem armo-kunningalle, Roggodus!
nink wõtkem ka Algmissfest ta heldust tutta,
Kummoga ta saatnu so, Nink ka walmistanu jo,
Temmä immet juttustada Kigel rahwal ilma
páál; Wallo-palka sata táál.

501. W. Arm lähhine nüüd.

Kirtust nink auwo, Nink halleluja Isfandal
wime; Me towotame Tál usfutawust.

2. Roggodus, kuis há Nink illus om ka
So tiist Jesu káest; Dh! tenná nüüd teddá
Kigest so wáest.

502. W. Se armsa páiwa paistminne.

Kitteru olgo Esjá woon, Nink ikkes kummar-
detu Meist, kumbe wággewáste om La árrá-
lunnastanu. Dh! kieke rõmoga Kik taiwa hul-
goga Nüüd meije Önnisteggijat, Re járje páál
om üllendet.

503. W. Se wannambide foor, (est: Re tai-
wa wannamba.)

Me eest haratu woon! Englíst nink taiwa-ko-
rist Saat sa kül se eest kirtust, Et sinna ristis

puun, Me iggäwestes ellus, Hend' ollet andnu surmal; Se ülle löppewa Rif mötte foggona.

504. W. Auw Jummalalle illewän.

Ne taiwa hulga kittäwa, O Jesand! sinno nõuwo, Nink kumma ma pääl elläwa, Ne tundwa sinno auwo. Rif kittäwa so auwustust, Nink sinno järje tallitust; Oh! andke lojal auwo.

505. W. Nüüd paistap meile illusast.

So Jesand, peap orjama Rif taiwa wäggi löpmata, Ka järje-engli esfi. Ne nelli kolmat wannamba, Nink ka ne nelli elläja Sul andwa auwo, kittäst. Tulge, laulge Jesandale, Jehowale wastset laulo Rif, kel eäle om hõngo.

2. Mes minna, waine, surmlik mees, So kõrge nimme kittäses Siin peä ette wõtma? Ma nakka Jesand sinno sis, So engli seltsin üttelis Siin ma pääl häste kitma Sent, Runni Sinnä läme, kun me same sinno kitma, Nink sul Hofianna laulma.

506. W. Jesus tulle minnute.

Ritke Jummalat nüüd kif, Ke ni wäega armo-lik; Lemmä heldus, hallesus Püsip ikkes iggäwes.

2. Andke kittäst, auwo sel, Meije Dnnis-teggijal, Lemmä lullitmisese tääl, Nink kif taiwa wäggi sääl.

3. Teije temmä sullase, Kumma tedda ori-te, Ritke pühhä Waimo ka Ilma mahha jätmata.

4. Andke kittäst, auwo sel Kolmelainul Jummalal, Ke jo olli algmisest, Nink jaap ikkes iggäwes.

507. W. O pä! täüs werd nink joni.

Ma tahha ikkes laulda Jesanda armo tööst, Nink röömsat kittäst anda La nimmel iggäwest. Mo südda peap töttest So auwustama iks, So helde armo perräst, Kumb püsip iggäwes.

508. Dmmal wisil.

Laulke sel Jesandal, Innimise, engli ka. Rif wanna om nüüd möda, Saap wastne pea jõudma; las meid ka wastset waimun Nüüd laulda rööm-sast tolmun, Esfäl auwus, Pojal römus. Mes siin elläp, Mes siin ligup, laulke nüüd Halle-luja.

2. Rif mes woip, Sedda teep Lemmä werre, hulgafen. las meist ka kittäst kuulda, Nink sinno auwus laulda Ni kawwa, kui siin jäme, Nink hädda orrun käueme. Lämbe nüüd

weel Ka Israel' Sinno armo Nink so rõmo,
Ja rahho tundmisle.

3. Küssi ma, Kostke ka, Kes pagganid
kaiasma saap? Se, ke auwo-järje päält Omma
æpriet künit säält Wasta ommal mõrsjale, Et
ta es saas surmale; Ent se wasta Ei woi kosta
Kurrat mitte; Sest et teddä Sõkkup Jesus jal-
gu all. —

4. Se om wist Jesus Krist, Se Jumma
last woijet mees, Ke male piri pandnu, Nink
kik se sisse andnu Walgust, õigust, tõisitust, Ar-
mo nink ka hallestust, Kostotamist, Rõmusta-
mist Saap ta pea Ma päääl saatma. laulke
hosianna täl.

509. W. Oh! oppeta meid ristni salausst.

Oh! heitkem armo-järje ette hendä, Nink wõt-
kem taiwa-kunningale laulda.

2. Mo kõrge-preester, kuis ma so woi kitta?
Mes om mul sulle melehdäs kül tetta?

3. Ei olle middäge mul anda sulle, Sa ollet
essi kik jo andnu mulle.

4. Sa voit ka seddä ärrä wõtta jälle, Mes
sa so armust ollet kinknu mulle.

5. Sest armust ollet sa mo wasta wõtnu,
Nink pattu-lanest henne pole tõmbnu.

6. So nimmi olgo iggäwes nüüd kitted, Sest
et so werre läbbi ollem' pästet.

Kristusse tullemisest auwustusfen nink mei-
je ootmisest se perrä.

510. W. O tige pühhämb, puhramb Jesus.

Zionin itkes wahhi laulwa, Nink sõänd wäega
rõmustawa, Ja suren himmun odawa Se põljo
perrä, ke nüüd auwun Om tullemisfen taiwa-pil-
win; Ja walgus paistap selgest ka. Oh tulle! au-
wo-würst, Sa Jesand Jesus Krist. Hosianna;
Me lähhäme Sis saiale, So perrä kik sõõma-
jale.

2. Auw sulle olgo kigist kelist, Ni innimis-
sist, kui ka englist, Kik laulko ütte hälega. Me
wärrre omma kallist kiwist, Se lina pohhi puh-
tast kullast, So järje ümbre engli ka. Ei olle
nännu silm, Ei olle kulu kõrw Säräst rõmo
Oh! õnnistus, Rumb siin jo näüs, Ent taiwan
paistap iggäwes.

511. W. Ma tulles taiwast illewäst.

Oh! mõrsja, rühhi hõlega, So sõänd põijul wal-
mista, Rumb pea tullemisfen om, Jummala au-
wo sureusfen.

2. Kui temmä eesmält tulli meil, Sis olli

temmäl helde meel; Kui töistkõrd ta saap tulles, Sis saap ta kurje nuhtlema.

3. Ent ke siin Jesust armastap, Se temmäl mannu taiwa saap, Kun engli rõõm nink laulohääl; Ei olle ikmist ennamb sääl.

4. Ta surust taiwas kulutap, Nink engli hult ka aauvustap; Taad kittap kif se ilma-ma, Et leppit meid se Esäga.

512. W. Käl uskjide ello siin sistsest poolt paistap.

Sa illusamb põigmees, oh! rühhi jo tulla, Kif päivä nink tunni om loetu mul; Oh! et ma so hõlman jo taiwan vois olla, Kun tenno kif usjja jo annawa sul. Sa kronit neid rõmoga illusast nida, Et nemmäl kif woiva so palge een paista, Nink nida kui preestri nink kuninga saista.

513. W. Meije Jummalta wonaken.

Sinno werre-waiwa palk Tennäp se eest sinno, Et sa neil ni armolik Ollet ikkes olnu.

2. Sest se õnnistus saap meil Wiimisel päiwäl eesti, Kui saap karjus koggoma Omme lam-bakesfi.

3. Håle kåele säep ta sääl Neid sis Esä ri-fin, Kumma hendä andnu tål Ommandusfes figin.

514. W. Oh Jesu! anna rohkest kåest.

Kui kohto-päiw nüüd lähünep, Nink ma ja taiwas tagganep, Sis odame ta sõnna pääl Tõist maad nink wastset taiwast weel.

2. Sis tullep mõrsja põijoga, Ta külle liggi saisap ta, Kummasi sai wälja kaiwetus, Nink ommal mehhel walmistus.

515. W. Nüüd pühhä Waimo palleme.

Mes peä ma rõmus teggema Sul muud, kui armo kuluta? Pühhä säitse waimo, Minge tuld siin läütma, Kun eäle lampi, et ne selgest paistwa Sel põijule.

2. Ei tija tundi keäke, Se perräst olge saiale Walmi, ostke õli sega Täütke lampe, Ni kui targa junkro, õdd nink päiwä walwke Jimsuikmata.

3. Ne wahhi saiswa kõrre pääl Dotwa põig-mehhe tundi tääl, Kunni se aig neile Ka saap kätte jõudma, Kui hõifatas junkro: tulge rühken wälja! Põig tulles jo.

4. Ne targa sawa rõmustust, Nink rühkwa põijo saja wiist; Ent mes saap neist junkruist, Ke siin nida weidi Murret omma kandnu, omme läh-trit täütä, Nink puhhastä?

5. Se murre-sätk saap katma neid Se walge engli-rõiwa eest; Sest, et usfu-õli Nelle waisil pu-

dup Se perräst saap neid sajast wäljä jäetus. Oh halleust.

Meije ollemisfest taiwan nint himmust Kristusse man olla.

516. W. Oh! ärrä püüdö jeddä.

D Jesus, römo-warra, Kunnas se armas aig mul saap, Et ma siist lahku ärrä, Nint su sul öiget kittust toop? Kunnas mul sälga pantas Neid walgit reiwit sis? Kunnas mul lubba antas Sul jäädä iggäwes? Oh! anna pea kätte Se kullast fronti mul, Kumb hukkaminnemata, Nint tallel pantu sääl.

517. W. Nüüd paistap meite illusast.

Mo süddä armust haige om, Nint ihkap Jesu perrä siin; Mo pöigmees, rühhi tulla. Sa tunnet minno ihkamist, Oh! walmista mo hengefest, Ke armust om so mörsja. Oh! ma Satta Palge päle, kui ma kule sinno häle, Kumb mo kutsup taiwa pole.

2. Mes rööm mul sääl saap ollema, Kun koge godus woip könnelda So man ni liggi ollen. Kui mörsja omma pöijoga Siin ütstöist woitwa armasta, Ni jä ma Jesu kullen. Illus, Illus

Om mo söbber, walge, werrew armastusfest, Illusamb kii innimisist.

518. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Ta tunnep sinno waidlemist, Nint kostotap so iggäwest; Siin om sul mönda taplemist Enne, kui näet pöijolest.

2. Seni, kui mörsja koddö saap, Pöigmees ta waiwa löppetap, Siin ifkep armo-pisfarid Sääl annap pöig täl rahho suud.

519. W. Nüüd pühä Waimo palleme.

Siin om mul ikmist, puhkamist, Sääl sa ma römo, kostotust; Iggäwetfes ajas Sa ma töttest önsas, Hengä julgest Jesu ilma-süta hawun, Kui tuuwiken.

2. Siin om weel paljo pelgämist, Ei olle eäl römustust Utel waisel hengel; Ei sa hengust temmäl Selle ello-murren, risti-waiwa ajal, Runni siist läöp.

520. W. Oh kuis omma ne ni önsa.

Kui se süddä armust pallap, Sis se söbber mul hend' näütap Omme hawu paistusfen, Kumbeta om mo eest sanu, Kui ta ristipu pääl koolnu Minno henge önsufes. :;

2. Ehf ma waine tolm kül olle, Ei ta sis-
fi minno põlle. Temmä arm om pohjata. Min-
na arwa päiwi, tunde, Kunnas põigmees kihlap
minno Ommas mõrjas iggäwes. ::

3. Kallis Jsfand, minna palle: Näütä
omma armo mulle Werre perräst ütfindä. Sa
näet, et ma surest himmust Nõrk nink haige ar-
mastusfest, Sinno perrä ihka ma. ::

Roddominnemisfest Jsfanda mannu nink ül-
les tösfemisfest.

521. W. Meije Jummalat wonaken.

Oh! mes õnnis põlw om sääl Neil, ke päänu är-
vä; Meije lähätame tääl Tenno laulo perrä.

2. Sääl om neide jooffminne Õnsast löppete-
tu, Nink se mõrro risti-te Om sis otsa sanu.

3. Pühhä engli rühkwa sääl Henge wasta
wõtma, Põijo saja-salin neil Õsfind walmista-
ma.

4. Meije heng sin tenno eest Raep neide
perrä; Sadap aja sõprusfest Iggäwes nüüd
ärä.

5. Jesuga na elläwa Iggäwetsen rõmun,
Kif ne pühhä laulawa Wasta neile armun.

6. Põigmees rühhip esfi ka Neid sis was-

ta wõtma, Nink se auro-särgiga Iggäwes neid
katma.

522. W. Kes Jummalat ni lassep rettä.

Ma hengä nüüd mo Jesu hõlman, Mo ihho
uinup õnsaste Se temmäst pühhendetu hawwan,
Ma olle hoijet armfaste. Se eest ma tennä süd-
dämest: Auro olgo wonal iggäwes.

2. Se arm, mes ma siin olle sanu, Eest
woi ma hendä rõmusta; Se ello-jõggi jofep mul-
le Se taima maggufusfega. Mo henge-põigmees
odap jo, Nink kässep walmis olla mo.

3. Mo ihho hengäp seni mullan, Kui min-
no sõbber ärrätap, Sis tõsfep, kui päiw taiwa
küllen, Ehf pimme houd kül warjotap. Ta hõi-
kap rõmun ülles mo, Teep esfi walmis sajale.

4. Sääl saap se woon mo esfi toitma Se
taiwalikku mannoga, Nink iggäwetsfest ellust täüt-
ma, Kumb sääl saap walmis ollema. Mo päh-
hä saap üts kroniken Sääl pantus Esfä järje een.

5. Ent teije, kumma ikken täüte, Oh!
täändke hendä Jesu pool; Ehf siin kül mõnda
waima fade, Se olgo siski ainus hool, Et teije
kallis hengeken Wois olla rõmun temmä man.

523. W. Henge põijoten.

Näse immelift Uttest lahkumist! Kui sin

keäke meist kolep, Eht kül engli sefeti tüllep,
Sisiki ommatfil Jääp weel halle meel.

2. Siin om ilma päääl Dige halle meel,
Kui üts ainus perrändaja Jättäp Esä Jumma-
laga, Eht se poig ka saas Sures kunningas.

524. W. Nüüd paistap meile illusast.

Mo waim hend' ilmast lahuta, Nink rühhi
taiwa pole sa Sest ihho. honest minnä. Oh!
minne Jesu rõmule, Sa ollet kurbust saggede
Siin häddä. orrun nānnu. Jõwwa, Nõwwa,
Et sa kigeft willtufusfest pääset sinnä. Rühhi tai-
wa pole minnä.

525. W. Kunnas ma sa nättä so.

Terwus nink suandminne Wiimselt löppep,
Jesu küllest päle se Jõggi jospet, Nink se wiip,
meid õnfaste Sinno üskä, Roggodusse Esä!

526. W. O Jesu Krist, sa kõrgemb õn.

Ei ütfil rist woi ilma päääl Ni paljo wallo sata,
Mes Jesu surm nink hawa tääl Es jõwwas par-
randada. Ta surm mo ello ütfindä, Mo õnfus
lotus, abbi ka, Mo auw, mo kroon nink warra.

2. Ta omme käsfi kunitap, Mo heldest üm-
bre wõtma, Ta omma pääd ka nõrgutap, Suud

mulle armust andma. Ta lassep külge awwada,
Et ma sest selgest nättä sa, Kui usfutaw ta südä
dä.

3. Kui Moses pae wasta lei', Sis westi
wäijä tulli, Ni Jesu külge pisteti, Kui risti
podu olli; Säält joff werd nink wet rohkeste,
Se lätte keep weel allasi, Kumb kostotap mo
surman.

4. Oh Esä! taiwa rikkusen, las mo so
mannu minnä. Mo kallis henge. põioken, Oh!
fada minno sinnä. Oh pühhä Waim! ust wallal te,
Wi iggäwetse ellule, So armo. katwo mannu.

5. Nüüd om mul rahho, rõmustus! So
surmast jälle sanu, Kik kurbus om mo sõamest,
Jo kaddonu, nink lānnu. Heng, rühhi! Jesus
odap so, Ne englikesse omma jo Walmi, so
taiwa wima.

527. W. Kes Jummalat ni lassep tettä.

Sis hengä nüüd so waiwa päle, Se põiwo üs-
jän mõrsjaken, Ta kostotap so omman hõlman,
Kui laanest lõitu lambakesi; Wiip waiwast engli
rõmo siit, Säält hengä rahhun iggäwest.

528. W. Kus om mul minnä kül.

Ma lä nüüd sinno man, Mo armas Jesufen,
Sa waigistat mo wallo, Teet kerges minno ello.
Ma anna hendä sulle, Mo henge kunningalle.

2. Siin om mul puhkamist, Sää! sa ma kostotust; Kui surm mo tahhap neeldä, Eht ussu te päält keeldä, Sis las so englifesti Mul abbis tulla esfi.

3. So mõrsja olle ma, So perrä waidle ka, So paistus teep mo rõõmsas, Nink ihho, henge õnsas, Ni, et ma armust passa, Nink silmä-weest sin salla.

529. W. Henge püjoken.
Salemi kunningal, Zioni wannambal, leul-
tas tenno kigin korin, Mängitas englide rõmun;
Sest et mõrsjaken Kottun püjo man,

530. W. O pä! täüs werd nink joni.
Ma lä Salemi-lina, Kun Jesus, mluno õn,
Sää! sa ma toitust ilma Mo henge-püjo man.
Mo ihho saap jäl nullas, Kost ta om lodu ka,
Ent ei jä fisti nullas, Saap ülestõssema.

531. W. Kui illus Jesu mõrsja om.
Pool päiwä pääl hend' walmista, Nink jättä
fik muud saisma ka; Ta ainus mõrsja olle ma,
Ke hennele mo kihlas ka. Mo põigimees tullep,
ke mo armastap. Nink wiip mo paradisi iggäwes.

532. Dummal wiisl.
Oh Isand! awwita, Et sõame himmuga So

iffes oda Nink walmis olle ka: Kui tullet, rõ-
moga So wasta wõtma.

533. W. Jesus tulle minnule.
Nõmo perrä Isandan, Om mul himmo sõamen;
Lemmä armo maitfa ma Siin jo oten rõmoga.

534. W. Jesus, ke mo lotus om.
Oh! mo Isand Jesus Krist, Ürrä jättä mo so
tullest, Minno lotus ollet tõõst, Sinno käsfi
saatko heldest läbbi häddä-orru mo Taiwa,—
sää! ma tennä so.

535. W. Armas surm nink werre-arm.
Amen, ja, Halleluja! O Jesus, olle kittedu,
Et mul jo Om läbbi so Suur õnsus taiwan sa-
detu. Rõmusta hend', foggodus, Et me same
iggäwes Ollema Isanda man, Iggäwetsen õn-
susfen.

536. W. Sa annit omma kallist werre.
Oh! kuis ni maggus om se mõtte Nink lotus,
et mul ütškõrd ka Se rõõm nink õn saap sama
kätte, So mannu taiwa tullesma, Kun pühhä,
pühhä, pühhä laultas So õnsist hulgest rõmoga,
Nink suren selgusfen so nättäs, Ke sa meid õstfit
werrega.

537. W. Terre tubhattõrd, te sinna.
 Kui me kääk siin ütõfõrd lõppes, Nink me hengen-
 gelenne ka Englifst koddõ pole wijas, Jesu ütõ-
 jån hengåma; Sis kif haddõ tagganep, Jggå-
 wenne rõõm meil jådp. Hå meil, temmå surest
 armust. Jõsanda man om suurt õnust.

538. Dmmal wifst.
 Hengå, hå lats.; Jesuse koggõdusse kaghun;
 Sittu allan Saijet sa omma perråndust Jumma-
 la majast nink suggust. Siist sinno henge kanniwa
 Ne pühhä engli hengåma; Sääal õnnistap so Eså
 Poja perråst; Ka õnnistago so se Waim fest järjest.
 Jõsand õnnistago so, Kui omma waiwa-palka.

539. W. Halleluja me anname.
 Seni kui haddõ-õrrun me Jesuse perrå kaeme,
 Om waja walmistamist Se sure sõdmaja päle,
 Et ussu-lüfeteit täütame Pühhä õliga õlgast.
 Wõtta Sinna Meid ifs hoita eggål päiwål hen-
 ne liggi, Runni same taiwa riki.

540. W. Kaõwa weel.;
 Oh! mes hå.; Põlw saap nell sääal õllema, Reå
 silmå-ween siin külõnu, Nüüd ta hõlman hen-
 gåwa. Se, mes meil om sääal weel ota, Om
 nüüd nell sääal wiõjåst. rohkest kåen, Jesu een.;

541. W. Sa annit omma kallist werre.
 Las mul, kui silmå kanges låwa, So rahho, Jõ-
 sand, tutta ka. Tulle so rõmustust mul andma,
 Nink õnnista mo reisi sa. Kõnita mul neid werre-
 hõlma, Run ma armo nink rahho sai, Ja wi so
 låbbi kaiwet kåega Mo koddõ, eså, male ka.

542. W. Kes Jummalat ni lastep tetta.
 Ei ello-lust, ei surma-wåggi Woi Jesusfest mo
 lahputa; Ja külge panne kåt, nink hõika: Mo
 Jõsand nink mo Jummal ka. Ja kannatus nink
 werri om Jggåwes meije henge rõõm.

543. W. Sa pattaste armastaja.
 So saatko Jesus walgusfen, Et sa wois ussin
 olla; Ja pandko so ka hengåma, Kui sulle se
 om waja. So perrå mingõ iftes ta, Nink tem-
 må iõkaminne; So õimmo oigo koggõna So hen-
 ge-põijo perrå.

544. W. So heng, o Jesu! teffo mo.
 Sääal taiwan Jummalõ koriga Saap laulma:
 pühhä! pühhä! ta, Nink nõggema ilmoõfata Jõs-
 omma Jesust, Jõhõwa.

2. Meid walmista ifs, pühhä Waim, Me
 õlleme se põijo-hõim; Kõl tullep pea saja-påim,
 Run oõsa saap kif mõrsja waiw.

3. Meid wõifid sada hõkõeste Seni, kui sin-

nä tulleme, Kun iggäwenne rööm nink ön Om
meije henge - pöijoten.

545. W. Mo säänd anna tigest wäest.

So tunnifen lööp, — ots om käen, Se pöig-
mees odap so. Nüüd löppeta, oh! mörsjaken, So
ello röömfaste.

2. Ne engli saiswa sinno man Taiwatsen sel-
gussen, Nink saatwa sinno pöijo man; Kun iggä-
wenne rööm.

546. Omma wiisi.

Mo henge pohjan paistap So nimmi nink so
rist Jks üstindä, nink sadap Mul römo, Jesus
Krist: Oh! näuta hendä mulle Se samma pal-
gega, Kumb risti pääl sul olli, Kui mo eest ko-
lit sa. ;:

2. So kulle mulgun kälki Mo henge armo-
ga, Wi teddä omma risti, Sest häddäst hengäma.
Kül se om önnis olnu Se kurja ilma pääl, Ke
sinno mannu tulnu Nink jääp so üskä sääl. ;:

3. So ello kirjä sisfe Mo nimme kirjota,
Mo henge keütä esfi Sis kimpo neidega, Ke tai-
wan haljendawa So rifin iggäwes, Sis woi ma
kittust tuwwa So wabba armo eest. ;:

Taiwæs tettü koggodusfest nink iggäwetse
ello önsusfest.

547. W. Kes so saarnane.

Nahto kunningas, Önnistusfe paas, Kule om-
ma mörsja häle, Mo waim puhkap sinno pole,
Ze sa esfi mo Walmis sajale.

2. Olge walmi kük Targa junkro, pöig Om
jo walmis tullemissen, Omman jäädwan auwus-
tusfen, Saja piddäma Omma mörsjaga.

3. Ke ei fule nüüd Lemmä armo - häälb,
Kumb ta järjest kulus melle: Andke söänd Jesus-
selle; Se jääp ilma sest Iggäwetfest hääst.

4. Armo perräst kül Joostwa filmä mul;
Kük mo mötte löpwa ärrä, Nink heng rühkip Jesu
perrä. Kunnas sinnä sa, Kun rööm otsato!

5. Iggäwenne om Neide rööm nink ön,
Kumma teddä armastawa, Nink ta külge usfun
jäwä; Neil saap nättä sis Taiwa auwustus.

6. Töttest illus om Sis usfjide rööm, Kui
se halleluja kuultas, Kumb neist junkruist jär-
jest lautas: Pühhä, pühhä om Jummal nink
se woon!

7. Oh! Jerusalem, Kallis taiwa liin, Kun-
nas meije sinnä same, Kun me ikkes kummaridame
Omma pöijotest Kige armo eest.

548. W. D pä! tääs werd nink joni.

Oh junkro! olge walmi, Nink täütke lühtreit ka,
Se öddang om jo liggi, Nink pimme peake.
Pöigmees om aawustusen Zo walmis tulleman;
Pallelge, walwke ussun, Rest. öö om pea läen.

549. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Jerusalem, sa illus liin, Oh! olles ma so sis-
sen, Mo süddä himmustap so siin, Käüp ikkes
mötlemissen.

2. Oh! kunnas minna sinnä sa, Kun iggä-
wenne walgus, Kumb paistap sure aawoga,
Se om mo Jesand Jesus.

550. W. D pä! tääs werd nink joni.

Pöigmees saap ommi saja Käl kutsma ussinaast;
O! armas Jummal, hoija Meid pattun mag-
gamast; Oh! et meil ikkes pallas Se öli. lüh-
ter tääl, Nink ke siin seni makkas, Niüd ül-
les wirgus weel.

2. Sää! same römün nättä Me Dnnisteggi-
jat, Ke läbbi surma häddä Meil taiwa rikk saat;
Sää! näeme fik uskjid, Meid kannatajid ka,
Prohweete nink Apostlid, Rik hulka koggona.

3. Ne sawa wasta tötma Meil wäega armsas-
te, Meid omma feltsi wötma Kui welle kunnake;
Nink oh! kui kallin pölwen Me sääl sis olleme,
Kui pühhä henge feltsin Sää! ikkes elläme.

4. Sis saap meid hólma wötma Me Jesand
Jesus Krist, Meil aawo. kroni andma Nink
saatma armolist, Et perrändada same Se tai-
wa aawustust, Nink jätmata sääl näeme Suurt
henge römustust.

5. Meid wijäs Paradisi Kumb om sääl ülle-
wän, Kun fik ne pühhä engli Jks Jesa orja-
man; Sää! om fik rööm nink önsus, Sää!
om se ello. kaitw, Kost Esä arm nink heidus
Keep wasssest eggä päiw.

6. Sää! kulus armsit laulu, Nink kittust
löpmata, Mes sulle, kallis Jesu! Sää! an-
tas römoga. Rik engli pühhidega Ne laulwa
ütten koon: O! pühhä, pühhä, pühhä Om
Jummal nink se woon.

7. Ni saap meid Jummal pästma Sest häd-
däst täwweste, Nink omma rikk tötma, Kun
rööm nink melehä. Rik wallo, oht nink murre,
Rik többi willitfus Om jänu meije perrä, Nink
löpnu iggäwes.

551. W. Kui saggest ikkes süddä mul.

Siin sinno aawustuse een Olle ma waine
maan, Mo süddä kaep murren tääl Ülles, so
troni pool. O Jesa näuta hallestust So poja
perräst armolist! las minno kuulda altri päält
So leppitusse häält.

2. Me olleme so kätte-tö, So nõrga lojus-
se: Kinnita meid me nõrkusfen, Rae meid po-
ja seen. Siin tome sinno altri pääl Se leppi-
tusse ohwrit tää. So poja werre hind om tööst
Suur pattatseite eest.

A.		
Abrahami palk nink paas; 11	Arä lasto silmil kaja	182
Ahtakese te pääl jõe, 173	las mo löiges jaija,	260
Aig lühikenne, äddang j. 167	Aſtte perä usſinaste	179
Algmisſeta, iggäwenne 18	Auw Jummalale ällen.	25
Amen, armas Jēšänd sa! 152	Fittus kolmelainule,	108
auw Ešäl, pojale (118) 198	Fittus olgo Jummalal,	39
auw nūid sel nimmel, 211	Fittus sul, sa ohwri-	
ja, halleluja! 279	woon,	207
Jesüs! sinna ešfi 6	Fittus, wäggi nink ka rif.	115
nūid otſan om se waiw, 49	meist ſago ütten koon	234
se om ütš kinnitus, 255	olgo Jēšäle,	26
siin ma pääl, nink taiw. 132	olgo meije Jummalal,	23
so nimmel iggäwes 31	ſulle olgo kigist keliſt	269
tabba lausba ma 164	Aurwa mulle, Jefufenne,	169
Ande fittus, aumo ſel, 167	Aurwalda .: Zion, wäfte a.	172
usſun; nūid ſel pojäl ſuud 16	E.	
Andem ommal Jummal. 165	Eggäl hommangul ſult f.	256
Anna kigit mälletuſeš 122	Ehbitage hendä ſiš,	234
meiše ešfi jälle 102	Ehbita omma eli-ſühtrit h.	185
omma wäfte nūid, 162	Eh! käl minno pattu	175
ommal latſel pea, 181	kul walkitſet kif taiwa	153
ſiš Eli, neid junkruid te	ma waine tolm käl olle,	274
walmiſ 180	meije waimo käl ei näe,	250
Aem, kumb pattatſille önn. 131	ne orja - wirta kiſkwa	173
ällenwäſt om ſe, 160	ſa käl ſebdä waikiffult	47
Armas Ešä halw ma olle 260	teile kawwa ootmiſeš,	197
Ešä! ſada ešfi 228	Ei ello-ſuſt ei ſurma-wäggi	281
heng! .: meš ſa annat J. 88	joht wa nink dige,	175
Jefufen, 64	köhta ütſit innimin	70
Aumo, ent ka wallo 58	koſkota meid ütſite .: 69	
peräſt käl 283	Laſſe paljo kaibata,	241
Armuſt fargap tää 112	mötle eäl ſa ſe pääl,	248
Arä kaeo ſa mitte, 260	olle middäge mul anda f.	268
laſſo middäge 223	olle mötlematta bengel.	184
	olle muud kui Jēſu werre t. 232	

Et olle ſinbnu eäl tööf,	41	Ent ſinno hulgaſen jääp t.	208
olle ütſik roſi- wiin,	204	teije, kumma iſken kätte,	275
olle wäär, et minno tääl	9	Es' Poſta Eſſä ſieſi täl;	48
peä fa kii eſſieſta	163	minno ſüddä peä hilda,	184
peä fa ſuue tundminne	163	olle enne himmuſtuſ	9
peä ütſik tolmoken	73	olle temmä waja tööſt	129
pelgä ma ſis pörgut,	122	pettä temmä wajuſieſus	126
tija murreſt päſketa,	79	ſe olle imme kii,	38
tija tundi kädge,	271	ſiin po Eſſä ainm's poig,	59
ütſik keel moi kónnelda,	156	moi inntmieſe ſeddä,	18
ütſik riſt moi ilma pädäl	276	moi pühhiſt engliſt taim.	216
moi ma ſeddä unnta	87	Eſſä! taiwa-ſtronin, (210)	227
moi ma jo, mo pöijoken,	85	Et Jummal lihhan meile	43
Ellä meije ihhun,	110	kii ne lunnafedu moi-	
nüüd, oh korien!	234	wa ſinnä	185
Ello-lätte, kumb om nättä	173	me ſääl woiſ römun ſinno	102
päim, kumb iggäwenne,	260	middäge eſ nättä,	216
Englide laulmiſt kuulti ſääl,	19	ne ſiin jo ilma pädäl	215
Enne kui kuulti üllewän	118	neißt ſaas turta meile	214
ſeddä ammo jo,	233	temmä illeſ lännu om,	106
Ent andſe ſänd kerkuſ täl,	39	te woiſ Jeſuſt armaſta,	245
ei üt ſindä weel ſeſi,	144	walmi olleſe kui targa J.	185
et ma ſega ſuruſtaſ,	121	werd fa wallit minno eefſ	28
ſe omma tahtmiſt mitte	137	woiſſe Jeſu hrs'ſjaga	297
ſe om ommaſt meleſ hä,	249		
ſe ſiin Jeſuſt armaſtaſ	270		
ſeſ maſtaſ ſeddä ſahjo	231		
kui kónneldaſ ſo werreſt	222		
kui na mitte ſeddämaid	99		
meſ ma pälle ſult,	124		
mul tulley ſiin	112		
nätſe! määrne imme ſääl	98		
nätſe, meſ önuſus meil l.	160		
oh! määrſt wairna ma	165		
ſa ei lae ſeddä mit,	217		
ſa peat maſha jätma,	174		
ſe poja kääk	113		
ſeſt, et Jeſuſ ſeddä t.	197		

Hallelittult ſaitap Jummal 77	
Halleluja, aww nint ſittuſ	
olgo	117
tulge waiſe,	126
Hääl Jeſä käl iſtuſp nüüd,	107
Hääd kuulti awmo Zioniſt	13
Hä latſ ei tija kurjuſeſt	212
mul ma tahha kannata	170
neil, ſe henda maddalaſt	8
ſel, ſe ni kui Simeon	40
teil, kui töreliſ ſe om,	29
Häle käle ſäep ta ſääl	270

Heitſe maſha murret nüüd	63	Jeſuſ, awmita et korda	
Heng! aſu uſſun wäe ſie,	26	woiſ minnä	179
rühhiſe Jeſu mannu,	126	elläp. :; iggäweſte nüüd	96
töſſe Jeſu armun,	69	henge pöijoken!	185
töſſe illeſ maggaſaſ,	35	ilma ſiuta woon,	144
Hengä, hä latſ. :;	280	kaij' petri pääl,	49
Hengeſt nint fa kómbiſt	105	ſallimb warra omi	223
Hend' annat mul fui waas'		käu ſa een,	153
ja woon,	75	ſe ſa meijega	193
Herodes künſſe ſallajalt:	35	ſige armo-lätte,	181
nint Jeruſalem	34	ſige ſergemb poig, ſe ſin.	116
Hoija minno, Jeſukenne,	173	ſule pallemiſi,	17
		ſurbe rämüſtaja,	168
		läts uſſinaſt	101
		meije kallieſ oppetaja,	117
		minno ello - lätte,	53
		minno henge ello,	137
		minno henge toidus,	173
		minno ſallimb ello,	18
		nüüd ka enniſta	192
		ſinno kallieſ ihbuſt	23
		ſinno murre,	87
		ſinno werre-lätteſt	61
		ſul ma olle jo,	128
		Jeſuſſe arin nint helduſ.	143
		armun elldä,	140
		kor - melliſe!	221
		waiw nint kannatuſ	241
		Iggäwenne kunnigaſ ſe p.	226
		om Wäide	283
		waim,	183
		Iggäweſ hoſianna	104
		ſe melen olgo,	222
		Iluſ Jeſu palge!	55
		om. :; minno henge pöi.	133
		om ſe wiieſ	71
		Iluſa nint armaſa kää,	18
		Ilu et tija paljo ſeſt,	234

Umlikko ſundja een ſai-		Kandke omman ſtämen	223
ſap mo päſſia	49	Kandle hätel ſää	71
Ummiſiſe poja	105	Kannata :; Zion, julgeſt	172
Ummiſiſil' ilma vää	20	Kas ma tohji ſäräſt ſeruff	264
Jo orſan olles minnuga	120	minna olle ſeddä wäärt,	206
Jeſänd Jeſus, hoija eſſi	230	om Jeſu hääl?	76
Jeſus! mulle arwa	6	om ütſ pöigmees töiſt,	92
ke ſa meil' hääs	103	ſa kulet, o illufam pöigim.	190
ſinno ſenna hoija	5	ſa näet ſa ſige armſamb w.	189
ſo kannatuſſe näggo	154	ſe om armas welli,	104
Jeſändä ſurma peäwa	172	Kaſwa weel :; Zion kaſwa	172
Jeſu nüüd me keffel	105	Kaſwage ni kui Jeſuken,	212
Jummalä latſ ollema,	138	Kaſwata neid tundmiſien,	220
rahho üllemb hä,	135	Kaſwata neid tundmiſien.	99
waim, te waſſeſ weelt	114	Känä bend' weel ütſkerd	104
Jummal! ſige wäggevänne,	10	Käſt Janil ſöämeſt	244
om ſiin meije man,	103	Kät töine töiſel anname	248
ſaap meid arwitama ;	179	Käü armoga ta perä nüüd,	36
Junkro!pöijo mannu jöudke	252	ſo Poggoduſen,	132
		Keäke ei woi ta waiwa	78
		Ke ello löwöwä minnot,	142
		ei kule nüüd	283
		hend' nida ühhendap	138
		hirmjal wiſit teddä waiw.	198
		jääp Jeruſalemmi weel,	35
		ilman muud eſ nöwra t.	238
		junkeo om niſ pöigam. w.	231
		kinnit nida töiſte :	47
		kui werre - ſepitaja,	108
		mötlep Jeſu hamu vää,	141
		nüüd feſt leiwäſt maidſ. t.	204
		o Jeſus, ſinno haru	127
		ſeddä kallſiſ önniſuſt	204
		ſinna ommal rahwal. t.	190
		ſo perä iſjunep,	202
		tahhap näetä Jummalat	39
		teid om armuſt eſſi toſko	
		ſekütü,	238

R.

Rae kui nörk ollema	157	
me vää	armuſt tännä,	155
nüüd ſa meije päle,	252	
omma poja tenimiſt,	9	
Raege ſiſ, ſöſſare ſe päle,	226	
Raiba täl ſit, meſ litſop ſo,	66	
Ra juhbatage latſ heldeſt,	236	
kui walkomees om turta,	11	
nüüd ſel päimäl ollet held.	259	
öige uſſu man	45	
waitan jä ma rahhule	153	
Ralda omma kallſiſ waimo	245	
Kalli Jeſu kää!	105	
Kalliſ Jeſänd Jeſus!	227	
Kalliſ Jeſänd, minna palte	274	
pä! werre - heeſt liſſe,	91	
päſſia, anna, et ma julle	155	

Ke ütſind om ſe kori auw n.	220	Rit ſureſ laſſe önniſuſt,	212
Kel jo Zionin om aſſe,	179	Ritte laulden :; omma J.	96
Keſ eſ tabhaſ ſiſ hoelt k.	140	Rittem Jummalat nüüd ſit	266
fiſ woip ütſtedä ſiin m.	188	Rittä, mo heng, Jeſän.	212
meiſt julguſ :; weidi k.	176	Rittöp hend' ſeſt henge v.	225
om ilman ke ei olle tund.	176	Rittetu olgo eſſä - woon	265
om, ke me pool lähhüney	143	Rittuſ ſel ello - ramatal,	250
om ni armoliſ kui ſa,	131	Rittuſt niſt auwo,	265
om ſe armoliſ möwra t.	95	Roggoduſ kuit hä	265
ſe om? ke armo - järjeſt	186	Roggona :; Lämmeſ lu.	75
ſurel - rebil lounajal	51	Rohhe läöp pöig, nemmä ka	233
woip neid imme - teſſo j.	191	Rohmandal päimäl täüdeti	98
Rige ilma patru liſwa	78	Roſt eggäütſ woip ar -	
Rigen waigan, ſige tee pääl	168	malittult turta	100
Rihlap hendä minnoga,	138	Roſta jo ütſkerd, eſſäten!	80
Ril armo - nöw, meſ		Röüda kofko ſöämit,	162
Jummal peäp.	111	Kriſtuſ, ello - päimäſen,	256
engli hulga heitwa ſää	148	eſſi om ſe meſ,	138
engli kummaridage	194	ke taad möwſjaſ hennel	186
engli ſaiwa ſumbre jöri	55	ohwri - woon,	71
engli taitwan ſülewän	37	Kriſtuſe arm meil ſago,	259
kele nimmitawa	42	taiwa minnemiiſt	106
lihha - himmo koleta	218	Kui anna ſuud ſel tehbäle,	66
lunnaftebu henge	127	arm tenimata löüda,	222
meſ om temmäſt kirjotu	107	eſmäält illeſ läts	44
meſ meid laſſeſſeſt är -		ei woi nida olla ſe,	80
rä ſeläp,	220	halle melaga	45
meſ woip, ſeddä teep	267	helde, illuſ, magguſ	
murret minna tahba	153	om,	145
ne türe Zioniiſ, (157)	158	Jeſänd Jeſuſ, ſää cen ſ.	92
olgo auwuiſ Jummalat,	157	Jummal meije ſöbber om,	28
ſeddä häeta weel ärrä t.	220	kaſwa peäwä	180
teije päimä oma römu p.	199	keäke ni uſſin om	163
ütſtelgo: amen!	104	ſit armun tuſſiwa	209
Kindmät waimo mulle an.	132	ſit ne lodu aſja tääl	46
Kingi mulle, Jeſänd Jef.	140	Rohto - päim nüüd lähhü.	271
Kirjota mo ſämette,	52	ma käänduſ ſai ſo pool,	183
omma werrega	70		

Kui ma näe Jesusest	92
ma näe omma meest	55
ma, kui Simcon,	133
ma peä siin	125
ma palwen ka ei jöwma	137
ma seft tabbas fönnelda	204
me käält siin ütstörd löp:	280
meije Jhsand sääl	244
melen teil om Jesu w.	239
mo heng peljun saisar,	132
mo pögimees and ta mul	158
Mofes pae wasta lei	277
mörle ma se armo pääl	205
mul Jesus silmi een	174
näe, kuis patlik olle,	156
näitüt, ja mo ön,	180
ne sure engli wörwa	139
neid säitse künndle pääl	165
nüüd fik om lespit	144
olles siin ütst junkruken,	225
olli ärrä tolu	262
peas pattu-häddä nüüd	214
pelg nink hiem mo keläp	174
pögimees römüst temmä	
hendä jälle.	252
pudus litup wäljäst p.	441
rabho suud mul annat sa,	166
sa armas Jesus,	55
sa mo risti: laande sadat,	136
sa mörlet, kes Jehowa	139
sa ollet towtotanu	112
sa ütliit: „Iago.“	6
se man mörle mä,	123
se päim meelde tullep m.	50
se süddä armust pallap,	273
se sure armo pääl	165
siin nink süddä itwa t.	133
silmile jööp kaemist,	245

Kui sinno förgemb aumust,	166
soämen ütst puhkap, ja	202
süddä itkes ihhun tääl,	23
süddä puhkap, tännitap,	126
ta emmä ihhun olli,	214
tohhat' tulge kaema;	99
ta läts emmä mant,	43
teile se om armas;	210
teile emmä tulli m.	269
tullep wiimne päim, et sis	209
tunnistaja-hulk, o moon!	251
ütst, ke siin Jesu kälken el.	118
ütstörd mulle ni,	124
wäega silmit aja keep,	209
wält mo söbber iggäwäst	32
wallo nink piin	133
wästsinu mo faeka (25)	255
wigga tettäds lähhemäl,	163
wois woißkesil nida	213
Kuis armolinne ollet sa,	82
hä om kuuida Jesu armun f.	84
hülle se, oh armas Jesus.	82
kallis om se palrus töds	51
fik armun tullima	55
fiutru ma so, feddä ni a.	83
magguwaste hengäp siin	91
mitto kerd wast silmä.	47
mitto näkke, orgode	46
nädet sa wälja peijoken	81
ne jo ni suren aumun	139
ni pea jo ne hawa,	27
raasse olli sulle se,	47
saas, kui foggona	192
sul lääd sääl preeftr f.	84
targalikkult Jhsandast	250
wäega römisa olle ma,	131
wäega se meid römüwap,	245
Suld, nitro, murre olgo m.	35

Kule, armas Jesus! pea	34
armust meije palrust	190
nüüd mo pögimees sääl,	185
Kuulge, Esä ärtlep	105
kel om eäl järnu	18
kui mo söbra hääl	158
Kül jooskwa silmä-pölsara	81
Jummal lasse söbber om,	212
mönnikerd om nättä ol. f.	251
naffap meel nüüd möglima:	23
omma tundru feddä	262
pea kulus pasfunit,	212
peäme ka nörkule	183
saat sa teddä risti al	167
feddä woip siin önsas f.	167
seft illes armat küllest	22
taiwa foggodus	247
ustjide ello siin sössest p.	171
wahhest mönne pallega,	163
wannambit saap paljo ha-	235
Rumb ka täämba nätta om,	215
läts nüüd Jesus armas.	212
so mörsja aumus tääl	233
Rumma ille töttekse	20
Rummas same nätta so,	157
Runita, o Jesus, heldest	155
so werre: hölma	269
Rus om se illes haru-lätte t.	59
Ruski ma, koske ka,	268
g.	
Lähhüne :; Zion,	172
Lammaste eest jättäp ello,	78
Las allanbikkun soämen	122
ehbitä hend' ussinast	36
meid sis eddespäide fa	194
minno hommen illes t.	261
mo silmi itkes walwa,	177

Sas mul, kui silmä fanges l.	281
neid armo-ajamissen	246
neid so aumus kaswata,	210
omma armo- häält,	246
so waim mo finnitada	137
Pasfemul itks meelde jädä,	177
sinno waim itks sara	177
Päski mehhes kutkup ta jo h.	243
Pastega ütten önsas sama,	236
Pats pantri ette Jummalal,	40
Paulge nüüd ütten meijega	151
Paulge sel Jhsandal,	267
Paulma seni, kui heng lah	
kup ihhust	117
Poja, ke fik tääl	201
Podus om kui köndis mo	97

M.

Ma algata itks hennel meelde	89
algata nüüd hennesel,	81
anni hawakeskil suud	205
armasta so süddämeest	237
Maarja oli maddal, waine,	225
pojäl, tija minna,	214
Määrne armas, kallis päim t.	10
Ma ei woi :; silmit feddä p.	75
hengä Jesu hölman	259
hengä nüüd mo Jesu höl.	275
jä siski oormissen	166
ikke waikkikul so een,	70
kae sinno römoga,	23
kaibhi täl mo partu süüd	121
lawla suust nink soämeest	257
lawgo nüüd römufast	172
lä nüüd sinno man,	277
lä salemi-tina	278
loifi ütte paifakes,	66
loc päimi, tundege,	25

Ma mõtle ſiin, ſo haru kaem.	86
näe et pühhä waim	44
näe, kui kiusaja	44
näe kuis merre pääl	44
näe ketsemanin	76
näe kui ſinna iknu	62
näe kui preester ſaiſap,	27
näe nüüd waimun eſſi	201
näe raſen murren ſaiſu.	50
näe ſis põlwini	43
näe taat haina pääl,	43
näi? ſi hawu ſilmi een	205
näije pä pääl wannifut	205
näije waimun: näte! w.	263
olle ärdä kaenu	13
olle hengufi lüüdu	59
olle fige parremba,	9
olle, kui ma tija tödeſt,	27
olle, kui üts kurri latſ,	8
olle mitma wiſiga	130
olle nink jä	213
olle nõek nink többine,	204
olle omma põjokeſt,	9
olle ſo eſt maſnu jo,	121
olle ſeni nüüd	135
olle puhtas rettu,	201
olle teddä nännu	59
olle tšinu, nink lä nüüd	59
olle wäega rummal	182
olle walguſ. teije een	142
pääl elläp Zinniminne	169
palle: läbhüne,	124
palle ſeddä ka:	124
paſſi: õnniſteggija,	121
pea täl liturgiät,	70
puhſa ſiin mo Jeſu waim.	83
ſaije ſeddä wannifut	121
ſõwra armufi eggä päiru	217

Ma ſõwra Jeſüand ſinno eeni.	84
tahha ikkeſ laulba	267
tahha ofiani	116
tahha ſinno fittuſkeſ	257
tahha ſõnna wõrtik	228
tahhaſe hämelega	206
terwita ſo, wonafen,	200
to nüüd fittuſt ſulle,	259
tunne kü mo pattu-ſüüd	131
tunne ſõamen,	123
uſu, et üts werrewo	53
uſu ſeddä töttega,	41
waidle figeſt ſüddämäſt,	199
waidle ſõameſt	220
waine pattane,	123
Waiſke armo, kumb ni ütle.	9
Maria ikkeſ riſti man	65
läts ſis rõmuſen,	99
maddalena ka	99
rühhip ka,	45
ſaiſ ſe hawwa man	99
We eſt hawatu woon!	265
hengäme Jeſuſe warjun	125
henge toida armsaſte,	254
ihkamif ſa ſäüda,	217
ittäme ſo waina	52
olleme ſo kätte-tõ,	286
olleme kü wiggateſe	64
ollime ſiin kolu tödeſt,	208
rõmuſtaje ſõameſt	30
rühhiwe ſo riſti all? :	69
ſõänd armufi ſada	211
ſõwame teil ſõameſt	245
tahhame hend' pühhända	219
tahhame nüüd kuluta	209
tennäme ſo, pühhä waim,	108
Weid armwita, o pühhä w.	239
ärä jätto õbbita,	255

Weid ehhita ſo nimme au-	
wus titin	185
waiſit ſada helbeſe(113.)	281
walmiſta iſk, pühhä w.	281
walmiſta, o pühhä waim!	113
wiäſ paradifi	285
Weije aja? : omma ſinno k.	178
anname kät waiſteſt ſulle,	227
armo-lepping jääp	154
heng ſiin tenno eſt	274
Jeſu armo-täht	95
kummaridame nüüd	6
kummaridame	244
kunniga tö läbhäp	248
rahho? : wetta kü, meſ	17
ſurma peäp ſandma,	78
Meil anna andiſ armoliſt	254
anna oſſa, Jeſuſ Kriſt,	254
hähbi jääp nink allandus,	207
küniſta ſo armo-käſſi;	128
näütät paljo armo ſa,	209
ſünniſ Kriſtuſt armuſta,	14
Meſ Jeſuſeſt ſiin eäl ſaap.	212
ikkete, Jeruſalemmi tütre	283
foggoduſſe waim ſääl üt.	114
ma kü, illuſ Jeſufen,	33
ma kü tawast holi,	122
ma näe ſiin hawwan,	62
ma nüüd palle ſinno een,	19
ma ſai, mo welli ſe ollet n.	160
meije ainult waja om	130
minna, waine, ſarmliſ m.	266
minno man weel ſindi ſ.	121
mo ſänd kurbastap;	164
mul rõmo töſtap tääl,	164
murretat ma hennefen	126
me wanna uſkiffo	11
ollet iknu, palleknu,	242

Meſ peä ma rõmuſteggemä	271
rahho om, mo Jeſuſ, m.	135
rahho tunnep hengeken	247
rahho tunnep minno ſüd.	136
rõem mul ſääl ſaap olle.	272
ſa emmämb wimit nüüd	158
ſaſt ſa omma mörſja k.	208
ſurumb, fige kallimb ka	24
tahhap Zummal Eſſä n.	29
teggi, et mo ſüddä	51
tufiwa ta arma	86
üriſit ſilmi ei näe tääl,	101
Wides jo ta werri joſep?	27
Winnu Julgu? : meleheit.	176
juſgu? : omma ſaajajaga	177
juſgu? : riſti willu al	176
juſgu? : rõdmäſt kan.	176
ſole näſjän ärrä,	61
olle onnan waimun lan.	62
ſõwra eſſi nättä	77
tahha ikkeſ fittä	181
wetta ſinno juſgu	52
Winnu heng bend' rõmuſtap	196
heng, ſe teng, om olnu	61
himmo ſilmä, wega	256
Jeſu kehä!	54
fõkkuſt maſſit ſinna	54
man et olle löüda	60
meleſt om	112
õnniſteggija	97
rõmuſtap ta waiwa illo,	141
ſüddä! ka ſeddä,	17
watm küh üllewän	185
wõlla-leppitaja	79
Wis verräſt ſündi nida ſit,	65
Witto tuhhat ſilmä	106
Wõ airuſ paas, ſun pääl	
ma ſis	94

Mo armas Jeſufen kül fa 170
 arſt nink terweſteggija, 7: 8
 eeſt ma nâe ſinno 79
 eeſt ſa ſebdâ kannatat, 81
 Eſſâ, minnul om ſuur pelg 80
 Eſſâ! wôrta karriſat, 80
 heng hend' wâega rômuſt. 40
 heng nink ſüddâ kittâp
 ſe eeſt ſinno 259
 heng oh! wirgo pea 256
 heng om ſuren waiman t. 159
 henge pohjan paikſap 282
 henge pohjokenne 56
 hoija, Jeſand Jeſuſ, ka, 161
 hõimo, ſugguloiſi, 258
 hule tahtwa heldeſt nâud 60
 Jeſuſ, ke ſa omma armo, 203
 Jeſuſ ſebdâ ſerawimmi 128
 Jeſuſ om ni armoſik. 94
 Jeſuſ paljo ennâmbest 32
 Jeſuſ riſti waimaſt uinuw 289
 Jhho hengâp ſeni mullan, 275
 Jhho, henge, ſeânâ ka, 238
 illuſ pöigmees, helde w. 1: 267
 Jeſand Jummal ka! 91
 Jummal, Jummal, mil-
 leſ ſa. 48
 Jummal, milles ollet ſin. 87
 Jummal uſkiffuibe e. 170
 Kâemeeſ, — pattâſte kâeſt 84
 Kallieſ õnniſteggija. 14
 karjuſ, ke mo kannap tââl 93
 karjuſ! nõrka kannat ſa, 155
 kõrge-weepſter, kuiſ ma ſo 263
 õnniſteggija! 133
 päſtja nink mo walguſ ka, 93
 pererâ, ütſlep meije pä 142
 parremb ſebber ollet w. 53

Mo pöijufi kule wimâſt förb 67
 rômuſtuſ ſiin ilman om, 152
 rôôm, mo õm, mo walg. k. 146
 ſilma-weep om tunniſt. 156
 ſõâmen Jeſuſt armoſida, 111
 ſõând, henge, waimo ka, 241
 ſebber ke ſa haru tâuſ 237
 ſebber olli merew rôeſt, 206
 ſebber om kui hao tââl, 32
 ſebber om ni kui ſiſt woon 32
 ſüddâ armuſt haige om 272
 ſüddâ armuſt ſullap rôeſt 121
 ſüddâ kargap rômuſt 174
 ſüddâ olgo ſinno iſte, 119
 ſüddâ om tâuſ maddal. 142
 ſüddâ pallap armoga 32
 ſüddâ pallap armuſt tââl, 243
 ſüddâ pallap rõtteſte, 15
 ſüddâ panne tâhhele 36
 ſüddâ rõemſaſ jâap, 45
 ſüddâ temmâ kûllen poop 243
 ſullatap mo ſebra arm
 nink werri 171
 tõmba ilmaſt hentele. 111
 waim hend' ilmaſ lahhu. 276
 waim ilm mahba jâtmata 69
 waim nink ſüddâ juſg. n. 169
 waim, oh wirgo uſſinaſt, 204
 waim, oh! wirgo uſſinaſt, 21
 waim om wâega rômuſ ſ. 236
 waim tijâw ſebdâ paika h. 63
 waim waidlep ſinno pererâ, 61
 waine heng, oh kannata, 159
 mo waiſuſt fae tââl, 119
 wallo-mees, ſiin ollet ſa 87
 werri ſonin ligup, 58
 woin, keſ om ſo ſaarnane: 268
 Wuido eſ moi ütſik löida 18

Wuido orjatas iſk peljun 139
 Mul anna lubba Jeſufen, 25
 hâbbi jâap, kuiſe mo m. 220
 kinnita ſo armo- tâdſi, 228
 muido olles ſaggeſt kittaſ 84
 olgo juntro ſaiuſ 228
 olli lubba antu ka, 206

N.

Nâggo rõemſa olli, 248
 Nâte! Jummal Eſſâ nâd-
 tâp meil 29
 Nâteſe immeliſt 275
 nâarteſe rõemſa palge, 225
 omma Eſſâ 105
 Nâutâ mulle omme haru,
 mul piſſarite wood' 62
 Nâutkeſe man uſutawuſt 197
 Ne engli eggâl ajal 262
 engli omma meije man
 engli rõmuſtawa ka, 28
 engli ſaiuſa ſinno man, 282
 engli taimaſt tullima, 15
 iſtwa temmâ jalluſt. (102) 167
 juntro omma Jummal. 167
 karjuſſe ſiſ teiwâ ni, 19
 mo iſtwa kül kuluta 34
 müüri kaulma pelgiffikult 76
 pärti- ſirowi, kumma k. e. 232
 pühhâ orja omma 262
 ſaiſte tulle- ſiindle, w. 221
 ſawa waſta tõtma 284
 ſenna ſaiſtwa ſirjân ni 251
 tairwa hulga ſittâwa. 266
 targa ſawa rõmuſtuſt 271
 targa ſeni nõuſtwa 35
 wabhi ſaiſtwa kõrra pääl 171
 Weid kerru panne kinni, k. 218

Weid ſeſſarite ka hõijaſ 258
 tâtâp ka ſe armuſtuſ, 263
 werke eigen armun ſata 236
 Weide noorte ſeſſarite 228
 Weil latſil ſaap iſt rõôm n. 283
 om ſuur paikuſ, lâikm. 263
 Ni armitap, kui arſt ſiin t. 66
 jâap Kriſtuſſe kannatuſ 94
 julgume ka nõumo ſiſ 226
 karmwa, kui ſiin jâme, 211
 kui Eſſâ Poig nink Waim 162
 kui otſip henguſt 62
 kui targul, kumma ſâäl 38
 lâap ſe iſkeſ eddeſi 237
 laſkeſ Jummal eſſi 26
 ollit ärrâ põlet, 58
 om Jeſuſſe merſjaken, 141
 oppi ma ſo, ſige paremb, 74
 orjaſ ilma õnſuſſeſ, 149
 paikſko waimo walguſſen 212
 pea kui ſillenâſt ſündin. j. 160
 raſſe om ſe, meſ jo lâen, 82
 ſaap meid Jummal päſt. 285
 teep ſe imme- meſ, 45
 teoſt kui ma ſo verrâtt ol-
 le Eſſâ! 114
 tõtteſte, kui ellâ ma, 250
 tunniſſap ſeſt waim n. m. 168
 tomit ſa tettâ meijega, 208
 Nida, oh tütte Zionin! 32
 Nink kui hend' weel taht. n. 232
 lâap weel iſkeſ kaugem. 72
 laulwa: „rahho ſaap ma p. 20
 meſ weel ſige ennâmbest 197
 ommetigi tullit ſa, 207
 palte, et mois jâttâ 258
 ſâäl kui Peter pattu per 198
 ſiſ anna ma 112

Nink teije peate ſit õnſas f. 199
 remmaga ſa 213
 maigiſkap ta ſõand ni, 202
 Niſſo kaſwap, umbroht tõ. 173
 Nüüd andis antu om mo p. 120
 annat omma ihho meil 208
 anti närtä meije man, 13
 armas Õnniſteggija 157
 eggal päiwäl, Eſſäfen! 41
 eggäüts wotj julgede 150
 Eſſä täüdä minno käſſi, 253
 heitip pea pörge, hulſ, 82
 Jezu foggoduſ, 11
 Jõſänd minna tennä ſo, :; 8
 kallis henge armaſtaja, 261
 ſit meije päiwa, 105
 ſolmat kërda hoigap ta: 80
 ſummaridagem uſſinaſt 100
 ſummarden me anname 46
 ſuulti figin paigun tääl, 19
 ſaulgem rõõmaſt üttest f. 197
 lähháp Kriſtus ülles 108
 tõrwis Jõſä ainuſt laſt 16
 ma loda, et ma ſinnuſt, 34
 ma ſinno kitta, 244
 ma ütſe julgust 175
 me julgume ſa ſinnuſt, 249
 meije õnjus lähhüncp, 19
 mo Jezuſ, lähhünc 220
 mo Õnniſteggija, 128
 mo põigmees, ſinno paał 165
 nakkap waſine ajaſtaig 29
 o Jezu, minna tennä 54
 olge terwitedu 219
 Nüüd olgo Jezuſ kittedu, 15
 olgo kittedu Jummalal (13) 263
 olle pattuſt mõſu ma 120
 ollete perrändaja, 197

Nüüd om mul rahho, rõm. 277
 om ſe ſitri täüdetu, 109
 om ſe õnjus tämwelit, 150
 om ſe päiw täüſ õnniſuſt 147
 paikſap ſõamelle 34
 palle ifš wœl kangembast 48
 pattatſide õnſuſes 96
 piddagem ſis rõõmõſte 48
 rõmufſap mo ſüddä 159
 ſe ello-ſaartja eſſi 214
 ſe päiw om pühhä, 100
 ſe rahhu ſiſe ja 138
 ſeni ikkeſ pallelge 29
 ſimä - meaga nakkame :; 68
 ſinno nimmel, Jezuſ Kr. 196
 ſo ette heidä minna 61
 ſo hõlman tabha minna 260
 ſurma paika lähháp ta, 149
 tabha minna rõmuſta 186
 tabha puhtaſt hengeſt 258
 taiwate om lannu ſiſt; 107
 täütet om! — paifſetas i. 87
 tõſta ülles omma tat.: 69
 tulley wiimne ſurma loot 86
 ütſe ſe paał amen, 259

D.

D helde Jõſänd Jezuſ Kriſt 144
 henge - peijo ſullakſe! 252
 Jehowa, :; ſa ſaat meijeja 16
 Jezuſ, Jehowa! 10
 Jezuſ! anna minnute 7
 Jezuſ, helde, uſufutaw 156
 Jezuſ kange ſõbbamees, 106
 Jezuſ Kriſt! ſa rahho w. 42
 Jezuſ magguſ taima w. 203
 Jezuſ, omma rahwa pđ! 246
 Jezuſ, rõmu - warra, 272

D Jezuſ ſinno armo - käſſi 261
 Jezuſ, ſinno mälletuſ 31
 Jezuſ! ſinno werrega 252
 Jezuſ ſo armoſit palgeiſſ 5
 imme-wõrſt! ſe wäärdu 98
 Jõſänd Jezuſ, armo-p. 197
 Jõſänd Jezuſ! kule ſa 182
 Jummal, Jõſä ſureſt w. 186
 Jummalal laſte! kuis ar. 159
 Kallis haaw, kumb külleſ. 60
 Ketiſeman! o Ketiſeman! 70
 Ketiſeman! kumb werren 89
 Kige armaſamb ſüddä, ſa! 70
 Kige armaſamb walguſiſuſ! 125
 Kriſt, ſe ainuſ ollet. 16
 leppitaja põijofen! 72
 magguſamb Jezuſ, ſo ar. 136
 magguſ Õnniſteggija, 205
 magguſ taima leiwäden 60
 magguſ wina-w. ! ſo oſſa 203
 neitſi poig, ſe ollet ſin. 31
 nõre welle 218
 õnniſ riſti - innimen, 187
 pühhä walguſ arwita, 115
 rõmo-waim, toſt pühhä. 118
 ſa aumo wõrſt, 71
 ſe henge - põijofen, 164
 ſa Jõſänd o ſa kige ſure. 190
 ſa kallis ſaadimne tääſ 202
 ſa kange ärräwärijä, 102
 ſa Ketiſeman, 76
 ſa kige tõrgemb Jummal, 94
 ſa pühhä kolmeainuſ! 164
 ſa walgeſ jänu werreſeb. 141
 ſinna kalmeainuſ, 115
 ſuur karjuſ foggo ſa 162
 ſuur õnjus, ello-walguſ 102
 teije armaſa engli! 211

D terre! terre! tullemast 24
 waim, ſe Eſſäſ wäljäl. 110
 waim, ſe tunniſtaijenne 166
 waima-woon, ma ſumm. 84
 werrene põigmees! ſo if. 222
 woon! ſa walliſit meid t. 39
 Dh abba, armas Eſſäfen! 253
 abba, kiti ainuſ mees! 245
 anna eſſi, Jezuſ Kriſt! 124
 anna et ma uſun liggi 28
 anna ifš, kui meil om k. 221
 anna kät nink ſuud, 228
 anna ſõddä tarfuſt mul, 182
 anna ſis nüüd ſõamen 36
 ärge mureetage ſeſt, 221
 arm, ſeſ jõrwap arwata, 14
 armaſ henge - põigmees, 57
 armaſ Jezuſ arwita 237
 armaſ Jezuſ koſta jo! 129
 armaſ põigmees kule! 58
 armo - latte ſa, 119
 armo - õli joſe ſa, 111
 ärrä mingo tohto ſa, 120
 ello, kumb tääſ rõmuſuſt! 35
 Eſſä! olle rõõmaſa, 117
 Eſſä! taima riſuſſen 277
 et armuſt õigõſt moikſas 154
 et eggäüts ſaas turta 228
 et jo ſin ſo kitteduſeſ 194
 et lutiſimieſe ſaas, 223
 et ma Jezu ſüllen hendä 154
 et ma kui ütſ latſeken 146
 et ma ſo wois kitta, 143
 et minna allañ 130
 et minna pattul? koleſ, 124
 et mo ſüddä wallal ſaas, 145
 et nüüd mo werri liguſ 28
 et nüüd ſe eest 193

Pühhä waim ſa kallis haru 116
Pühhändage hendä 151
hendä nida, 250

R.

„Rabbuni, ſe om, orveja! 29
Rahho - kuluraja jalla, 22
kunningas, 283
Rind täüs ſurma waiwa, 66
Riſti rahwas römufage, 17
Riſſimine om üts lepping, 201
Rööm nink kurbus ütten k. 164
nink ön om meije fäen 152
Römu perrä Jesändan, 279
perräſt farga ma, 158
Römufi karraſ Jani ſüddä, 214
Römufi :; jätträ ifmiſt h. 93
Römufage, junkru, hendä 230
Rühhi, joſe temmä waſta, 182
Ruttage ta haru mannu, 233

E.

Eääl ehbitit ſo mörſjakeſt, 195
fulus armſit laulo 285
kun taiwa römu nättäs, 127
lanen paſit, yuhpaſit, 47
leüdwä nüüd kif waife h. 198
om neide jooffminne 274
om ta minno kihilanu 120
öli - mäc pääl paſit ni 47
ſaap kigil ſama antus 169
ſaap ſe woon mo eſſi toit. 275
ſaap ſe mörſja nättä 194
ſai ta mahba jättrerus, 79
ſame römun nättä 284
ſo aumo - jätren ka 233
taiwan Jummalä foriga 281
tullerwan ilman om paat. 161

Eäärne paigaken 76
Ea annit pühhä riſtimif m. 208
armas wonaken 206
armo, halleſuſe kaim, 31
armo - walguſ, Jeſuken 256
aumo Jesänd Jeſus Kriſt 218
aumulif kunningas, Arm. 191
ellät Jeſu leppingun 188
ello - päim, o Jeſus, 257
helde henge - pöjoken! 46
henge murren paſit, 57
jäätt meile kunningas, 38
iffit ſis weel wimäſt förö, 49
iffit ka, o Jeſuken, 46
illuſamb pöigmees, ob! r. 270
joot feſt et arm ajap ſo, 82
kaibſit ka, o Jeſuken! 48
kajet halle melega 49
kallis emmä ſüddä 111
ke Jeſäſt iggäweſt 109
ke perrän ſurma waiwa 103
kige armſamb Eſſä ſää, 80
kige üllemb römufuſ, 113
koggoduſſe preeſter 86
kulet mo, kui tunniſta 249
laſte hulgakenne, 210
läriſt aumustuſſe 120
lätte, koſt kif rökhuſ k. 111
meije kori wannamb, 216
minno patti fiſotit, 93
minno wälſitſit 123
näkt mitma ſugguſt kül 230
näktlet kül meid pattat. 126
ollet a nink o, 115
ollet, armas Jeſuken 195
ollet, armas Jeſus Kriſt, 145
ollet ello - kaim 115
ollet eſſi Jeſuken, 257

Ea ollet henge - pöjoken, 33
ollet Jeſu mörſja ka, 188
ollet Jummalä armolik, 41
ollet Jummalikkuſt juuſt 88
ollet magguſ taiwa - leib, 133
ollet meije eſſäken, 243
ollet minno armoga 146
ollet minno armo - paas, 156
ollet minno ohwri - woon, 205
ollet minno rööm nink p. 31
ollet minno warra tödſt, 74
ollet mulle kihilanu, 206
ollet pä, me olleme 107
ollet preeſter nink proh. 188
ollet ſe ke tunniſſap 109
ollet ſelge arm, 115
päſter hulgakenne 100
peät minno kannatuſſe f. 114
rahho Jummalä pühhän. 196
römuf, önnis hulgaken, 96
römufat hä melega 119
tahhaſ, armas Jeſuken, 236
tahhaſ armuſt meije ſöä. 221
tahhaſ iſſeſ mul 150
tullet meil ütſ öenne kaim 24
tullet taiwaſt üllemäſt, 15
üllemb preeſter önniſta 218
uſſutaw nink armuſt bige 184
waſne armo - homung 257
wäſſit ärrä, Jeſuken, 48
wina - pu, me öſſa 255
woid ka febdä ärrä wötta 258
wöttit mo, waifſ pattat, 144
Eadanal om wiſha kül, 234
Ealemi kunningal, 278
Ea abbiello - ſäädja tödſt 237
aig om nüüd möda, 105
arm meſ ma ſiin olle ſanu 275

Se arm nüüd arwalbetuſ f. 147
armas Jummalä nüüd 26
armo - järg nink wahhe - m. 29
arſi mannu juhhatap :; 8
ärräwällitietu hull 150
eſſi olgo ſulle tääl 38
ello tullu üllemäſt, 250
engel, febdä Jummalä ſaat, 98
Eſſä meid nüüd armatſap 40
Eſſä näcp omma poiga 55
Eſſä om tääl anonu 42
Eſſä om ſel armolik, 40
Eſſä om tääl anonu 42
eſſitruſ, kump meije ſeän, 163
hä arſi :; teep nüüd ittkeſ. 75
haaw, meſ ſöämebe teggi 198
häddä, kumb meid waiwap 68
heng woip tötten kunning. 141
henge - maja, kumman ta 183
jädp ſo ſurma waiwa p. 207
Jeſuken, ſe hendä 224
Jeſu järg nink helduſ 43
ihbo - korjuſ maddäncp, 75
ihbo - ſuggu perräſt ka 237
illuſ laſte fojoken 13
illuſ väiwäkenne, 257
Jesänd näggi walloga 148
Jesänd önniſſago meid, 191
Jesänd ütley wannamb. 235
kaeminne neide päle wai. 198
kalli biggi - jilſminne 50
kannatuſſe aig om mul 69
kannatuſſe aumufuſt 170
kannatuſſe hõlli 67
ke Eſſäſt enne ilma 20
ke ſinno tahtmiſt nēwawap 137
kehhi mannu lamme ma, 66
fel ni armatſaja meel, 202
kige adja teggiſja 14

Se fige kallimb kroon	30	Se perräst arma latse,	211
fige suremb abbi tööst	241	perräst ma röömas lä	198
forge - preester Jesus K.	100	perräst olge röömsä nüüd	263
külle-mulk kon Tomast k.	232	perräst om ütš nimmi m.	199
Jummal suud sa ollet a.	192	perräst freudwa meijega	197
läbbi tahha sundita.	13	perräst tennä minna	92
latse, kumb neile sündit.	238	perräst tennäp heng ninf	28
latš om sinnuš wulliru,	183	perräst walgawegim,	178
latse meel ei olle ennämbr.	221	wikei om jo mäega suur,	80
läütärp meije ello	240	poohhi, kon ma saisa,	174
loja fige teggija,	14	preester, keddä se wrohiv.	51
loja figišt adjušt,	10	wühhä Waimo heldus t.	110
loom, kumb olki sinnule,	224	wühhä waim, kumb Ešjä	110
Maddalena röömusus	95	rishi - lepping saatfo	200
man om henge lawwalus,	226	rööm mul jägo allasi,	41
man ta palge näggo paisf.	74	saap suurt woimusf, tem.	231
matrus om so sütä ello pit.	100	sallaus om teda	99
meel teil jägo allasi	245	samma armas Jesuken	29
murre-särf saap katma n.	271	se mo Jesuken om ja,	59
noor ninf ilnas latsefen,	28	sise mersja omma pöig.	184
nöw, kumb taiman iggä.	249	sisesen piddi kannatus	47
nöw om meije melest hä,	30	fenna, kumba kuuldi sääl	250
olgo, meije ainus hool,	39	fenna lärs kui tullige	206
olli önnisusfse päiw	149	ferrus pühhä hä hommungo	232
olli tööst se waiwa-woon,	52	fündfo selgest armo-wäest,	30
om meije ašfi,	106	sure rööm hommungo	95
om mo Önniesteggija,	65	sure redi amustus	61
om mo rööm, et ütšif mo	25	suremb auru sai teile sääl	73
om nüüd meije üst ninf r.	240	suur Jummal kirtap tööst	144
om önnis sündiminne,	21	suur Jummal taiman ešfi	17
om seš funningliff wullir.	166	suur mulf wona külle f.	205
om wišt Jesus Krist,	268	tähhe perrä otš fa,	36
pääl ta näep silmä - ween,	99	taiwa-leib, englide rööm	37
päiw om täišt önnisusf,	20	taiwas hendä wallat teij'	65
päle kät teil anname,	196	tarbis meije anname	229
päle mo waim näep,	43	larfus kumb om Jumma.	167
päle wärrisf fa ma,	98	tiif om meil siin önnesusf;	88
paremb söbber ollet fa,	72	ülle tuifap süddä	59

Se waim tulli se neitš pääl,	224	Sešt et ilma finnota	164
waim ninf häddä, teodus,	147	et massi ello sul,	153
walgus, kumb sul tešnu jo,	36	Jäšäšt tulli temmä te,	15
walgus tullep ilmale,	15	Jummal om nüüd leppitet,	38
walgusfe cen suamarda	37	Jummal om räl andru	42
wasta olgo figile	163	kit, fe täambäni om waise	198
werre woon om nulga-ki.	198	kogodusseš ei jä ütšif m.	199
werre - wona perräst jä,	246	läggitew mo süddä,	57
werri, kumb so küllest h.	141	laulap koggodussefen,	240
woon, kumb ärrätappetu.;	8	mönni om jo kahjo ilm.	221
woon ta wiše hamuga	210	näggemisest olle ma	67
wona alla anname	251	neid tahhap Jäšänd fa	162
Weddä kallis emmä süddä	112	ne forma.;	22
kallist pühhä sälgä,	22	ni lawwa, kui siin ilman	222
nätten Zionist	165	om meije šöamen	215
Wel waasja wühhäf seme wišt	208	römusta ma hendä figest	259
Jäšändäl om latš waja	235	fani et me waimun sääl	51
tunnil tullep meid meil,	223	fa tijät, meš ma päiwä,	137
Selle om mul nüüd hä meel,	138	se amustus sešt pöijust,	140
widdi tullemä	215	se hääl, kumb muido selge,	22
Sen samman palgen šifändä	36	se önnisus saap meil	270
werren om mo pöigmees i.	86	sinnä jääp ta iggäwäste f.	199
werren om mul šofotust	178	temmä waigistap kit p.	238
Seni kui häddä-orrune	280	ütšif mersja ilman ei-woi	184
kui fa awwatas	254	wäljast poolt nättä ne o.	171
kui ma woi hengäta (79)	241	Šiin allendetu melega	155
kui mersja koddfo saap,	273	saap ärrä murre hääl,	37
kui fa hendä	103	sa pääl fündfo nidate	254
kui fa hend' armast mulle	74	ollemo so jalgu een.;	67
kui taiwa kotin	133	olli maddalussega	142
kunni kulin fa:	214	om ilma pääl	276
kunni täidetäš,	165	om mul ifmist pubkamist	273
tahha kannarada	140	om mul puhkamist,	278
Sešt äjšä, kui ma Jesu pole	198	om rasše meije ello,	169
armo-järeš kulus nüüd	201	om se mäggi Šinai fa,	32
armust ollet fa mo wasta	268	om se täht, se us ninf te,	37
eggä heng jääp ellota	252	om teil öšfä Jummalä	38
enne temmä tullemist	148	om weel pašjo yelgämist,	275

Siin om ſe müre temmäſt	90	Sis laſſe teddä tettä weel,	126
ſinno aumustuſe een	285	laulgem röömſäſt ſüddäm.	108
ſo een omma welliſe,	195	lootſe Jeſu armo pääl,	213
ſo jalgu een om närtä,	221	mo ſüddä ſulli tööſt,	165
ſänniw eſmäät weel	45	mötle, riſti innimin,	189
ta kannap hölma pääl	215	om ta omma armoga	197
te ma tälle altarit,	79	pühhändäge auſaſte	293
Silmä ikke halloſaſe	63	rühhi nüüd niink otſi ſä	35
weſſi jooſtu	227	ſaap tööſt eggäitſ ta ſeb.	199
Silmi, ſөрwу fänä ſeſt.	223	ſaap meid hölma wötrmä	285
Sinna armaſit mo jo,	183	ſaait ſa mul weel mända a.	83
aurmo Jeſänd Jeſuſ,	230	ſäije römü ülle römü n.	232
laſſit hendä weſä,	54	ſame iggäwes ſääl tairwan	199
läſſit häddä ſiſe,	54	ſame omma oſſa ſa	24
näet, mul om waim,	165	tööſit ülleſe hawwaſt röm.	100
ollet hawu ſanu	53	tullep mörſja pöijuga	271
ollet teotebu,	53	walluſt ſilmä - weſſi käl	47
riſti foggoduſe wan.	189	wötkem kigeſt ſäameſt	164
Sinno ette to ma ſiin	164	woide temmä rahwaga	196
hawu käl	64	Sis k meſ meije tunneme	48
hawuſt ſa ma ello,	85	So arm om ſuur, oh wo.	65
jalgu tahha minna	52	armaſ Jeſänd, tennäme,	244
Jeſänd, ehjitebi	54	armaſ foggoduſ,	123
kannatuſ,	268	armo werrä puhkaſ nüüd	156
fülle pehme ſängi ſiſe,	64	armo tulleſt pallap jo	25
nimmel ſago meiß	109	armo watra jägo	154
ſiſen, fige armſamb J.	175	aumutuſ om ſuur,	115
ſureſt halloſuſeſt,	247	ello kirja ſiſe	282
tabemiß püwrä minna	137	ello teniſtuſſega	209
werrera Ei woi	64	haarti ſinni hirmſäſt,	58
werre - waima pall	230	hamu waimun näe	122
Sis ei tahha minna hendä,	140	hengega mo pühhendä	141
ellägem rahhun niink h.	161	heng, o Jeſu! teſſo mo	49
hengä nüüd ſo waima p.	277	helduſt ei woi keäge	193
ſik häddä tagganep,	174	higgi ſaatto helbeſe,	50
ſitkem öige lörggeſe	24	jalgu ümbre naſſa ma,	249
ſirjä perrä tööſi ta,	98	järjeſt lähhätä,	147
ſulutame teile	210	ihho olgo kihilä mul,	207

So ilma ſitü weſi;	58	So ſiru al neid wötta,	211
Jeſänd Jummal, kittäme	263	ſöime man me ſaſſame,	19
Jeſänd, peap orjama	266	ſonna minno ſöänd läurko,	6
kallis werri jooſtu,	200	ſullaſſe, kui wahhi, heik.	185
kange werre - riſtiminne,	48	ſündiminne ſadap tööſt	19
kannatuſſe - ſojo om	246	ſurma - biggi, Jeſuken	229
käeſt ſaap mo hengele	146	ſurma - watra liſtu ſa	70
keäge eſ tööſti,	57	tairwa - minnemieſeſt mul,	106
kerkuſ o waim mo ehbita,	114	tarkuſ minno jubhatago,	129
foggoduſſe elläme	162	taſſauſ mo römufap	130
fülle mulgun kälfi	282	teniſtuſſeſ pühhendä	251
füllen minno ſüddä poop	74	tunniken lööp, otſ om k.	282
funningaſ ſe tullep ſulle,	12	uſſutawuſt anna	218
laſte kullen ſiin niink ſääl	194	waim lärs eſä üſjä ſiſe	89
maggus arm meid koſot.	183	waim, ſe olgo meije man	218
mannu kummariden ma lä,	60	waim tulli ſe neiſi pääl	224
meeld omma tundnu	247	waimoga meid kinnita,	242
mörro ſurm niink häddä,	242	walge man me jäme,	258
mörſja olle ma	278	waima - walget, Jeſuken,	238
näggo om meil ſilmi een	68	werre - piſſariſt	240
nimmi olgo iggäwes nüüd	269	werre riſtiminne,	123
ohho - tünd teep haiges mo,	85	werri, kumb om walletu,	145
oppetaja tullep ſulle,	12	werri, kumb ſääl rohkeſt	50
orjama käl Kerubim,	107	werri om kui jodam wiin,	33
pallaw werri, Jeſuken,	82	werri vaiſtap koſ ma lä,	85
panti ni kui niſjo terrä m.	100	werri lunnafap jo käl,	85
werrä nemmä ihkawa	224	werri om mo koſtotuſ,	60
werrält jääp nüüd foggio.	207	wölglane jä	131
werrält olgo ſa mo meel n.	184	Söpru arm jääp ;: ſin käl m.	16
wöigmees tullep, ehbi wirg.	12	Süddä wirgo ülleſ tööſt,	20
wöig, o Jummal, ſaſſap ſi.	129	Sul olgo ſiſ meije foggoduſ;	152
wöja werre - hind om tööſt	254	olgo wabbaufſe - wannik,	168
pühhä ihho wäggi teep	208	Sulle ellädä niink koolba,	6
raſſe wallo - puhkuſſeſt,	70	Suren puduſſen	74
rinna päle heidäme ;:	68	Surm eiſa reiije ſulle mele m.	199
römo - riſti minno wi,	159	Suud and mul minno pöijo.	206
ſaatto Jeſuſ walgu. (39)	281	anname ſo kälſile ;:	68
ſiſeſt iofep ſelge arm;	31	Suur leppingo - engel!	151

Walge, werrew, mitman n.	67	Woija armo-öliga	219
Walmita meid, Jesänd Ju.	252	werrega mo waimo	27
fis, Jesufe!	162	Woimusse - lip om wona f.	101
Walwa, walle eggä päiwä,	182	Woimust sanu :; om nüüd	96
Warriten ta nafsi kaitma,	77	Woip mörreda; ei lasse	231
Wassse armoga meid wötta	192	Wois olla armas Esäken,	80
Wäata :; ammak wimse t.	75	Woot, fe järje päle	151
Wecel ennämb fis, tui same	232	fe me cejt foolnu,	104
risti kullen nariva	48	rühhi meile wasta nüüd	246
saisap firjan ni	44	wötta fa nüüd ümbre	242
Welliste läbbi wötta	258	Werkem serawimdega	261
Werce-higgi, silmä-wessi,	22	Wötta fa mo scänd siin	38
püüdjä ähwärdäwa	85	fa wallo - pisfarit,	71
wolas Jesu kullen	233	figist foriit aumo,	190
Werreta es moi jobt seddä	27	fe cejt tennus sulle	102
Weri, hama siin ten ellun,	77	wallo pisfarit	165
Wihha-wola, pörge-hirm-	27	Wörtap Jungreit römusta	209
Wimdre om ette aistru	210	3.	
Wirgo nüüd mo meel nink	130	Zion ilkes wadhi lautwa	269
Wi ohwris tumwitesse cejt	40	Zioni tütte, tui teil om	31

II.

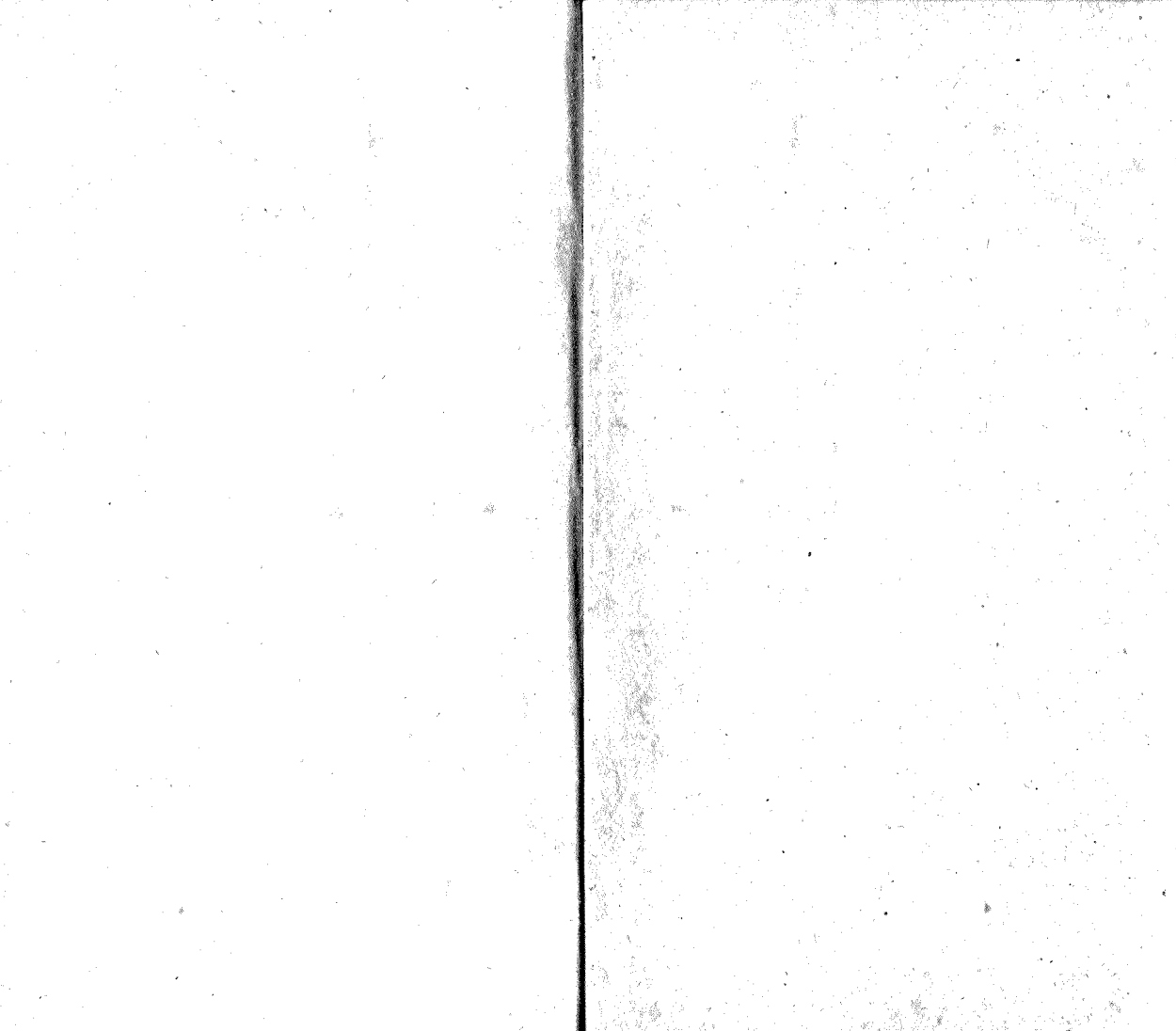
Esitusse parrandinne.

Paul.	Wers.	Ridda.	loe:
36.	4.	3. Et	— Et
37.	6.	2. ning	— nink
65.	7.	2. önnisteggia	— Önnisteggia
82.	—	— önnisteggia	— Önnisteggia
92.	4.	4. ärrö	— ärra
92.	6.	2. eut	— ent
98.	1.	5. kaega	— kaege
188.	1.	4. jemma	— temma
204.	1.	4. fe	— fa
220.	3.	1. pojale	— Pojale
281.	4.	2. surma	— surma
281.	4.	2. hätta	— hädda
338.	2.	1. armastid	— armastit
365.	2.	3. pühhal-waimul	— pühhal Waimul
388.	8.	2. sa	— so
456.	2.	2. taäl	— tääl
539.	1.	3. äigsast	— aigsast.

I.

Esitusse parrandinne.

Paul.	Wers.	Ridda.	loe:
14.	2.	1. soänd	— söänd
30.	1.	3. öli	— öli
45.	6.	1. Oh's olle	— Oh olles
50.	8.	5. wätta	— wötta
57.	2.	4. tädä	— tedda
60.	1.	1. tädä	— tedda
74.	5.	3. adami	— Adami
77.	1.	5. Nink	— Nink
44.	lehhe pääl eddimänne ridda. Zummal Pojast — Zum: mala pojast		
81.	4.	1. teotu	— teotus
82.	3.	2. oiget	— öiget
95.	6.	1. mu	— mo
98.	1.	2. Lääp	— Lääp
106.	11.	2. woimos	— woimüs
109.	2.	1. Wis	— mes
114.	1.	1. wäiga	— wäiga
130.	3.	3. kostatap	— kostotap
148.	9.	2. ösfa	— ösfa
161.	2.	1. Ee	— Eest
203.	11.	1. mu	— ma
119.	lehhe pääl: — puhkamisfe — puhkamisfest armo perra		
226.	2.	5. jesust	— Jesust
230.	1.	2. ö	— o
265.	2.	3. hätta	— hädda
304.	2.	3. hätta	— hädda
397.	4.	3. esfa	— Esfa
417.	2.	5. ggawenne	— iggawenne.

28